

ஒரு சினிமாப்
பைத்தியத்தின்
எறல்))))

கி. செ. துரை

This Book donated
to T.C.C
K. Narendran

ALAIKAL MOVIES
NY MØLLEVEJ 30
7400 HERNING
DENMARK
+45 97 215425

ஒரு சினிமாப் பைத்தியத்தன் உளறல்

கித்தூன் அலுவலகங்கள் பதிவு செய்ய...

கிறத அனைவரின் தகவல்களுக்கும் சனவாசுத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள தொட்புராக என்வி, பொதுமைப் படுத்திவிட வேண்டாம். கிறதமைப் பொருடத்தின் தகவலமை, அமை முன்னெடுத்தவர்கள், திறமகம் உட்பட புலம் பெயர் நாடுகளில் உள்ள தாயக உணர்வாளர்கள் அனைவரையும் தவித்தே கிது எழுதப்பட்டுள்ளது. கிதில் கூடப்படுக கருத்துக்களும் மதிப்பீடுகிய தாயக ஷோக்களுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் கிடையாது என்பதை துல்லியமாக வலியுறுத்துகிறேன்.

- அசிரியர்

ஒரு சினிமாய் பைத்தியத்தின் உளறல்

ஒரு முஸ்லிமாய் தமிழன் தமிழ்த் திரைப்படம் எடுத்த சிறப்புகளின் பதிவு

(ஒலி குறுந்தட்டுடன் கூடியது)

கி.செ.துரை

Oru Cinema Paithiyathin Uzharal ©

First Edition
January 2010

Author
K.S. Thurai

Published by

Alaikal Movies International (AMI)

Cover Design
Ravishankar Sugathevan
Vashanth Selvadurai

Pages : 264

Price :

எனக்குள் சினிமாவை வளர்த்த
என் தந்தை அமரர் மு. கிருஷ்ணன்
என் மாமா அமரர் ம. தில்லைநடராசா
என் தம்பி அமரர் கி. ரவிசங்கர்
என் அம்மாச்சி அமரர் ம. ஆச்சிமுத்து
ஆகியோருக்கு...

முன்னுரை

என்னதான் இருக்கிறது...

இந்த நூலைப் படிப்பதற்காகப் பக்கங்களைத் திறந்திருப்போருக்கு வாசலில் நின்று வணக்கம் கூறுகிறேன். இதில் என்னதான் இருக்கிறது, இதற்குள் எப்படிப் பயணிப்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு பதில் தருவதற்காகவும், உங்கள் கரங்களை அண்புடன் பற்றி உள்ளே அழைத்துச் செல்வதற்காகவும் எனது படைப்போடு உங்களுக்காகவே காத்திருக்கிறேன்.

யாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவர்களும் பெறவேண்டுமென நினைப்பது முக்கியம். அதைவிட முக்கியமானது நாம் பெற்ற துன்பங்களை மற்றவரும் பெறவிடாது தடுப்பதாகும். இல்லாவிட்டால் இன்பங்கள் இருந்த இடம் தெரியாமலே போய்விடும். திரைப்படம் தயாரிப்பதென்பது இன்பமான அனுபவம் மட்டுமல்ல, அதில் நிறையவே கசப்பான அனுபவங்களும் உண்டு. அந்தக் கசப்பான அனுபவங்களை நீங்களும் சந்திக்காது, இன்பங்களைத் துய்ப்பதற்கு வழிகாட்டுவதே இந்த நூல்.

தமிழ் சினிமா என்ற ஒரேயொரு கல்லில் நமக்கு முன்னரும் பலர் தடுக்கி விழுந்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தடுக்கி விழுந்த பலர் வலியோடு எழுந்து சென்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் பதிவு செய்யத்தவறிய பக்கங்களைத் துணிச்சலுடன் பதிவு செய்கிறது இந்த நூல்.

இந்த நூலைப் படிப்பவர்கள் இது வெளிவரும் களத்தை மனதில் இருத்திக்கொண்டு படிப்பது அவசியம். சுதந்திரம் இழந்து, கால்களில் அடிமை விலங்கு பூட்டி, ஏந்திய கொடிகளிலும் விலங்குகளைத் தாங்கி, மானிடத்தைத் தொலைத்தது எமது தாயக வாழ்வு. பின்னர் அங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்தபோது நம் தோள்களில் விழுந்தது ஐரோப்பிய வாழ்வின் ஆயிரம் யானைப் பாரமுடைய சிலுவை. கூனிய முதுகுடன் தலை நிமிர்த்திப் பார்த்தபோது, இங்கு ஏந்திய கொடிகளிலும் சிலுவைகளே ஆடக்கண்டோம். இவை இரண்டையும் இணைத்த புலம் பெயர் வாழ்வு விலங்கு பூட்டி, சிலுவை சுமந்த வாழ்வாக கல்வாரி மலை நோக்கி நடந்தது. அன்று எருசலேம் நோக்கிப்போன இயேசுநாதரும் அனுபவியாத வலிகளும், வினோதங்களும் கலந்தது நமது பயணம். இத்தகைய ஆபத்தான பாதாளத்தில் விழுந்து தொலைந்துவிடாது இதற்குள்ளும் வாழ்வின் உன்னதங்களைத் தேடிப் போராடியவர்கள் வடித்த கண்ணீர்த் தடாகமே இந்த நூல் விளைந்த களம்.

இந்த நூலின் கட்டமைவு ஓர் அடுக்குமாடி போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இலகுவாக ஏறிச் செல்ல படிக்கட்டுகளும், தடுக்கி விழாதிருக்க ஆங்காங்கு போதிய விளக்குகளும் பூட்டப்பட்டுள்ளன. உள்ளே புகுந்ததும் இளம்பயல் திரைப்படத்தைக் காண்பிப்பதற்கு டென்மார்க் உட்பட வெளிநாடுகளில் ஏற்பட்ட தடைகளையும், பகிஷ்கரிப்புகளையும், எஸ்.எம்.எஸ். குறுஞ்செய்திப் பரப்புரைகளையும் கொண்டதோர் புயல் வீசும். அதற்குள் சிக்குப்படுமபோது இது புனைகதையா அல்லது நிஜமா என்ற மயக்கம் ஏற்படும். இறுதியில் இது புனைகதையல்ல என்பதை உணரும்போது, இவ்வளவு மோசமான சிலுவைகளையும், கொடிய விலங்குகளையும் கால்களில் பூட்டி தமிழகம் என்ற கல்வாரி மலை நோக்கி ஏன் போகவேண்டுமென்ற நெருப்புக் கேள்வி உங்கள் முன் விழும்.

அதற்கான பதில்கள் அடுத்த அடுக்கில் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கும். கடந்த 40 வருடங்களுக்கு மேலாக நான் நடத்திய

சினிமாவிற்கான போராட்டங்களும், சிந்திய வியர்வையும். அதன் அடர்த்தியும் உங்களுக்குத் தெரியவரும். அங்கு சினிமா என்ற மாளிகையைக் கட்ட நான் அடுக்கிய ஒவ்வொரு செங்கல்லும் உங்களுடன் உரிமை கொண்டு பேசும். அங்கே இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவிற்காகப் பாடுபட்டு மண்ணோடு மண்ணாகிப் போன எத்தனையோ கலைஞர்கள் எழுந்து வந்து உங்கள் நெஞ்சங்களைத் தொடுவார்கள்.

அடுத்த மாடிக்குப் போனீர்களானால் அங்கே சினிமாத் தயாரிப்பிற்கான சிறிய நூல் நிலையம் ஒன்றைக் காண்பீர்கள். பொருளாதார உருவாக்கம், தொழில் நுட்பச் சவால்கள், மோசடிகள், தனி மனித ஈகோ, அரசியல், பாமரத்தனங்கள், வர்த்தக முதலைகளின் சதுராட்டங்களென்று பலதரப்பட்ட நுட்ப மான விடயங்களை வாசித்தறிய முடியும். இவற்றில் பல இதுவரை வெளிவராத விடயங்கள். அவைகளை எல்லாம் பட்டறிவினால் சந்தித்து மக்கள் மன்னுக்குக் கொண்டு வருகிறது. அங்கே நாம் அறிந்ததை மறைக்காமல் சமூக மேம்பாட்டிற்காக முன் வைப்பதைக் காணலாம். பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏமாற்றப்படுவது தெரிந்தும் பணத்தைக் கொடுத்துக் கொடுத்தே அந்த ஏமாற்று வித்தையைக் கண்டறிந்திருக்கிறேன். அவ்விதம் நான் பணத்தை நாசமாக்கியது இந்த நூலைப் படிக்கப்போகும் உங்களுக்காகத்தான்.

நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசிவதைப் போல, திரைப்படத்திற்குச் செலவிட்ட பணத்தில் செழிப்படைந்த காளான்களும், தென்னையின் வேரில் நீரை ஊற்ற, பிரதியுபகாரமாக நாம் நீரே ஊற்றாத இடத்தில், விளையும் தேங்காயின் இளநீர் நம் தாகம் தீர்ப்பது போல, நாம் உதவியே செய்யாதிருக்க நமக்குதவிய பெருமக்கள் என்று பலதரப்பட்ட மனிதர்களை அடுத்ததாகக் காண்பீர்கள். அத்தோடு இந்தத் திரைப்படத்தில் பணியாற்றிய கலைஞர்கள் பற்றியும் இந்த அத்தியாயம் பேசுகிறது.

இவற்றோடு இந்த நூலில் மேலும் பல விடயங்கள் உண்டு.

- அ. எந்த ஒருவரையுமே பெயர் சுட்டி விமர்சிப்பதை உறுதியாகத் தவிர்த்து நாகரிகம் காத்திருக்கிறது.
- ஆ. இந்தத் திரைப்பட முயற்சியில் தம்மை முற்றாக அர்ப்பணித்து பணியாற்றிய இளையோர் முகவுரைகள் எழுதியுள்ளார்கள்.
- இ. தமிழை வாசிக்க முடியாதவர்களுக்கும், வாசிக்க நேரமில்லாதவர்களுக்குமாக எம்.பீ.3 மூலம் முழு நூலும் ஒலி வடிவ மாக்கப்பட்டு, பின்புறம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. நூலை எழுதிய நானே எனது குரலில் உங்களுடன் பேசுகிறேன்.
- ஈ. இந்த நூலுக்கென்றே தனியான இணையத்தளம் ஒன்றினை ரவி சுகதேவன் உருவாக்கியுள்ளார். அங்கே உங்கள் கருத்துக்களை உடனுக்குடன் பதியலாம்.
- உ. இளம்புயல் புகைப்பட ஆல்பம், பாடல்களுக்கான கவிவரிகள் யாவும் இந்நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.
- உள. இது குறிப்பிடவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட நூல் அல்ல எல்லோரும் படிக்க வேண்டிய நூல்.

இனி நீங்கள் இந்த நூலை முழுமையாகப் படித்தால் மட்டுமே இந்த முகவுரை வெற்றிபெறும் என்பதை நிறைவாக உங்களுக்குக் கூறி உங்களை உற்சாகமாக நூலுக்குள் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

- கி.செ. துரை

உள்ளே போக நுழைவுச்சீட்டு

இந்த நூல் எப்படிக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இதுவரை படித்திருப்பீர்கள். இனி இந்த நூலை ஏன் படிக்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு பதில் தரும் கோணத்தில் எனக்குத் தரப்பட்ட வாய்ப்பைப் பயன்படுத்த முயல்கிறேன்.

‘ஒரு சினிமாப் பைத்தியத்தின் உளறல்’ என்ற இந்த நூலின் தலைப்பே வாசகரைச் சட்டெனத் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கும். பைத்தியத்தின் உளறலைவிட, பைத்தியம் இல்லையெனக் கருதி உளறுவோரே சமுதாயத்திற்கு பெரும் ஆபத்தானவர்கள். அத்தகையோரால் வரும் ஆபத்துகளை அடையாளம் காணும் ஆர்வத்துடன் படித்தால் இதன் முற்பகுதி சுவைமிக்க பலாப் பழமாக இருக்கும். அதுபோல மற்றைய பகுதிகளையும் படிக்க முக்கனிகளையும் சுவைத்தது போன்ற திருப்தி ஏற்படும்.

வாழைமரத்தின் குலையே வாழையை அழிப்பது போல, பல திரைப்படங்கள் அவற்றின் தயாரிப்பாளர்களையே அழித்து விடுவதுண்டு. அதனால் தமது அனுபவங்களைப் பதிவு செய்ய முடியாத வறுமையால் பலர் தொலைந்தும் போய்விடுகிறார்கள். ஆனால், சகல சவால்களையும் எதிர்கொண்டு, அத்தனையையும் பதிவு செய்திருக்கிறது இந்த நூல்.

திரைப்படம் என்பது நடிப்பது மட்டுமல்ல, கமேரா, எடிட்டிங், இசை, எப்க்ட், டி.ஐ., டி.ரி.எஸ். சவுண்ட் மிக்சிங் என்று ஏகப்பட்ட விடயங்களின் தொகுப்பாகும். இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித் தனியாகப் படிப்பது இயலாத காரியம், ஒவ்வொன்றும் நான்கு வருடங்கள் கொண்ட படிப்பு. இவற்றையெல்லாம் ஒன்றாகப் படிப்பது எப்படியென்ற தகவலை இந்த நூலைப் படிக்கும்போது அறிய முடியும்.

இப்படத்தில் எனது பணி நடிகனாகவும், இசையமைப்பாளனாகவும் மட்டும் இருக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் இருந்து விநியோகம் தொடங்கி திரையரங்குகளில் படத்தைக் காண்பிப்பது வரை விரிவுபட்டுச் சென்றது. திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பதில் பல பிரிவுகள் செயல்பட்டாலும் அவை அனைத்திலும் நாமே நேரடியாக ஈடுபட்டதால் மிகப்பெரிய அனுபவங்களைப் பெற முடிந்தது. அந்த அனுபவங்களை எல்லாம் இந்த நூலில் நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். இவை எங்கோ பார்த்தும், கேட்டும், நூல்களில் இருந்து மொழிபெயர்த்தும் எழுதப்படும் தகவல்கள் அல்ல; படைப்பாளியின் அனுபவம். நடந்த சம்பவங்களின் கசப்பையும், இனிப்பையும் வேறுபாடின்றி மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வது மிகப் பெரிய விடயம்.

திரைப்படத் தொழிலில் மட்டுமல்ல, சமூக ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாக வரும் சிக்கல்களையும் அறிந்தே ஒரு காரியத்தில் இறங்க வேண்டும். இந்த நூலைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் முன்னெச்சரிக்கையுடன்செயற்படஇதுபெரும்உதவியாகஇருக்கிறது. முன்னேறத் துடிக்கும் ஒவ்வொரு சாதனையாளனும் சந்திக்கக்கூடிய அபாயங்களும் அனுபவங்களும் சினிமாவிற்கு மட்டுமல்ல, சகல துறைகளுக்கும் பொதுவானவை. ஆகவே நமக்கும் சினிமாகும் என்ன தொடர்பெனக் கருதிவிடாதீர்கள். இந்த ஒரு நூல் போதும் சகல இடங்களையும் நீங்கள் அடையாளம் காண.

இந்த நூலில் சினிமா மட்டுமல்ல, நூலாசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாறும் ஓசையின்றி நகர்ந்து செல்கிறது. நூலை வாசித்து முடிக்கும் போது ஒரு தன்னம்பிக்கை நூலை வாசித்த மனநிறைவு தருகிறது. படிக்கும்போது நீங்கள் கோபம், சிரிப்பு, மகிழ்ச்சி என்று நவரசபாவங்களையும் பிரதிபலிக்கும் வாசகராக மாறுவீர்கள்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் உள்ள இளைய தலைமுறையினரிடையே தமிழை வாசிக்கும் ஆற்றல் வீழ்ச்சியடைந்து வருகிறது. இந்த நிலையில் இந்நூல் ஒலி வடிவிலும் வருவது பெரும்பாலான இளையோருக்கும், வாசிக்க நேரமில்லாதவர்களுக்கும் கேட்டறிய வசதி செய்து கொடுத்துள்ளது. எழுதுவது முக்கியம். அதைவிட முக்கியம் அதன் உள்ளடக்கத்தை வாசகரிடம் கொண்டு செல்வதாகும். அப்படியோர் சென்றடையும் நுட்பத்தையும் இந்த நூலின் தயாரிப்பில் காண்கிறோம்.

வெகுஜனம் போகும் போக்கிலே கும்பல் பயணம் போகாதவர்கள் சமுதாயத்தில் பலத்த எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்க நேரும். அதுபோல நாடுவிட்டு புலம்பெயர்ந்து பெரும் கும்பலாகப் போகும் புலம் பெயர் வாழ்விலிருந்து வேறுபட்டுச் சென்றால் பலத்த எதிர்ப்பு கிளம்பும். சொந்த நாடில்லாத மக்களுக்கே அதன் பயங்கரம் புரியும். அந்த பயங்கரத்தையெல்லாம் சந்தித்து வெளி வருகிறது இந்த நூல். நாடுள்ள இனங்கள் நாடில்லா இனங்கள், என்ற இன்றைய உலகின் இருபெரும் பிரதான இனக்குழுமங்களிடையே புரிதலை வளர்க்கவும் இது பாலமிடுகிறது.

தந்தையின் நூலுக்கு மகனே முகவுரை எழுதுவதும், பட்டம் பெற்ற பெரியோர் எழுதும் முகவுரையில் இளைஞனான நான் வந்து நிற்பதும் கூட புதுமைதான். இனி இளையோரின் காலமென வார்த்தைகளில் சொல்லாது சகல இடங்களிலும் அவர்களோடு இருந்து அவர்களை, செயற்பட வைப்பதே முக்கியம். இளம்புயல் என்ற திரைப்படத்திலும், அந்தச் செல்லுலாயிட் சுருள் இன்று நூலாக மறு அவதாரம் எடுத்திருப்பது வரையும் இளைஞர்கள் முழுமையாகப் பங்கேற்றுள்ளனர்.

இந்த நூலை அச்சிட உதவுவோர், எழுத ஊக்கமூட்டியோர் என்று நூலைச் சுற்றி இளைஞர்களே கைகோர்த்துள்ளோம். இந்த நூல் உளறல் அல்ல உண்மை; உள்ளத்தில் இல்லாத ஒன்றை உளற முடியாது. ஜன்ஸ்டைன் ஒரு தடவை உளறியுள்ளார், அப்பொழுது அவரின் தாய்மொழியான யூத மொழியாக அது இருந்துள்ளது. அவரை ஒரு யூதனாக அடையாளம் காட்டியதே உளறல்தான். அதுபோல ஒரு சினிமாப் பைத்தியத்தின் உளறல் என்ற இந்த நூல் எல்லா உண்மைகளையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. உளறினாலும் உரைத்தாலும் உண்மை உண்மைதான். படித்துப் பாருங்கள்.

- வஸந்த்

சொல்லத் துடிக்கும் மனம்...

இந்த நூல் சொல்லவந்த செய்திகளோடு எனது எண்ணங்களையும் இணைத்துக் கொண்டால் மேலும் ஒரு புதிய பரிமாணம் கிடைக்குமெனக் கருதுகிறேன். அலைகள் மூவிஸ் தயாரித்த பூக்கள், இளம்புயல் ஆகிய இரண்டு திரைப்படங்களிலும் முழுமையாக ஈடுபட்ட அனுபவத்துடன் என் கருத்துக்களை முன்வைக்கிறேன்.

கண்ணைக்கட்டி காட்டில் விட்டால் எப்படியிருக்குமோ அப்படித்தான் திரைப்படத் துறைக்குள் எமது பயணம் ஆரம்பித்தது. தமக்குத் தெரிந்ததை மற்றவருக்குச் சொல்லாமல், வழி தெரியாமல் தடுமாறுபவனைக் குப்புற வீழ்த்தி, இரக்கமின்றி அவன் முதுகில் சவாரிவிட்டு, தமது உயர்வுகளைத் தேடுவோர் மலிந்த காடுதான் தமிழ் சினிமா. இதற்குள் கண்களைக் கட்டிக்கொண்டு உள்ளே இறங்கினால் எப்படியிருக்கும்; எண்ணிப் பாருங்கள்.

இளம்புயல் திரைப்படத் தயாரிப்பிற்காக நாம் தமிழகம் சென்றபோது, நமக்கு நல்ல நோக்குடன் உதவக்கூடியவர்கள் கிடைக்கவில்லை. அடிப்படைக் கிடைத்த சிலருக்கோ சினிமாவின் சகல பக்கங்களும் தெரிந்ததாகக் கூறுமுடியவில்லை. இதனால் தொடக்கம் முதல் முடிவுவரை எல்லாவற்றையுமே தடுக்கித் தடுக்கி விழுந்துதான் கற்றுக்கொண்டோம். அந்த வலிகளின் ஒலியை இந்த நூலைப் படிக்கும்போது உணர்கிறேன்.

நமது ஈழத் தமிழினத்திற்கான சினிமா மலர வேண்டுமென பத்திரிகைகளில் படங்களுடன் கட்டுரைகள் தீட்டுவோர், மேடையேறி முழங்குவோரின் வீர முழக்கங்கள் நமது செவிகளுக்கு மிகவும் இனிமையாக உள்ளன. ஆனால் அத்தகைய குரல்களின் முன், அடுத்த கட்டத்திற்கு ஏறிச் செல்வதற்கு ஆக்கபூர்வமாக என்ன செய்வது வைத்துவிட்டு முழங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டால் அந்த முழக்கங்கள் எல்லாம் அந்த நொடியிலேயே புஸ்வாணமாகிவிடக் காணலாம். சினிமாவிற்குள் வரும் ஒவ்வொரு ஈழத்தமிழனும் ஏது மற்ற வெற்றிடத்திற்குள் இருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. உண்மை இப்படியிருக்க, நாம் வெற்று முழக்கங்களால் ஆகாயத்தில் கோட்டை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த நூலைப் படிப்போருக்கு நான் நேரடியாகச் சந்தித்த அனுபவங்கள் சிலதையும் கூறவேண்டியுள்ளது. நாம் தமிழகம் சென்று திரைப்படம் தொடர்பான தேடல்களை ஆரம்பித்தபோது, ஈழத் தமிழராக இருந்து, தமிழகத் திரையுலகில் கால் பதித்த திரு. வி. சி. குகநாதனை தென்னிந்திய நடிகர் சங்கத்தில் சந்தித்து எமது நோக்கத்தைக் கூறினோம். கேட்டதும் அவர் பயந்துவிட்டார். 'வேண்டாம் உங்களுக்கு இந்த வேலை. இதெல்லாம் சரிவராத செயல் இங்கே படம் எடுக்காதீர்கள் வெளிநாடுகளில் எடுத்து அங்கேயே காண்பித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்றார்.

அவருடைய நம்பிக்கை வரட்சியான குரலைக் கேட்டால் எந்தவொரு இளம் கலைஞனுமே ஆடிப்போய் விடுவான். வி. சி. குகநாதன் எம்மீது கொண்ட அக்கறையால் இப்படிச் சொன்னரா, அல்லது சினிமா ஜாம்பவான்களான எம்மாலேயே முடியவில்லை, நீங்கள் எம்மாத்திரமென நினைத்துச் சொன்னாரா என்பது தெரியவில்லை. இப்பினும் வி. சி. குகநாதன் கூறியதைப் போல எமக்குப் பின்னால் வருவோருக்கு நாமும் கூறக்கூடாது. அதற்கு நமது அனுபவங்களை ஒளிவு மறைவற்ற செய்திகளாகப் பதிவு செய்வதே முக்கியம் என்றும் உணர்ந்துகொண்டோம். வி. சி. குகநாதன் கூறியது போல ஆயிரக் கணக்கான தடைகளை

இந்தப் பயணத்தில் நாம் சந்தித்தோம். அத்தனை சவால்களையும் துணிச்சலுடன் ஏற்றுக்கொண்டோம். காரணம், எத்தனை தடைகள் வந்தாலும் இளம்புயலை தமிழகத்தில் திரையிடுவோம்; எல்லா சவால்களுக்கும் அதுவே பதிலாக அமையும் என்றும் உறுதி பூண்டோம்.

இதைவிட புலம்பெயர் நாடுகளில் நாம் மேலும் பல வேடிக்கையான அனுபவங்களைச் சந்தித்தோம். அவைகளும் இந்த நூலில் பதிவாகியுள்ளன. இப்பொழுதெல்லாம் 'நமது எதிர்காலம் இளையோர் கையில்' என்று வானளாவிய முழக்கங்களை கேட்கிறோம். ஆனால் இளையோர் விதைத்த வெள்ளாமை விளைந்தாலும் வீடு வந்து சேராது என்ற எண்ணத்தை அடிமனதில் வைத்துக்கொண்டே இவை உச்சரிக்கப்படுவதை இந்த நூல் அழகாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

இளம்புயல் திரைப்படத்தை எடுத்தவர்கள் முதியவர்கள் அல்ல; இளையோர்களே. பல ஆண்டுகளாக இளைஞர்களாகிய நாம் எமது தேவைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, சிறுகச் சிறுகச் சேமித்த பணத்தை முதலிட்டே இப்படத்தை எடுத்தோம். இளைஞர்களாகிய எமக்கு இனி இளையோர் கையில் எதிர்காலமென்று முழக்கமிட்டவர்கள் தந்த பரிசென்ன? அவர்களுடைய அடிமனதில் இருந்த எண்ணமென்ன?

தாமே புலம்பெயர் தமிழருக்கு வழிகாட்டிகள் என்று கூறியவர்கள் எம்மை முகம் குப்புறத் தள்ளி வீழ்த்த முயன்றார்கள். இன்னொரு தடவை திரைப்படம் எடுக்கவே முயற்சிக்கக் கூடாத வகையில் மரண அடி போடவேண்டுமெனவும் திட்டம்தீட்டி, காரியங்களை முடுக்கி விட்டார்கள். திரைப்படத்தை பகிஷ்கரிக்கும்படி துண்டுப்பிரசுரங்கள் ஒட்டப்பட்டன. இணையத்தளங்களிலும் புத்திரிகைகளிலும் எழுத இன்னொரு குழு ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டது. சர்வதேச அடிப்படையில் இச்செயல் முடுக்கிவிடப்பட்டது. ஆனால் அவை எல்லாவற்றையும் விட முக்கியம், எமது திரைப்படத்தைப் பகிஷ்கரிக்கும்படி எஸ். எம். எஸ். செய்திகள் பரப்பும்படி பல இளையோர் தூண்டிவிடப்பட்டார்கள். தமக்கு வந்த எஸ். எம். எஸ். குறுஞ்செய்திகளை இன்னொரு இளைஞனுக்கு அனுப்பினார்கள்.

அப்பொழுதுதான் இளையோர் கையில் எப்படியான எதிர்காலம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர முடிந்தது. இப்படியான அவலங்கள் நடைபெற, எமது திரைப்படம் வெளியான அதே தினம் வன்னியில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படமும் நாம் வாழும் நகரில் காண்பிக்கப்பட்டது.

இதையெல்லாம், பிள்ளைகளைப் பெற்று, தங்கள் பிள்ளைகள் என்னினியராகவோ, டாக்டராகவோ வரவேண்டுமென்ற கனவில் கிடந்த புலம் பெயர் பெற்றோரில் பலர் மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டு உறைந்து கிடந்தார்கள். நாளைக்கு தங்கள் பிள்ளைகளும் ஏதாவது முன்னேற்றகரமான காரியம் செய்தால் அவர்கள் கால்களும் முறிக்கப்படும் என்பதைக் கூட அவர்கள் உணர மறுத்தார்கள். பக்கத்து வீட்டில் குண்டு வீச்சு நடைபெற, அப்பாடா நாம் தப்பித்தோமே என்று எண்ணும் மனோபாவம் இன்றும் நம்மிடையே இருக்கிறது. இன்று அவர்களுக்கு, நாளை எங்களுக்கு என்று எண்ணும் எச்சரிக்கை மனோபாவமும், தூரப்பார்வையும் இத்தனைக்குப் பின்னரும் நமது மக்களிடையே ஏற்படவில்லை என்ற ஆதங்கத்தை இந்த நூலில் தெளிவாகக் காண்கிறேன்.

அதேபோல இளம்புயல் திரைப்படம் வெளிவர முன்னரே பல மேதாவி்கள் அதற்கு விமர்சனம் எழுதி முடித்திருந்தார்கள். ஆனால், திரைப்படம் வெளிவந்த பின்னர் அவர்கள் அதற்கு விமர்சனம் எழுதாமல் அமைதியாகிவிட்டதையும் கண்டிருக்கிறேன். நமது விமர்சனக் கலையின் நோக்கம் அடி தலை மாறிக் கிடப்பதையும் உணர இளம்புயலே எமக்கு உதவியது.

இருந்தாலும் இளம்புயல் திரைப்படம் தமிழகத்தில் திரையிடப்பட்டது, கலைஞர் தொலைக்காட்சியில் காண்பிக்கப்பட்டது, உலகம் முழுவதும் தமிழ் மக்களால் பார்க்கப்பட்டது பாராட்டப்பட்டதெல்லாம் எமக்குக் கிடைத்த வெற்றிகளே. நாம் எதிர்பாராத இலக்குகளை எல்லாம் இளம்புயல் எட்டித் தொட்டது. இன்று யாருடைய உதவியுின்றி முழுமையான திரைப்படத்தை உருவாக்க அத்தனை உபகரணங்களும் அலைகள் மூவீசால் வாங்கப்பட்டு விட்டன. நாம்

தடுக்கிய கல்லில் இன்னொரு ஈழத் தமிழன் தடுக்கி விழக்கூடாது
என்ற உறுதியுடன் இந்த நூலை உங்கள் முன் வைக்கிறோம்.

இந்த நூல் யாரையும் திருத்திப்படுத்துவதற்கோ, யாருக்கும்
முதுகு சொறிவதற்கோ, அல்லது ஏதாவது ஓர் அரசியல், சமய,
இலக்கிய அணிக்குள் பாதுகாப்பாக நிலையெடுத்து எழுதப்படும் நூல்
அல்ல. சுயநலத்திற்காக யாருடனும் சமரசம் காணாது, சரியானதை
வெளிப்படையாக எடுத்துரைக்கிறது.

புயல் பழைய கூரைகளைப் பிடுங்கி வீசும்; உழுத்துப்போன
மரங்களை முறித்து வீழ்த்தும். புதுமைகள் புவிയിல் மரல இதுபோன்ற
புயல்கள் அவசியம்.

மாறினால் மாறட்டும்!

இல்லையேல்

மாற்றுவோம்!

வணக்கம்

ரவிசங்கர் சுகதேவன் – டென்மார்க்

காட்டுவளவு, வல்வெட்டித்துறை, இலங்கை.

விடிவு கால நட்சத்திரம்

ஒரு சினிமா பைத்தியத்தின் உளறல் என்ற இந்நூலை ஆவலோடு வாசிக்க காத்திருக்கும் உங்களோடு இந்நூலின் ஆசிரியரான கி.செ. துரை அவர்களை பற்றி கடந்த 22 ஆண்டுகளாக கலை மற்றும் பொதுப் பணிகளில் அவரோடு இணைந்து செயற்பட்டவன் என்ற வகையில் வரலாற்றின் சாட்சியாக நான் கண்ட அறிந்த அனுபவித்த உண்மைகளை இங்கே பதிவு செய்வது என் கடமை என உணர்கிறேன்.

தாயகத்தில் பயிற்றப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியரான இவர் ஒரு சிறந்த ஆசிரியருக்கேயுரிய பண்பான, தான் அறிந்த யாவற்றையும் தன் மாணவர்களுக்கு அறியத் தரவேண்டும் என்ற ஆவலோடு எம்மை நன்நெறிபடுத்தியதோடு அல்லாது எம்மை சிறந்த கலைஞர்களாகவும் உருவாக்கினார்.

தன்னம்பிக்கை ஒன்றையே தனது வாழ்வின் தாரக மந்திரமாக கொண்டு செயற்படும் இவர் அடிக்கடி சொல்வது “வாழ்வில் சாதிக்க வேண்டும்”. ஏனோ பிறந்தோம் எப்படியோ வாழ்ந்தோம் என்று இல்லாமல் நாம் இறந்த பின்பும் எமது பெயர் வரலாற்றில் இடம் பெறுமாறு சாதனைகளை செய்ய வேண்டும். இதுவே எம்போன்ற இளைஞர்களுக்கு அவருடைய அறிவுரையாக இருந்தது.

தாயகத்தில் போர் சூழ்நிலை காரணமாக கல்வி மற்றும் தொழிசார் தொழில்நுட்பத்தில் பாரிய பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ள

கூழலில் புலம் பெயர்ந்துள்ள எம்போன்ற இளைஞர்களோலேயே அதை மாற்றி அமைக்க முடியும் என்றும் அதனால் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்ப நுணுக்கங்களை விரைந்து கற்குமாறும் அடிக்கடி கூறுவார்.

1988-ம் ஆண்டு நான் டென்மார்க் வந்த காலத்தில் இங்கே கி.செ. துரை அவர்களின் கீழ் “பாரத் கலா மன்றம்” எனும் ஒரு நாடக மன்றம் இயங்கி கொண்டிருந்தது. அதுவே அந்த ஆண்டின் இறுதியில் “ஈழத் தமிழர் கலையரங்கம்” என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

இந் நாடகமன்றத்தை பயன்படுத்தி எமது கலை கலாச்சாரங்களுக்கும் மொழியையும் பாதுகாப்பதற்காகவும், இங்குள்ள கூழலில் என்போன்ற இளைஞர்கள் தடம்மாறி போகவிடாது தாய்நாடு நோக்கிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட வைப்பதற்காகவும் மிகவும் சிரமங்களுக்கு மத்தியில் அரும்பாடு பட்டுக் கொண்டிருந்தவர். இதில் என்போன்ற பல இளைஞர்கள் இணைந்து செயலாற்றில் கொண்டிருந்தார்கள்.

டென்மார்க்கில் தாயகம் நோக்கிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த ஓர் அமைப்பின் வேண்டுகோளின்படி ஈழத் தமிழர் கலையரங்கம் அந்த அமைப்பின் கலை கலாச்சாரப் பிரிவாக இயங்கத் தொடங்கி அதன்பின் கலைபண்பாட்டுக் கழகமாக பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அதன் பொறுப்பாளராக தொடர்ந்தும் கி.செ. துரை அவர்களே செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

முதன் முதலில் டென்மார்க் வாழ் தமிழ் மக்கள் திரை அரங்கில் ஒரு தமிழ் சினிமாவை பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பும் இதன் மூலமாகவே கிடைத்தது. கலை கலைக்காக மட்டுமல்ல மக்களுக்காகவும் என்பதற்கிணங்க எம் தாயகத்தில் அல்லாற்றும் மக்களுக்கான நிவாரணநிதி சேர்க்கும் முயற்சியாக “கலியுகம்” எனும் திரைப்படம் இரண்டு அரங்குகள் நிறைந்த காட்சிகளாக காண்பிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து தென்னிந்திய சினிமா கலைஞர்களான கங்கை அமரனின் இசைக் குழுவின் டென்மார்க் பயணம் மற்றும்

டி.எம். சௌந்தர் ராஜன், சுசிலா, சில்க் சுமிதா ஆகியோரது நிகழ்ச்சி என்று சினிமா கலைஞர்களினால் பெருமளவு நிதி தாயக அகதிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு அரும்பாடுபட்டார். கால ஓட்டத்தில் இந்த அமைப்பின் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாக வெளிநாடு ஒன்றில் இருந்து வந்து இந்த அமைப்பை பொறுப்பேற்ற ஒருவரின் பொறுப் பற்ற செயற்பாடு காரணமாக ஓர் உண்மை செயற்பாட்டாளரான கி.செ. துரை அவர்கள் அங்கு தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியாது போயிற்று.

தன் நண்பனிற்காக ஒரு சினிமா படத்தை டென்மார்க்கில் திரையிட்டதற்காக இவர் சந்தித்த பிரச்சனைகள் சொல்லில் அடங்காது. இருந்த போதிலும் அந்த நண்பன் தாய் நாட்டிற்காக பல ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்தவர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக தன் பொறுப்புள்ள அனைத்தையும் துறந்து அந்த உதவியினை தன் நண்பனிற்கு செய்தார்.

இங்கே முக்கியமாக நான் ஒரு வேதனை தரும் விடயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தாயகத்திற்கான நிதி சேகரிப்பென்றால் சினிமா திரையிடுவதை நியாயப்படுத்துவதும் நமது தொலைக்காட்சி, வானொலிகளில் சினிமாவை முதனமைப்படுத்துவதும் அதேவேளை ஒரு தனிப் புலம் பெயர் தமிழன் தனது விடா கடும் உழைப்பினால் எடுத்த சினிமாப் படங்களை புறக்கணிப்பதும், மற்றவர்களையும் தூண்டிவிட்டு புறக்கணிக்குமாறு செய்வதும் எந்த விதத்தில் நியாயம்???

தாயகத்தில் நடைபெற்றுவரும் போராட்டம் காரணமாக எமது இனம் தனது பலத்தை இழந்து, பல நாடுகளில் பிரிந்து வாழும் இனமாக இன்று உள்ளது. எமது போராட்டத்தை அங்கு உள்ளவர்கள் முன்னெடுத்தால் மட்டும் போதாது. தாயகத்தை பிரிந்து வாழ்ந்துவரும் நாம் சகல துறைகளிலும் பெருவளர்ச்சி காணுவதன் ஊடாக எமது பிரச்சனைகளை வெளி உலகத்திற்கு புரிய வைக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

கி.செ. துரை அவர்கள் பூக்கள், இளம்புயல் ஆகிய திரைப்படங்களை தயாரித்ததன் ஊடாக சர்வதேசத்திற்கு எமது பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பும் நாம் யார் என்று வெளிலலகிற்கு காட்டும் வாய்ப்பு உருவாகி உள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக இளம்புயல் தயாரிக்கப்படுகின்ற போது டென்மார்க் ஊடகங்கள் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததும், அப்படம் திரைக்கு வந்தபின் புலம் பெயர் தமிழர்களை பெருமைபடுத்தும் விதமாக அதே ஊடகங்கள் செய்திகள் வெளியிட்டதையும் காணலாம். அத்தோடு இவ்விரு திரைப்படங்களிலும் எமது தாய் நாட்டின் போராட்டம், மக்கள் படும் அவலம் என்பன பதிவாகப்பட்டுள்ளதும், அதன் மூலம் இப்படங்களின் தயாரிப்பாளர் கி.செ. துரை அவர்கள் தன் தாய்நாட்டிற்கு தான் செய்ய வேண்டிய கடமையை சரியாகவே செய்திருப்பதும் புரியும்.

தனக்கு ஏற்பட்ட அனைத்து விதமான தடைகளையும் தாண்டி தர்மத்திற்கான போராட்டத்தில் பெரும் வெற்றியைப் பெற்ற இளம்புயல் திரைப்படமும் அதன் பின்னால் தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை ஒட்டு மொத்த தமிழர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக முதலிட்டு அதில் பெரும் வெற்றியையும் கண்ட கி.செ. துரை போன்றவர்கள் புலம் பெயர் தமிழர்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாகும்.

விடிவு கால நட்சத்திரங்கள் என்ற அவரின் புகழ் பெற்ற நாடகத்தின் பெயரையே எனது கருத்திற்கு தலையங்கமாக்கி வாழ்த்துகிறேன்.

சச்சி - டென்மார்க்

ஊரவரின் உணர்வு மொழி

திரு. கி. செ. துரை ஆசிரியரின் கையெழுத்துடனான இந்தப் புத்தகத்தின் பிரதியை அது தபாலில் வந்த அப்போதே ஒரே மூச்சுடன் படித்துமுடிக்க முடிந்ததற்கு காரணமாக அவரின் அளவெடுத்த கையெழுத்துக்களும் அற்புதமான நடையுமே இருக்க முடியும். படித்து முடிந்து நீண்ட நேரமாகியும் கனநாட்களாகியும் சினிமா என்ற பளபளப்புகளுக்கு பின்னால் படிந்திருக்கும் வலிகளையும், அலைச்சலையும், முதுகில் குத்தல்களையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பேடித்தனமான எதிர்ப்புகளையும் அவர் எதிர்கொண்ட விதம் மனதைவிட்டு இறங்காமல் நின்றன. ஆனால் கி.செ. துரை ஆசிரியரால் எப்படி அவற்றைக்கூட பின்னடைவுகளாக கருதாமல் பாடங்களாக கருதவும் அதைக்கூட அழகிய நகைச்சுவையாக எழுத முடிவதையும் இந்தப்புத்தகத்தில் பார்த்தபோது இத்தகைய இயல்புகள் அவருக்குள் ஏதோ நேற்று முன்தினம்தான் ஏற்பட்டதாக தெரியவில்லை. அவருடைய இந்தப் புத்தகத்தில் ஏதோ ஒரு இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் போலவே மிகப்பெரிய சாதனைகளையும் அதனிலும் மிகக்கேவலமான கழுத்தறுப்புக்களையும் தமது அமைதியான மௌத்தின் மூலம் எதிர்புதாகவோ ஏற்புதாகவோ காட்டிக் கொள்ளாத ஒரு இனத்துக்குள்ளாகவே தனியனாக அவர் தனது பயணங்களைத் தொடர்ந்துள்ளார். இந்தத் தொடர் பயணத்தின் தொடக்கப் புள்ளியாக அவருடைய ஊர் இருந்திருக்கிறது. அதுவே

என்னுடையதும் ஊராக இருப்பதால் அவரின் பயணத்தை அருகிருந்து பார்த்த அல்லது எட்டத்திலிருந்து வேடிக்கையுடன் கவனித்த ஒருவன் என்ற முறையில் என்னுடைய பார்வையில் அவரும் அவருடைய இந்தப்புத்தகமும் பற்றிய ஒரு முன்மொழிவை சின்னதாக சொல்ல முயல்வதே இந்த முன்னுரை என்பதாகட்டும்.

இந்தியக் கரைக்கு மிகமிக அண்மித்ததான ஈழத்து நிலமாக எங்கள் ஊரான வல்வெட்டித்துறை இருந்ததால் ஊரில் பாட்டு கூத்து, நாட்டியம் என்பனவற்றுக்கு எந்தநேரமும் மேடை இருந்தது. காலநிலை, பருவமாற்றங்கள் என்பனவற்றை தாண்டி கூத்துக் கட்டுபவர்களாலும் நாடக மேடை போடுபவர்களாலும், மேளம் நாதஸ்வரம் வாசிப்பவர்களாலும் ஊர் எந்தநேரமும் கலைக்காற்றில் சுத்திச் சுழன்றாடும். அப்படியான பொழுதுகளில் கி. செ. துரை ஆசிரியரின் நாடகத்துக்கென்று ஒரு கூட்டம் மணல்தரையில் அலை மோதும். அதில் நானும் ஒருவனாக இருந்திருக்கிறேன். அப்போது அவர் எங்களுக்கு ஒரு பெரும் நட்சத்திரம் போன்றே இருந்திருக்கிறார். அவரின் நாடகத்தில் குதிரை மீதிருந்து 'சத்தியமே லட்சியமாய் கொள்ளடா' பாடிவரும் அபராஜிதனாகவே அவர் எங்களுக்கு அப்போது இருந்தார். என்னுரின் எல்லைகளை கலை மூலம் விரித்தவர்களுள் செல்லத்துரை ஆசிரியரும் ஒருவராக இன்றுவரைக்கும் ஞாபகத்திலிருக்கிறார். அப்போதெல்லாம் (இப்போதும் கூட) அவர் தன்னுடைய நேரத்தை நாடகம், எழுத்து, கைப்பந்தாட்டம் என்று ஒருவகையில் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவே இயங்கியவர். இரண்டாம் ஆட்டம் சினிமா முடிந்து வந்தால் அவர் 'காலத்தை வென்றவன்' நாடகத்துக்கு பெரிய சுவரொட்டிகளை ஒட்ட சுவர்களில் பசைபூசி நிற்பதைக் காணலாம். பிறகு காலையில் ஊர்ச்சந்தி வாசிகசாலையில் 'அலைஒளி' கையெழுத்து சஞ்சிகை கி. செ. துரை ஆசிரியரின் கதை கட்டுரையுடன் புதிதாக வந்திருப் பதைக் காணலாம். மாலையில் எங்கோ வெளி ஊரில் நடக்கும் கரப்பந்தாட்ட சுற்றுப் போட்டியில் விளையாட தன் அணியினருடன் போய்க் கொண்டிருக்கதைக் காணலாம். கலைஞனாக, விளையாட்டு

வீரான, எழுத்தாளனாக, நிருபராக ஆசிரியராக ...இப்படி ஓய்வின்றி இயங்கிவந்த கி.செ. துரை ஆசிரியர் டென்மார்க் நாட்டுக்கு வந்தபின்பும் தாயகத்தில் இயங்கிய தன்னுடைய தளங்களிலேயே இங்கும் அதே வேகத்துடனும் விட்டுக்கொடுப்பற்ற சுறுசுறுப்புடனும் வேலை செய்தது ஏதோ எல்லாரிலும் இருந்து அவரை வித்தியாசமாக காட்டியது. சரி, புத்தக ஆசிரியர் பற்றிய என்னுடைய அறிமுகம் அல்லது பார்வை இவ்வளவு காணும் என்று நினைக்கிறேன். புத்தகத்துள் நீங்கள் உள் நுழைந்து படிக்கும்போது அவரின் ஆளுமைகள் உங்களை அதிசயிக்கவைக்கும்.

இனி, இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றிப் பார்க்கலாம். புத்தகம் ஆசிரியரின் சினிமா அனுபவங்கள் என்று குறிப்பாக இருந்தாலும் ஒரு சுருக்கமான மேலோட்டமான வரலாறாகவே அழகாக சொல்லப் பட்டிருப்பதை எல்லா இடங்களிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஊரின் புழுதித்தெரு நாடகங்களில் தொடங்கிய பயணம் முதல் இன்றைய 'இளம்புயல்' திரைப்படம் வரை ஆசிரியர் நீண்ட ஆழமான அகழிகளையும், கடந்தே வந்துள்ளதை அவரின் ஒவ்வொரு எழுத்துக்குப்பின்னாலும் முன்னாலும் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவருடைய அனுபவங்கள் நாளை திரைப்படம் எடுக்க முயலும் அனைத்து ஈழத்தமிழர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியங்களை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் அதனால் வரும் ஆபத்துக்களும் அன்று போலவே சமூகம் எங்கும் காணக்கூடியதாக இருப்பது ஒரு பெரு விபத்துத்தானே தவிர வேறில்லை. கடவுளின் பெயராலே என்று அன்றைய நாட்களில் மதங்கள் தமது மேலாண்மையையும் தமது எச்சங்களையும் மானுடத்தின்மீது திணித்ததை போலவே இந்த நாட்களிலும் தாங்கள் வெறுக்கும் ஒன்றை அல்லது தாங்கள் நிராகரிக்கும் ஒன்றை நேராக சொல்லாமல் கொள்கை ஒன்றின் எதிர்ப்பாகக் காட்டி தமது குரூரத்தனத்தை சமூகம்மீது ஒட்டுகிறார்கள். ஆனால் சமூகமானது தனது நீண்ட அமுத்தமான மௌனத்தின் மூலம் இதற்கு எதிர்ப்போ ஒப்புதலோ காட்டாமல் தஞ்சாவூர் பொம்மைகள் போல இல்லை என்பதற்கும் ஆம் என்பதற்கும் ஒரே

மாதிரியான தலையாட்டல்களையே பதிலாக சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்வதானது மிக மோசமானவர்களை மீண்டும் மீண்டும் தீர்மானிக்கும் இடங்களில் தலை காட்டுவதை ஊக்குவிக்கிறது.

இத்தகைய பிழையான முடிவுகள் மூலம் சமூகத்தை வழியெடுக்கும் கோமாளிகளால் ஆசிரியரின் திரைப்பட முயற்சிகள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தடைகளை சந்தித்ததை புத்தக ஆசிரியர் அமுத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இது தனித்த ஒரு திரைப்பட முயற்சிக்கு மட்டுமின்றி நல்ல காத்திரமான இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் நுண்கலை முயற்சிகளுக்கும் தடையாகவே இருந்திருக்கிறது. எப்போது எம் சமூகம் தான் காதால் கேட்பவற்றையும் கண்ணால் பார்ப்பவற்றையும் தனக்கு தனக்கே உரிய தனித்த பார்வைகளுடன் சீர்பார்த்து தனிப்பட்ட முடிவுகளை எடுக்கின்றதோ அப்போதுதான் இத்தகைய நிலைமாறும்.

ஆசிரியரின் மனதில் திரைக்கதையின் கரு தோன்றியதிலிருந்து அது திரைப்படமாக செதுக்கப்பட்டு படச்சுருள்களுள் பதியப்பட்டு திரை அரங்கில் வெளிவருவதுவரை உள்ள யதார்த்தங்களையும் சிரமங்களையும், தட்டிக் கழிப்புக்களையும், உதாசீனங்களையும் அனுபவங்களையும் இவ்வளவு ஆழமாகக் கற்றுக் கொண்டது மாத்திமில்லாமல் அதை அழகாக கவையாக எழுதியுள்ளதும் ஆசிரியரின் வெற்றிகளுள் ஒன்று. இந்தப் புத்தகமெங்கும் அனுபவங்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. படிப்பவர்கள் அவற்றை கவனத்தில் கொள்வார்களாயின் வெற்றி நிச்சயம்.

இந்த நூலில் என்னை ஆழமாக கவர்ந்த இடங்கள் நிறைய, அவை எல்லாவற்றிலும் நூல் ஆசிரியர் தனது வெற்றிக்கு குறுக்காக நின்றவர்களையும், தன்னை இழுத்து விழுத்தியவர்களையும், தனது முதுகில் குத்தியவர்களையும் பற்றி எழுதும்போது அவர்கள் செய்த தீமைகளை சொல்லவில்லை. மாறாக அவர்களின் செயல்தான் தன்னை அடுத்த படியில் ஏற காரணமாக அமைந்தது என்று அழகாக சொல்கிறார்.

இந்த நூலின் மூலம் நிறைய செய்திகளையும் பாடங்களையும் ஆசிரியர் மற்றவர்களுக்கும் தனக்குமாக சொல்லியிருக்கிறார். அவற்றை பாடமாக பார்ப்பதும் படமாகப் பார்ப்பதும் இதை படிக்கப்போவோரின் அறிவுப்புலம் சார்ந்த விடயம். அவரவர் தங்களுக்கே உரிய தனித்த பார்வைகளுடன் படியுங்கள். இதன் ஒவ்வொரு வரியிலும் உயரிய உழைப்பையும் நிற்கவிரும்பாத தொடர் ஓட்டத்தையுமே காண்பீர்கள். படிப்பீர்கள். பார்ப்பீர்கள். வந்தோம் வாழ்ந்தோம் சென்றோம் என்ற வரையறைக்குள் நிற்கவிரும்பாத ஒரு மனிதனின் அனுபவங்களை, அழுத்தித் தேய்த்து எறிய முடியாத ஒரு கலைஞனின் உழைப்பை இந்தப்புத்தகம் ஒவ்வொரு எழுத்திலும் கொண்டிருக்கிறது. இதைப்படித்து முடித்தபின்னர்

‘தேடிச் சோறு நிதம்தின்று - பல

சின்னஞ் சிறுகதைகள் பேசி - மனம்

வாடித் துன்பமிக உழன்று - பிறர்

வாடப் பலசெயல்கள் செய்து - நரை

கூடிக்கிழப் பருவமெய்தி - கொடுங்

கூற்றுக் கிரையெனப்பின் மாயும் - பல

வேடிக்கை மனிதரைப் போலே - நான்

வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ?

என்று பாரதி சொன்னதைப் போல கி.செ. துரை ஆசிரியரும் அவர் சந்தித்த அனுபவங்களைப் பார்த்து கேட்பது போல இருக்கிறது. இன்னும் எழுதுங்கள்!!

நன்றி

ச.ச. முத்து - இங்கிலாந்து

அத்தியாயம் - 01

ஒவ்வொரு படைப்பையும், அதற்குரிய தலைப்பையும் காற்றுக்குள் இருந்து இடுங்கி காலமே கைகளில் தருகிறது என்று சொல்வார்கள். அப்படித்தான் இந்த நூலையும், அதற்கான தலைப்பையும் காலமே என் கைகளில் போட்டிருக்கிறது.

‘ஒரு சினிமாப் பைத்தியத்தின் உளறல்’ – இதுதான் தலைப்பு. எத்தனையோ காவியத்தனமான, புனிதம் நிறைந்த தலைப்புகள் எல்லாம் இருக்க இப்படியும் ஒரு தலைப்பா...? – உங்கள் உள்ளத்தில் எழும் கேள்வியின் அர்த்தம் புரிகிறது.

எத்தனையோ நல்ல தலைப்புகள் எல்லாம் இருக்க, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு இறைவன் பாடுவதற்காகக் கொடுத்த தலைப்பு ‘பித்தன்’ என்பதுதான். அதுபோல எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தலைப்பு ஒரு சினிமாப் பைத்தியத்தின் உளறல்.

இரண்டிற்கும் ஒரு சிறிய வேறுபாடு – சுந்தரர் பித்தன் வடிவில் இறைவனைச் சந்தித்தார்; நான் மனிதர் வடிவில் பித்தர்களைச் சந்தித்து எழுதுகிறேன், அவ்வளவுதான்.

ஆயிரம் வருடங்கள் தாண்டியும் ‘பித்தா பிறைகுடி’ என்று தொடங்கிய சுந்தரர் தேவாரத்தை யாராலுமே அழித்துவிட முடியவில்லை. அதுபோல ஒரு சினிமா பைத்தியத்தின் உளறலும் அழிக்க முடியாத படைப்புதான்.

என் உள்ளத்திலிருந்தும் வாழ்க்கையிலிருந்தும் அழிக்க முடியாத தகவல்களைத் தாங்கி வருவதால் என்னளவில் இதுவும் அழிக்க முடியாத படைப்பே.

அன்றொருநாள் என் பாடசாலைத் தோழனான க. இந்திரலிங்கம், 'தமிழீழத்தை அமைக்கலாம், ஆனால் தமிழீழத்திற்கான சினிமாவை அமைப்பது அவ்வளவு சாத்தியமானதாகத் தெரியவில்லை' என்று கூறினான்.

அவன் சொன்னதில் ஆழமான அர்த்தம் தெரிந்தது. இந்த நூலை முழுமையாகப் படித்துப் பார்த்தால் அல்லது நீங்களே ஈழத் தமிழிரிடையே பிறந்து வளர்ந்து, ஒரு தமிழ் சினிமாவைத் தயாரித்துப் பார்த்தால் இந்தக் கருத்தில் உள்ள உண்மைத் தன்மையையும், ஆழத்தையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

தமிழீழத்தை அமைக்க எதிர்வினையாக இருப்பது சிங்கள அரசு. ஆனால் நமக்கான சினிமாவை அமைப்பதற்கான எதிர்வினையோ வேறெங்குமே இல்லை; நமக்குள்தான் புதைந்து கிடக்கிறது.

வெளியில் இருந்து வரும் ஈட்டியைத் தடுக்க கேடயம் இருக்கிறது. ஆனால் உள்ளிருந்து பாயும் ஈட்டியைத் தடுக்க கேடயமோ, கவசமோ கிடையாது. இதுதான் நமக்கு முன்னுள்ள பேரபாயம்! சவால்!

அதனால்தான்...

தமிழீழத்தை அமைக்கலாம், ஆனால் தமிழீழத்திற்கான சினிமாவை அமைப்பது அவ்வளவு சாத்தியமான விடயமல்ல என்ற கருத்து அன்றே என்னைப் பாதித்தது. என் உள்ளத்தில் கனன்று கிடந்த சினிமா நெருப்பை ஆழமாகக் கிளறி விட்டதும் அந்த வரிகள்தான்.

இது என்னுடைய அனுபவம் மட்டுமல்ல; திரைப்படம் எடுத்த பெரும்பாலான ஈழத்தமிழரின் அனுபவம். பலர் தங்கள் அனுபவங்களை நூலாக வெளியிடத் தயங்கினார்கள். ஆனால் நான் அதை நூலாகப் பதிவு செய்ய முயல்கிறேன், அவ்வளவுதான்.

ஈழத்தமிழருக்கான சினிமா

காட்டுத் தீ

சுற்றி வரும் சூறாவளி

சுனாமி

போன்ற பேரனர்த்தங்களுக்குள்ளால் நடக்க வேண்டிய பயணம். கயிற்றின் மீது நடக்கிறோம். சறுக்கினால் எல்லாமே நாசம்!

கயிற்றில் நடக்கும் ஒருவனை, இவன் நடந்து இலக்கைத் தொட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக, கொஞ்சம் கூட மனிதாபிமானம் இல்லாமல், இரக்கமில்லாமல் தள்ளிவிட்டால் எப்படியிருக்கும்...

அதைப் பார்க்க அடுத்த அத்தியாயத்திற்கு வாருங்கள்.

✍

அத்தியாயம் - 02

‘அம்மா நான் பாசாகிவிட்டேன்!’ – பரீட்சையில் சித்தியடைந்துவிட்ட மகிழ்ச்சியை தன் தாயிடம் சொல்ல தன்னை மறந்து ஓடி வருகிறான் வெகுளி மனம் கொண்ட மகன்.

‘அவன் தாயைக் கட்டி முத்தமிடக் கூடாது! தன் வெற்றியை தாயுடன் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடாது!’ என்று கங்கணம் கட்டிய சிலர் அவன் ஓடிப்போகும் கால்களுக்கிடையில் கம்புகளை வீசி எறிகிறார்கள்.

– இது ஒரு காட்சி.

இந்தக்காட்சி எத்தனை கொடியது! கொடுமைகளில் எல்லாம் கொடுமையான... நயவஞ்சகங்களில் எல்லாம் நயவஞ்சகமான இந்தக் காட்சி உங்கள் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய காயத்தையும், கோபத்தையும் எண்ணிப் பாருங்கள்.

இது, மறைந்திருந்து வாலிக்கு மேல் பாணம் விட்ட இராமனின் செயலைவிட கொடிய செயல்.

பூக்கள்!

இளம்புயல்!

எம்மால் எடுக்கப்பட்ட இரண்டு திரைப்படங்களின் வெளியீட்டின் போதும் இத்தகைய கொடிய தாக்குதல்களை நாம் சந்தித்தோம்.

பூக்கள் திரைப்படம் வெளிவருவதற்கு முதல் தினம் அத்திரைப்படத்தை பகிஷ்கரிக்கும்படி இணையத்தளமொன்று பரபரப்புச் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது.

திரைப்படம் வெளியாகவிருந்த கேர்னிங் நகரத்தில் உள்ள தமிழ் வீடுகளுக்கெல்லாம் படத்தைப் பார்க்கப் போக

வேண்டாமெனக் கேட்டு மொட்டைக் கடிதங்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

வல்வெட்டித்துறை என்ற ஊரின் நலத்திற்காக, வல்லை ஒன்றியம் என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்த குற்றத்திற்காக திரைப் படத்தை பகிஷ்கரிக்கும்படி கேட்டிருந்தார்கள்.

இப்படியொரு திரைப்படத்தைத் தயாரிக்கிறார்கள்; அதை இன்று வெளியீடு செய்கிறார்கள் என்ற செய்தியை அறிந்தும், அதுபற்றி எதுவுமே தெரியாதவர்கள் போல ஏகாந்தமாக சஞ்சரித்த பலர் சட்டென விழித்தார்கள். எம்மிடம் திடீர் அனுதாபம் காட்டி விசாரிக்க வந்தார்கள்.

அவர்கள் காட்டிய அனுதாபத்தின் மறுபக்கம் மிக மிக மோசமானது. காந்தியவாதியையும் துப்பாக்கி தூக்க வைக்கும் துன்மார்க்கம் நிறைந்தது. எனினும் பொறுமையைக் கடைப் பிடித்து எனது பதிலை அலைகள் இணையப் பத்திரிகையில் வேடிக்கையாக வெளியிட்டிருந்தேன்.

மொட்டைத் தலைக்கும் மொட்டைக் கடிதத்திற்கும் என்ன தொடர்பு? என்று ஒருவர் கேள்வி கேட்பார்!

வெளியே ஒரு மயிரும் இல்லாவிட்டால் அது மொட்டைத் தலை! அதுபோல உள்ளே ஒரு மயிரும் இல்லாவிட்டால் அது மொட்டைக் கடிதம் - என்று மற்றவர் அதற்கு பதில் கூறுவார்.

இந்தப் பதிலை மட்டும் அலைகளில் வெளியிட்டுவிட்டு நமது பணியைத் தொடர்ந்தோம்.

அவ்வளவுடன் முடிந்ததா...?

இல்லை!

திரைப்படம் வெளியான அதே தினம் தமிழகத்திலிருந்து பாடகர்கள் வந்து டென்மார்க்கில் இசைக்கச்சேரி நடாத்துகிறார்கள் என்ற அறிவிப்பும் வெளியானது.

ஒரு நகரத்தில் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு முக்கிய நிகழ்வுகள்...

என்ன செய்யலாம்...?

ஒன்றேயொன்றை மட்டும் செய்யலாம்! மலை குலைந்தாலும் மனம் குலையக்கூடாது! அவ்வளவுதான்.

நமது பணியை உறுதியுடன் தொடர்ந்தோம். பூக்கள் கேர்னிங் நகரில் மகத்தான வெற்றியைப் பெற்றது. தொடர்ந்து பயணித்து 100 வெற்றிகரமான காட்சிகளைச் சந்தித்து 100வது நாள் வெற்றி விழாவையும் கண்டது.

தமிழ் மக்கள் அநீதிக்குத் துணை போவதில்லை என்பதை பூக்கள் பாடமாகப் படிப்பித்தது. இங்கிலாந்து, கனடா, பிரான்ஸ், நோர்வே, இலங்கை என்று காண்பிக்கப்பட்ட நாடுகளில் எல்லாம் பெருவெற்றி பெற்று, அனைவரையும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது.

இது இவ்விதமிருக்க...

பிரான்சில் பூக்களைக் காண்பிக்கப் போயிருந்த வேளை அங்கிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகை ஒன்றில் பூக்களுக்கு எதிராக பாரிய கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது.

இங்கிலாந்தில் இருக்கும் நண்பர் ஒருவர் அதை அவசர அவசரமாக எழுதியிருந்தார். அவர் திரைப்படத்தைப் பார்க்க வில்லை என்பது எமக்குத் தெரியும். பார்க்காமலும் படிக்காமலும் விமர்சனம் எழுதும் கலையில் வல்லவரான அவரை பின்னால் இருந்து சிலர் உசுப்பேற்றி விட்டிருந்தார்கள்.

ஆரம்ப காலம் முதலே அந்தப் பாரீஸ் பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். அந்தப் பத்திரிகையையும் அதில் வந்த கட்டுரையையும் படிக்கப் படிக்க, எனது விரல்களாலேயே எனது கண்கள் குத்தப்பட்டிருப்பதை அறிந்தேன்.

பத்திரிகைக் காரியாலயம் சென்று, வந்திருப்பது போலியான விமர்சனம் என்பதை ஆதாரத்துடன் சுட்டிக் காட்டினேன். நான் மட்டுமல்ல பிரான்சில் உள்ள வேறும் பல கலைஞர்கள் அணி திரண்டு சென்று அந்த அவலத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

கட்டுரை நிறுத்தப்பட்டது! கரு மேகங்கள் விலகின! பூக்கள் பிரான்சிலும் வெற்றிக் கொடி நாட்டியது.

அடடா... இத்துடன் பிரச்சனைகள் யாவும் முடிந்தன... இளம்புயலுக்கு பூக்களைப்போல காழ்ப்புணர்ச்சிமிக்க எதிர்ப்பு வராது என்று கருதினேன். மிகவும் பிரமாண்டமான வேலைத்

திட்டமான இளம்புயலை வீழ்த்துமளவிற்கு மனிதர்கள் தாழ்ந்து போய்விடவில்லை என்று உறுதிபட நம்பினேன்.

ஆனால்...

நான் எவ்வளவு பெரிய தப்புக்கணக்கு போட்டுவிட்டேன் என்பதை இளம்புயலுக்கு வந்த எதிர்ப்பைப் பார்த்ததும் புரிந்து கொண்டேன்.

வெட்கம் என்ற சொல்லுக்கு அதுவரை எனக்கு பொருள் தெரிந்திருந்தது... ஆனால் நாணம் என்ற சொல்லுக்கு ஆழமான பொருள் காண முடியாமல் தவித்து வந்தேன்.

இளம்புயலுக்கு ஒருசிலரால் உருவாக்கப்பட்ட திட்டமிட்ட எதிர்ப்பைப் பார்த்தபோது நான் உள்ளபடி கோபமடையவில்லை; நாணமடைந்தேன். என்னோடு புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மக்களில் நிறையப்பேர் நாணமடைந்தார்கள்.

நம்மிடையே இப்படியும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்களா? நினைத்து நினைத்து வருந்தினேன்... நாணத்தால் தலை குனிந்தேன்.

நான் மட்டுமல்ல, தமிழின மானமும், பற்றுமுள்ள ஒவ்வொருவரும் நாணித் தலைகுனிய வேண்டிய விடயம் அது.

நீங்களும் நாணமடையப் போகிறீர்களே என்று வெட்கப்பட்டாலும், வேறு வழியின்றி அடுத்த அத்தியாயத்திற்கு அழைத்துப் போகிறேன்.

✍

அத்தியாயம் - 03

ஒன்றரைக் கோடி இந்திய ரூபாய்கள் முதலீடு! சுமார் இருபது வருடங்களாக ஒவ்வொரு சனிக்கிழமைகளிலும் வேலை செய்து, சேகரித்த பணத்தை அப்படியே முதலிட்டு எடுக்கப்பட்ட முயற்சி இளம்புயல்.

நண்பர்களும் உறவினர்களும் சுமார் முப்பது இலட்சம் ரூபாய்களைக் கடனாகத் தந்திருந்தார்கள். இப்படியோர் முயற்சிக்கு ஈழத்தமிழர்கள் ஆதரவு தருவார்கள் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் இந்த விஷப் பரீட்சையைச் சந்தித்தேன்.

முன்றாண்டுகள் இரவு பகலாகப் பாடுபட்டு தயாரிக்கப்பட்ட இளம்புயல் திரைப்படம் நிறைவடையும் கட்டத்தில் இருந்தது. 24.07.08 அன்று இளம்புயல் திரைப்படத்தின் பாடல் வெளியீட்டு விழா தமிழ்நாடு சென்னையில் உள்ள பிலிம் சேம்பரில் மிகவும் விமரிசையாக நடைபெற்றது.

இலங்கைத் தமிழர் ஒருவரால் தயாரித்து, இயக்கப்பட்ட எந்தவொரு திரைப்படத்திற்கும் நடைபெற்றிராத அளவுக்கு பெருவிழாவாக இளம்புயல் இசை வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றுள்ளதாகப் பலர் என்னிடம் கூறினார்கள்.

தொல். திருமாவளவன் தலைமையில் ஆர். பி. சௌத்திரி, நடிகர் ஷாம், இயக்குநர் அமீர், இயக்குநர் வஸந்த், பாடகர்களான மாணிக்கவிநாயகம், ரெய்கானா, இன்னிசை இளவல் சதீஸ், எட்டட்ர் சதீஸ் குரசேவா, பாவல் சங்கர், கண்மணிராஜா, உட்பட பெருந்தொகையான திரையுலகப் பிரபலங்கள் பங்கேற்றார்கள்.

பிரபல திரைப்பட விநியோகஸ்தர் யகியாபாய் இளம்பயல் பாடல்களை வாங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் அன்றைய விழாவின் நாயகனாகவும் திகழ்ந்தார். தமிழகத்தின் திரையுலகே நம்மைத் திரும்பிப் பார்த்த திருநாள். இளைஞன் ஈழத் தமிழன் வஸந்தின் பாடல்கள் தமிழகத்தின் கதவுகளைத் தட்டிய திருநாள்.

விழா நடத்தப்பட்ட விதம், அதன் வெற்றி உட்பட யாவற்றையும் விழாவிற்கு வந்த அனைவருமே வாயார மனதாரப் பாட்டினார்கள். ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஒரு புதிய தலை நிமிர்வையே தந்துவிட்டதாக பல ஈழத் தமிழர்கள் கண்களில் கண்ணீர் மல்க போற்றினார்கள்.

அன்றைய எனது மேடைப் பேச்சைக் கேட்டதும், இதுவரை காலமும் தமிழ் சினிமாவைத் தூற்றிப் பேசி, அது ஈழத்தமிழருக்கு போதிய ஆதரவு தரவில்லையென்பதே பொதுவான மேடைப் பேச்சு மரபாக இருந்தது. அதை உடைத்து, தமிழ் சினிமாவின் நல்ல பக்கங்களைச் சொல்லி, புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டி விட்டிருக்கின்ற தொல். திருமாவளவன் என்னைப் பாராட்டினார்.

தமிழ்த் திரையுலகத்தினிடையே ஈழத் தமிழர் தொடர்பாக இன்று ஏற்பட்டுள்ள பெரும் மாற்றத்திற்கு விசை கொடுத்த மேடைப்பேச்சாக அது இருந்ததென, இன்றும் பல தமிழக நண்பர்கள் என்னிடம் புகழ்கிறார்கள்.

ஈழத் தமிழர்களின் வலியைப் படமாக்குவேன் இன்று அந்த மேடையில் வைத்துத்தான் இயக்குநர் அமீர் பிரகடனம் செய்தார். அன்றிலிருந்து வெளிப்படையாகத் தொடங்கிய அவருடைய ஈழத் தமிழர் ஆதரவுப் பயணம் ஓயவில்லை... சிறைச்சாலை செல்லும் வரை நீடித்தது. இன்றும் தொடர்கிறது.

அதே மேடையில்தான் சிங்கள அரசின் அநீதியான போக்கை நடிகர் ஷாம் வெளிப்படையாகத் தாக்கிப் பேசினார். தமிழ்த் திரையுலகு சூல் கொண்ட மேகமாக ஈழத் தமிழரை நோக்கி திரும்பப் போவதை அன்றைய நிகழ்வே உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது.

அன்று தமிழகத்தில் இருந்த அரசியல் சூழ்நிலையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் மிகவும் அச்சமுடையவர்களாகவே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

எத்தனையோ புலம்பெயர் தமிழர்கள் தாம் தமிழகத் தமிழர்கள் என்று தம்மை அடையாளப்படுத்திக்கொண்டு தமிழக சினிமாவில் இடம் பிடிக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எம்மையும் பலர் சந்தித்து, ஈழத் தமிழர் என்று சொன்னால் எல்லாமே நாசமாகிவிடும்; தமிழக போலீசாரால் பல சிரமங்கள் வரும் என்று எச்சரித்தார்கள். நாம் அந்த நாட்டின் சட்டங்களை மதித்து நடந்தால் ஏன் பயப்பட வேண்டும் என்ற வினாவே எம்மிடம் இருந்தது. நேர்மையான வழியில் துணிச்சலுடன் செயற்பட்டோம்.

நாம் எது செய்தாலும் அது ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதேபோல நாம் ஈழத் தமிழரே என்பதை துணிந்து வெளிப்படுத்தாவிட்டால் நமது முயற்சி பயனற்ற செயல் என்பதை நாம் உறுதியாக நம்பினோம்! துணிந்து நின்றோம்.

நம்மால் தமிழகத்தில் நடாத்தப்பட்ட பாடல் வெளியீட்டு நிகழ்வு புலம் பெயர்ந்த தமிழரிடையே பெரும் பாராட்டைப் பெறும் என்ற நம்பிக்கையுடன் டென்மார்க் திரும்பினேன்.

பலர் பாராட்டினார்கள்!

இனிக் குறிப்பிடப்போகும் ஒருசிலரையும், புலம்பெயர் தமிழர் அனைவரையும் பொதுமைப்படுத்திப் பார்த்தல் கூடாது. இனி அந்தச் சிலரைப் பார்ப்போம்.

திடீரென்று ஒரு நாள்... உலகின் பல நாடுகளில் இருந்தும் தொலைபேசிகள் வந்தன...

‘தமிழ் சினிமாவைப் பார்த்துத்தான் தமிழீழப் போராட்டமே ஆரம்பித்தது’ என்று நீங்கள் தமிழகத்தில் வைத்து பேசியிருக்கிறீர்களாமே!’ என்று வினவினார்கள்.

‘நான் பேசவில்லை... ஆனால் இப்படியொரு கருத்து முன்னரே முக்கியமான ஒருவரால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் அவரை எதிர்க்கிறீர்களா இல்லை என்னை எதிர்க்கிறீர்களா’ என்று கேட்டேன்...

‘அதெல்லாம் நமக்குத் தெரியாது, ‘நமது போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி விட்டீர்கள்! ஆகவே, இளம்பயல் திரைப்படத்தை பகிஷ்கரிக்க வேண்டும்’ என்று ஒரு பெண்மணி ஜேர்மனியில் இருந்து எழுதியிருக்கிறார்’ என்றனர்.

கனடாவில் இருந்து வரும் இணையத்தளத்தின் கருத்துக் களத்தில் அது வெளிவந்திருந்தது. மிக மோசமான, நாணம் தரும் வாரத்தைகளை எல்லாம் பாவித்து அந்தத் தாக்குதல் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது.

எழுத்திற்கு ஒரு நாகரிகம் இருக்கிறது. எதை வெளியிடுவதானாலும் பத்திரிகா தர்மம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த அடிநிலை விடயம் கூடப் புரியாமல் அக்காரியம் நடைபெற்றிருந்தது கவலை தந்தது.

இந்தச் செய்தி, பூக்கள் படத்திற்கு எதிராக எழுதி, மொட்டைக் கடிதங்கள் போட்டும் பயனில்லாது நொந்து நூலாகிப் போயிருந்தவர்களுக்கு புதிய வலுவைக் கொடுத்தது. முன்பின் யோசிக்காமல் அவர்களும் இந்த எதிர்ப்புச் சேற்றில் பொதக்கென கிணற்றுத் தவளைகளாக பாய்ந்தார்கள்.

அத்துடன் முடிந்ததா?

இங்கிலாந்தில் இருந்துவரும் ஓர் இலவசப் பத்திரிகையும் அவசர அவசரமாக இக்கட்டுரையை மறுபிரசுரம் செய்தது. இதே பத்திரிகை தனது கனடாப் பதிப்பிலும் அதை வெளியிட்டு பரபரப் பூட்டியது.

எல்லாம் சரி; இந்தப் பத்திரிகை ஏன் நாணமற்று, எழுதப்பட்டிருந்த எழுத்தை மறுபிரசுரம் செய்தது?

காரணம் இருந்தது.

பூக்கள் படத்தைப் பார்க்காமலே விமர்சனம் எழுதியவர். அந்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்தார். அந்தப் பத்திரிகைக்கு நமது ஊரைச் சேர்ந்த சில நண்பர்கள் விளம்பரம் கொடுக்க மறுத்ததால் உண்டான கோபமும் இருந்தது. அதனால் அது அவலை நினைத்து உரலை இடிக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

நமது இசைத்தட்டு வெளியீட்டு விழா தொடர்பான செய்திகளை எல்லாம் நான் அப்பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவிட்டு பிரசுரிப்பார்கள் என்று கார்த்திருந்தேன்.

அவர்களோடு நான் அனுப்பியதை எல்லாம் தூக்கிக் குப்பையில் வீசிவிட்டு, குப்பையில் கிடக்கக்கூட அருகதையற்ற

எமக்கு எதிரான ஆதாரமற்ற தாக்குதலை தமது தலையில் வைத்து அழகு பார்த்தார்கள்.

என்ன செய்யலாம்?

முன்னர் டென்மார்க்கிற்குள் காழ்ப்புணர்ச்சியுடன் இருந்த எதிரணி, இப்போது சர்வதேச அணியாக மாறியிருந்தது.

நான்தான் தவறிழைத்து விட்டேனா...?

அல்லது எதிரிகளுக்கு நல்லதோர் வாய்ப்பைக் கொடுத்து விட்டேனா...-

இல்லை!

உண்மை தோல்வியடைவதில்லை! வரலாறு தீயவர்களுக்கு படு தோல்வியை வழங்கும்.

அந்த உறுதியையும், உண்மையையும் அறிய ஆவலாக உள்ளீர்களா? வாருங்கள், விருவிருப்பான அடுத்த அத்தியாயத்திற்குள் நுழைவோம்.

✍

அத்தியாயம் - 04

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் தமிழ்ச் சினிமர்வைப் பார்த்துத்தான் ஆரம்பித்தது என்று பேசினாயே, இது சரியா?

அதுமட்டுமா... சோழர் காலத்தில்தான் இலங்கைத் தீவிற்கு தமிழர்கள் போனார்கள் என்று பேசியிருக்கிறான்! இலங்கையில் சிங்களவருக்கு முதலே தமிழன் இருக்கிறான் என்பது தெரியாதா... அட்டா இவன் தமிழ் இனத்தையே அவமானப்படுத்தி விட்டான்...

பணத்தைக் கொட்டி, தனது மகனை திரைப்பட நடிகனாகக் கொண்டுவர முயலும் இவன் அந்தப் பணத்தை ஈழத்தில் குறும்படங்களை எடுத்து நொந்து போய், மேற்கொண்டு படம் எடுப்பதற்கு பணமே இல்லாமல் இருப்பவர்களிடம் கொடுத்துவிட்டு பேசாமல் இருந்திருக்கலாமே?

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சினிமாப் பைத்தியத்தின் உளறலை அனுமதிக்க முடியாது! இவன் ஒரு பெருச்சாளி... மேலும்... மேலும்... எழுத முடியாதளவு மோசமான வார்த்தைகளுடன் அது நீண்டது...

இவ்வளவு குற்றங்களும் நீங்கி ஒரே நொடியில் தமிழர்களுக்கு சகல புனிதங்களும் கிடைத்துவிடும்... அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்... அந்த இணையத்தில் வெளியான கருத்தாடல்களின் வேண்டுகோள் ஒன்றேயொன்றுதான். இலண்டன், கனடா இலவசப் பத்திரிகைகளின் மன்றாட்டமான வேண்டுகூலும் அதுதான்.

அது என்ன?

இளம்புயல் திரைப்படத்தைப் பார்க்கப் போகாமலே பகிஷ்கரித்தால் போதும், எல்லாக் குறைகளுமே நீங்கிவிடும். கி.செ. துரையால் அவமானப்படுத்தப்பட்ட ஈழத் தமிழன் மறுபடியும் புனிதம் பெற்றுவிடுவான். படிக்கப் படிக்க சிரிப்பாக இருந்தது.

உண்மையாகவே அன்று என்னால் மேடையில் பேசப்பட்ட பேச்சோ, ஈழத்தமிழரின் விவகாரமோதான் எழுதியவர்களின் கவலை என்றால், இவை எதிலுமே சம்பந்தப்பட்டாத 300 பேரின் முயற்சியில் உருவாகியுள்ள இளம்புயல் திரைப்படத்தை ஏன் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும்?

அவர்களுடைய குறி இந்தத் திரைப்பட முயற்சியை முறியடித்துவிட வேண்டும் என்பதுதான். எழுதியவர்களை விடுங்கள். அவர்கள் எழுதிய பொய்களை நம்பி ஏமாந்தவர்களை என்ன செய்வது; அவர்களுக்கு எப்படி உண்மையைப் புரிய வைப்பது? இதுதான் நம்முன் இருந்த அடுத்த கேள்வி.

எழுதியவர்கள் யாருமே எனது முழுமையான மேடைப் பேச்சைக் கேட்டவர்கள் அல்ல. முழுமையான மேடைப் பேச்சின் ஒரு சிறுபகுதி இணையத்தில் வந்திருப்பதை ஆதாரமாக வைத்து, எட்டு மாதங்களுக்கு முன்னரே டென்மார்க்கில் உள்ள உணவுக் கடையொன்றில் வைத்து தீட்டப்பட்ட திட்டமொன்றுதான் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாக விடயம் அறிந்தவர்கள் கூறினார்கள்.

அதற்குப்பிறகு எனது முழுமையான மேடைப் பேச்சை இணையத்தில் வெளியிட்டிருந்தேன். சுவற்சலாந்தி நடைபெற்ற இளம்புயல் இசை வெளியீட்டு விழாவில் அதற்கான பதிலையும் கொடுத்திருந்தேன். அதையும் இணையத்தளத்தில் வெளியிட்டிருந்தேன்.

ஆனால் அவைகளைப் பார்த்ததாகவோ உண்மைகளை உணர்ந்து கொண்டதாகவோ இதுவரை யாரும் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டதில்லை. குற்றச்சாட்டுகள் வந்தபோது அனுதாபம் கூற தொலைபேசி எடுத்தவர்கள் எல்லாமே மறுபடியும் கண்களை இறுக மூடிவிட்டார்கள்.

இருப்பினும் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்து கல் லெறிந்தவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்களே. அந்த மேடைப் பேச்சின் தேவையையும், அதற்குள் இருந்த ஆழமான கருத்துக்களையும் இன்று ஒரு நூல் வடிவில் பதிவு செய்ய ஆதாரமாக இருந்தவர் களாகவே அவர்களை மதிக்கிறேன். அவர்கள் எறிந்த கற்களால் கட்டப்பட்ட மாளிகைதான் இந்த நூல்.

நெருப்பு மற்றவர்களுக்கு ஒளி கொடுக்கும் தீபச்சுடராக இருக்கும்போது காற்று வந்து அதை அணைக்கும். அதே நெருப்பு இயற்கைப் பேரனர்த்தமாகி காட்டை அழிக்கும்போது, தீபத்தை அணைத்த அதே காற்று வேகமாக வீசி தீயை வளர்த்துச் செல்லும்.

நாம் தீபச்சுடராக ஒளி கொடுத்தால் அழிக்கப்படுவோம்! அழிவிற்கு ஆதரவு கொடுத்தால் ஊதி வளர்க்கப்படுவோம்! இது ஓர் ஆபத்தான உலக விதி!

விசிறி விட்டால், விசிறின பக்கம் எல்லாம் வீசும் காற்றுக்கு அழிவிற்கும் ஆக்கத்திற்கும் பேதம் தெரியாது என்பது விவேக சிந்தாமணி கூறும் மேற்கண்ட கருத்தாகும்.

சமூகத்திற்கு நலம் தரும் தீபச்சுடராக இருக்க முயன்றதால் நம்மை அழிக்க வந்தது இந்தக் காற்று! தவறுகளோடு ஒத்து ஊதி, காட்டை எரிக்காமல், இருளைப் போக்கும் அகல் விளக்குகளை சகல இடங்களிலும் ஏற்ற வேண்டுமென நினைத்து பேசியதால் வந்த வினையே இது.

இப்போது ஒரு விடயம் என் நினைவிற்கு வருகிறது. என்னுடைய முதலாவது சிறுகதை ஒளிபிறந்தது! ஆசிரியர் வல்வை. சு. சக்திவடிவேலினால் நடாத்தப்பட்ட அலைஒளி கையெழுத்து சஞ்சிகையில் 1974-ம் ஆண்டு வெளியானது.

அந்தக் கதையின் நாயகன், அன்றைய உள்ளூர் கூட்டணித் தலைவர்களுடன் இணைந்து காடெரிக்கும் வேலையைச் செய்ய மறுத்து, சமூகத்தில் நிலவும் அறியாமை இருளைப் போக்கும்

அகல் விளக்காக இருப்பதே சரியென முடிவு செய்து உறுதியுடன் நடக்கிறான்.

அந்தக் கதையின் நாயகன் எடுத்த உறுதியான முடிவைத்தான் இன்றும் எடுத்தேன். ஒளி பிறந்தது என்ற சிறுகதையில் நான் முன் வைத்த கருத்தை இன்றுவரை மாற்றியதே கிடையாது என்பதை இப்போதும் எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

அன்றுநான் உடன்பட மறுத்த உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளாக சில கூட்டணியினர் இருந்தனர். அதுபோல சென்னையில் பேசிய எனது மேடைப் பேச்சிற்குள்ளும் இன்றைய சில தமிழர் கூட்டமைப்பினர் இருந்தனர். வாருங்கள், தமிழர் கூட்டமைப்பினர் செய்த வேலையைப் பார்க்கப் போவோம்.

அத்தியாயம் - 05

இளம்புயல் திரைப்படத்தின் தயாரிப்பு வேலைகளுக்காக பல தடவைகள் தமிழகம் சென்று வந்திருக்கிறேன். தமிழகம் போகும்போதெல்லாம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் நண்பர் க. சிவாஜிலிங்கத்தைச் சந்திப்பேன். நேரடியாகச் சந்திக்க முடியாவிட்டால் தொலைபேசியிலாவது பேசிக் கொள்வேன்.

சுமார் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒருநாள் அவருக்கு போன் செய்தபோது தென்னிந்திய நடிகர் சங்கத்திற்கு வரும்படி அழைத்திருந்தார். அங்கு தமிழகத்தின் பிரபல நடிகர்கள் பலர் வருகிறார்கள்; ஈழத் தமிழர் விவகாரம் பற்றி அங்கு ஒரு கூட்டம் நடைபெறுகிறது என்றும் தெரிவித்திருந்தார்.

அவரின் அழைப்பிற்காக நடிகர் சங்கம் போனபோது, நடக்கப்போவது நல்லதொரு நிகழ்வென்பது தெரிந்தது. திரு. வி.சி. குகநாதன் ஏற்பாட்டில் தென்னிந்திய நடிகர் சங்கத் தலைவர் சரத்குமார் தலைமையில் சுமார் இருபதிற்கும் மேற்பட்ட பிரபல நடிகர்கள், நடிகைகள், இயக்குநர்கள் உட்பட பத்திரிகை உலகமே அங்கு கூடியிருந்தது.

தமிழர் கூட்டமைப்பின் சார்பில் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் க. சிவாஜிலிங்கத்துடன் மேலும் இரு கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டனர். அத்தோடு உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி. ஆனந்தனும் கலந்து கொண்டார். அங்கு க. சிவாஜிலிங்கம் மட்டுமே துணிச்சலான கருத்துக்களை முன் வைத்தார். அதுகூட சினிமாத் துறையினரிடையே பேசக்கூடிய பேச்சாகத் தெரியவில்லை.

மற்றவர்கள் பேசியதெல்லாம் 70களில் இலங்கையின் அரசியல் மேடைகளில் பேசப்பட்ட பேச்சுக்கள்தான். கிழக்கு மாகாண சிங்களக் குடியேற்றங்களில் இருந்து நடந்த குடியேற்றங்கள் பற்றி காசி. ஆனந்தன் பேசினார். தமிழ் சினிமாக்களைப் பார்க்க தியேட்டர்களுக்கே போக முடியாத நிலையில் இருப்பதாக இன்னொரு உறுப்பினர் பேசினார். அனைவருமே சொல்ல வேண்டிய விடயத்தை மறந்து, வேறு யாரையோ திருப்திப்படுத்த முயல்வது தெரிந்தது.

அங்கே வந்திருந்த நடிகர்கள் ஆழமான வாசிப்புடனோ, இலங்கை வரலாற்று நிகழ்வுகளை நுனிவிரலில் வைத்துக் கொண்டு வாழ்பவர்களோ அல்ல. தம்மைப்பற்றி வெளியாகும் சினிமா செய்திகளையே படிக்க நேரமில்லாமல் வாழ்பவர்கள்.

நிகழ்வு முடிவடைந்த பின்னர் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூவரையும் சந்தித்து எனது அதிருப்தியைத் தெரிவித்தேன். ‘அகதிகளாகி, அநாதைகளாகி, விதவைகளாகி நடுத்தெருவில் நிற்கிறோம். உங்களை நம்பி வாக்களித்த தமிழ் மக்களுக்கு நீங்கள் செய்யும் நன்றிக்கடன் இதுதானா?’

அந்தளவோடு இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த இடத்தைவிட்டே போய்விட்டார்கள். நான், ரவிசங்கர், வி.சி. குக நாதன், தங்கர்பச்சான் போன்ற ஒருசிலரே நடிகர் சங்கத்தில் எஞ்சியிருந்தோம். க. சிவாஜிலிங்கம் நமது ஊரவர், எனது இனிய நண்பர். ஆகவே அவருடன் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது பல கேள்விகளை அவர் முன் வைத்தேன்.

தமிழ் சினிமாவோடு சம்பந்தப்பட்ட தமிழகக் கலைஞர்களுக்கும், ஈழத் தமிழர் பிரச்சனைக்கும் இடையே உள்ள ஆழமான தொடர்பென்ன? ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழ் சினிமா செலுத்தியிருக்கும் தாக்கமென்ன? இவைகளை அன்றைய பேச்சில் முன் வைக்காதது ஏன்?

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், கப்பலோட்டிய தமிழன் போன்ற திரைப்படங்கள், அச்சம் என்பது மடமையடா போன்ற எழுச்சிப் பாடல்கள் எல்லாம் தமிழரின் வீர உணர்வுவைத் தூண்டவில்லையா?

விடுதலைப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கு முன்னரே இவற்றையெல்லாம் தூண்டிவிட்டு தமிழனின் தன்மானத்திற்கு உணர்வுட்டிய பங்களிப்பு தமிழ் சினிமாவிற்கு இருக்கிறது. இலங்கையில் வாழ்ந்த சாதாரண எம்போன்ற பாமர மக்களுக்கெல்லாம் தமிழன் என்ற வீர உணர்வு தோன்ற பாடநூல்போல உதவி செய்த சிறப்பு தமிழ் சினிமாவிற்கும், தமிழ் சினிமா தந்த பல பாடல்களுக்கும் இருக்கிறது.

இவைகளை எல்லாம் முன்னரே ஆய்வு செய்து, அக்கருத்துக்களை ஒழுங்குபட வகைப்படுத்தி சபைக்குப் புரியும் படி முன்வைத்திருக்க வேண்டும். அதுதான் இந்த இடத்தில் நீங்கள் செய்திருக்க வேண்டிய முதற்பணி' என்று கூறினேன்.

'ஈழத் தமிழனத்திற்கு நாம் ஏன் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கான பதில் கூட அதற்குள்ள்தான் மறைந்து கிடக்கிறது. அதை அழகாக வடிவமைப்பு செய்து நீங்கள் மூவரும் இணைந்து மூன்று கோணங்களில் அதை வலியுறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

அப்படி வலியுறுத்தியிருந்தால் இன்றைய இளம் நடிகர்கள் எல்லாம் சிலிர்த்து எழுந்திருப்பார்கள். தமது கடமை எதுவென்பதை சட்டெனப் புரிந்திருப்பார்கள். அந்த அரிய வாய்ப்பைக் கோட்டை விட்டுவிட்டார்களே' என்று அவரிடம் உரிமையுடன் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டேன்.

ஆமாம்! இப்போது நாம் அரசியல்வாதிகளிடையே பேசவில்லை, திரையுலகத்தினரிடையேதான் பேசுகிறோம். நாம் பேசும்போது காலம், இடம், அதைக் கேட்போர் போன்ற விடயங்களை கவனித்து ஆற்ற வேண்டும் என்பதை க. சிவாஜிலிங்கம் ஒப்புக் கொண்டார்.

அன்று தமிழர் கூட்டமைப்பினரிடம் பேசிய பின்பு, அப்பாடா முடிந்தது நம் பணியென நான் ஓய்ந்து விடவில்லை. என் கருத்தை நான் சந்திக்கும் தமிழ் சினிமா உலகப் பிரமுகர்களிடம் தொடர்ந்து கூற ஆரம்பித்தேன். அதைக் கேட்கக் கேட்க பலருடைய உள்ளங்களில் புத்தெழுச்சி பிறப்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.

அதைப் பார்த்த உற்சாகத்தில் எனது கருத்தை தமிழகத்தில் வைத்து, பகிரங்கமாகப் பேசிவிட வேண்டும் என்றும் எண்ணினேன். அதற்கான நாள் என்று வருமெனக் காத்திருந்தேன் இளம்புயல்

பாடல் வெளியீட்டு விழாவில் அந்த வாய்ப்பு வந்தது. தமிழகத்தின் அதிகாரமிக்க வகுப்பினரிடையே எனது மனதில் உள்ளதை ஒழிவு மறைவின்றிப் பேசினேன்.

‘உயிரை விடலாம்; ஆனால் அன்னியனுக்கு அடி பணியக் கூடாது என்று போரிட்டு மடிந்த வீரத் தமிழர்கள் பலரது வரலாறுகளை ஈழத்தில் உள்ள சாதாரண மக்களிடையே எடுத்துச் செல்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது தமிழ் சினிமா.

மானம், வீரம், தியாகம் போன்ற போராட்ட உணர்வுகளின் பல நல்ல பக்கங்களை இளைஞர் மனதில் பசுமரத்தாணிபோல் புதிய வைத்ததில் தமிழ் சினிமா பெரும் பங்காற்றியிருக்கிறது.

மலர்களைப்போல் தங்கை உறங்குகிறாள் என்ற பாச மலர் பாடல் ஓர் அண்ணன் தனது தங்கைக்காக உயிரையும் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தை எமது மக்களிடையே ஏற்படுத்தியது. வசந்த மானிகை காதலுக்கு புது வலு கொடுத்தது.

இன்றும் தலையில் முடி கொட்டி முதுமையடைந்தாலும், தனது திருமணத்தைப் பற்றி கடுகளவும் நினைக்காது, தன் தங்கைகளைக் கரை சேர்க்கப் பாடுபடும் சுயநலமற்ற தமிழ் அண்ணன்களை வெளிநாடுகளில் காண்பதற்கு தமிழ் சினிமா தந்த அண்ணன் தங்கை பாசம் முக்கிய காரணம்’ என்றேன். அவையில் கரகோஷம் வானைப் பிளந்தது.

இராஜராஜ சோழனின் எழுச்சியை தமிழ் சினிமா காட்டியது. இலங்கையைக் கைப்பற்றி 77 வருடங்கள் சோழ மன்னர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள். அக்காலத்தில் பெருந்தொகையான சோழ வீரர்கள் இலங்கையின் வடக்கே குடியேறினார்கள்.

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கையில் தமிழர் ஆட்சி செய்தாலும், இராஜராஜ சோழன் காலம் முதல் தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நெருக்கமான உறவு மலர்ந்து அது தொப்புள்கொடி உறவாகப் பரிமளித்தது.

‘ஆழக் கடலெங்கும் சோழ மகராசன் ஆட்சி புரிந்தானே அன்று, தமிழ் ஈழக் கடலெங்கும் எங்கள் கரிகாலன் ஏறி நடக்கிறான் இன்று’ என்ற புதுவையார் பாடலைக் கேட்டுப் பாருங்கள் இந்த உண்மை புரியும்.

இருப்பினும் சோழர் காலத்தில்தான் இலங்கைக்கு தமிழர்கள் வந்தார்கள் என்று கூறுமளவிற்கு நானொன்றும் வரலாறு தெரியாத பேதையோ மூடனோ அல்ல. வரலாற்றுப் பேராசான் இளவாலை க. புவனசுந்தரத்திடம் வரலாற்றைக் கற்ற என்னைப் போன்ற எவரும் அந்தத்தவறை இழைக்க மாட்டார்கள்.

எமது இளம்புயல் திரைப்படத்திலேயே எல்லாள் மன்னன் நினைவுநாள் வருகிறது. ஈழத்தில் தமிழர் ஆராய்ச்சி மணி கடடி ஆட்சி செய்த தகவல் தனியான பாடலாகவே வருகிறது.

அதையெல்லாம் அங்கு வந்த திரையுலக அரசியல் பிரமுகர்களுக்கு அகலத் திரையில் போட்டுக் காட்டிவிட்டுத்தான், அதனுடைய தொடர்ச்சியாகவே சோழர் காலம் பற்றிப் பேசினேன்.

ஆனால் இவைபற்றி எதுவுமே தெரியாது வெளிநாடுகளில் இருந்து, யானையைப் பார்த்த குருடனைப் போல அரை குறையாக விளங்கிக்கொண்டு எழுதுவோரை என்ன செய்வது? மேலும் அதைப்படித்து அதையும் அரைகுறையாக விளங்கி, அதற்குக் கருத்தெழுதுபவரை என்ன செய்வது? அதைவிட மோசம் அதைப் பிரசுரிக்கும் பத்திரிகையை என்ன செய்வது?

இந்தச் சிக்கலை யாராலுமே தீர்க்க முடியாது. காலமே உரிய பதிலைத் தரவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். இருந்தாலும் அதை எழுதியவர்கள் என்னோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு உண்மையை அழகாக விளங்கப்படுத்தியிருப்பேன். நிலைதடுமாறி எழுதியோரையும், அவற்றைப் பிரசுரித்து தமது முகத்தில் தாமே கரியைப் பூசியவர்களையும் அவ்வாறு பூசவிடாமல் தடுத்திருப்பேன்.

இலங்கைத் தீவிற்கு இராமர் கட்டிய பாலம் கடலில் போனது...

சிங்களத் தீவினிற்கோர் பாலம் அமைப்போம் என்ற பாரதி கனவு காற்றினில் போனது!

ஆனால் தமிழகத்திற்கும் நமக்குமுள்ள பிரிக்க முடியாத பாலத்தை அமைத்தது செல்லுலாயிட் சுருளாக வந்த தமிழ் சினிமாதான்.

இராமர் கட்டிய பாலத்தை விட தமிழ் சினிமா கட்டிய கலைப் பாலம் வலுவானது. இப்படியோர் பாலத்தை தமிழ் சினிமா கட்டியிருக்காவிட்டால், தமிழகத்துடன் நாம் இவ்வளவு நெருக்கமாக உறவை வளர்த்திருக்க முடியாது.

இந்த விபரங்களை எல்லாம் அவசர அவசரமாக எனக்குக் கிடைத்த பத்தே பத்து நிமிடங்களில் பேசி முடித்தேன். இங்கிருப்போரை மனதில் வைத்து கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தில் இருந்து ஆரம்பித்திருந்தால் நிலைமை என்னவாகி யிருக்கும்? அன்று நடிகர் சங்கத்தில் தமிழர் கூட்டமைப்பினர் பேசியது போலத்தான் ஆகியிருக்கும். எல்லோரும் பேந்தப் பேந்த முழித்திருப்பார்கள்.

ஊடகங்களில் எழுதிச் சேறடிக்காமல் என்னிடமே கேட்டிருந்தால் தன்னடக்கத்துடன் மேற்கண்ட பழுதற்ற என் நோக்கத்தை எடுத்துரைத்திருப்பேன்.

இனி... தன் மகனை வைத்துப் படமெடுக்கிறானே என்று அவர்கள் வைத்த குற்றங்களைப் பார்க்க வேண்டும்! வாருங்கள் அந்த வேடிக்கையைப் பார்க்கப் போவோம்.

இடலித்தட்டைக் கேடயமாகவும், மத்தை வாளாகவும் எடுத்துக்கொண்டு வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் வசனங்களைப் பேசுவார் என் தம்பி பிரபாகரன்.

—வே. மனோகரன்

விடுதலைப் பேரொளி, பக்கம் 28

ஆதாரம்: வே. பிரபாகரனின் வாழ்வில் தமிழ் சினிமாவின் தாக்கம்

✍

அத்தியாயம் - 06

இளம்புயல் என்ற ஒரு திரைப்படத்தை எடுத்து தனது மகனைக் கதாநாயகனாக்க பணத்தைக் கொட்டி இறைக்கிறானே, இது சரியா?

அதோ பாருங்கள் தமிழர் தாயகத்தில் எத்தனையோ வறிய கலைஞர்கள் குறும்படங்களை எடுக்கவே பணம் இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கலாம் தானே? இது அடுத்த கேள்வி. இந்த மடைத்தனமான கேள்விகளுக்கும் பதில் கொடுக்க வேண்டுமா என்று நினைக்கிறீர்களா? என்ன செய்ய, இங்குள்ள அவல நிலை அப்படி.

இன்று என்னைவிட நூறு மடங்கு அதிக பணம் கொடுத்து ஈழத் தமிழர்கள் தமிழகத்தில் இருந்து படம் எடுக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்து, உங்கள் பணத்தில் எமக்கும் ஒரு பங்கு தராமல் தமிழகக் கலைஞர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கிறீர்களே, இது நீங்கள் ஈழத் தமிழருக்கு செய்யும் துரோகமல்லவா?, என்று நாம் என்றுமே கேட்டதில்லை.

நூற்றி இருபது கோடியில் படமெடுக்கும் ஐங்கரனைப் புகழ்ந்து பெரிய கட்டுரை எழுதிய ஒரேயொரு ஈழத் தமிழன் நான்தான். அந்த நிறுவனத்தின் முயற்சிகள் வெற்றிபெற வேண்டும், மேலும் பெரிய அளவில் திரைப்படங்களை எடுக்க வேண்டுமென ஐ.பி.சி.யில் ஒரு மணி நேரம் அவரைப்பற்றி பாராட்டிப் பேசியதும் நான் தான்.

இன்னொரு ஈழத்தமிழன் நன்றாக வாழ வேண்டுமென நாம் பெருமனதுடன் நினைக்க வேண்டும். இதுவே எமது

தேசியக் கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். நம்மைவிட ஒருவன் உயர்ந்துவிட்டால் அது நமக்கு ஆபத்தானது என்று கருதுவது கடைந்தெடுத்த பாமரத்தனம். அது நமது கொள்கையாக இருக்கவே கூடாது.

எத்தனை வறுமை வந்தாலும் ஓர் உண்மைக் கலைஞன் ஒருபோதும் மற்றவரிடம் தனது மானத்தை இழந்து வாய்ப்புக் கேட்கமாட்டான். நாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்று அப்பர் சுவாமிகளும், மன்னவனும் நீயோ வளநாடும் உனதோ என்று கம்பரும், துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு என்று பட்டினத்தாரும் போராடியது இதற்குத்தான்.

அப்படியான தன்மானமிக்க தமிழ்க் கலைஞர்களின் வரலாறு தெரிந்த எவரும் இன்னொருவன் பணம் போட்டு படமெடுக்க, 'நீ எடுக்காதே! அப்பணத்தை எனக்குக்கொடு நான் எடுக்கிறேன் படம்' என்று ஒரு காலமும் மார்த்தட்ட மாட்டான்.

தன்மானமிக்க தமிழீழக் கலைஞர்கள், யாராவது பணம் கொடுத்தால் அதைக் கண்களை மூடிக்கொண்டு வாங்கி படம் எடுக்குமளவிற்கு தரம் தாழ்ந்துவிடவில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நமது குரோதங்களுக்கு சாட்சியமாக தமிழீழக் கலைஞர்களை இழுத்துவந்து கோடேற்றக் கூடாது. மற்ற கலைஞர்களின் தன்மானத்தோடு விளையாடக் கூடாது. சினிமா என்பது தானே போராடி, நிதியைத் தேடி, தயாரிக்கப்பட வேண்டிய பாரிய வேலைத்திட்டம். அதைப் புரியாமல் அவசரப்பட்டு கிறுக்கக் கூடாது. மாறாக, அப்படி எழுதுவதை பொது மக்கள் நம்பி ஏமாறவும் கூடாது.

இளம்புயல் இசைத்தட்டு வெளியீட்டு விழாவில் பேசிய பலர், வஸந்திற்குக் கிடைத்த தந்தை போல எமக்குக் கிடைக்க வில்லையே என்று ஆதங்கப்பட்டார்கள். இதற்கு நான் எவ்வளவு தகுதியானவன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால்,

தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து

முந்தி இருப்பச் செயல்

என்ற வள்ளுவர் குறள் கூறும் கடமையைத்தான் நான் செய்ய முயல்கிறேன். 'உனது பிள்ளையை ஒழுங்காக வளர்க்கப்

பாடுபடு!' ஒரு தந்தைக்கு வள்ளுவர் இட்ட கட்டளை இதுதான். அதை விடுத்து மற்றவன் பிள்ளை வளர்ப்பதை நாசமாக்கு என்று வள்ளுவர் எங்குமே கூறவில்லை. பிள்ளை வளர்க்கும் உரிமையை இழப்பது போன்ற கொடுமை உலகில் எங்குமே கிடையாது.

தாயக மக்களுக்காகக் கவலைப்பட்டால் அதை செயலில் காட்டி, அவர்கள் கவலையைப் போக்க உங்கள் பணத்தைக் கொடுத்துப் போராட வேண்டும். இன்னொரு ஈழத் தமிழனை வெற்று உணர்ச்சிக்குள் தள்ளி, தமது செயலற்ற விசுவாசத்தை வெறும் எழுத்தில் மட்டும் காட்டுவது தவறானது.

'கி.செ. துரை மீது குற்றச்சாட்டுகளை வைத்தவர்கள் வெறுக்கத்தக்க மோசமான வார்த்தைப் பிரயோகங்களைப் பாவித்து தரம் தாழ்ந்துவிட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் வைத்த குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாமே அடிபட்டுப் போய்விட்டன' என்று பிரபல ஊடகவியலாளர் திரு. இரா. துரைரட்னம் சுவிசில் வைத்து தெரிவித்தார்.

மேலும் எண்ணற்ற ஆற்றலாளர்கள், பொது மக்கள் எல்லாம் இந்தக் கொடுமைகளைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். குறைகளை மட்டும் கூறி நிறைவுகளைக் கைவிடுவது முறையல்ல.

இருப்பினும் நல்லதை வெளிப்படையாகப் பாராட்டத் தயங்கும் சமுதாயமாகவும், நல்லதை அழிக்கவரும் நாசங்களை விரைந்து எதிர்க்காத மக்கள் குழுவாகவும் நாம் இருக்கிறோமே என்ற வலி இதயத்தின் ஓரத்தில் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

நமக்கு நடந்துதான் இலண்டனில் வாழும் நண்பர் ஆர். புதியவனின் மண் திரைப்படத்திற்கும் நடந்தது. அவர் தமக்கு நடந்த கொடுமைகளை நூலாக வெளிக்கொணர்ந்திருந்தால் சமூகம் விழிப்படைந்திருக்கும். உண்மைகளை மறைப்பது சமூக உயர்வுக்குப் பெருந்தடையாகும் என்பதற்கு நாம் கடைப்பிடிக்கும் மௌனமே சாட்சியமாகும்.

இராமேஸ்வரம் திரைப்படம் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையைப் பேசிய படம். எத்தனையோ ஈழத் தமிழர்கள் அதில் நடித்திருந்தார்கள். பிரான்சில் வாழ்ந்த இளைஞன் நிரு அப்படத்திற்கு அற்புதமாக இசையமைத்திருந்தார்.

அந்தத் திரைப்படம் வெளியிடப்பட்ட போது டென்மார்க்கில் தமிழர் அதிகம் வாழும் கேர்னிங் நகரில் 15 பேர் மட்டுமே வந்திருந்தார்கள். அதில் எட்டுப்பேர் என்னுடன் வந்தவர்கள். மற்றவர்களும் ஈழத் தமிழர்கள்தானே. அவர்கள் எங்கே போனார்கள்?

இராமேஸ்வரம் பற்றி பிரான்சிற்கு போன் செய்து விசாரித்தபோது, அங்கும் நிலைமை இப்படித்தான் இருந்துள்ளது. இசையமைப்பாளர் நிருவிற்கு நிறைய நண்பர்கள் பிரான்சில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருசிலரைத் தவிர பெருந்தொகையானோர் இராமேஸ்வரத்தைப் பார்க்க திரையரங்கு வரவில்லை. ஆனால் இராமேஸ்வரம் திருட்டு வீ.சி.டி.யாக வந்தபோது அதை வேண்டிச் சென்று பார்த்தார்கள் என்றும் அறிந்து கொண்டேன்.

ஏன்? நம்மிடையே இருக்கும் ஒருவன் திரைப்படம் எடுத்தாலோ இசையமைத்தாலோ, பாடினாலோ, நடத்தாலோ நமக்குப் பிடிக்காது. இவன் இதைச் செய்யவோ, நாம் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கவோ என்ற காழ்ப்புணர்ச்சி நிலையே இதற்குக் காரணம்.

இராமேஸ்வரம் பார்க்க 15 பேர் குந்தியிருந்த திரையரங்கில் விஜய் நடத்த குருவி படம் காண்பிக்கப்பட்டபோது இருக்கவே இடமில்லாமல் இன்னொரு திரையரங்கையும் திறந்து விட்டார்கள்.

இராமேஸ்வரம் பார்க்க 15 பேர்!

குருவி பார்க்க 300 பேர்!

ஈழத்தமிழன் படமெடுக்கிறான், பணத்திற்குக் கஷ்டப் படுகிறான், அவனுக்கு உங்கள் பணத்தைக் கொடுங்கள் என்று கூறுபவர்கள் முதலில் தாமாவது நம்மவர் படங்களை ரிக்கற் எடுத்துப் பார்க்கப் போகிறார்களா? இந்தக் கேள்விக்குரிய பதிலை தமது மனச்சாட்சிக்குக் கொடுத்துவிட்டு மற்றவர்களைத் தாக்கப் புறப்பட வேண்டும்.

இது மட்டுமா. வன்னியில் இருந்து தயாராகி வந்த படங்களைப் பார்க்க பத்துப் பேரும் பதினைந்து பேரும் போகிறார்கள். ஆனால், ரஜினி படத்தைப் பார்க்க எழுநூறு பேரும் எண்ணூறு பேரும் வருகிறார்கள். ரஜினியின் சிவாஜி படம் அந்த ஆண்டு

இலண்டன் பொக்ஸ் ஆபீஸ் கணக்கில் முன்றாவது அதிக வசூல் எடுத்த படமாக வந்தது. எப்படி? ஏன்?

இதுபற்றிக் கேட்க, எழுத, ஆய்வு செய்ய புதுவழி காண இங்கு எவருமில்லை. ஆனால் ஈழத் தமிழன் ஒரு திரைப்படம் எடுத்தால் மட்டும் ஏன் அதை அறிக்க பலர் களமிறங்குகிறார்கள்.

ஈழத் தமிழர் சினிமாவிிற்காக, புலம் பெயர் சினிமாவிிற்காக எத்தனையோ சங்கங்கள் இன்று வெளிநாடுகளில் உள்ளன. இப்படியான நாககாரச் செயல்களைக் கண்டித்து அவர்கள் ஒரு அறிக்கைகூட இதுவரை வெளியிட்டது கிடையாது. இனிமேலாவது அவர்கள் பகிரங்கமாக அறிக்கைகளைவிட வேண்டும். கலைஞர்கள் சூறையாடப்படும்போது, அரசியலை மறந்து கலைஞர்களுக்காகக் களமிறங்க வேண்டியது அவசியம்.

வாருங்கள், டென்மார்க் இளம்புயல் வெளியீட்டின்போது நடந்த நிகழ்வுகளைப் பார்ப்போம். அப்போது நடைபெற்ற அநீதிகளைப் பார்த்தால் இதயமுள்ள ஒவ்வொரு தமிழனும் கண்ணீர் விட்டு அழுவான்.

✍

அத்தியாயம் - 07

இளம்புயல் திரைப்படம் முதலாவது பிரதி தயாரானதும் அதை அவசரமாக டென்மார்க் எடுத்து வந்திருந்தேன். காரணம், தமிழகத்தில் இருந்து திரைப்படக் கலைஞர்களை டென்மார்க் வரவழைத்து, இங்குள்ள கலைஞர்களையும் இணைத்து தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படம் இளம்புயல். ஆகவே, அதைப் பார்க்க இங்குள்ள கலைஞர்கள் பலத்த ஆவலுடன் இருப்பார்கள் என்பது தெரிந்ததே.

தமிழர், டேனிஸ்காரர், துருக்கியர், சோமாலியர், தமிழ்நாடு, மலையாளம் என்று உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் பல்லின மக்கள் பணியாற்றிய ஒரு கூட்டு முயற்சி இத்திரைப்படம். அதனுடைய பெறுபேறு எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க டென்மார்க்கில் பலத்த ஆவல் நிலவியது.

இது மட்டுமல்ல, டேனிஸ் அரசு, டேனிஸ் ஊடகங்கள், டேனிஸ் சமூக நல விரும்பிகள் யாவரும் ஈழத் தமிழ் மக்களை ஆரோக்கியமான கோணத்தில் பார்ப்பதற்கு வழிசமைத்த வேலைத்திட்டமிது.

டென்மார்க்கில் செய்த ஆய்வொன்றின்படி டேனிஸ்காரருக்கு அடுத்தபடியாக, டென்மார்க்கில் உள்ள மற்றைய இனங்களோடு ஒப்பிட்டால் முன்னணியில் நிற்பது ஈழத் தமிழரே என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

அத்தகைய ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகளுக்கு இந்தத் திரைப்படம் மேலும் ஒரு படி உயர்வைக் கொடுக்கும் செயல் என்று டேனிஸ் மக்கள் பாராட்டினார்கள். அந்தப் பாராட்டுதல் களோடு தாயகத்தில் நடைபெறும் அவலங்களையும் மெல்ல

மெல்ல கேட்கத் தொடங்கினார்கள். ஆகவே இது புலம் பெயர்ந்த தமிழருக்கு மட்டுமல்ல, நமது தாயகத்திற்கும் நலம் தரும் முயற்சியாக இருந்தது.

டென்மார்க்கில் இருக்கும் தொலைக்காட்சி சேவை ஒன்று, சேவை இரண்டு உட்பட சகல ஊடகங்களுமே இந்தத் திரைப்படம் பற்றிய செய்திகளை பெருமெடுப்பில் வெளியிட்டன.

ஈழத் தமிழர்களைப் பற்றி தவறான அல்லது எதிர்மறையான செய்திகளை வெளியிட்டு வந்த பல டேனிஸ் பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒன்றுபட்டு முதற்தடவையாக ஈழத்தமிழருக்கு ஆதரவான செய்திகளை வெளியிட்டன.

டென்மார்க்கில் வாழும் வெளிநாட்டவரைப் பற்றி இதுவரை காலமும் மிகவும் எதிராக எழுதிவந்த ஒரு பிரபல டேனிஸ் ஊடகவியலாளர் முதல் தடவையாக பலரும் ஆச்சரியப்படும் படியாக நமது முயற்சியை ஆதரித்து எழுதியிருந்தார்.

திரைப்படத்தில் நடிக்க நடிக்கர்கள் டென்மார்க் வந்தபோது அவர்களிடம் 'ஆட்டோகிராப்' வாங்க பெருந்தொகையான டேனிஸ் மக்கள் எமது டென்மார்க் காரியாலயத்தில் குவிந்தார்கள். அவர்களோடு எல்லா டென்மார்க் அரசு தொலைக்காட்சிகளும் எம்மைத் தேடி தாமாகவே வந்தன.

இது மிகப்பெரிய சாதனை.

செய்திகளைப் பார்த்த பல டேனிஸ் மக்கள் ஆனந்தம் அடைந்தார்கள். தமது நாட்டில் வந்து குடியேறிய ஈழத் தமிழ் மக்கள் சிறப்போடு வாழ்ந்து, தமது நாட்டிற்கும் சர்வதேச அரங்கில் பெருமை தேடித் தருகிறார்களே என்று மகிழ்ந்தார்கள்.

பொதுவாக இளைஞர்கள் ஆர்வம் கொள்ளும் துறை சினிமா. அவர்களை விரைவாக ஒன்றிணைத்து செயற்பட வைக்க சினிமா அரியதோர் சாதனமெனக் கருதிய டேனிஸ் சமூகவியலாளர்கள், தமிழ் மக்களுக்கு ஆதரவான அறிக்கைகளை எழுதினார்கள்.

வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான நிலைப்பாடு எடுத்த கடும்போக்கு டேனிஸ் கட்சிகளுக்கு இது பெரும் சவாலான விடயமாக இருந்ததை எவராலும் மறுக்க முடியாது.

ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவான நிலைப்பாட்டை சர்வதேச சமுதாயம் எடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைக்குள் விடயம் சூல் கொண்டு திசை திரும்பும் உணர்வூட்டமான நிலை எங்கும் காணப்பட்டது.

இந்த நிலையில் திரைப்படம் வெளிவந்தால் அது மேலும் ஓர் உந்துதலாக அமையும். டேனிஸ் மக்கள் தமது ஆதரவை கண்டிப்பாகத் தருவார்கள் என்றும் நம்பினோம். இதுகுறித்து பல டேனிஸ் தலைவர்களுடன் ஏற்கெனவே பேசியும் இருந்தேன்.

அது மட்டுமல்ல, சென்னையில் இருந்த டேனிஸ் தூதராலய 'கொன்சலேட்' அதிகாரி எமக்கு சகல வழிகளிலும் வழிகாட்டல் களைச் செய்தார். யாதொரு பிரச்சனையும் இல்லாது தமிழகக் கலைஞர்கள் டென்மார்க் வீசா எடுப்பதற்கு வழியும் செய்து தந்தார். என்னையும், வஸந்தையும் டேனிஸ் தூதராலயத்தில் சந்தித்துப் பேசினார்.

அப்போது அவர் சொன்னார் – டென்மார்க்கில் உள்ள தமிழ் இளைஞரில் சிலர் கோஷ்டி வன்முறைகளில் ஈடுபடுவதாகத் தமக்கு தகவல் வந்ததாகவும், அவற்றைத் தவிர்ப்பது மிகமிக அவசியம் என்றும் தெரிவித்தார். அப்படியான தப்பிப்பிராயங்களை நீக்குவதற்கே நீண்ட காலமாகப் பாடுபட்டு வருகிறோம் என்பதை அவருக்கு விபரித்தேன். அதன்பின் அவர் எமக்கு நிறைய பயனுள்ள ஆலோசனைகளை வழங்கினார்.

டேனிஸ் அரசும் அவர்களுடைய தூதராலயங்களும் எம்மீது நிறைந்த மதிப்பு வைத்துள்ளமையும், அதைப்பாதுகாக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு புலம் பெயர் தமிழரிடம் இருப்பதையும் உணர முடிந்தது. அதேவேளை நமது இளையோர் விடும் ஒவ்வொரு சிறிய தவறுகளையும் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாக அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் புரிய முடிந்தது.

இளம்புயல் திரைப்படம் வெளிவந்தால் இங்குள்ள தமிழர் அமைப்புகள் என்ன செய்வார்கள், தமது பதில் உணர்வுகளை எவ்வாறு பிரதிபலிப்பார்கள் என்பதை அவர்கள் கூர்ந்து அவதானிப்பார்கள் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

ஆனால் இதுபற்றி எந்தவொரு ஞானமும் இல்லாத நம்மில் சிலர் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள்? இளம்புயல் திரைப்படம் வெளியிடப்பட்டது 01.11.2008 அன்று. இரண்டு நாட்களுக்கு முதல் அதற்கு எதிராக இங்குள்ள தமிழ்க் கடைகளில் வர்ணத்தில் அச்சடிக்கப்பட்ட பகிஷ்கரிப்பு சுவரொட்டிகள் காணப்பட்டன.

தாயகத்தில் நிலவும் அவலம் காரணமாக கனியாட்டங்களை நிறுத்துங்கள். சிறப்பாக, திரைப்படம் வெளியிடுதல் போன்றவற்றை சிலகாலம் முதல் பல காலம் வரை தவிருங்கள் என்று கூறி கூடவே அப்பிரசுரத்தில் சிறீலங்கா அரசின் குண்டு வீச்சுக்கு இலக்காகி மரணித்த தமிழ்ச் சிறார்களின் படங்களையும் போட்டிருந்தார்கள்.

அவ்வளவுதான், முன்னர் இளம்புயல் இசை வெளியீட்டுவிழா நடந்ததும் வெளியான எதிர்ப்புகளுக்காகக் கவலைப்படுவதாகக் கூறி தொலைபேசி எடுத்தவர்கள் இப்போது மறுபடியும் விழித்துக் கொண்டார்கள்.

தொலைபேசி மணிகள் ஒலித்தன.

பகிஷ்கரிப்பு பிரசுரம் ஒட்டப்பட்டிருந்த தமிழ்க் கடைக்குப் போனேன். அந்தக் கடையை நடத்திய நண்பர் அந்தப் பிரசுரத்தை இங்குள்ள தமிழர் அமைப்பே ஒட்டியதுபோல பாவனை செய்து, வருவோர் போவோரை உசுப்பேற்றிவிட்டு வியாபாரத்தை அமோகமாக நடத்திக் கொண்டிருந்தார். மேலும் அவருக்கு ஒட்டியவர்களைத் தெரியும்.

இப்படியான துண்டுப் பிரசுரங்களை ஒட்டுவதும், அதைப் பார்க்க பலர் கடைகளை நோக்கி ஓடி வருவதும், அது வியாபாரத்திற்குத் தூண்டுதலாக அமைவதும் புலம் பெயர் நாடுகளில் புதுமையான விடயமல்ல. அந்த நண்பர் எனக்கும் அதுபற்றி பிரச்சாரம் செய்தார்.

‘இதை ஒட்டியது யார்?’

‘தெரியவில்லை’

‘உங்களுக்கே தெரியாமல் உங்கள் கடையில் ஒட்டுவது நாசகார செயலல்லவா?’

‘நான் பொருட்களை எடுக்க உள்ளே சென்றபோது யாரோ ஓடிவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள்...’

‘ஈழத் தமிழன் ஒருவன் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்தி பாடுபட்டு திரைப்படம் ஒன்றை எடுத்து வெளியிடுகிறான் அதைப் பகிஷ்கரிக்கும்படி இன்னொரு தமிழன் துண்டுப் பிரசுரம் ஓடியிருக்கிறான். ஆனால் அவன் யாரென்று தெரியவில்லை. நீங்கள் செய்வது சரியா? – அவரைக் கேட்டேன்.

‘யார் வேண்டுமானாலும் ஓட்டுங்கள்! எனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை.’ – கடைக்காரர் நமக்குக் கொடுத்த பதில் இது!

இலண்டன் இலவசப் பத்திரிகை ஈழத்தமிழ்க் கலைஞன் ஒருவனை அழித்து தன் வியாபாரத்தை நடத்த முயன்ற செயலுக்கும் இதற்கும் யாதொரு வேறுபாடும் இல்லையே! அறியாமை காரணமாக உண்மைக் கலைஞரின் கண்ணீரோடு விளையாடினார்கள்.

இது இப்படி நகர, முன்னர் கனடா இணையத்தளத்திலும், இலண்டன் பேப்பரிலும் எழுதியவர்கள் மறுபடியும் விழித் தெழுந்தார்கள். புதிய குற்றச்சாட்டுகளுடன் மறுபடியும் பொத் தென மீண்டும் சேறு நிறைந்த குளத்தில் குதித்தார்கள்.

திரைப்படம் வெளியான அதே தினம் தமிழகத்தில் உள்ள திரைப்படக் கலைஞர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் டென்மார்க்கில் திரைப்படத்தை வெளியிடுவது சரியா? மக்களே, திரைப்படத்தை பகிஷ்கரியுங்கள் என்று கேட்டார்கள்.

விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தமிழ் சினிமா தூண்டுதலாக அமைந்துவிட்டதாகப் பேசிவிட்டான் என்று குற்றம் கூறிய அதே பேர்வழிகள்தான் தாம் சொன்னதை இப்போது அடியோடு மறந்து களமிறங்கியிருந்தார்கள்.

தமிழக சினிமா கலைஞர்களுக்காக நமது திரைப்படத்தை பகிஷ்கரியுங்கள் என்று இணையத்திலும், எஸ்.எம்.எஸ் குறுஞ் செய்திகளிலும் பகிஷ்கரிப்பு வேண்டுதல்களை விடுத்தார்கள்.

இனி என்னதான் நடந்தாலும் டென்மார்க்கில் திரைப்படத்தை வெளியிடுவதை மட்டும் நாம் நிறுத்த முடியாது. டேனிஸ்காரரிடம் புக்கிங் செய்த திரையரங்குகளை நாம் நினைத்தவுடன் நிறுத்த முடியாது. தமிழகத்தில் திரைப்படக் கலைஞர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள்; ஆகவே திரைப்படத்தைக் காண்பிக்காது நிறுத்துகிறோம் என்று அவர்களிடம் கூறமுடியாது. எத்தனையோ ஆங்கிலத் திரைப்படங்களின் காட்சிகளை எல்லாம் எமக்காக மாற்றியமைத்திருந்தார்கள்.

நடிகர்கள் தமிழகத்தில் உண்ணாவிரதமிருக்க தமிழகத்தில் உள்ள 2400 திரையரங்குகளும் மூடிக்கிடக்கவில்லை. காட்சிகள் நடந்துகொண்டேயிருப்பதை யாருமே அறிந்திருக்கவில்லை. வதந்தி பரப்புவோருக்கு உண்மைகள் அவசியம் இல்லை என்பதற்கு இதுவும் நல்ல உதாரணம்.

றணாஸ், ஓசூர் நகரங்களில் இருந்த நண்பர்கள் விடிந்ததும், இருண்டதும் தெரியாத உலகத்தில் இருப்பவர்கள் போல பிரச்சாரம் செய்தார்கள். சோழர் காலத்தில்தான் இலங்கைக்கு தமிழர் போனதாகக் கூறியதற்காக திரைப்படத்தைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென பிரச்சாரம் செய்தார்கள்.

பிரச்சாரங்களை எல்லாம் வகுத்தும் தொகுத்தும் பார்த்தால், குற்றச்சாட்டுகளைப் பரப்பியவர்களே குழம்பிப் போயிருப்பது தெரிந்தது.

1. வன்னியில் நடைபெற்றுள்ள படுகொலைகளுக்காக திரைப்படத்தை நிறுத்துவதா?

2. தமிழக திரையுலகம் ஈழத் தமிழருக்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பதால் நிறுத்துவதா?

3. தமிழ்ச் சினிமாவையும் போராட்டத்தையும் இணைத்துப் பேசியதால் நிறுத்துவதா?

ஓரே நேரத்தில் வெளியான இந்த மூன்று குற்றச்சாட்டுகளையும் பார்த்தால் குற்றம் சுமத்திய பிரிவினரிடையே சரியான 'நெடவேர்க்' இல்லை என்பது தெரிய வந்தது. ஆனால் மூவருடைய

நோக்கமும் திரைப்படத்தை பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்பதில் ஒற்றுமைப்பட்டிருந்தது.

அதுசரி! இப்படிச் செய்வதால் இவர்களுக்கு என்ன இலாபம், வெறும் காழ்ப்புணர்ச்சியால் மட்டும் செய்கிறார்கள் என்று எண்ணிவிட முடியாது. அவர்களுக்கு இதனால் கிடைக்கக்கூடிய பல்வேறு இலாபங்களை இங்கு தோலுரிப்பது நாகரிகமான செயல் அல்ல. திரைப்படம் நாசமானால் சரி என்ற விடயத்தில் அவர்கள் ஒற்றுமைப்பட்டார்கள் என்றே நோக்கினேன்.

சரி! அவர்கள் மன்றாடுவதைப் போலவே திரைப்படத்தை நிறுத்திவிட்டால் தமிழர் தாயகத்தில் நடைபெறும் போர் நின்று விடுமா? என்று கேட்க யாரிடமும் துணிவில்லை.

1. வன்னியில் தமிழ் மக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் கொல்லப்பட்ட பேரவலம் நடந்தபோது தமிழகத் திரையரங்கங்களில் படங்கள் கொடிகட்டிப் பறந்தன. தமிழக நடிகர்கள் உண்ணாவிரதமிருப்பதற்காக எமது படத்தை பகிஷ்கரிக்கும்படி கேட்டவர்கள் அதைப்பார்த்து மௌனமாக இருந்தார்கள்.

2. அதே நேரம் தமிழகத்தில் இருந்து வெளியான வாரணம் ஆயிரம் திரைப்படம் டென்மார்க்கில் வெளியானபோது நமது படத்தை பகிஷ்கரிக்கச் சொன்ன பலர் திரைநெந்து படம் பார்த்து ரசித்தார்கள். அப்போது அவர்கள் வன்னியை அறவே மறந்திருந்தார்கள்.

உயிர் கொடுத்து நடைபெறும் ஒரு போராட்டத்தையும், உயிரிழந்து கிடக்கும் மக்களின் உடலங்களையும் வைத்து தெருவால் போவோர் வருவோரெல்லாம் பிரச்சாரம் செய்ய முடியுமா?

அப்படிச் செய்தால் எப்படியான பின்விளைவுகள் உருவாகும்? இந்தப் பகிஷ்கரிப்பையும், அது தொடர்பாக நடைபெற்ற உண்மையான தொலைபேசி உரையாடல்களையும் போலீசார் பதிவு செய்து வைப்பார்கள் என்பது இவர்களில் யாருக்குமே புரியவில்லையா?

இப்படியான தவறான, தான்தோன்றித்தனமான செயல்கள் கடைசியில் யாரைப் பாதிக்கும்? சுற்றிச் சுற்றிச் சென்று தாயகத்தில்

உள்ள மக்களையே பாதிக்கும். இலங்கையில் நடைபெறும் இத்தனை பேரவலங்களையும் பார்த்து சர்வதேச சமுதாயம் ஏன் மௌனம் காக்கிறது என்று தாயகத்தில் இருந்து பலர் கண்ணீருடன் வினவுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இங்கிருக்கும் சிலர் செய்யும் செயல்கள்தான் என்று சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்குமே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

இளம்புயல் திரைப்படத்திற்கு வந்திருக்கும் எதிர்ப்பு இங்கிருப்போரின் காழ்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு. அதற்கும் தாயகத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கும் யாதொரு தொடர்புமே கிடையாது. ஆனால் இப்படி நாம் சொன்னாலும் சர்வதேச சமுதாயம் அதை நம்பாது. ஆகவே இது நமக்கும் நல்லதல்ல, தாயகத்தில் அல்லலுறும் மக்களுக்கும் நல்லதல்ல. டென்மார்க் தமிழர் ஒருங்கிணைப்பு பணிமனை நோக்கி நடந்தேன்.

தமிழர் ஒருங்கிணைப்பு காரியாலயத்தில் உள்ள பணி யாளரைச் சந்தித்தபோது அவர்கள் எமக்குக் காட்டுவதற்காக இன்னொரு கடிதத்துடன் காத்திருந்தனர்.

‘இப்படியான பகிஷ்கரிப்பு துண்டு பிரசுரத்தை ஒட்டி எம்மை வீழ்த்த முயற்சித்தது நீங்களா?’ என்று முதல் கேள்வியைக் கேட்டேன்.

அவர்கள் ஆச்சரியப்படுவதாகக் காட்டிக் கொண்டார்கள். இதுபற்றி தமக்கு எதுவுமே தெரியாது என்றும் தெரிவித்தார்கள் துண்டுப் பிரசுரம் ஒட்டப்பட்டிருந்த கடைக்காரரை விசாரித்தபோதும் அவர்களால் ஒட்டியவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

‘ஈழத் தமிழர் செய்யும் முயற்சிகளுக்கு நாம் எதிரானவர்கள் அல்ல; இதற்கும் எமக்கும் யாதொரு தொடர்பும் கிடையாது’ என்றும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள்.

ஆனால், “இந்தத் திரைப்படத்திற்கும் நமக்கும் யாதொரு தொடர்பும் கிடையாது” என்று வன்னியில் வெளிநாடுகளுக்குப் பொறுப்பாக உள்ளவரிடமிருந்து ஒரு தொலைநகல் வந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்கள். அது உலகத்தில் உள்ள அனைத்து காரியாலயங்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் கூறினார்கள்.

நாம் யாரிடமும் அனுமதி பெற்றுத் திரைப்படம் தயாரிக்கவில்லை. இது எமது தனிப்பட்ட முயற்சி. டேனிஸ் அரசு வரித்திணைக்களத்திலும், தமிழகத்தில் உள்ள பிலிம் சேம்பரிலும் பதிவு செய்துள்ளோம் என்பதையும் அவர்களிடம் தெளிவாகக் கூறினேன். விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பிற்கும் எமது திரைப்படத்திற்கும் யாதொரு தொடர்பும் கிடையாது என்பது உண்மையே என்பதால் நான் அந்த விடயத்தைப் பெரிதுபடுத்தவில்லை.

ஆனால் அஜித் படம் வருகிறது, விஜய் படம் வருகிறது. அவைகளுக்கும் தமக்கும் தொடர்பு கிடையாது என்று ஏன் அறிவிக்காமல் இருக்கிறீர்கள்? நமக்கு மட்டும் இப்படியோர் ஓர்வஞ்சனை எதற்காகச் செய்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டேன்.

‘அவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நீங்களோ ஓர் ஈழத்தமிழர். நீங்கள் இப்படியொரு முயற்சியில் இறங்கினால் அதன் பின்னணியில் இயக்கம் இருப்பதாக மற்றவர்கள் கருதுவார்கள். ஆகவேதான் இப்படத்திற்கும் நமக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லையென்று உலகம் முழுவதும் உள்ள நமது காரியாலயங்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறோம்’ என்றார்கள்.

ஈழத் தமிழனாகப் பிறந்ததற்காக எனக்குக் கிடைத்த தண்டனையா இது என்று நினைத்துக்கொண்டே அமைதி காத்தேன். விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இந்தத் திரைப்படத்திற்கும் யாதொரு தொடர்பும் கிடையாது என்று அவர்கள் செய்த பிரச்சாரம் எம்மை வெகுவாகப் பாதிக்கும். இப்படத்தைப் பார்க்கப்போவது விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான செயல் என்ற ஆபத்தான கருத்தை அது உருவாக்கும்.

அங்கிருந்து செய்வதறியாத நிலையில் புறப்பட்டேன். அப்போது அவர்கள் இன்னொரு விடயத்தையும் சொன்னார்கள். தாயகத்தில் நடைபெறும் மோசமான தாக்குதல்கள் காரணமாக மூன்று மாதங்களுக்கு சகல களியாட்ட நிகழ்வுகளையும் நிறுத்தி யுள்ளோம் என்றும் தெரிவித்தார்கள்.

திரையிடத் தயாராகிவிட்ட ஒரு திரைப்படத்தை மூன்று மாதங்கள் தாமதித்தால் ஒன்றரைக் கோடி இந்திய ரூபாய்களுக்கான வட்டி நமக்கு நடடமாகும். பாடல்கள் வெளியாகிவிட்டன. திரைப்படம் வெளிவராவிட்டால் ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சியாகி எமது முயற்சியே பரிநாசமாகிவிடும். அமைதியாக அங்கிருந்து விடைபெற்றேன்.

அப்போது எனக்கு ஓர் உண்மை புரிந்தது...

புலம் பெயர் தமிழர் சமூகத்தில் எந்தச் சாதனையை எவர் செய்தாலும் அவர் செயல் போராட்டத்துடன் இணைத்து, பொதுமைப்படுத்தப்பட்டு நோக்கப்படும் அவலம் காலகாலமாக நடக்கிறது.

இந்த அவலம் டென்மார்க்கில் மட்டும் நடக்கவில்லை; புலம் பெயர் தமிழர் உள்ள நாடுகளில் எல்லாம் நடக்கிறது.

இதனால் வரும் அவலங்களையும் ஆபத்துக்களையும் சுட்டிக்காட்டுவது சரியா? தவறா? என்பது தெரியாமல் பலர் தடுமாறுகிறார்கள். இருப்பினும் தவறான குற்றச்சாட்டுகளும்; பொய்யான வதந்திகளும் பரப்பப்படும்போது அதை ஏற்று அமைதியாக இருப்பது தவறு.

நாம் சந்தித்த உண்மைகளை, எம்மிடமுள்ள நியாயங்களை திறந்தவெளி உரையாடலுக்குக் கொண்டு வந்தாலே நம்மை மூடியுள்ள பனி மூட்டம் விலகும். விடியல் சூரியனின் வெளிச்சம் நம் மண்ணில் விழும்.

இது தனியே நமது பிரச்சனை மட்டுமல்ல, இதில் சர்வதேச விவகாரமும் கலந்திருப்பதால் இதை நூல்வடிவில் தருவது எனது தார்மீகக் கடமை என்று உணர்கிறேன்.

‘சரி...! இப்படியெல்லாம் நடக்குமென உங்களுக்கு பூக்கள் திரைப்படத்திலேயே தெரிந்துள்ளது. அப்படியிருக்க ஏன் இளம்புயலை எடுத்தீர்கள்?’ என்று கேட்கிறீர்களா? உங்கள் கேள்விக்கு பதில்காண அடுத்த அத்தியாயம் போவோம்.

அத்தியாயம் - 08

ஏன் இளம்புயல் என்ற திரைப்பட முயற்சிக்குள் இறங்கினீர்கள்? உழைத்தோமா, ஊரோடு ஒத்து வாழ்ந்தோமா? என்று வாழ்ந்துவிட்டுப் போகாமல் ஏன் இந்த விஷப்பரீட்சை? என்று என்னிடம் பலர் கேட்டார்கள்.

திரைப்படம் என்பது எனது கனவு, தவம். சிறு வயதில் இருந்தே என்னை வழி நடாத்தியது அதுதான். நான் மிகமிக உயர்வாக அன்று நேசித்ததும், இன்று நேசிப்பதும், இனி நேசிக்கப் போவதும் சினிமாவைத்தான் என்று அவர்களிடம் கூறினேன்.

எனது இளமைக்காலத்தில் திரைப்படம் பார்ப்பதற்கு வாராவாரம் எனது ஊரில் உள்ள மதவடிக்கு நானிருந்த நெடிய காட்டிலிருந்து சுமார் மூன்று கி.மீ. தூரம் அரிசிப்பை சுமந்து செல் வேன். அதற்காக ஐம்பது சதங்கள் கூலியாகப் பெற்று, இரவே படம் பார்ப்பேன்.

ஜல்லி, மண் போன்றவற்றை கழுத்து முறியச் சுமந்து, பணத்தை உழைத்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு படம் பார்க்கப் போவது எனது இளமைக்கால இன்பம்.

இளம் பராயத்தில் ஒருவன் செய்வதற்கு கூச்சமடையும் கூலித் தொழில்களை எல்லாம் செய்து, ஐம்பத்து ஐந்து சதங்களுடன் திரையரங்கிற்குள் ஓடிப் போனால் அதுவே நான் பெற்ற அதி உயர் இன்பம் என்று உணர்ந்தேன்.

எனது ஊர்ச் சுற்றாடலில் இருந்த யோகநாயகி, றஞ்சனா, சென்டரல், லக்ஷ்மி, மகாத்மா ஆகிய ஐந்து திரையரங்குகளுமே என்றும் எப்போதும் என் கவனத்தில் இருக்கும்.

உலகத்தில், சமுதாயத்தில் நடைபெறும் மாற்றங்களை உருப்படியாக அறியாவிட்டாலும் இந்தத் திரையரங்குகளில் திரைப்படங்கள் மாறுவதை மட்டும் நான் காலை, மதியம், இரவென மூன்று வேளைகளும் தவறாது கணித்துக் கொள்வேன்.

நான் அதிகமாக ஆலயங்கள் செல்வதில்லை; திரையரங்குகளே எனது ஆலயங்களாக இருந்ததை நேர்மையாக ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

இன்று இலங்கையில் எத்தனையோ திரையரங்குகள் இல்லாமல் போய்விட்டன. ஆனால் இலங்கை முழுவதும் இருந்த பிரபலமான திரையரங்குகள், அங்கு காண்பிக்கப்பட்ட திரைப்படங்கள், காண்பிக்கப்பட்ட காலங்கள் எல்லாமே எனது நினைவிற்குள் இன்றும் தேவாரம் போல பாடமாக இருக்கிறது.

அக்காலத்தில் எங்கள் வீட்டிற்கு அருகாமையில் ஒரு கட்டுவேலை மேஸ்திரி இருந்தார். அவரிடம் கூலிவேலை பார்ப்பதற்கு அதிகாலை ஏழுமணிக்கே தொழிலாளர் வந்து எங்கள் வீட்டின் முன்னால் இருந்த முதிரைக்கட்டை ஒழுங்கையில் இருப்பார்கள்.

அவர்களுக்கு எதிரில் எங்கள் வீட்டின் பச்சை நிறமான தகரப்படலை, ஒரு விளம்பரப் பலகை போல காட்சியளிக்கும். அந்தப் படலையில் வீரகேசரி பத்திரிகையில் வரும் சினிமா விளம்பரங்களை வெட்டி ஒட்டி வைத்திருப்பேன்.

புரொபெசர் இந்திப்படம் எங்கே காண்பிக்கப்படுகிறது, அறிவாளி படம் எத்தனையாவது வாரத்தில் நிற்கிறது, கர்ணன் படம் தீபாவளி ரிலீஸ் ஆகாமல் நெஞ்சம் மறப்பதில்லை ஏன் ரிலீஸ் ஆகிறது, நியூ ஒலிம்பியா, எல்பின்ஸ்டன், காஸினோ, ஜெஸ்மா, கிங்ஸ்லி, பிளாசா, கெப்பிட்டல், செல்லமகால், கெயிட்டி, முருகன், மைலன் என்று எல்லாத் திரையரங்குகளின் படக்காட்சிகளையும் அவர்களுக்குக் கூறுவேன்.

நான் கூறுவதைக் கேட்டு அவர்கள் சிரிப்பார்கள். அது ஒரு கேலித்தனமான சிரிப்பு என்பதை அறியாது வெகுளித்தனமாக எனக்குள்ளேயே பெருமை கொள்வேன். அவர்களே நொந்து

நூலாகிக் கிடக்க அது தெரியாது சினிமாவை அவர்களிடம் பேசிய எனது அறியாமையை நினைத்து பிற்காலங்களில் மறைவாக வெட்கப்பட்டுக் கொள்வேன்.

எங்கு திருமண வீடு நடந்தாலும் ஸ்பீக்கர் கட்டி சினிமாப் பாடல்களைப் போடுவார்கள். அதைக் கேட்டால் நான் அடையும் ஆனந்தத்தை இன்று கூட என்னால் அடைய முடியவில்லை. அங்கு கிடைக்கும் ஒலிவாங்கியில் சினிமாப் பாடல்களைப் பாடுவது எனது பொழுதுபோக்கு.

வாழ்வில் கடந்துபோன வருடங்கள், திகதிகள் எதற்குமே என்னிடம் குறிப்புகள் கிடையாது. ஆனால் எல்லா நிகழ்வுகளுமே எனது ஞாபகசக்தியில் ஒன்றுவிடாமல் பதிவாகியுள்ளன. அத்தனையும் சினிமாப் பாடல்களுடன் கலந்துள்ளன.

காலங்களில் அவள் வசந்தம் என்ற பாடலைக் கேட்டால், எங்கள் அயல் வீட்டிலிருந்த பூவா பெரிய பெண்ணான விழா நினைவுக்கு வரும்.

ஜெயகிருஷ்ணா முகுந்தா முராரே! எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர் பாட்டைக் கேட்டால் என் தந்தை நினைவில் வந்துவிடுவார். போனால் போகட்டும் போடா... எனது அம்மாச்சி ஆச்சிமுத்து ஓடி வந்துவிடுவார்.

எனது தம்பி ரவிசங்கர் (8 மாதக் குழந்தை) எனது, அம்மாய்ச்சி ஆகியோர் இறந்தபோது சாந்தி படப் பாடல்களும், துலாபாரம் படப்பாடலும் என் காதுகளில் ஒலித்தன. இன்றும் அந்தப் பாடல்கள் வானொலியில் வந்தால் ஓடிச் சென்று அதை நிறுத்திவிடுவேன். எனது காதுகளில் அவை மரண ஓலங்களே.

சிரிக்கத் தெரிந்தால் போதும் - துயர்

நெருங்காது நம்மை ஒருபோதும்

இந்தப்பாடலே என் வாழ்க்கையின் வேதமந்திரமாக ஒலித்தது. நான் எப்போதும் சிரித்த முகத்துடன் மகிழ்வுடன் இருக்க இந்தப்பாடலே எனக்கு உதவுகிறது.

‘வாழ நினைத்தால் வாழலாம்

வழியா இல்லை பூமியில்’

‘ஒளிமயமான எதிர்காலம் --- என்

உள்ளத்தில் தெரிகிறது’

பைபிள், குர்ரான், வேதங்கள் பற்றி எனக்கு அதிக அக்கறை இல்லை. ஆனால் இந்த நூல்களிலிருந்து திரட்டப்பட்ட செய்திகளை சினிமா பாடல்களே சுமந்துவந்து பாமரனான என் உள்ளத்தில் புகுத்தின.

இப்படி எங்கும் எதிலும் எல்லாமுகமாக என் வாழ்வில் சினிமாவே நிறைந்தது ஏன் என்று எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அதற்கு வலுவான காரணம் என் தந்தை எம். கிருஷ்ணனிடமிருந்து கிடைத்த தூண்டுதல்தான் என்று எண்ணுகிறேன்.

இளம்பயல் திரைப்படத்தை நான் எட்டித் தொடும்வரை நடைபெற்ற சுவாரஸ்யமான நிகழ்வுகளை சுருக்கமாகவேனும் நீங்கள் அறிந்தால்தான் நான் யார் என்பதை நீங்களும் அறியலாம்.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் நடந்தபோது ஒரு சம்பவம் என் தந்தையின் வாழ்வில் இடம் பெற்றது. அதை அறிந்தால் என்னுள் உள்ள சினிமாவின் தாக்கத்தை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளலாம்.

✍

அத்தியாயம் - 09

இரண்டாவது உலக யுத்தம் நடைபெற்றபோது ஜப்பானிய விமானங்கள் கொழும்புத் துறைமுகத்தின் மீது குண்டு வீசித் தாக்கின. அந்தத் தாக்குதலோடு கொழும்பு நகரமே காலியாகி விட்டது. ஜப்பானிய விமானங்களின் தாக்குதல்கள் தொடரும் என்ற அச்சத்தில் மக்கள் கொழும்பிலிருந்து தூர ஓடிவிட்டார்கள்.

அந்த ஆபத்தான சூழல் பற்றி யாதொரு கவலையுமற்று, அங்கிருந்த முக்கிய திரையரங்கு ஒன்றின் படலையைத் தட்டிக் கொண்டிருந்தார் ஒருவர். ‘படம் தொடங்கிவிட்டதா?’ என்பதுதான் அவருடைய கேள்வி.

தியேட்டரின் அருகே இருந்த பங்கருக்குள் மறைந்திருந்தவர் இவருடைய சத்தம் தாங்க முடியாமல் வெளியே வந்து பார்த்தார். அங்கே ஓர் இளவயதுப் பையன் படம் பார்க்க வந்திருந்தான்.

“கொழும்பில் சற்றுமுன்தான் குண்டு வீசியிருக்கிறார்கள். இந்த இலட்சணத்தில் உனக்கு சினிமா பார்க்க வேண்டுமா? போடா, போ...!” என்று விரட்டியடித்தார் அந்த நபர்.

உலக மகாயுத்தம் உக்கிரமடைந்து குண்டு வீச்சு மழையாகப் பொழிந்தாலும் அதுபற்றிக் கவலையில்லை, எனக்கு சினிமாவே வேண்டுமென பிடிவாதம் பிடித்து நின்றது வேறு யாருமல்ல, என் தந்தைதான்.

உலக யுத்தத்திற்கே அச்சமடையாது சினிமாவை நேசித்த எனது தந்தையின் மறு வடிவம்தான் நான். இன்று நடைபெறும் இலங்கை யுத்தத்திலும் எனது திரைப்பட முயற்சி தடையின்றி நடக்க அதுவே காரணமென நினைக்கிறேன்.

சிறுவயது முதலே எனக்கு சினிமாப் படங்களைக் காட்டி அவற்றின் சிறப்புகளைக் கூறுவார் என் தந்தை. உறங்கப் போகும்போது அவர் பார்த்த நல்ல திரைப்படங்களின் கதைகளைக் கூறுவார். இதில் அதிகமாக ஆங்கிலப் படங்களே இருக்கும். ஸ்பாட்டகஸ், சாம்சன் போன்ற ஆங்கிலப்பட நாயகர்கள் கனவில் ஊர்வலம் போவார்கள்.

சிறுவயதிலேயே கொழும்பு சென்று அவரைப் பார்ப்பது எனக்கு பேரின்பம். கடன்பட்டாவது ஒரு நாளைக்கு இரண்டு திரைப்படங்களைக் காண்பிப்பார்.

அவரைப் போலவே திரைப்படங்களால் கவரப்பட்ட இன்னொருவர் எனது மாமா எம். தில்லைநடராசா. அவர் எனது பேரன் மயில்வாகனத்தோடு, உலகின் பல நாடுகளுக்கு பாய்மரக் கப்பலில் சென்று வந்த அனுபவம் உள்ளவர். வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு சுமார் 18 மைல்தூரம் கால் நடையாகச் சென்று சினிமாப்படம் பார்த்து வந்தவர். பல திரைக்கதைகளை எழுதி தமிழகத்தில் உள்ள திரைப்பட தயாரிப்பு நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு பதிலுக்காகக் காத்திருந்து ஏமாந்தவர்.

அவரும் அக்காலத்தே எனது தந்தையுடன் கொழும்பு ஹார்பரில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். எந்தத் திரைப்படம் திரைக்கு வந்தாலும் முதலாவது காட்சி பார்க்காவிட்டால் அவரால் இருக்கவே முடியாது. ஒரு திரைப்படத்தை குறைந்தது மூன்று தடவைகள் பார்ப்பார். முதலாவது நாளே திரைப்படத்தைப் பார்த்து விட்டு மற்றவர்களுக்கு கதை கூறுவது சுகமான அனுபவம். இவரும் எனக்கு ஏராளம் படங்களின் கதைகளைக் கூறியுள்ளார். அவரோடு சென்று எத்தனையோ படங்களைப் பார்த்துள்ளேன்.

எனது தந்தை வெறுமனே திரைப்படங்களைக் காண்பித்ததோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அக்காலத்திலேயே பிரபலமாயிருந்த கொழும்பு விஜயா ஸ்டூடியோவிற்கு அழைத்துச் சென்று திரைப்படத் தயாரிப்பு முயற்சிகளை எல்லாம் காட்டித் தந்தார்.

அங்கிருந்த பிரபல சிங்களப்பட எடிட்டர் சுந்தரம் எனது தந்தையின் நெருங்கிய நண்பர். அவர் அந்தக் காலத்து எடிட்டிங் இயந்திரத்தில் எப்படி எடிட் செய்வதெனக் காட்டித் தந்தார். வெட்டிக் கழித்த படச் சுருளைச் சுற்றி என்னிடம் கொடுத்தார்.

ஒரே காட்சியை பல இடங்களில் பல தடவைகள் எடுத்திருப்பார்கள். அதில் எது சரியானது, அதை எப்படித் தேர்வு செய்வது என்பதைச் சொல்லித்தந்தார்.

அப்போது சிகப்பு நிறமான ஓர் இளைஞர் தலையில் தொப்பியுடன் அங்கே வந்தார். அவர்தான் முன்னாள் சிறீலங்கா ஜனாதிபதியாக இருந்த திருமதி. சந்திரிகாவின் கணவர் நடிகர் விஜயகுமாரதுங்க. அதன்பின் சாக்கினால் செய்யப்பட்ட ஒரு குகைக்குள் கூட்டிச் சென்றார். அங்கே பிரபல சிங்களப்பட நடிகர் காமினி பொன்சேகாவின் படப் பிடிப்பு நடந்தது.

இவை மட்டுமல்ல, அன்று தோட்டக்காரி என்ற இலங்கை தமிழ் திரைப்படத்தைத் தயாரித்த தங்கவேலுவும் என் தந்தையின் நண்பராகவே இருந்தார்.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது கொழும்பில் நாங்கள் இருந்த வீட்டுக்கு தோட்டக்காரி திரைப்படத்தைத் தயாரித்த தங்கவேல் வந்தார். அவருடைய கையில் ஒரு கறுப்பு நிறமான தோல் பை இருந்தது.

இரண்டு சைவ ஹோட்டல்களை நடாத்தி வந்த அவர் அவற்றை விற்பனை செய்துவிட்டு அந்தப் பணத்துடன் வந்திருந்தார். எனது தந்தையுடன் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு அவர் புறப்பட்டார்.

அப்பொழுதுதான் தோட்டக்காரி திரைப்படத்தின் கிளை மாக்ஸ் காட்சி எடுக்கப்பட இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். தோட்டக்காரி வெற்றி பெற்றால்தான் எனக்கு எதிர்காலமே இருக்கிறது என்று கூறிவிட்டுப் போனார்.

இருக்கும் வீடு, உழைப்புத் தந்த இரண்டு ஹோட்டல்கள், மனைவியின் தாலிக் கொடி உட்பட எல்லாவற்றையுமே அந்தச் சினிமாவை நம்பி விற்பனை செய்துவிட்டு தளராத நம்பிக்கையுடன் நடந்து கொண்டிருந்தார் தங்கவேல்.

தோட்டக்காரி ஜெயிக்குமா? தங்கவேல் தலை தப்புமா? எங்கள் வீட்டிலிருந்து கொழும்பு கொச்சிக்கடை வீதியில் இறங்கி நடந்து கொண்டிருந்த அவரையே விழிகளை மூடாது பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

வெள்ளை வேஷ்டி, நாஷனல், உயரமான தோற்றம், படிய வாரிய தலைமுடி, ஒல்லியான முகம்... தங்கவேல் என்ற அந்த மாபெரும் செயல்வீரன் நடந்துபோன காட்சி என் மனக்கண்ணில் இன்றும் அழியாத ஒவியமாக இருக்கிறது.

தோட்டக்காரி தொழில்நுட்பரீதியாக படுமோசமான தயாரிப்பு, படம் படுதோல்வியடைந்தது. தங்கவேல் எடுத்த முயற்சிக்கு அன்றைய சிங்கள அரசோ, தமிழ் அரசியல் தலைவர்களோ யாருமே ஆதரவு கொடுக்க முன்வரவில்லை. தங்கவேலின் சரித்திரம் முடிந்ததாக எல்லோரும் கூறினார்கள்.

ஆனால் அன்று தமது பணத்தை பெட்டிகளில் பூட்டி வைத்துவிட்டு, அவரைப் பார்த்து முட்டாள் என்று கூறியவர்கள் யாரென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. யூலைக் கலவரத்தில் எரிந்து சாம்பலான அவர்களும், அவர்களுடைய பணப்பெறுமதியும் என்ன என்று எவருக்குமே தெரியாது. ஆனால் தங்கவேல் காலத்தால் அழியாத பதிவாகிவிட்டார் என்பதை யாரால் மறுக்க முடியும். மேலும் இன்று பணப் பெட்டியைக் கடடிப் பிடித்துக்கொண்டு சிரிப்போர் இனியாவது தமது அறியாமையைப் புரிய வேண்டும்.

தங்கவேலைப் போலவே எனது தந்தையையும் இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன். கொழும்பில் பிறந்த அவர் வல் வெட்டித்துறையில் பிறந்த எனது தாயாரைத் திருமணம் செய்தது ஏன் என்பது எனக்கு இன்றுவரை தெரியவில்லை.

ஆனால் அவருடைய திருமணம் பெரும் ஆபத்தாக முடிந்தது. ஒரு கொழும்புத் தமிழனை வல்வையில் இருக்கும் பெண் மணம் முடிப்பது தற்கொலை செய்வதை விட ஆபத்தான காரியம். ஆனால் எனது தாயும், தந்தையும் இன்றும் கூட பயந்து நடுங்கும் ஒரு புரட்சித் திருமணத்தை அன்றே செய்ததையும், அவர்களுக்கிருந்த துணிச்சலையும் எண்ணியெண்ணி நான் இன்றும் பெருமைப்படுகிறேன்.

ஆனால் எனது தந்தை மணம் முடித்தபோது பெரும் பணத்துடன் இருந்த என் பேரன் புதுச்சேரி மயிலர் பாரிசுவாதமாகி படுத்த படுக்கையில் வீழ்ந்துவிட்டார். அவரிடமிருந்த சொத்தெல்லாம் ஓர் இரவிலேயே மற்றவர்களின் கைக்குப் போய்விட்டது. ஒரே நாளில் அவர்கள் பரம ஏழ்மையில் வீழ்ந்துவிட்டார்கள். அந்த ஏழ்மையில் இருந்தும் கீழ்மையில் இருந்தும் விடுபட நாங்கள் நாற்பது வருடங்கள் போராடினோம்.

எனது தந்தை இறக்கும் கடைசி நிமிடம் எதையோ சொல்லத் துடித்திருக்கிறார். நான் அருகில் இல்லை. அவர் உயிர் பிரிந்து விட்டது. இருந்தாலும் பெரும் குதிரை வண்டியில் பூவினால் தோரணம் கட்டி, பாண்ட வாத்திய இசை முழங்க அவருடைய இறுதி ஊர்வலத்தை ஏற்பாடு செய்தேன்.

அந்த ஊர்வலத்தை அப்போது திருச்சியில் பிரபலமாக இருந்த கேமராமேனை வரவழைத்து படம்பிடித்தேன். என் தந்தையின் இறுதி ஊர்வலத்தோடு கேமராவும் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. எதற்காக இந்த மரண ஊர்வலம் உயர்தர கேமராவால் படம் பிடிக்கப்படுகிறதென்பது என்னைத் தவிர யாருக்குமே தெரியாது.

மறுநாள் அதிகாலை சுடலையில் இருந்து ஒருவன் ஓடிவந்தான். 'ஐயா, உங்கள் தந்தையின் தலை மட்டும் எரியாமல் சுடலையில் கிடக்கிறது' என்று கூறினான்.

சுடலைக்கு ஓடிப்போனேன். அங்கே என் தந்தையின் மண்டையோடு எரிய மறுத்து அப்படியே கிடந்தது. சுற்றிவர பலர் நின்றார்கள்...

'ஐயா, அவர் எதையோ சொல்ல நினைத்திருக்கிறார். அதை சொல்ல முடியாமல் உயிர் போய்விட்டது' என்று அருகில் இருந்த ஒருவர் கூறினார்.

அவர் என்ன கூற வந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்று கூறி, அந்தச் செய்தியை அவருடைய மண்டையோட்டைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, மறுபடி தீழுட்டினேன்.

என் தந்தையின் சினிமாப்படம் தயாரிக்க வேண்டுமென்ற கனவை நிறைவேற்ற முடிவு செய்தேன். எமது பூக்கள் திரைப்படத்தில் வஸந்த இசையமைத்த 'தாயே தாயே மண்ணே!' என்ற பாடலில் எனது தந்தையின் இறுதி ஊர்வலம் போவதை இன்றும் நீங்கள் பூக்கள் திரைப்படத்தைப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மேலும் அன்று தங்கவேல் தோட்டக்காரியை எடுத்தபோது எதற்காக என் முன் வந்தார் என்பதையும், உலக யுத்தத்திற்கே அஞ்சாது சினிமாவை நேசித்த ஒருவர் எனக்குத் தந்தையாக வந்ததையும் இன்றும் ஒப்பிட்டு நோக்கி மெய் சிலிர்த்துக்கிறேன்.

இருப்பினும் தங்கவேலை மட்டுமல்ல, இலங்கைத் தமிழினத்திற்காக வர்த்தக சினிமாவைக் கொண்டு வரவேண்டுமெனப் போராடி மடிந்த எண்ணற்ற பெருமக்களை நான் என் இதய தெய்வங்களாகவே போற்றுகிறேன். அவர்கள் எடுத்த முயற்சியை வெற்றிப்பாதைக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற இலட்சியத்தை நான் என்றுமே மாற்றப் போவதில்லை.

தங்கவேல் காலம் முதலே இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களை தொடர்ந்து அவதானிக்கத் தொடங்கினேன். அன்றிலிருந்து எனது மனம் கூர்மையாகப் பார்த்த நிகழ்வுகளை அடுத்த அத்தியாயத்தில் பார்க்கப் போகிறோம்.

நான் கூறுவது அத்தனையும் வரலாற்றில் பதியப்படாத உண்மைகளே. வாருங்கள், அடுத்த அத்தியாயம் போவோம்.

✍

அத்தியாயம் - 10

4^ஆதிய காற்று, பொன்மணி ஆகிய திரைப்படங்களில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்தவர் நடிகை சுபாஷினி. இவர் நான் மலையகத்தில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் அயலவராக இருந்தவர். இவர் நடித்த நான் உங்கள் தோழன், பொன்மணி போன்ற திரைப்படங்கள் தொடர்பாக இவருடன் நான் பேசியிருக்கிறேன்.

தமிழ்ப் பெண்கள் திரைக்குவரத் தயங்கிய அக்காலத்தில் துணிந்து பல படங்களில் நடித்தவர்.

சுபாஷினி நடித்த 'பொன்மணி' திரைப்படத்தைப் பார்ப்பதற்காக நமது ஊரில் இருந்த திரையரங்கிற்கு நண்பர்களுடன் புறப்பட்டேன். முதல் நாள் முதலாவது காட்சியையே பார்க்க வேண்டுமென ஆவல்.

திரையரங்கை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்க, படம் பார்க்கச் சென்ற பலர் திரைப்படம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகக் கூறியபடியே திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். சுமார் இருபது பேருக்கு மேல் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன்.

திரையரங்க வாசலில் நின்று அந்தத் திரையரங்கத்தின் உரிமையாளர் வந்தவர்களை விரட்டிக் கொண்டிருந்தார். அன்றைய திரைப்பட கூட்டுத்தாபன சட்டங்களின் படி திரைப்படத்தைப் பார்க்க 14 பேர் இருந்தாலே போதும். அதற்கும் மேலாக ரசிகர்கள் வந்தும் அத்திரைப்படத்தை நம்மால் பார்க்க முடியாமலே போய்விட்டது.

அவர் எதற்காக ரசிகர்களை விரட்டியடிக்கிறார்? இலங்கைத் தமிழர்கள் திரைப்படம் தயாரிப்பதை விரும்பாத இலங்கைத் தமிழர் அவர். அவரைப் போல் பல திரையரங்க உரிமையாளர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக இலங்கைத் தமிழர் ஒருவரின் கையில் திரையரங்கு இருந்தால் அவர் இலங்கைத் தமிழ்ப்படத்திற்கு எதிராகவே செயற்படுவார். இதற்கு எண்ணற்ற உதாரணங்கள் உண்டு. புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலேயே பலர் இருக்கிறார்கள்.

அன்று நிர்மலா திரைப்படம் வெளியானபோது, எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி போன்ற பெரிய நடிகர்களின் திரைப்படங்களைத் திரையிட்டு நிர்மலாவைத் தோற்கடிக்க வேலை செய்தார் ஒரு திரையரங்க உரிமையாளர்.

தமிழகத்தில் சினிமாவை வளர அனுமதித்த காரணத்தால், நாளாவட்டத்தில் பேரறிஞர் சி.என். அண்ணாதுரை, கலைஞர். மு. கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர்., ஜானகி, ஜெயலலிதா என்று தமிழ்ச் சினிமாக் கலைஞர்களே தமிழக முதல்வர்களாக பவனி வந்தார்கள்.

இதனால் ஏற்பட்ட காழ்ப்புணர்வோ என்னவோ இலங்கையில் உள்ள தமிழ் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களில் பலர் தமிழ் சினிமாவின் எதிரிகளாகவே செயற்பட்டார்கள்.

பின்னாளில் நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு போன்ற திரைப்படங்களில் நடித்த ஏ. ரகுநாதனுடன் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அப்பொழுது அவர் எமது 'அலைகள்' இணையப் பத்திரிகைக்கு ஒரு துணிச்சலான பேட்டியை வழங்கியிருந்தார். அக்காலத்தில் தந்தை சா.ஜே.வே. செல்வநாயகம், அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் போன்றவர்கள் இலங்கைத் தமிழ் சினிமா வளர்வதில் எவ்வளவு எதிர்ப்புடையவராக இருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்தார்.

அன்று சிங்களப் படங்களுக்கான பிலிம் ரோல்களை வாங்குவதற்கு அரசு மானியம் இருந்தது. அதுபோல தமிழ்த்

திரைப்படங்களுக்கும் மானியம் பெற்றுத் தரும்படி கேட்டுப்போய் தமிழ்த் தலைவர்களால் ஏமாற்றப்பட்ட கதையையும் அந்தப் பேட்டியில் விபரித்துள்ளார்.

நாம் இலங்கையில் திரைப்படங்களை வளர்த்தால் அது தமிழ்நாட்டுக்கு எதிரான செயலாகப் போய்விடுமென முக்கிய தமிழ் அரசியல் தலைவரான அ. அமிர்தலிங்கம் தன்னைக் கடிந்து கொண்டதாகவும் கூறியுள்ளார்.

இலங்கைத் தமிழ் அரசியல் உயர் மட்டங்களில் நமது தமிழ் சினிமா முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு கிடைத்ததாக வரலாறு இல்லை என்பதே அவரது வாதமாக இருந்தது.

ஆம்! அவருடைய கருத்து உண்மையானதே. புலம் பெயர்ந்த நாடொன்றில் இருந்து நீங்களும் ஒரு திரைப்படத்தை எடுத்தால் மட்டுமே இந்த அவலத்தை உணர முடியும். அதுவரை இந்த ஆபத்தை எவராலுமே உணரமுடியாது.

நம்மிடையே திரைப்படம் எடுத்து நொந்தவர்கள் அதைப்பற்றி வெளிப்படையாகச் சொன்னது கிடையாது. திரைப்படங்களைத் தயாரிக்காதவர்களுக்கோ அது அவசியமே இல்லை என்பதால் இந்த விஷச் சக்கரம் மாற்றமில்லாமலே தொடர்ந்து சுழல்கிறது.

கட்டிடக் கலைஞர் வி.ரி. துரைராஜாவின் குத்துவிளக்கு படத்தின் படப்பிடிப்புகள் பருத்தித்துறையில் மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்தன. அதற்காக ஒரு மின்சார இயந்திரத்தை வாடகைக்கு எடுப்பதற்காக சிலர் எங்கள் ஊரில் இருந்த ஆலயம் ஒன்றுக்கு வந்திருந்தார்கள்.

அந்த ஆலயத்தில் மின்சார இயந்திரத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தவர் நெடு நேரமாக அவர்களுடன் பேசாமல் ஏகாந்தமாகவே இருந்தார். பல தடவைகள் அவர்கள் கெஞ்சிக் கேட்ட பின்னர் அவர் சொன்ன வாடகைத் தொகை அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. அது வழமையாக அவர் சொல்லும் விலையைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருந்தது.

ஏன்?

சினிமா என்றால் கோடி கோடியாக உழைக்கும் இடமென்று சகல மட்டங்களிலும் நினைக்கிறார்கள். தயாரிப்பாளரின் சுமையாருக்குமே தெரியாது. வெற்றி பெற்ற யாரோ ஆயிரத்தில் ஒருவர் பெற்ற வருமானத்தைக் கொண்டு எல்லாத் தயாரிப்பாளரையும் ஒரே தராசில் வைத்து எடைபோடுகிறார்கள்.

குத்துவிளக்கில் நான் கண்ட இந்த அவலம் இன்று பதினாயிரம் கரங்களை வீசி சதுராடிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த உண்மையை சொந்தமாகப் படமெடுத்துப் பார்க்காதவரை எவராலுமே புரிந்து கொள்ள முடியாது.

வீ.பி. கணேசின் நான் உங்கள் தோழன் படத்தின் படப்பிடிப்புகள் நான் மலையகத்தில் ஆசிரியராக இருந்த பாடசாலைக்கு அருகில் நடைபெற்றது. வீ.பி. கணேஸ், விஜய குமாரதுங்க, மரிக்கார் ராமதாஸ் போன்றவர்களை அங்கு சந்தித்தேன்.

சிங்களப் படத்தில் விஜயகுமாரதுங்க நடிக்க, அதே படத்தின் தமிழ் வடிவத்தில் வீ.பி. கணேஸ் நடித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரே செலவில் இரண்டு படங்களை எடுக்க வேண்டும், அப்போதுதான் செலவைக் கட்டுப்படுத்தலாம், வெற்றி பெறலாம் என்பதை அந்த முயற்சி நமக்கு எடுத்துக் காட்டியது.

இவை தவிர டாக்சி ட்ரைவர், வெண்சங்கு, அனுராகம், கோமாளிகள், ஏமாளிகள், புதிய காற்று, வாடைக்காற்று முதற் கொண்டு சர்மிளாவின் இதயராகம் வரை ஈழத்தின் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாறு கண்ட சோதனைகளையும் சாதனைகளையும் தொடர்ந்து அவதானித்து வந்தேன்.

- தொழில் நுட்பம்
- முதலீடு
- போட்ட முதலை பாதுகாப்பாக எடுக்கும் வழி

ஆகிய மூன்று விடயங்களும் அனைத்து திரைப்படங்களுக்கும் பெரிய சவாலாக இருந்துள்ளன.

இதை நாம் எப்படி வெற்றி கொள்ளலாம்? அதற்கான போராட்டத்தை இலங்கையிலேயே ஆரம்பித்தேன்.

திரைப்படமே நமது இலக்கு என்பதை யாரிடமும் வெளிப்படையாகப் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் நாம் எதைச் செய்தாலும் அது திரைப்படத்திற்கான தேடலாக அமைய வேண்டும்.

அந்தத் தேடலில் பல சுவையான அனுபவங்களைச் சந்தித்தேன். இவைகளை நீங்களும் பட்டு அனுபவிக்க வேண்டியதில்லை. படித்து அனுபவிப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும். வாருங்கள் படித்துப் பார்ப்போம்.

அத்தியாயம் - 11

யாழ் குடாநாட்டில் இன்றுவரை திரைப்படக் கலையில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்களுக்காக ஓர் ஏரி - 3 பிலிம் கமேரா, நெகட்டிவ் வசதிகள், எடிட்டிங், டெவலப்மன்ட் தொழிற் கூடம் உருவாக்க எத்தனிக்கப்பட்டதாக சரித்திரமில்லை.

கொழும்பு வந்த அச்சியந்திரம் யாழ்ப்பாணம் சுன்னாகத்திற்கு வர 100 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. புதுமைகளை வடக்கே கொண்டுவர நம்மிடையே நூற்றாண்டுத் தாமதம் இருப்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.

இப்போது தமிழ் சினிமா 100வது ஆண்டை நெருங்குகிறது. இன்றுவரை ARRI - 3 பிலிம் கமேரா யாழ்ப்பாணம் போய்ச் சேரவில்லை. தனி நபருக்கு வேண்டாம், முழுக் குடாநாட்டுக்குமே பொதுவில் ஒரு கமேராவாவது வேண்டாமா என்று இன்றுவரை ஒரு தமிழ் பா. உ. கூட நினைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

இன்றே இப்படியென்றால் 70களில் கேட்கவா வேண்டும்? சினிமா உபகரணங்களைப் பெறுவது, திரைப்படங்களைத் தயாரிப்பது என்பதெல்லாம் கற்பனை செய்ய முடியாத விடயங்களாகவே இருந்தன.

படித்த சமுதாயமென எமக்கு நாமே பெருமையாக பட்டம் சூட்டிக்கொண்டு, எந்த நவீன வளங்களுமற்று வாழ்ந்த சூழலில் எனது கனவுகளைச் சாத்தியமாக்க என்ன செய்யலாம்? நாடகங்களில் கூடுதல் கவனம் செலுத்துவதே அதற்கு முதற்கட்ட வழி என்று கருதினேன்.

ஏற்கெனவே சிறுசிறு பாடசாலை நாடகங்களில் நடித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு 70களில் யாழ். குடாநாட்டில் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டிகள் பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்தன.

அப்போது எமது ஊரான வல்வையில் பல நாடக மன்றங்கள் இருந்தன. அவைகளில் ஏதாவது ஒன்றில் சேர்ந்து அடி நிலையில் இருந்து வளர்வதா, இல்லை நமக்கான ஒரு நாடகமன்றத்தை உருவாக்குவதா என்று யோசித்தேன்.

மற்றவர்களின் நாடக மன்றங்களில் சேர்ந்தால் சிறிய நடிகனாகவே இருக்க முடியும். மீதமுள்ள ஓய்வு நேரம் காத்திருப்பதிலேயே கழியும். நமது இலட்சியத்தை எட்ட முடியாது, எல்லாமே கலைந்து போன கனவாகிவிடும்.

ஒரு காலமும் கப்பலுக்கு கரி அள்ளிப் போடுபவனாக இருத்தல் கூடாது. சிறிய கட்டுமரமாக இருந்தாலும், அதன் பாதையைத் தீர்மானிக்கும் மீகாமனாக இருப்பதே சிறந்தது என்பது எனது கருத்து.

அப்போது நண்பர் எஸ். ரி. அருளானந்தராஜா ஒரு நாடகமன்றத்தை நடாத்திக் கொண்டிருந்தார். அவர்களுடைய 'காதல் சின்னம்' என்ற நாடகம் போட்டியொன்றில் முதல் பரிசும் பெற்றிருந்தது. அதை கலைக்குரிசில் நாடக மன்றமென அழைத்தார்கள்.

நான் நண்பர் அருளிற்கு ஜி.சி.ஈ. சாதாரண தர பரீட்சைக்கான பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க அவருடைய வீடு சென்றபோது அடுத்த கட்ட நாடகப் பணிகள் பற்றி அவருடன் பேசினேன். எம்.ஜி. ஆர். ரசிகனான எனக்கு சிவாஜி கணேசனுக்கிருக்கும் கலைக்குரிசில் என்ற பட்டப் பெயரில் நாடக மன்றத்தைத் தொடர்வது மகிழ்வு தரவில்லை. எனவே, பாரத் கலாமன்றம் என்ற பெயரில் நாடக மன்றத்தை ஆரம்பித்தோம். காரணம், அப்போதுதான் ரிக்ஷாக்காரன் படத்தில் நடித்தமைக்காக எம்.ஜி.ஆருக்கு 'பாரத்' பட்டம் வழங்கியிருந்தார்கள்.

நாடகக் கதைகளை எழுதுவது, அரங்கங்களை அமைப்பது, நாடக உடைகளைத் தயாரிப்பது, நடிப்புப் பயிற்சி, குரல் பயிற்சி

என்று தொடர்ந்து பத்தாண்டு காலம் என்னை மறந்து நாடக வாழ்வில் மூழ்கிப் போனேன்.

1971ல் சாம்ராட் அசோகன் முதல் 2003-ம் ஆண்டு உயிரோவியங்கள் வரை சுமார் முப்பது ஆண்டு காலத்தில் என்னால் எழுதி நடிக்கப்பட்ட 100 மேடை நாடகங்களும் அவற்றினூடாக நான் கண்ட அனுபவங்களும் தனி நூலாக எழுதப்பட வேண்டியவை.

எனவே அவைபற்றி இங்கு ஆழமாகப் பார்க்காது, நாடகங்களுக்கூடாக திரைப்படங்களைத் தேடிய அனுபவங்களை மட்டும் பார்த்து அப்பால் செல்லலாம்.

எமது நாடகங்கள் அனைத்தும் கிட்டிய சினிமாக்கள் போலவே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும். பாடல்களையும், கதையையும் ஒன்றாகக் கரைத்து, கதையில் திருப்பத்தை உண்டுபண்ணி ரசிகர்களைக் கவர முயல்வேன்.

மேடையின் நின்றபடியே ரசிகர்கள் எதை விரும்புகிறார்கள், எவற்றை விரும்பவில்லை என்பதை துல்லியமாக அறியும் திறன் என்னிடம் இருந்தது. ரசிகர்கள் மனதிலிருந்து வரும் மகிழ்வின் வெளிச்சம் ஒன்றிணைந்து சாம்பல் நிற துகில்போல அரங்கின் மேலாகத் தவழ்வதை அகக் கண்களால் கண்டறியும் திறனைப் பெற முப்பதாண்டு காலம் நாடக மேடைகளில் போராடியிருக்கிறேன்.

பின்னாளில் டென்மார்க் வந்த பிறகு ஒப்பனை, நவீன நாடகத் தயாரிப்பு, ஒளியமைப்பு போன்ற நுட்பங்களை டெய்சிமீராபாவா என்ற நாடகக் கலைஞரிடம் கற்றுக் கொண்டேன். இப்பெண்மணி நாடகத்தை ரஷ்யாவில் உள்ள லெனின்கிராட் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்றவராவார்.

இதுதவிர அப்போதைய டேனிஸ் அகதிகள் கழக பணியாளரான ஜெற்றா கிறிஸ்டோபர்சன் என்ற டேனிஸ் பெண்மணியின் உதவியுடன் டென்மார்க்கில் உள்ள பிரபல நாடகக் கலைஞர்கள், நாடக மன்றங்கள் எல்லாவற்றையும் தரிசித்தேன். அவரின் உதவியோடு சுவீடன் வெஸ்ரஓஸ் நகரின் 1000மாவது

ஆண்டு விழாவிற்காக நடைபெற்ற உலகப் பெரு நாடக விழாவில் எனது யாத்திரை நாடகம் பங்கேற்று பெரும் பாராட்டு பெற்றது.

மேலும் இந்த அனுபவங்களோடு திரைப்படத் தயாரிப்பிற்கு இன்னொரு பயிற்சியும் முக்கியம் என்று பட்டது. திரைப்படப் பாடல்களையும் கதையையும் அளவோடு கலந்து பிரதியாக்கம் செய்வது எப்படி என்பதைக் கற்க ஆரம்பித்தேன். இம்முயற்சியில் வெற்றிபெற இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வர்த்தக சேவையில் அறிவிப்பாளராக இருந்த நடராஜசிவம் பெரும் உதவிகளைப் புரிந்தார்.

ஒரு மூங்கில் முகாரி இசைக்கிறது, தேடிப் பறக்கும் ஒரு ஜோடிப்பறவை போன்ற எனது இசையும் கதையும் நிகழ்ச்சிகள் இலங்கை வானொலி ரசிகரிடையே பெரும் வரவேற்புப் பெற்றன. பல நூற்றுக்கணக்கில் பாராட்டுக் கடிதங்கள் என்னைத் தேடி வந்தன.

அப்படியே மெல்ல மெல்ல முன்னேறி வானொலி நாடகங்களையும் எழுத ஆரம்பித்தேன். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் சேவை ஒன்றில் வெளியான எனது 'கலையும் மேகம் வரையும் கோலம்' என்ற நாடகம் ரசிகரிடையே பெரும் வரவேற்புப் பெற்றது.

இலங்கையில் இருந்தபோது 'கர்வபங்கம்' என்ற நாடகத்தில் கர்ணனாக நடித்தமைக்காக குரும்பசிட்டி காந்தி சனசமூக சேவா நிலையத்தின் நாடகப் போட்டியில் சிறந்த நாடக நடிகனாகத் தேர்வானேன். அப்போட்டியில் 56 நாடகங்கள் முதல் சுற்றுக்கு வந்து ஏழு நாடகங்கள் இறுதிச் சுற்றில் மோதின. குடாநாட்டின் அத்தனை பிரபல நாடகங்களும் சந்தித்த மேடை. எனது இரண்டாவது நாடகத்திலேயே அந்தப் பரிசைப் பெற்றபோது என்னாலேயே அதை நம்ப முடியாதிருந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து கோப்பாய் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் வீரமணி ஐயர், முல்லைமணி போன்ற பெரும் கலைஞர்களிடம் நாடகத்தைக் கற்றேன். அங்கும் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியில் சிறந்த நாடக நடிகனாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டேன்.

அதேவேளை குடாநாட்டில் நடைபெற்ற நாடகப் போட்டிகளில் எமது நாடகங்கள் வெற்றியும் தோல்வியுமாக முன்னேறி விடிவு கால நட்சத்திரங்கள் என்ற நாடகத்தை எட்டித் தொட்டது. இந்த நாடகம் போட்ட அத்தனை இடங்களிலும் தங்கப் பதக்கம் வென்று மற்றவர்களால் தோற்கடிக்க முடியாதளவிற்கு முன்னேறியது. பொன்னகரம், திருப்பம் என்ற எனது இரண்டு நாடகங்கள் கொழும்பில் உள்ள சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டன.

பொன்னகரம், திருப்பம் ஆகிய நாடகங்களை கொழும்பில் மேடையேற்றியதால் நம்மூரில் பலமான எதிர்ப்பு கிளம்பியது. வீணான அரசியல் சாயங்கள் பூசப்பட்டு விளம்பரச் சுவரொட்டிகள் கிழித்து வீசப்பட்டன. இளம்புயல் சந்தித்த அதே எதிர்ப்பை அன்று இந்த நாடகங்கள் வல்வையில் சந்தித்தன.

1981-ல் 'காலத்தை வென்றவன்' என்ற எமது நாடகம் வல்வையில் மேடையேறி மாபெரும் சாதனை படைத்தது. சுமார் 5000 பேருக்கு மேல் அதைக் கண்டு களித்தார்கள். அதன்பின் மூளாயிலும் மேடையேற்றினோம். அங்கும் மக்கள் கூட்டம் பொங்கி வழிந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து டென்மார்க்கில் எனது உடையார் வருகிறார் என்ற நாடகம் 100 மேடைகள் கண்டது. எனது 100வது நாடகமான உயிரோவியங்கள் டென்மார்க் காங்கிரஸ் சென்டரில் மேடையேற்றப்பட்டு பெருவெற்றி பெற்றது. இதில் 85 பேர் நடித்தார்கள்.

இதே நாடகம் இங்கிலாந்து குறொய்டனில் 100 நடிகர்கள் நடித்து மேடையேறியது. அப்போது இங்கிலாந்து தலைநகரில் தமிழர் வாழுமிடமெல்லாம் இந்த நாடகத்தை பகிஷ்கரிக்கும்படி துண்டுப் பிரசுரங்கள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. இளம்புயலுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பே இதற்கும் ஏற்பட்டது. நாம் சிகரங்களைத் தொடும்போது இந்த எதிர்ப்பு வருவது வழமையானது.

இருப்பினும் எவ்வளவோ எதிர்ப்புக்களுடைய இவைகளை எல்லாம் ஏன் செய்தேன் என்பதே முக்கிய கேள்வியாகும். சினிமாவைத் தொடுவதற்கான வாய்ப்பு கைக்கு வராத காரணத்தால் சினிமா

போல நாடகங்களைத் தயாரித்து என்னைக் கூர்மைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன் என்பதே அதற்கான பதிலாகும்.

சினிமா நடிகனாவது எப்போது? ஆவல் பொங்க காலத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தேன். பாகவதர் கிராப்பு, அன்றைய திரைப்பட நடிகர்கள் உடுப்பது போன்ற உடையமைப்பு, கண்களில் மின்னும் சினிமாப் படக் கனவு, காலம் வருமா?

ஆனால் அந்தக் காலம் கைகளில் வர முன்னர் நாட்டில் போர் வெடித்தது. போரினால் என் கனவுகள் எல்லாம் அழிந்ததெனப் புலம்பி போரின் மீது பழியைப் போட்டுவிட்டு வெத்துவேட்டு மனிதனாக வாழ நான் விரும்பவில்லை. போருடன் போராடி வாழ முடிவு செய்தேன்.

போர் என்பது அழிக்கும்! கலை என்பது ஆக்கும்! போரின் அழிவை விட கலைஞர்களின் ஆக்கம் இருமடங்காக இருந்தால் வெற்றி நம் வசமாகும். இது என் தனிப்பட்ட கருத்து.

நான்கு தடவைகள் இராணுவத்தினரிடம் அகப்பட்டு மயிரிழையில் உயிர் தப்பினேன். ஒருதடவை துப்பாக்கியால் சுட்ட போது தப்பி ஓடி உயிர் பிழைத்தேன்.

என்னோடு உயிர் பிழைக்க ஓடிவந்த 90 அப்பாவிகள் வல்லையில் வைத்து சுட்டும், வெட்டியும் படுகொலை செய்யப் பட்டார்கள். அந்த இரத்தக் காட்டில் இருந்து உயிர்பிழைத்து ஓடினேன். சுமார் 12 மணி நேரம் உணவு, தண்ணீர் எதுவும் இல்லாமல் இராணுவத்திற்கு வேய்ப்பு காட்டி ஓடினேன்.

இவ்வளவு கொடுமைகளுக்குப் பின்னரும் ஈழத் தமிழனுக்கு சினிமா வேண்டுமா? இதுதான் பலருடைய கேள்வி. அதற்கு எனது பதில் ஆம்! என்பதுதான்.

ஆம்! இதையெல்லாம் தாண்டிக்கொண்டு வரப்பட்டால் தான் அது சினிமா. எனது கொள்கையை நான் எந்த நிலையிலும், எவருக்காகவும் மாற்றியதே கிடையாது.

நாட்டை இழந்து, வீட்டை இழந்து, குடும்பங்களை இழந்து, வேலையை இழந்து, எனது ஆசைமிகு ஊராம் என் வல்லையை இழந்து அகதியானேன்...

• என் அன்புத்தம்பி நாகேஸ்வரனை இராணுவம் கொன்றது.

• எனது ஒரேயொரு சகோதரி கணவனை இழந்து மூன்று பிள்ளைகளுடன் விதவையானாள்.

• எனது அருமை நண்பன் அ. நித்தியானந்தவேல் ஷெல் பட்டு நடுத்தெருவில் அநாதையாகக் கிடந்து மடிந்தான்.

• எனது ஆருயிர் நண்பன் சண்முக மேஸ்திரி சயனைட் வில்லை கடித்து இறந்தான்.

• எனது அன்பு மைத்துனி விதவையானாள்.

• எனது வீடு குண்டு வீச்சால் இடிந்து சிதறியது.

• எனது பெரியய்யாவும், பெரியம்மாவும் கொள்ளி வைக்க நான் இல்லாமல் இறுதி யாத்திரை போனார்கள்.

இப்படி போர் எல்லாவற்றையும் பொசுக்கித் தின்றது. ஆனால் எனது சினிமா ஆசையை மட்டும் அதனால் தின்ன முடியவில்லை.

உலகப்போரே வந்தாலும் சினிமாவே வேண்டுமென்ற ஒரு சினிமா வெறியனின் மகனல்லவா? எனது சினிமா வெறியை போயும் போயும் இலங்கையில் சிங்கள இனவாத அரசு நடாத்தும் போரா நிறுத்தப் போகிறது. தமிழ்க் கடையில் பகிஷ்கரிப்பு நோட்டீஸ் ஒட்டியும், போலி இணையத்தளங்களிலும், மீன் சுற்றும் பத்திரிகைகளில் எழுதியுமா அதை நிறுத்திவிட முடியும்.

இலங்கையில் எல்லா இழப்புகளையும் சந்தித்து, நொந்து நூலாகி, மனைவியையும் குழந்தையாக இருந்த வஸந்தையும் தூக்கிக் கொண்டு தமிழ்நாடு புறப்பட்டேன்.

அப்போது எனது நண்பரும் ஊரவருமான எஸ். ஜெய பாலசிங்கம் திரைப்பட விநியோகஸ்தராக இருந்தார். அவரின் உதவியுடன் சினிமாவிற்குள் நுழைந்துவிடத் திட்டமிட்டேன். சினிமாவில் நடிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்ததா? வாருங்கள், தமிழகம் போவோம்.

✍

அத்தியாயம் - 12

யாழ்ப்பாணத்துக் கனவுகளான டாக்டர், என்ஜினீயர், எக்கவுண்டன்ட் போன்ற இலட்சியங்களை எட்டித் தொடுவது மிக மிக இலகு. ஆனால் சினிமா நடிகனாவது இலகுவான விடயமல்ல. ஆறுகோடித் தமிழர்களுக்குள்ளால் நுழைந்து, வெள்ளித் திரையில் தலை நீட்ட வேண்டிய மகா கடினமான பணி.

இலங்கை ரூபாய்களை விட இரண்டு மடங்கு அதிக பெறுமதி வாய்ந்த இந்திய ரூபாய்களுடன் போராடி தமிழகத்தில் நின்று பிடிப்பது மகா கடினம் என்பதை அங்கு போனதும் புரிந்து கொண்டேன்.

சினிமாவில் நடிக்க வாய்ப்புத் தேடிப் புறப்பட்டால் இன்றோ நாளையோ அல்லது என்றோ சந்தர்ப்பம் கிடைக்கலாம்; அல்லது கையில் இருக்கும் பணம் முழுவதும் காலியாகி, இலங்கைக்கே மறுபடியும் திரும்பி; போருக்கே பலியாகவும் நேரிடலாம் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

போதிய வருமானமின்றி தமிழகத்தில் நிற்பது பெரும் பீதியைக் கிளப்பியது. தமிழகத்தில் நிற்க நிற்க கையில் இருந்த பணம் வேகமாகக் கரைய ஆரம்பித்தது. அங்கு சென்ற பத்தே பத்து நாட்களில் அங்கிருந்து டென்மார்க் புறப்பட்டேன்.

இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் சுமார் 20 வருடங்களுக்கு மேலாகப் போராடி சினிமா குறித்த ஒரு பின்னணியை உருவாக்கியிருந்தேன். ஆனால் சினிமாவிற்கு வேண்டியது பணம். திரைப்படம் எடுக்க பைனான்சியர் ஒருவரைத் தேடுவது

கடினமான காரியம். அந்தளவிற்கு பணத்தை முதலீடு செய்யவும், ரிஸ்க் எடுக்கவும் நம்மிடையே ஆட்களைத் தேடுவது மிகவும் சிரமம்.

எனது கனவுகளை நனவாக்குவதற்குரிய பணத்தை நானே தேடியாக வேண்டும். இதற்காகவே ஒரு நிலையான சேமிப்பை நானும், எனது மனைவியும் டென்மார்க் வங்கி ஒன்றில் ஆரம்பித்தோம். ஒவ்வொரு சனிக்கிழமைகளிலும் எட்டுமணி நேரம் வேலை. வாரத்தில் ஒரேயொரு நாள் மட்டுமே ஓய்வு. தொடர்ந்து 20 வருடங்கள் ஒரு நாள் கூட லீவு எடுக்காமல் உழைத்தேன்.

பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதிலேயே எனது இளமைக் காலம் கரைந்து கொண்டிருப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. நான் விரைவாக சினிமாவில் நடிக்கத் தொடங்காவிட்டால் பணத்தைத் தேடி முடிக்க முன்பே முதுமையடைந்து விடுவேன் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

மின்சாரத்திற்குள் இயங்கும் எதிரெதிர் விசைகள் போல காலமும் பொருளாதாரமும் எதிரெதிர் திசைகளில் ஓடின. அதை வைத்து இலட்சியம் என்ற விளக்கை ஏற்றுவது எப்படி? இதுதான் என் முன் இருந்த மகத்தான சவால்.

டென்மார்க்கில் ஈழத் தமிழர் கலையரங்கம் என்ற கலாச்சார தாபனத்தை உருவாக்கி முத்தமிழ் விழாக்களை நடாத்தி, கலை உணர்வை டென்மார்க் முழுவதும் கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்யும் பணிகளை நண்பர்களோடு சேர்ந்து ஆரம்பித்தேன். நாடு முழுவதும் உள்ள தமிழ் மக்களுடன் கலையால் உறவை வளர்க்க ஓயாமல் ஒழியாமல் பாடுபட்டேன்.

அப்போதுதான் எமது முத்தமிழ் விழாவின் கொள்கைப் பிரகடன நூலை எழுதி வெளியிட்டேன். அந்த நூலின் நிறைவுப் பந்தியில் தமிழகக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து ஒரு தமிழ்த் திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பது வரை இம்மன்றின் பணிகள் தொடருமென எழுதப்பட்டிருந்தது.

திரைப்படம் எடுப்பது ஒரு கொள்கைப் பிரகடனம். அதை அன்றைய எமது ஈழத் தமிழர் கலையரங்க நிர்வாகிகள் அனைவரும்

ஏற்றுக் கொண்டார்கள். டென்மார்க் வாழ் தமிழ் மக்களும் அந்த இலக்கை நோக்கி நடக்கும்படி எமக்கு ஆணையிட்டார்கள்.

மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு!

திட்டங்களை அழகுபட எழுதுவது இலகு. ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றுவதுதான் மிகவும் கடினமானது. எழுதிவிட்டோம். எழுதியதை எப்படி நிறைவேற்றிக் காட்டுவது? மனதைக் கவலை சூழ்ந்தது. அந்த நேரம் திடீரென தொலைபேசி மணி அடித்தது.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பிரபல அறிவிப்பாளர் பி.எச். அப்துல் ஹமீட், பிரபல நடிகர் மேஜர் சுந்தரராஜன், அப்புக்குட்டி ராஜகோபால், மரக்கார் ராமதாஸ், சிறீதர் பிச்சையப்பா போன்றவர்களுடன் நண்பர் எஸ்.கே. ராஜேன் டென்மார்க் வழியாக நோர்வே சென்றுகொண்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள்.

அக்குழுவின் ஒரேயொரு நாள் மட்டும் டென்மார்க்கில் தங்கியிருப்பார்கள். அவர்களை வைத்து, ஒரு கலை நிகழ்ச்சியை நடாத்த முடியுமா? என்றார்கள். ஆனால் சிலர் மோசமாக எதிர்த்தார்கள். வருமானம் முழுவதையும் எம்மிடம் கொடுத்தால் ஆதரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். நண்பர் அருள் அவர்களை எதிர்க்காது அப்படிச் செய்வதே நல்லது என்று கூறினார்.

நானும் நண்பர் அருளும் இணைந்து அதை நடாத்தினோம். அரங்கு நிறைந்த அமர்க்களமான நிகழ்வாக அது நடைபெற்றது. ஒரே நாளில் அப்படியொரு நிகழ்வை அவ்வளவு வெற்றிகரமாக ஒழுங்கு செய்தது மகத்தான சாதனையென்று இன்றும் பல மேடைகளில் பி.எச். அப்துல்ஹமீட் கூறுவார்.

எமது கைக்கு வந்த பணம் முழுவதையும் டென்மார்க்கில் இருந்த தாயகத்திற்கான பணியாளரிடம் பற்றுச் சீட்டும் வாங்காமல் கொடுத்தோம். அப்பணத்தை சினிமாப்படம் உருவாக்கும் பொது நிதியாக்க என்னால் முடியவில்லை.

எனினும் மேஜர் சுந்தரராஜன் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, ஒரு திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பது தொடர்பாகப் பேச

முடிந்தது. இளையராஜாவின் இசையோடு ஒரு திரைப்படத்தைத் தயாரித்து முடிக்க அன்றைய விலையில் 17 இலட்சம் இந்திய ரூபாவரை ஆகும் என்றார். ஆனால் மூக்கைக் கொடுத்தால் 34 இலட்சத்தையும் தாண்டும் என்பது தெரிந்தது.

அன்றைய நாணயமாற்று பெறுமதியில் அது மிகவும் பெரிய தொகை. அந்தத் தொகையை எட்டித் தொட நம்மால் இயலாமல் இருந்தது. மேலும் சில காலம் பொறுமை காக்க வேண்டிய தேவையை அது நமக்கு உணர்த்தியது.

அதன் பின் டென்மார்க்கில் நடைபெற்ற, கங்கை அமரனின் இசை நிகழ்ச்சியின்போது தமிழகக் கலைஞர்களுடன் ஆழமாகப் பேசினேன். பின்னர் ரி.எம். சௌந்தரராஜன், சிலக் ஸ்மிதா போன்றவர்கள் டென்மார்க் வந்தபோது அவர்களுடனும் இதுபற்றி நிறையவே பேசினேன். ஆனாலும் முடியவில்லை.

கங்கை அமரன் இசை நிகழ்வு பெரும் இலாபம் தந்தாலும் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு என்னை வழமை போல கைவிட்டார்கள். நான் வரித்திணைக் களத்தில் அகப்பட்டு வீடு வீடாக ஏறிக் கடன்பட்டு அதைக் கட்டுவதற்குப் பட்டபாடு தனிக்கதை.

அதே கங்கை அமரன் இசை நிகழ்வில் வரவேற்புரை நிகழ்த்தியதும் நான்தான். ஆனால் அந்த நிகழ்ச்சியின் ஒளி நாடாவில் எனது மேடைப்பேச்சு இடம் பெறக்கூடாது என்று அதே நண்பர்கள் நீக்கியபோது உலகம் எவ்வளவு கொடியவர்களிடம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.

இதைவிடப் பெரிய துயரம் ஈழத் தமிழர் கலையரங்கத்தையே அதை ஆரம்பித்த பத்தாவது ஆண்டுடன் இழக்க நேரிட்டது. நோர்வேயில் இருந்து டென்மார்க் வந்த நபர் ஒருவர் அத்தாபனம் இருக்கவே கூடாதென ஈழவிடுதலையின் பேரில் முடிவு செய்தார். ஈழத் தமிழர் கலையரங்கத்தில் இருந்தவர்களெல்லாம் திரைப்படம் எடுப்பது பற்றிய முடிவை இதயத்தால் ஏற்றவர்கள் அல்ல என்பதை அவர்கள் அற்ற குளத்து அறுநீர் பறவைகளாகப் பறந்தபோது கண்டு கொண்டேன்.

இதற்கிடையில் இன்னொரு கலைஞருடன் தொடர்பு கிடைத்தது, அவர்தான் டென்மார்க் சண். அவர் ஏற்கெனவே இலங்கையில் திரைப்பட முயற்சிகள் பலதில் ஈடுபட்டவர். குளிரடிக்குது கண்ணே பொன்னம்மா என்ற பொப்பிசைப் பாடலைப் பாடியவரும் அவர்தான்.

அவர் அப்பொழுது டென்மார்க்கில் இரண்டு குறும்படங்களை இயக்கியிருந்தார். தான் ஓர் இசைப்பாடல் தொகுதியை வெளியிடப் போவதாகவும் அதற்கு என்னை ஒரு பாடல் எழுத வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

நான் பாடும் பாடல் உனக்காத்தானே

வாழ்வின் நிலா கண்மணி ஓடிவா!

என்ற பாடலுடன்

செந்நெல்லும் சோறும் செந்தமிழ் நாடும்

சும்மா வருமா!

என்ற பாடலையும் எழுதினேன். அதன்பின் இன்னொரு இசைத் தட்டை வெளியிட்டார். அதிலும் இரண்டு பாடல்களை எழுதினேன்.

மூன்றாவதாக ஒரு முக்கிய நிகழ்வு இடம் பெற்றது. ரீ.எல். மகாராஜனின் குரலில் கிருஷ்ணனின் இசையில் என்னால் எழுதப்பட்ட 'வல்லிபுரக்கடல் வாழும் வல்லமையின் நாயகனே' என்ற பாடல் சண் மூலமாக வெளிவந்தது.

இப்பாடல் உலகளாவிய ரீதியில் இன்றும் பெரு வரவேற்பும் பெற்ற பாடலாகத் திகழ்கிறது. என்னால் எழுதப்படும் ஒரு பாடல் தமிழகத்தில் இருக்கும் பாடகர் ஒருவரால் பாடப்பட்டால் அதன் தரம் எப்படியிருக்கும் என்பதை அறிவதற்கு இப்பாடல் உதவியது.

இந்த வெற்றிகளின் வரிசையில் சண் அவர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கும் கலைஞர்களை நடிக்க வைத்து ஒரு வீடியோ படத்தை எடுக்க முயன்றார். அதற்கான கதையை எழுதும்படி என்னிடம் கூறினார்.

கல்யாணக் கனவுகள் உருவானது. நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் சகோதரர் சண்முகத்தின் மகன் மனோ கதாநாயக

னாகவும், பிரபல நடிகை சுபாஷினி கதாநாயகியாகவும் மற்றும் வி.எஸ். ராகவன், குமரிமுத்து போன்றவர்களும் நடித்தார்கள்.

சண்ணின் இசைத்தட்டில் இருந்த பாடல்களுக்காக எழுதப்பட்ட கதை அது. சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம் திரையில் ஓடியது. காண்பிக்கப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. இதனால் சினிமாவிிற்குள் போவதற்கான ஒரு படிக்கட்டை கலைஞர் சண்ணின் உதவியால் தொட முடிந்ததை நன்றியுடன் கூறிக் கொண்டேன்.

அந்த நேரம் டென்மார்க்கில் எனக்கு நல்லதோர் வாய்ப்பு கிடைத்தது. கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளராக இருந்த காரணத்தால் வேகமான கலை நிகழ்வுகளை நடாத்த சிறந்த வாய்ப்புகள் வந்தன.

பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு நாடகம் என்ற அடிப்படையில் தொடர்ந்து நாடகங்களைத் தயாரித்து டென்மார்க் முழுவதும் மேடையேற்றத் தொடங்கினேன்.

சூறாவளிப் பயணம்! புலம் பெயர்ந்த தமிழர் வாழும் எந்த நாட்டிலும், எவரும் செய்யாத வேகமான கலைப் பயணம். ஒரு மேடைக்கு ஒரு நாடகம் என்ற அடிப்படையில் 60ற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை மேடையேற்ற உதவிய அற்புதமான காலகட்டம். கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளராக இருந்ததும், விடுதலைக்காக நடைபெற்ற கலைப் பயணமுமே இதற்குக் காரணமென்றால் அது மிகையல்ல.

எனது கலை உயர்விற்கு உதவியது விடுதலைப் போராட்டமும் அதை நேசித்த ஈழத் தமிழ் மக்களுமே. அவர்கள் இல்லாமல் நான் வந்தேன் என்றால் அது பொய். ஆகவேதான் எல்லாப் புகழும் அவர்களுக்கே என்ற நன்றியை நான் என்றும் மறக்காது கூறி வருகிறேன். விடுதலைப் போராட்டத்தின் பேரில் பலர் நடாத்திய தவறுகளை இந்த நன்மைகளை நினைத்து, பொறுத்து மறந்துவிடுவது எனது இயல்பு. இளம்புயலால் நான் பணரீதியாக நட்புமடைந்தபோது பொறுமை காத்தமைக்கும் இதுவே காரணமாகும்.

மீண்டும் ஒரு தடவை முன்னைய பக்கங்களை நினைவு மீட்டிப் பாருங்கள். தமிழீழத்தை உருவாக்கலாம், ஈழத் தமிழருக்கான சினிமாவை உருவாக்குவது கடினம் என்ற வரிகளை எண்ணிப் பாருங்கள். இப்பொழுது அந்த வாசகத்தின் கனதியை என் உள்ளம் சுமப்பதைப் போலவே நீங்களும் சுமப்பீர்கள்.

இப்பொழுது ஈழத் தமிழருக்கான வர்த்தக சினிமாவை உருவாக்கப் புறப்பட்ட தோட்டக்காரி தங்கவேல் போன்றவர்களின் பணிகளின் பெறுமதியை எண்ணிப் பாருங்கள். ஆகவேதான், அவர்களை மிக மிகப் பெரிய முன்னோடிகளாக என் இதயம் மதிக்கிறது. அவர்கள் முன் என்னைப் போன்றவர்கள் மிக மிகச் சிறியவர்களே என்பதையும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இராமர் பாலம் கட்ட கால்களால் மண் எடுத்த அணிலைப் போன்றதே இலங்கைச் சினிமா வளர்ச்சியில் எனது பங்கு.

இந்த எண்ணத்தை எனது நண்பரும் தமிழகத்தின் மிகச் சிறந்த கமேராமேன்களில் ஒருவருமான கிச்சாசிடம் சொன்னபோது, அவர் எனது எண்ணங்களை செம்மை செய்யும் படியாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்.

சினிமா என்பது ஒரு பெரிய கடல். அது நாங்கள் வர முன்னரே இருந்தது, நாங்கள் போன பின்னரும் அது அதே இளமையுடன் இருக்கும். நாம் வாழும் காலத்தில் அந்தச் சமுத்திரத்தில் நீந்திவிட்டுப் போகலாம். மற்றபடி அதில் எதுவும் செய்துவிட முடியாது என்றார். எவ்வளவு பெரிய அனுபவ உண்மை.

இனி மறுபடியும் டென்மார்க் வருவோம். நான் கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளராக இருந்து நாடகங்களை நடாத்திக் கொண்டிருந்தபோது பெரியதோர் சோதனை வந்தது. அதுவும் ஒரு திரைக்கதை போல சுவாரஸ்யமானதுதான்.

நான் முன்னர் சினிமாவில் நடிப்பதற்காக உதவி கோரச் சென்றதாகக் கூறிய நண்பர் எஸ். ஜெயபாலசிங்கம் திடீரென ஒரு நாள் என்னைத் தேடி தொலைபேசி செய்தார்.

‘பத்தாண்டு காலம் இந்தியக் கொடுஞ்சிறையில் இருந்து இப்போதுதான் விடுதலையாகியுள்ளேன். நான் எனது பழைய

சினிமாத் தொழிலையே மீண்டும் செய்து வாழ விரும்புகிறேன்' என்றார்.

'சத்தியராஜ், குஷ்பு, கவுண்டமணி நடித்து பி.வாசு இயக்கத்தில் வெளியாகியுள்ள மலபார் போலீஸ் படத்தின் வெளிநாட்டு உரிமையை வாங்கியே விட்டேன். அதை ஐரோப்பாவில் காண்பிக்க நீயே உதவ வேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டார். 'உன்னை விட்டால் இப்பணியைச் செய்ய எனக்கு யாரும் இல்லை' என்றார்.

மலபார் போலீஸ்!

எனது வாழ்வில் மிகப் பெரிய சவாலை விட்டது. இதுவரை நான் யாருக்கும் கூறாத உண்மைகளை அடுத்த அத்தியாயத்தில் கூறப்போகிறேன்' வாருங்கள்.

அத்தியாயம் - 13

மலபார் போலீஸ்!

டென்மார்க்கில் உள்ள தமிழர் அமைப்பில் கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளராக இருக்கும் ஒருவர் தமிழ் சினிமாவை காண்பிக்க முடியுமா?

இலங்கைப் பாடசாலை ஒன்றில் சினிமாவைப் பாராட்டிப் பேசினால் அந்த ஆசிரியர் தப்பான ஒருவர் என்று இரகசியமாகக் கருதப்படுவது போலவே, இங்கும் நிலைமை இருந்தது. டேனிஸ் பாடசாலைகளில் சினிமாவே ஒரு தனிப்பாடமாக இருப்பதும், வாரத்தில் ஒரு தடவை பாடசாலையிலேயே சினிமா காட்டப்படுவதும் நம்மில் பலருக்குத் தெரியாது.

இனி விடயத்திற்கு வருவோம்.

நண்பர் பணத்தைக் கொடுத்து மலபார் போலீசை வாங்கிவிட்டார். இனிமேல் படம் ஓடாவிட்டால் அவருடைய வாழ்வு சிதைக்கப்படும். அவர் சாதாரண மனிதர் அல்ல; தாயகத்திற்காகவே தனது இளமைக்கால வாழ்வை சிறைக்குள் தொலைத்துவிட்டு நிற்பவர்.

எனது மனச்சாட்சி துடித்தது! என்னுடைய பொது வாழ்வில் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்திருந்தாலும் என்னிடம் ஒரு குறை இருக்கிறது. ஆம்! என்று சொல்லிவிட்டால் அதிலிருந்து பல்படிப்பது கிடையாது. இன்றுள்ள புலம்பெயர் வாழ்வில் இத்தகைய செயல் குறைபாடாகவே பார்க்கப்படுவது கவனிக்கத் தக்கது. இருப்பினும் தர்மம் தலை காக்கும் என்று உறுதியாக நம்பினேன். திரைப்படத்தை அனுப்புங்கள் என்று கூறிவிட்டேன்.

இதை ஒன்றும் நான் முன் அனுமதியின்றிச் செய்யவில்லை. ஏற்கனவே முக்கிய பொறுப்பில் உள்ள நண்பர் ஒருவர் மூலம் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் பேசியிருந்தேன். ஆரம்பத்தில் எதிர்ப்பு எதுவுமே கிளம்பவில்லை. திரைப்படத்தை வாங்கி ஐரோப்பா முழுவதும் காண்பிப்பது எவ்வளவோ கடினமான செயல் என்பதால் அவர்கள் இது நடவாத காரியமென நினைத்து மௌனம் காத்தார்கள்.

ஜேர்மனியில் உள்ள தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகத்தில் திரைப்படத்தை வாங்கினார்கள். பிரான்சில் உள்ளவர்கள் வாங்குவதாகக் கூறிவிட்டு, தந்திரமாகக் கடைசி நேரம் மறுத்து விட்டார்கள். இலண்டனில் எனது நண்பர்கள் வாங்கினார்கள். ஈழமுரசு பத்திரிகை அதை விளம்பரமும் செய்தது.

எல்லோரும் மௌனமாக இருந்தாலும் கடைசியில் இந்த விடயம் எரிமலையாகக் கக்கப்போவதை என் உள்ளுணர்வு முரசு போல கொட்டிக் கொட்டி உணர்த்திக் கொண்டிருந்தது.

எனது விரைவான கலைத்துவ செயற்பாடுகளும் அதனால் உண்டான பாராட்டுகளும் பலரிடையே பெரும் அதிருப்தியைக் கிளப்பியிருந்தது. அவர்கள் நான் சிக்குண்டுள்ள சோதனைக் காலத்தைப் பயன்படுத்தி எனது விடுதலைக்கான கலைப் படகை மூழ்கடிக்கும் முயற்சியில் இறங்குவார்கள்; சகல வேறுபாடுகளையும் மறந்து அநீதிக்காகக் கைகோர்ப்பார்கள் என்பதும் தெரிந்தது.

தவிர்க்க முடியாத நிர்ப்பந்தத்தாலும், தர்மத்திற்குத் தலை வணங்கி நடக்க முயன்றும் அவர்களுக்கான வாய்ப்பை நானே வழங்கியிருந்தேன்.

அப்போதும் காலம் எனக்கொரு வாய்ப்பைத் தந்து என்னை எச்சரித்தது. டென்மார்க் வந்த மலபார் போலீஸ் படப்பிரதி ஜேர்மனி ஹம்பேர்க்கில் தொலைந்து விட்டது. அதைக் காரணம் காட்டி டென்மார்க்கில் திரைப்படத்தைக் காண்பிக்காவிட்டால் பல சிக்கல்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று உணர்த்தியது.

ஆனால் விதி இலண்டனில் இருந்து விளையாடியது. அங்கு 'மலபார் போலீசை' காண்பித்த நண்பர்கள் பெரு நட்டமடைந்தார்கள். படப்பிரதியை ஒரு வாரத்தில் டென்மார்க் அனுப்பிவிட்டார்கள்.

அப்போது இந்தச் சிக்கலில் எனக்கு உதவியாக நான் கருதிய டென்மார்க் வாழ் நண்பருக்கு போன் செய்து, ஆலோசனை கேட்டேன். 'இவ்வளவு செய்துவிட்டு டென்மார்க்கில் மட்டும் படத்தைக் காண்பிக்காது இருப்பது சரியல்ல?' என்று கூறினார்.

இங்கிலாந்திலும், ஜேர்மனியிலும், கனடாவிலும் சரியாகப் போகாத ஒரு திரைப்படத்தை டென்மார்க்கில் காண்பித்து என்ன பயன் இருக்கப் போகிறது என்று அவர் கேட்கவில்லை. மற்றைய நாடுகளில் எப்படிப் போனது என்பதைக் கூட அவர் அறிய விரும்பவில்லை, டென்மார்க்கில் கண்டிப்பாகக் காண்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் அவர் ஏன் அழுத்தமான ஆர்வம் காட்டுகிறார் என்பதை நுனித்து நோக்க அந்த அவசரத்தில் எனது அறிவால் முடியாமல் போய்விட்டது.

டென்மார்க்கில் திரைப்படம் காண்பிக்கப்படும் திகதி வெளியானது. ஆனால் காண்பிக்கப்படவில்லை.

26. செப். 1999 மாலை தொலைபேசி மணி ஒலித்தது. நோர்வேயில் வாழ்ந்துவந்த புலம்பெயர் தமிழர் ஒருவர் டென்மார்க் பணிமனைப் பொறுப்பாளராக வந்திருந்தார். அந்த நண்பருக்கு என்னைப் பற்றி மற்றவர்கள் சொன்ன காழ்ப்புணர்ச்சித் தகவல்களே தெரியும், மற்றபடி எதுவுமே தெரியாது.

'கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளராக இருக்கும் ஒருவர் சினிமாப்படம் காண்பிக்க முடியாது! ஒன்று கலை பண்பாட்டு பொறுப்பாளர் பதவி! இல்லை சினிமா! ஏதாவது ஒன்றை மட்டுமே தெரிவு செய்யலாம்' என்றார்.

'பல நகரங்களில் நாட்டுக்காக நிதி சேர்ப்பவர்கள்தான் ஐங்கரனின் சினிமாப் படங்களைக் காண்பிக்கிறார்கள். நமது நாடு பற்றிப் பேசும் தொலைக்காட்சிகள் நாளுக்கு இரண்டு சினிமா, அதனுடைய பாடல்கள், சிரிப்புகள், சினிமா சிதறல்கள் என்று

காலம் ஓடுகின்றன. இப்படி உண்மைகள் இருக்க நமக்காக சிறையிருந்த ஒருவருக்கு ஒரேயொரு தடவை செய்யும் உதவிக்கு ஏன் சிறிது இரக்கம் காட்டக் கூடாது' என்று கேட்டேன்.

அவர் கடுகளவும் கருணை காட்ட மறுத்து விட்டார். 'அது வேறு இது வேறு. நீ கலை பண்பாட்டு பொறுப்பாளர் பதவியில் இருந்து இடை நிறுத்தப்படுகிறாய்' என்றார் அழுத்தம் திருத்தமாக,

'நீங்கள் முன்வைக்கும் குற்றச்சாட்டு ஒருவிதத்தில் சரியென்று பேச்சுக்காக வைத்துக் கொண்டாலும், திரைப்படமே இதுவரை டென்மார்க்கில் காண்பிக்கப்படவில்லை. செய்யாத குற்றத்திற்கு எப்படி தண்டனை வழங்குவீர்கள்?

பதில் இல்லை, அவர் அந்த முடிவை எப்போதோ எடுத்து விட்டார் என்பதை அவருடைய உறுதியில் இருந்து உணர்ந்து கொண்டேன்.

ஆனால் இதற்குப் பின்னால் இன்னொரு காரணமும் கூழன்று கொண்டிருந்தது. அப்போது நான் கோர்னிங், வீபோ, காருப், றிங்குபிங், ஈக்காஸ், பியாரிஸ்போ ஆகிய ஐந்து நகரசபைகளில் உள்ள டேனிஸ் பாடசாலைகளில் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்தேன். நான் டென்மார்க் மாலதி கலைக் கூடத்தில் தமிழ் படிப்பிக்க இயலாத நிலை இருந்தது.

அதற்கு சில காலத்திற்குப் பின்னர், இவர் இயக்கத்தில் இருந்து விலத்தப்பட்டவர், இவரிடம் தமிழைக் கற்றால் அது தவறானது என்ற பிரச்சார நெருக்குதல் பெற்றோருக்கு வந்தபோது நோர்வே நண்பர் வைத்த குறி வேறு இடத்தில் இருந்ததைக் கண்டு சிரித்தேன்.

சரி... எனக்கு வந்ததுபோல, முன்னர் பலருக்கு நெருக்கடிகள் வந்தபோது, அவர்களைக் காப்பாற்றப் போராடியிருக்கிறேன். அந்த நண்பர்கள், உண்மையான உணர்வாளர்கள், நான் வெற்றி வியர்வை சிந்திப்பட்ட பாடுகளைப் பக்கத்தில் இருந்து பார்த்த என் தோழர்கள், நண்பர்கள், சில ஊரவர்கள் அவர்கள் நீதிகேட்டு, என்னைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்று நம்பினேன்.

ஆனால் அவர்கள் இறுகிய மௌனம் காத்து, தத்தமது பதவி நாற்காலிகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டபோதுதான் நான் எவ்வளவு பெரிய சமுதாய ஏமாளி என்ற உண்மையை நிதர்சனமாகக் கண்டுகொண்டேன். நான் ஒரு தனிநபர், ஆகவே அவர்கள் விடுதலைக்காக மௌனம் காக்கிறார்கள் என்று எண்ணி என்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டேன்.

ஆனால் இது நடைபெற்று சில வருடங்களின் பின்னால் நோர்வேயில் இருந்து வந்த நண்பர் கேர்னிங்கில் நடைபெற்ற விளையாட்டு விழாவில் புலிக்கொடியை தவறுதலாக தலைகீழாக ஏற்றிவிட்டு தேசிய கீதம் முழங்க 'சல்யூட்' அடித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போதும் என்னோடு இருந்த விடுதலை நேசர்கள் தேசத்தின் பேரில் மௌனித்திருந்தார்கள். அப்போதுதான் நமது இனம் இருக்கும் ஆபத்தான இடம் எனக்குத் தெரிந்தது. அன்றே புதுமாத்தளனின் கடைசி நாட்கள் என் கண்களில் சுழன்றன. எனினும் என்னை இடை நிறுத்தி, நிரந்தரமாகவே வெளியில் அனுப்பிய அந்த நோர்வே நண்பர் மிகவும் பாராட்டுக்குரியவர். இன்று நான் இருக்கும் உயர்வான, மகிழ்வான இடத்திற்கு முன்னேற அவருடைய பிடிவாதமே எனக்குப் பெருந்துணையாக அமைந்தது. அவருக்கு நான் இதயத்தால் நன்றி கூறாத நாட்களே கிடையாது. நான் அவரை என் வாழ்வில் ஒளியேற்றிய பெருமான் என்று போற்றி வருகிறேன்.

காரணம், அவரோ, மற்ற எவருமோ, அல்லது எந்தவொரு கட்டமைப்புமோ இதில் குற்றவாளிகளே கிடையாது. காலம் எனக்கொரு சவாலை விட்டிருந்தது, அவ்வளவுதான்.

சினிமாவா? கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளர் பதவியா? தடைகளா? தடைகளை உடைத்துப்பாயும் அலைகளா? காலம் கடுமையான சவாலை விட்டது.

கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளர் பொறுப்பைக் கைவிட்டால் இதுவரை பாடுபட்டதெல்லாம் நாசமாகிவிடும். வெகுஜனம் பெரும் அவதூறுகளைக் கிளப்பும். பாம்புப்பட விளையாட்டில் 99வது பெட்டிவரை முன்னேறி 100வது வெற்றிப் பெட்டிக்குள்

நுழையும் ஒருவன் அர்ச்சுனன் என்ற பாம்பின் வாயில் சிக்கி மறுபடியும் ஆரம்புள்ளிக்கே வரவேண்டிய நிலை போன்ற சூழல் ஏற்பட்டுவிடும் என்று நினைத்தேன். அதுதான் நடந்தும் முடிந்தது.

நான் தொடர்ந்து எழுதிவந்த 'ஈழமுரசு' பத்திரிகை, 'எரிமலை' போன்றவற்றில் எழுதக் கூடாது என்று அடுத்த தடை வந்தது. 'இரவு பகலாக நீங்கள் கேட்டவுடன் எழுதும் எனது ஆக்கங்களை நீங்களே தடுக்கலாமா? நான் ஓர் எழுத்தாளன். எழுதாமல்விட்டால் என் எழுத்து மழுங்கிவிடும். சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம். கலைஞனை இப்படி வதைக்காதீர்கள்' என்று மன்றாடினேன்.

'நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. டென்மார்க் பணிமனையைப் பகைத்து உங்கள் ஆக்கங்களை வெளியிட முடியாது' என்றார்கள். இரும்புச் சுவர் விழுந்தது. எங்கும் இருட்டு.

ஐ.பி.சி. வானொலிக்கு நான் எழுதிய ஆக்கங்கள் அவ்வப்போது உரமுட்டி வந்தன. திடீரென ஒருநாள் மதியச் செய்திகளுடன் அதற்கும் தடை வந்தது. எனது ஆக்கங்கள் வந்தால் ஒலிபரப்ப வேண்டாம் என்று ஐ.பி.சி. வானொலி அறிவிப்பாளருக்கு ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

சிறந்த மேடைப் பேச்சாளனான எனக்கு எந்த மேடைகளுமே பேசுவதற்கு தரப்படாமலே நிறுத்தப்பட்டன. 'முத்தமிழ் விழாக்களில் பட்டு வேஷ்டி அணிந்து வரும் இவருடைய இடுப்பில் இருந்து வேட்டியை இறக்குவதாக சபதமெடுத்தேன். அது முடிந்துவிட்டதென' ஒருவர் கூறினார்.

நான் ஆரம்பித்த முத்தமிழ் விழாவில் இருந்து தூக்கி வீசப்பட்டேன். எனது இடத்தில் பேராசிரியர் ஒருவர் பட்டுவேட்டியுடன் நின்று தமிழ் முழக்கமிட்டார். அத்தோடு முத்தமிழ் விழாவிற்கு முடுவிழாவும் நடந்தது. ஈழத் தமிழர் கலையரங்கமும் அழிந்தது.

இவை சினிமாவைக் கையில் தர முன்னர் கலைத்தாய் என் முன் வைத்த சவால்கள். விசுவாமித்திரர் போல நோர்வே நண்பர் வந்திருப்பது தெரிந்தது. நாடு, நகரம் யாவும் இழந்து சுடுகாட்டில் நிற்க வேண்டிய கடைசி நிலை.

ஆனால்... ஒரேயொரு பொய் சொன்னால் மட்டும் போதும் எல்லாக் குற்றங்களும் நீங்கி நான் பழையபடி தியாக பிம்பமாக மாறிவிட முடியும்.

இனிமேல் என் வாழ்வில் சினிமா என்ற பேச்சே இருக்கக் கூடாது. சினிமாவை நான் வெறுக்கிறேன் என்று என் மனச்சாட்சிக்கு பொய் சொன்னால் சரி!

இதுதான் சோதனை!

எல்லாவற்றையும் இழக்கத் தயார்!

கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளர் பதவியும் எனக்கு வேண்டாம்!

நான் இறந்தால் சூட்டப்படும் நாட்டுப்பற்றாளர் பட்டமும் எனக்கு வேண்டாம்!

பட்டம், பதவி, பெயர், புகழ் என்று நீங்கள் தரும் எதுவுமே வேண்டாம்!

உலகம் என்னதான் தூற்றினாலும், எத்தனை அவப் பெயர்களைச் சூட்டினாலும் காரியமில்லை. அத்தனை தூற்றல்களையும் காலம் வெல்லும்! ஆகவே நீதியைக் கொல்ல உடன்படக் கூடாது!

முழுமையான புகழ்த் துறவறம்!

என் தோள்களை அழுத்திய எல்லா இழவுகளையும் தூக்கி வீசிவிட்டு, சினிமாவே எனக்கு வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் சுதந்திர மனிதனாக எழுந்து நடந்தேன்.

அப்போதுதான் முன்னர் குறிப்பிட்ட அந்தப் பாம்புப்பட விளையாட்டை மறுபடியும் கூர்ந்து அவதானித்தேன். 99வது இலக்கத்தில் இருந்து 100வது இலக்கத்திற்குப் போனால் ஆட்டம் முடிந்துவிட்டது என்பது அர்த்தம்.

அப்படி ஆட்டத்தை முடித்தவர் பலர்.

நானோ தள்ளி வீழ்த்தப்பட்டு முதலாவது பெட்டியில் மறுபடியும் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கொண்டேன். இந்த அதிசயத்தைச் சரியாக உணர, பட்டு நொந்த அனுபவஞானம் வேண்டும்.

துன்பம் வரும் வேளையிலே சிரிங்க என்று சொல்லி வைத்தார் வள்ளுவரு சரிங்க --- ராஜபார் ரங்கதுரை படத்தின் சினிமாப் பாடல் என் காதுகளில் ஒலித்தது.

நம்பர் வண்! அதுதான் இப்போது நான் நிற்கும் இடம் என்பதைக் கண்டு சிரித்துக்கொண்டேன். ஆனால் அந்த அனுபவத்தை பட்டறியாதவர்களே என்னை சினிமாப் பைத்தியம் என்று தூற்றினார்கள்.

வாழ்வை மறுபடியும் புதுப்பிக்க; மீண்டும் இளமையைத் தந்திருக்கிறது அந்த நிகழ்வு என்று அறிந்து புளகாங்கிதமடைந்தேன்.

இப்படியான நேரத்தில் எனது இதய நாயகனான எம்.ஜி.ஆர். என்ன செய்வார் என்று யோசித்துப் பார்ப்பேன். தி.மு.க.வில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட நாளை நண்பர்களுக்கெல்லாம் இனிப்பு கொடுத்து கொண்டாடினார் என்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.

முன்னர் நான் ஈழமுரசில் எழுதியபோது சிறுகதைகள், கவிதைகளுக்கு மேல் எழுத எனக்கு வாய்ப்பிருக்கவில்லை. எரிமலைக்கு எழுதும்போது அவர்களே சில பத்திரிகைத் துணுக்குகளைத் தந்து அதை வைத்து எழுதச் சொல்வார்கள்.

இதனால் எனது படைப்பாற்றலின் பல்வேறு பக்கங்களையும் வீச்சுடன் வளர்க்க முடியாது சிரமப்பட்டேன். இப்போது எனது மருமகன் ரவிசங்கர் அலைகள் இணையப் பத்திரிகையை உருவாக்கி என்னைச் சகல துறைகளிலும் எழுதும்படி உற்சாகம் தந்தார். அனைத்துத் தடைகளையும் உடைத்தெறிவது அலைகள் என்பதால் அதற்கு அலைகள் என்றும் பெயரிட்டோம்.

எனது எழுத்தை உலகத் தமிழரிடமெல்லாம் எடுத்துச் சென்றது அலைகள்தான். சிவகாமியின் சபதம், பொன்னியின் செல்வன் போன்ற பெரும் படைப்புகளை இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதி முடிக்க கல்கி உதவியது போல, பல்லாயிரம், பல்லாயிரம் பக்கங்களை நான் எழுதிக் குவிக்க அடிப்படையாக எனக்கு உதவியது அலைகள்.

அதுபோல பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்களில் முனைப்பாகப் பேசத் தொடங்கி, எனது மேடைப் பேச்சுத் திறனை துடிப்புடன்

பாதுகாத்துக் கொண்டேன். தேகப்பயிற்சி செய்வதைப் போல தினசரி மேடைப்பேச்சை கடலுக்கும் காற்றுக்கும் மரங்களுக்கும் பேசி மேலும் பேச்சு வன்மையை வளர்த்துக் கொண்டேன்.

அதன் பின்னர் வீட்டிலிருந்த அரசியல் தலைவர்கள், கட்சிக் கொடிகள், தெய்வங்கள், சமயச் சின்னங்கள் யாவற்றையும் தூக்கி மூட்டையாகக் கட்டி எங்கோ ஒரு மூலையில் வீசினேன். எனது படத்தையே வணங்கத் தொடங்கினேன். காரணம், முதலில் என்னை நான் மதிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மற்றவர்கள் என்னை மதிப்பார்கள் என்ற தத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்டேன்.

இதுவரை காலமும் வெறும் விடு தேங்காயாக இருந்து அரசியல் தலைவர்களையும், மதத் தலைவர்களையும், சாமியார்களையும் தலையில் வைத்துப் போற்றி நாம் செல்லாக்காசாக வாழ்ந்தது போதும் என்ற உண்மையையும் கண்டறிய அந்த நிகழ்வு எனக்கு உதவியது.

அதுசரி!

அனைவரிடமும் சினிமாவே வேண்டுமென உறுதியாகச் சொல்லியாகிவிட்டது. இனி சினிமா கனவுகளை நிஜமாக்க என்ன செய்யலாம்? போராட்டம் தொடர்ந்தது.

அப்போதுதான், ஈழத் தமிழர்கள், என்னைத் திரும்பிப் பார்க்கும் ஒரு நாள் வந்தது. தமிழர் மட்டுமல்ல, சிங்களவரும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்த நாள் அது!

உலக வல்வை ஒன்றியம்!

வாருங்கள் அந்தச் சூறாவளிப் பயணத்தைப் பார்ப்போம்.

✍

அத்தியாயம் - 14

ஈழத் தமிழனத்திற்கு விடிவு வரவேண்டும் என்ற விருப்பில் ஓய்வின்றி ஒழிவின்றி பாடுபட்ட எனது பணி நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது. இதுவரை காலமும் என்னோடு பணியாற்றிய நண்பர்கள் எல்லாம் வாய்மூடி மௌனிகளாகி விட்டனர்.

நான் சந்தித்திருக்கும் பாரதூரமான நெருக்கடியைத் தாங்க வேண்டிய தேவை எதுவும் அவர்களுக்குக் கிடையாது.

எது எவ்வாறாயினும் என் போன்ற ஒருவனுடைய சேவை காட்டிலெறிந்த நிலவாகப் போனால் அது நமது இனத்திற்கு ஏற்படும் நஷ்டமாகவே அமையும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

இடையில் ஒருநாள் டென்மார்க் தலைநகர் பகுதியில் இருந்து கலை இலக்கிய நண்பர் ஒருவர் போன் செய்தார்.

நான் சோகத்தில் குடியும், வெறியுமாகக் காலம் கழிப்பதாகக் கேள்விப்படுவதாகவும், என் மீது இரக்கம் கொண்டு ஆறுதல் சொல்ல விரும்புவதாகவும் குறிப்பிட்டார். அது யாருடைய கருத்து மல்ல; அவருடைய சொந்தக் கருத்துத்தான் என்றாலும் அந்த வரிகள் என்னைச் சிந்திக்கத் தூண்டின.

நமது சமூகத்தில் பொதுப் பணியில் இருக்கும் ஒருவர், அதிலிருந்து வெளியேறினால் மனமுடைந்து அழிவது, மது போதையில் வீழ்வது, வேறு நாட்டிற்கு மாறிப் போவது போன்ற வழிகளைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதால் பலர் இதே பாதையில் பயணிப்பதை நானும் அறிந்திருக்கிறேன்.

எனினும் அந்தக் குரல் மூலமாக காலம் ஒரு சவாலை என்முன் வைப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். நம்பிக்கை இழந்து

வாழும் பாதிக்கப்பட்ட மனிதருக்கு புதியதோர் நம்பிக்கையைக் கொடுப்பவனாக வாழ்வதற்குரிய வாய்ப்பு வந்திருப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

அப்போது ஐரோப்பிய ஒன்றியம் வேகமாகச் செயற்பட ஆரம்பித்த நாட்களாக இருந்தது. பேர்ளின் சுவர் விழுந்ததோடு, ஐரோப்பாவிற்குள் நிலவிய பெரும்பாலான எல்லைத் தடைகள் அகன்று, ஐரோப்பிய மக்கள் ஒன்று பட்டு, புதிய சக்தியாக மாறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் நைஸ் உடன்படிக்கையை வாசித்தபோது அதிர்ச்சியடைந்தேன். வெளிநாட்டவரும், புலம் பெயர் தமிழரும் மிகப்பெரிய ஆபத்துகளை வருங்காலத்தில் சந்திக்கப் போகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். அதுபற்றி எத்தனையோ பேரிடம் பேசினேன், எதுவும் நடக்க வில்லை. தொலைக்காட்சி ஒன்றிற்கு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகத் தயாரித்து அனுப்பினேன், அவர்கள் தமக்கு எதுவுமே விளங்க வில்லையென தூக்கி வீசிவிட்டு, தமக்கு விளங்கிய சின்னத்திரைத் தொடரை ஒளி பரப்பினார்கள்.

இந்தச் சம்பவம் நடைபெற, பேர்ளின் சுவார் விழ, புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழினமும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் போல தன்னை இணைக்கும் பணியை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் முடிவடைந்து நாடுகள் உருவாக்கப்பட்ட போது, நாம் எப்படி தூரப் பார்வை அற்றவர்களாகவும், அசமந்தப் போக்குடையவர்களாகவும் இருந்து, இன்றுள்ள அவல நிலையை அடைந்தோமோ, அதுபோல இன்னொரு தவறையும் நம்மவர்கள் இழைப்பது தெரிந்தது.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், பயங்கரவாதப் பட்டியல், அமெரிக்க உலக வர்த்தக மையத்தின் மீதான தாக்குதல், பயங்கர வாதத்திற்கு எதிரான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட போர் என்று உலகம் அடிதலையாக மாறப்போகும் நாட்கள் எண்ணப்படுவதை ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் வரவு எமக்கு உணர்த்தியது.

ஐரோப்பிய வரலாற்றை ஆசிரியர் க. புவனசுந்தரத்திடம் ஆழமாகக் கற்ற அறிவு, ஐரோப்பிய பொருளியல் வரலாற்றை அதனுடன் இணைத்து கற்ற அனுபவம், இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக டென்மார்க்கிலுள்ள உயர் அறிவியல் கூடங்களில் பணியாற்றிய அனுபவம் போன்றவற்றை ஆதாரமாக வைத்து இன்று நடக்கும் நிகழ்வுகளை அன்றே பலருக்கும் சொன்ன போது பலர் கெக்கலித்துச் சிரித்தார்கள்.

இருப்பினும் இப்படியான கெக்கலிப்புகளுக்காகப் பின்வாங்கி, ஏதோ நடப்பது நடக்கட்டும் என்றுவிட்டு வாழ முடியாது.

எமது ஊரவர், பாடசாலைத் தோழர் என்று பலர் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்க முடியாதவாறு ஐரோப்பாவின் பல நாடுகளிலும் பிளவுபட்டுக் கிடந்தோம். அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து உலக வல்வை ஒன்றியத்தை உருவாக்கத் திட்டமிட்டேன்.

அப்படி உருவாக்கினால் ஐரோப்பா முதற் கொண்டு உலகம் முழுவதும் பரந்து கிடக்கும் சுமார் 5000 - 10000 வரையான வல்வை மக்களை ஒன்றிணைத்துவிடலாம். ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தால் வரக்கூடிய அத்தனை தடைகளையும் தாண்டி நிலைபேறு பெற்றுவிடலாம் என்றும் கருதினேன்.

சிங்கப்பூரில் இருந்து பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் வல்வை டாக்டர். சபா. இராஜேந்தின், மலேசியாவில் உள்ள கப்பல் சேவை நிறுவன உரிமையாளர் திரு. தா. மணிவாசகர், கனடாவில் இருந்து சட்டத்தரணியும், பிரபல பேச்சாளருமான கனக. மனோகரன், இங்கிலாந்தில் இருந்து சட்டத்தரணியும் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதியுமான திரு. செ. சண்முகசுந்தரம், பொருளாதார சட்ட ஆலோசனைக்காக பாரிஸ்டர் நகுலேஸ்வரன் ஆகியோரை அழைத்து வந்து, அவர்களுக்கு நமது திட்டங்களை விளக்கி, உலக வல்வை ஒன்றியத்தை இங்கிலாந்தில் அங்குரார்ப்பணம் செய்தோம்.

இங்கிலாந்தில் ஒரே நாளில் வல்வை பெருவிழாக் கோலம் பூண்டது. இங்கிலாந்தில் எமக்கான காரியாலயம்

உருவாக்கப்பட்டது. வழமைபோல எமது உயரிய நோக்கத்தைப் பலர் குழப்ப முற்பட்டனர். தமிழீழம் என்று ஒன்றுபட்டு நிற்கும் போது ஏன் வல்லையென்று பிரித்துப் பார்க்கிறீர்கள் என்று பலர் கேட்டனர்.

அவர்களில் எவருக்குமே ஐரோப்பிய ஒன்றிய உருவாக்க நோக்கம், அதனால் அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்திலும், டாலரிலும் ஏற்படப் போகும் பாதிப்பு, நைஸ் உடன்படிக்கையின் பிரதிபலிப்பு, வரும் கொடிய பொருளாதார மந்தம், வேலையில்லாத திண்டாட்ட அபாயங்கள் எதையும் தூரமாகப் பார்க்கும் பார்வை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

வெறும் ஊர்ச்சங்கம் என்ற குறுகிய அளவு கோலுக்குள்ளால் அதை மட்டகரமாகவே அனைவரும் பார்த்தார்கள். இருப்பினும் எனது எண்ணங்களை களைப்பின்றி தொடர்ந்தும் பலருக்கு விளங்கப்படுத்தினேன். இதுபோல உலகப் புங்குடுதீவுச் சங்கம், உலகப் பருத்தித்துறைச் சங்கம் என்று தமிழீழ ஊர்கள் எல்லாம் உலகச் சங்கங்களாக மாறி, தமது ஊர் மக்களை உலகளாவிய அடிப்படையில் ஒன்றுபடுத்தினால் எவ்வளவு பெரிய சாதனையைப் படைக்கலாம் என்றேன்.

பலருக்கு விளங்கவில்லை. எங்கே அதற்கொரு உதாரணம் கொடுன்றார்கள். அவர்களுக்கு ஓர் எளிமையான உதாரணத்தைக் கொடுத்தேன்.

நான் ஒரு சினிமாப் படத்தைத் தயாரிக்கிறேன். இந்த 3000 வல்வைக் குடும்பங்களும் ஆளுக்கு நூறு பவுண்ட்ஸ் கொடுத்து முதலீட்டாளர் ஆனால் நாம் இலகுவாக சினிமாவைத் தயாரித்து விடலாம். எல்லாக் குடும்பங்களும் இலவசமாக அந்தப் படத்தைப் பார்க்கலாம்.

எடுத்த திரைப்படம் தோல்வியடைந்தால் ஒரு குடும்பத்திற்கு 100 பவுண்ட்ஸ் மட்டுமே நஷ்டம் வரும். இதுபோல திட்டங்களைத் தயாரித்து தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி ஐரோப்பிய சமுதாயத்தின் பொருளாதாரத்தில் நாம் ஆணிவேராக மாற வேண்டுமென்றேன். அப்படிச் செய்தால்தான் பயங்கரவாதப்

பட்டியல் பலமிழக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினேன். பொருதாரத்தில் வேரோடாத இனம் எந்த ஊர்வலம் செய்தாலும், அதில் எத்தனைபேர் போனாலும் பயனெதுவும் ஏற்படாது என்றேன்.

பலர் சிரித்தார்கள்.

சுனாமி போன்ற பேரழிவுகள் வரலாம். அத்தருணம் நாட்டில் உள்ள ஆதரவற்ற குடும்பங்களை வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்கள் ஆளுக்கு ஒரு குடும்பமென பொறுப்பேற்றால் அனைத்து அவலங்களையும் ஆறே மாதங்களில் அழித்துவிடலாம் என்றேன்.

இதற்கெல்லாம் சரியான 'கொம்னிக்கேசன்' வேண்டும். அதற்காக உருவாக்கப்படுவதே இந்த வல்வை ஒன்றியம். தயவு செய்து எனது நோக்கத்திற்கு களங்கம் கற்பிக்காதீர்கள் என்று மன்றாடினேன். முடியவில்லை.

அது சரி! இதைச் செய்ய நீ யார்? வேறு சிலர் கோபமாகக் கேட்டனர்.

நீ சொல்வதெல்லாம் சரி! ஆனால் நீ செய்யக்கூடாது!

ஏன்?

எனக்கு அது தெரியாது. ஆனால் நீ செய்யக் கூடாது என்றார்கள். இந்த நெருக்கடிகளாலும், சன்னத ஆட்டங்களாலும் பலர் ஒதுங்கிக் கொண்டனர். வல்வை ஒன்றியத்தின் பிரமாண்டமான கலைவிழாவை பகிஷ்கரிக்கும்படி இங்கிலாந்து தெருக்களெங்கும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன.

உலக வல்வை ஒன்றியத்திற்கு வன்னியில் இருந்து தடை விதிக்கப்பட்டது. டென்மார்க்கில் இருந்து நோர்வே நண்பரும், இங்கிலாந்தில் இருந்து ஒரு பிரமுகரும் வன்னிக்கு முறைப்பாடு கொடுத்து அதைத் தடை செய்திருந்தார்கள்.

அந்தத் தடையை அறியாத ஈழத் தமிழர், புலம் பெயர் நாடுகளில் உள்ள சிங்களவர் என்று யாருமே இருக்கவில்லை. இங்கிலாந்தில் உள்ள சிங்களக் கடையொன்றில் இரண்டு சிங்களவர் இந்தத் தடைபற்றி பரபரப்பாகப் பேசிக் கொண்டிருந்ததை நானே நேரடியாகப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டேன்.

சின்னஞ்சிறிய டென்மார்க்கில் ஒரு சில ஆயிரம் பேருக்குள் இருந்து குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டிக் கொண்டிருந்த நான் ஒரேநாளில் உலகு வாழ் தமிழர் அறிந்த ஒருவனாக நின்றேன். உலக வல்வை ஒன்றியம் ஏற்படுவதால் வரும் பிரபலத்தை விட பல்லாயிரம் மடங்கு பிரபலத்தை அந்தத் தடை எனக்குத் தந்தது.

அதுபோல தாழ்ந்து கொண்டிருந்த உலக வல்வை ஒன்றியம் என்ற கப்பலை எப்படி மீட்க ஆரம்பித்தேன் என்பதை வாய்ப்பு வரும் நேரம் எனது தன்னம்பிக்கை நூலில் உள்ள கதை ஒன்றின் மூலம் கூறுகிறேன்.

கடலில் ஒரு கப்பல் தீப்பிடித்து எரிந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கப்பலில் வந்த அனைவரும் அதைக் காப்பற்ற முடியாதெனக் கூறி, அடியோடு நம்பிக்கையிழந்து ஓடிவிட்டார்கள். அதிகாலைக்குள் கப்பல் முற்றாகவே தாழ்ந்துவிடும்.

அப்போது கப்பல் எரிகிறது என்ற தகவலைக் கேட்ட சிறுவன் ஒருவன் அந்தக் கப்பலை நோக்கி வேகமாக ஓடி வந்தான். உரிமையாளரிடம் அந்தக் கப்பலை விலைக்குத் தரும்படி கேட்டான்.

முதலாளி அவனை வெறும் பைத்தியக்காரனாகப் பார்த்தான். வெறும் 40 டொலர்களை மட்டும் கொடுத்து அந்தக் கப்பலை வாங்கினான். பின் தனது நண்பர்களை ஒன்று திரட்டி, நீரை ஊற்றி தீயை அணைத்து விடுகிறான்.

எல்லோரும் கைவிட்டு விட்டு ஓட, சிறுவன் எரியும் கப்பலைத் தேடி ஓடினான். அதுபோலவே தடைப் பயத்தினாலும், துரோகிப்பட்டப் பயத்தினாலும் உலக வல்வை ஒன்றியத்தை விட்டு எல்லோரும் ஓட, அதைத் தாழ்ந்துவிடாது நிறுத்தும் சிறுவனாக நான் ஓடிக் கொண்டிருந்தேன்.

உலக வல்வை ஒன்றியத்தை எரிய விடாது தடுத்து, உலகம் போற்றும் உல்லாசக் கப்பலாக மாற்றி, அதில் ஏறி நான் உலகைச் சுற்றி வந்த கதையைப் பார்த்தால் தன்னம்பிக்கை உள்ள ஒருவனுக்கு தோல்விகளும், தடைகளுமே மிகப்பெரிய வெற்றிப்படிகள் என்பதை உணர்வீர்கள்.

அத்தியாயம் - 15

பூக்கள்!

இளம்புயல்!

இந்த இரண்டு திரைப்படங்களையும் உருவாக்க பின்னணியாக இருந்தது உலக வல்வை ஒன்றியத்தை உருவாக்கியதால் உலகளாவிய ரீதியில் எனக்கு ஏற்பட்ட நட்புகள்தான்.

ஏற்கனவே வல்வையில் வாழ்ந்தபோது எனது கலை வாழ்வை அறிந்தவர்கள், எனது நண்பர்கள், பாடசாலைத் தோழர்கள், நாடக மன்ற உறுப்பினர்கள், என்னைப்போல, அல்லது என்னை விட ஆழமான வல்வை நேசர்கள் எல்லோரும் உலக வல்வை ஒன்றிய உருவாக்கத்தால் புத்தெழுச்சி பெற்றார்கள். எனக்கும் அவர்களுக்குமிடையேயான பாசப் பிணைப்பு ஒரே நொடியில் பிரமாண்டமான நெடவேர்க்காக மாறியது.

ஓம்! என்ற பிரணவ மந்திரம் போல வல்வை என்ற பிரணவ மந்திரம் எம்மை இணைத்துப் போட்டது. பூக்கள் திரைப்படத்தை உலகின் பல நாடுகளில் திரையிட வல்வை மக்கள் பேருதவி புரிந்தார்கள். அவர்கள் காட்டிய முனைப்பு மற்றைய புலம் பெயர் தமிழர்களையும் பெரும் எண்ணிக்கையில் திரையரங்கு கொண்டு வந்தது.

பூக்கள் இங்கிலாந்தில் காண்பிக்கப்பட்டபோது அரங்கு நிறைய மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். கடும் குளிரில் சுமார் 200 மீட்டர் தூரத்திற்கு மக்கள் வீதி நெடுக வரிசையில் நின்று நுழைவுச்

சீட்டுகளை வாங்கினார்கள். எந்தவொரு புலம் பெயர் தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பாளரும் நம்ப மறுக்கும் பெரும் கூட்டம்.

கனடாவில் திரையிடப்பட்ட போது அரங்கு நிறைய குவிந்த மக்களைக் கண்டு திரையரங்க உரிமையாளரே பலத்த ஆச்சரிய மடைந்தார்.

பிரான்சில் காண்பிக்கப்பட்ட போது ஏறத்தாழ லாச்சப்பலில் உள்ள தமிழ்க் கடைக்காரர் அனைவருதே டிக்கட்டுகளை எடுத்து ஆதரவு தந்தார்கள். அங்கும் பூக்கள் சரித்திரம் படைத்தது.

இலங்கையில் எமது ஊருக்கு அருகில் உள்ள உடுப்பிட்டியில் காண்பிக்கப்பட்டபோது யாழ்ப்பாணத்தில் அடிமைப்பெண் படத்திற்கு வந்ததுபோல மக்கள் அலை மோதினார்கள் என்று பலர் பாராட்டினார்கள். அங்கு நுழைவுச்சீட்டு எடுக்க முடியாதல் பெரும் அடிதடியே ஏற்பட்டது. படம் ஆரம்பித்ததும் அரங்கில் கேட்ட கரவொலி இப்பொழுதும் எனது காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

உடுப்பிட்டி திரையரங்கில் நின்றபடியே நானும், வஸந்தும், ரவியும் எமது கைகளை நாமே கிள்ளிப் பார்த்துக் கொண்டோம். நாம் காண்பது கனவா நனவா என்பதை எம்மாலேயே நம்பமுடியவில்லை.

அங்குள்ள தமிழ் மக்களுடைய தோளில் உள்ள கொடிய போரை நீக்கிவிட்டு, இயல்பாக வாழ அமைதி கொடுத்தால் சினிமாவைத் தயாரிப்பதிலும் அதை ஆதரிப்பதிலும் சரித்திரமே படைப்பார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

பூக்கள் படம் சர்வதேச அளவில் நல்லதோர் சாதனை படைத்தது. அதன் பின் தமிழீழத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் தனியான காட்சி ஏற்பாடு செய்து தளபதிகளுடன் இருந்து பூக்களை முழுமையாகப் பார்த்து ரசிக்குமளவிற்கு ஆதன் தாக்கம் இருந்தது.

எனக்கு அதனால் இன்னொரு வாய்ப்பும் கிடைத்தது. உலகின் பல நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்யவும், ஒவ்வொரு தமிழ்

வீடாகச் சென்று என்னை அறிமுகம் செய்து புத்தம்புதிய உறவினை வளர்த்தெடுக்கவும் அது பேருதவியாகவும் அமைந்தது.

சாதாரணமாக பூக்கள் திரைப்படத்தை திரையரங்கில் ஒருவர் பார்ப்பதற்கான கட்டணம் 10 டொலர். ஆனால் வல்வையைச் சேர்ந்தவருக்கு நுழைவுச்சீட்டு 100 டொலர்கள். உலகம் முழுவதும் வல்வை மக்களின் பேராதரவை பூக்கள் ஒன்று திரட்டியதோடு தடுக்கப்பட்ட உலக வல்வை ஒன்றியத்தை, தடைசெய்ய முடியாத அருவமான ஓர் உணர்வு மாளிகையாகக் கட்டியும் முடித்தது.

அதே நேரம் உலக நாடுகளில் திரைப்படங்களைத் திரையிடும்போது உருவாகும் சிக்கல்கள், மக்களைத் திரட்டும் உத்திகள், புலம் பெயர் தமிழரின் வர்த்தக சினிமாவிற்கு எப்படி பிள்ளையார் சுழி போடுவது என்ற கேள்விகளுக்கெல்லாம் அந்தப் பயணங்களே பதில்களைத் தேடித் தந்தன.

உலக வல்வை ஒன்றியம் என்ற எரிந்த கப்பலை இப்படித்தான் பூக்களாக மலர வைத்தேன். அப்போதுதான் எனக்கு ஓர் உண்மை தெரிந்தது. நான் எச்செயலைச் செய்தாலும், என்ன தடைகள் விழுந்தாலும் அத்தனையும் என் சினிமாக் கனவுகளுக்கு உரமாகவே அமைவதைக் கண்டேன்.

உலகின் எல்லாக் கண்டுபிடிப்புகளும் அதை உளசுத்தியுடன் உறுதிபட தேடியவர்களிடமே சென்றடைந்தன என்பது வரலாறு. தேடாத எவருடைய கைகளிலும் எந்தக் கண்டு பிடிப்புகளும் சென்றடைந்ததாக சரித்திரமே இல்லை. அதுபோல நான் எதை நோக்கி நடந்தேனோ அது என்னை நோக்கி நடந்து வருவதை அத்தனை நிகழ்வுகளாலும் கண்டு கொண்டேன்.

எனவே, அடுத்த பணியாக இளம்புயல் திரைப்படத்தை எடுக்க முயன்றேன். உலக வல்வை ஒன்றியம் என்ற பாரிய கனவு இனி உலகத் தமிழர் கண்களில் எல்லாம் வெள்ளித் திரையாக மின்னப்போவது தெரிந்தது.

இளம்புயல் திரைப்படம் என்பது எம்மைப் பொறுத்தவரை சக்திக்கு மீறிய செலவு கொண்ட தயாரிப்பு. அதற்கான நிதியை எப்படித் திரட்டுவதென்று திட்டமிட்டேன். நிதி உருவாக்கத்திற்காக

கற்பனையில் ஒரு செயற் திட்டத்தை உருவாக்கினேன். அது ஓர் அழகான கற்பனை, அது நமக்குப் புரிந்தது போல மற்றவருக்கும் புரிய வேண்டும். அதை நிறைவேற்றும் முயற்சிகளில் இறங்கினேன்.

எந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தாலும் அதில் உடனடியாக முழுமையான வெற்றி பெற்றுவிட முடியாது. சுமார் மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டுமே எட்டித் தொட முடியும். மிகுதி இலக்கை அடைய மீண்டும் சில புதிய திட்டங்களை வரைவு செய்ய வேண்டும். அதற்குப்பிறகு பகுதி பகுதியாக வேறுபல திட்டங்களைத் தீட்டித்தான் இலக்கை அடைய வேண்டும். இது புலம் பெயர் வாழ்வில் நான் கண்ட அனுபவங்களில் ஒன்று.

இளம்புயல் திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க சுமார் ஒன்றரைக் கோடி இந்திய ரூபாய்கள் வேண்டும். நாமெல்லாம் ஊதிய மில்லாமல் செயற்பட்டால் ஆகும் தொகையே இது. அதை எப்படித் திரட்டலாம் என்று மூன்று வழிகளில் திட்டமிட்டேன்.

- ஸ்பொன்சர் முறை
- கலைஞர்களின் ஆதரவு
- விற்பனை வருமானம்

இந்த மூன்று முறைகளாலும் முயற்சிப்பதென்றும், இவைகளால் முடியாது போனால் வேறும் பல திட்டங்களைத் தீட்டி எனது மனதில் மட்டும் புதைத்து வைத்திருந்தேன், கடைசி நேர பாவனைக்காக.

முதலாவதாக ஸ்பொன்சர் முறையில் 300 பேரைத் திரட்ட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்கு 100 ஸ்டேளிங் பவுண்ட்ஸ் என்ற அடிப்படையில் ஸ்பொன்சர் செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய பெயர் திரைப்படத்தில் வரும். மேலும் அவர்கள் குடும்பத்தினர் அனைவரும் இலவசமாகத் திரைப்படத்தையும் பார்க்கலாம்.

திரைப்படம் பார்ப்பதற்கான நுழைவுச் சீட்டையே இப்படி தயாரிப்புச் செலவாக மாற்றும் முயற்சி மிகவும் பாதுகாப்பு மிக்க செயல். இங்கிலாந்து, சுவிற்சலாந்து, கனடா, டென்மார்க் ஆகிய நாடுகளில் உள்ள வல்வை மக்களை முதலில் இணைக்கத் திட்டமிட்டேன்.

அதன் பின்னர் டென்மார்க்கில் உள்ள மக்களை இணைக்க ஆரம்பித்தேன். டென்மார்க்கில் அதிகமான வல்வை மக்கள் இல்லை. எனவே இங்கு எனக்கு பழக்கமான கலைஞர்களை ஆதாரமாக வைத்து பணியை ஆரம்பிக்க எண்ணினேன்.

அதெப்படி சும்மா போய்ப் படமெடுக்க நிதி கேட்பது, இது சரியான செயலா என்று நீங்கள் கேட்பதை என்னால் உணர முடிகிறது. அதற்கான பதில் என்னிடம் இருந்தது.

கடந்த 20 வருடங்களாக டென்மார்க்கில் உள்ள கலைஞர்களுக்கும், பல நண்பர்களுக்கும் எனது நேரம், பொருளாதாரம் போன்றவற்றை இழந்து பணியாற்றியிருக்கிறேன்.

யார் என்ன விழாவிற்ரு அழைத்தாலும், மேடைப் பேச்சுக்காகக் கூப்பிட்டாலும், நாடகங்களைப் போட அழைத்தாலும் நான் இல்லை என்று கூறுவதில்லை. அதற்காக யாரிடமும் பணம் கேட்பதும் இல்லை.

ஸ்கெயான் என்ற நகரத்தில் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக நிகழ்ச்சிகளைக் கொடுத்தேன். மாதக் கணக்கில் அங்குள்ள இனிய நண்பர்களுக்கு நாடகம் பழக்கினேன்.

எத்தனையோ நகரங்களில் நடைபெற்ற அரங்கேற்றங்களுக் கெல்லாம் அறிவிப்பாளராக, மேடைப் பேச்சாளராகச் சென்றிருக்கிறேன். யாரிடமும் பணம் கேட்பதில்லை.

சம்பளமே இல்லாமல், எனது வார விடுமுறை வேலைக்கு லீவு போட்டு, எனது பணத்திலேயே ரயில் வண்டி ரிக்கற்போட்டு ஜேர்மனி பிராங்பேட் வரை கூட சென்று வந்திருக்கிறேன். இதுபோல பொதுப்பணிக்காக இங்கிலாந்து போக எண்ணற்ற தடவைகள் எனது பணத்திலேயே விமானச்சீட்டு வாங்கியிருக்கிறேன். இப்படி கனடா, சிங்கப்பூர் வரை மனிதர்களைத் தேடுவதற்காக செலவழித்திருக்கிறேன்.

டென்மார்க்கில் உள்ள கேர்னிங், வீபோ, காரூப், நிர்குபிங், பியாரிஸ்போ, ஈக்காஸ்டர் போன்ற நகரங்களில் மொத்தம் பத்திற்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு

வாரமும் தமிழ் கற்பிப்பதற்காகச் சுற்றி வந்தேன். இதனால் ஏராளமான மாணவர்களையும், குடும்ப நண்பர்களையும் உருவாக்கியிருந்தேன்.

டென்மார்க்கில் 2000ம் ஆண்டில் நம்மவரின் ஆதரவோடு தமிழ்மொழிக் கல்வி நிறுத்தப்பட்ட பின்பு தமிழை இலவசாக பல நகரங்களில் கற்பித்து வந்தேன். எத்தனையோ எழுத்தாளர், கலைஞர், பாடகர் என்று ஏறத்தாழ அனைவருடனும் நல்லுறவைப் பேணி வந்தேன். பத்தாண்டுகள் முத்தமிழ் விழாவை முன்னின்று நடாத்தி இந்த நாட்டின் கலைஞர்களை எல்லாம் ஒன்றிணைக்கப் பாடுபட்டேன்.

இதனால் டென்மார்க்கில் எனக்காக ஒரு நண்பர்கள் குழுவே இருந்தது. அவர்களிடமிருந்து ஆதரவு கேட்க எனக்கு உரிமையும் இருந்தது. நான் எதைச் செய்தாலும் தாமும் அதில் சம்பந்தப்பட வேண்டுமென்ற விருப்புள்ள நண்பர்களே அவர்கள்.

டென்மார்க்கிலும் பெருந்தொகையானோர் இளம்பயல் திரைப்படத்திற்கு ஸ்பொன்சர் செய்தார்கள். எல்லோரிடமும் உடனடியாகப் பணத்தை வாங்க முடியாவிட்டாலும் அனைவரும் ஆதரிப்பதாகக் குரல் கொடுத்து என்னை உற்சாகமுட்டினார்கள். பணத்தைவிட அவர்களின் உற்சாகத்தை இருகரம் கூப்பி வணங்கினேன்.

அதுபோல திரைப்பட நடிகர்களான வஸந்த், ரவிசங்கர், இந்துராஜ் மூவரும் கணிசமான தொகை தந்து உதவினார்கள். வஸந்த் ஓர் இலட்சம் குறோணர் தந்தார். நான் மூன்று இலட்சம் குறோணர்களைக் கொடுத்தேன். வட்டியில்லாக் கடன் மூலம் இங்கிலாந்தில் இருந்து மதனசுந்தரம் சீறிதரன், பா. ஞானச்சந்திரன், திருக்குமார், அவுஸ்திரேலிய நந்தகோபால், கனடா சிறீபாலன், ராஜ்குமார், விக்கினேஸ்வரன் ஆகியோர் உதவினார்கள்.

ஸ்பொன்சர் முறையில் இங்கிலாந்தில் 20 பேரும் டென் மார்க்கில் 10 பேரும் உதவினார்கள். சுவிஸ் நாட்டிலிருந்து நம்பு தலைமையில் வல்வை ஒன்றிய நண்பர்களில் கணிசமானோர்

உதவினார்கள். உலக வல்வை ஒன்றியம் இளம்புயலாகச் சூல் கொண்டது.

இவை திட்டத்தின் ஆரம்பப் படிகளே. ஆனால் போகப்போக நாம் மேலும் பல பொருளாதார நெருக்கடிகளைச் சந்திக்க ஆரம்பித்தோம். அதிலிருந்தெல்லாம் நவீன சிந்தனைகளாலும், தொடர்ச்சியான திட்டமிடுகைகளாலும் எப்படி மீண்டெழுந்தோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதில் மேலை நாடுகளில் நான் பெற்ற நவீன அறிவியலின் தாக்கங்கள் அதிகம் இருந்தன. வாருங்கள் சுவை மிக்க அப்பகுதிக்கும் போவோம்.

✍

அத்தியாயம் - 16

பூக்கள் திரைப்படத்தைத் தயாரித்தபோது ஒரு தயாரிப்பு தொழில் நுட்பத்தை அறிமுகம் செய்திருந்தோம். திரைப்படத்திற்கு முதலிடம் ஒவ்வொரு குறோணரும் இன்னொரு திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பதற்குரிய முதலீடாக மாற வேண்டும் என்று எண்ணினோம்.

ஏற்கனவே வஸந்தின் இளமை இனிமை புதுமை என்ற முதலாவது இசைத்தட்டு உருவாக்கத்திற்காக வாங்கிய ஒலிப்பதிவு உபகரணங்களுடன், கமேரா, எடிட்டிங் காட், மேக்கப், உடைகள், கணினிகள் என்று பல திரைப்படத் தயாரிப்பு உபகரணங்களை வாங்கினோம்.

எமது வீட்டின் நிலத்தடி அறையை ஒலிப்பதிவுக் கூடம், டிஜிற்றல் திரையரங்காகவும், மேற்பகுதியை எடிட்டிங் கூடமாகவும், மூன்றாவது பகுதியை நமது வாழிடமாகவும் மாற்றினோம்.

இப்படியாக திரைப்படம், பாடல் பதிவுகள், எடிட்டிங் போன்ற பணிகளுக்கான புதுவகைத் தொழிற்கூடம் ஒன்றை உருவாக்கி, நம்மிடமுள்ள வளங்களையே பயன்படுத்தி, வெளியில் பணமே செலவிடாது பூக்களைத் தயாரித்தோம்.

அந்தப் படத்தைத் தயாரித்து முடித்தபோது 90 விதமான முதலீடு உபகரணங்களாக மாறி எமது கைவசம் இருந்தது. போக்குவரத்திற்கும், உணவுக்குமாகவே செலவு ஏற்பட்டிருந்தது.

பூக்கள் திரைப்படம் காண்பிக்கப்பட முன்னரே நஷ்ட மில்லாத திரைப்படமாக வெளிவந்தது. வெறும் ஒன்றரை இலட்சம் குறோணரில் தயாரான அந்தப்படம் பெரிய வெற்றி பெற்றது.

இன்றும் கூட சிறுசிறு வருமானத்தை அப்படம் தந்து கொண்டு தானிருக்கிறது.

பூக்களைப் போலவே இளம்புயலையும் தயாரிக்க நினைத்தேன். பூக்களுக்காக வாங்கிய உபகரணங்கள் கைவசம் இருந்தன. அதற்கு மேலாக ஓர் இலட்சம் குறோணர் முதலிட்டு மேலும் ஒரு படி மேலே ஏறலாம் என்றுதான் முதலில் திட்டமிட்டேன். ஆனால் வஸந்த், ரவிசங்கர் இருவரும் அதை அவ்வளவாக ஏற்கவில்லை.

பூக்கள் சந்தித்த பல தொழில்நுட்பக் குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க எம்மிடமுள்ள உபகரணங்கள் போதியவை அல்ல என்றனர். மேலும் கடும் உழைப்பால் பூக்களுக்குப் பயன்படுத்திய மூன்று கணினிகள் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டன.

பூக்கள் திரைப்படத்தை நோக்கி விடப்பட்ட சவாலான எதிர்ப்புக்களையும், விமர்சனங்களையும் சந்திக்க வேண்டுமானால் தமிழகக் கலைஞர்களுடன் இணைந்தே திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்றார்கள்.

அதேவேளை அவர்கள் முன்வைத்த பட்ஜட் எனக்கு மிகப்பெரிய சவாலாக இருந்தது. அதேவேளை பூக்களுக்காக வாங்கிய உபகரணங்களை இளம்புயலுக்குப் பயன்படுத்த முடியாது என்பதையும் புரிந்து கொண்டேன்.

அவர்கள் இருவரும் முன்வைத்த கருத்துக்களை நான் பல தடவைகள் யோசித்துப் பார்த்தேன். வந்து கொண்டிருக்கும் உலகப் பொருளாதார மந்தம் புலம் பெயர் தமிழ் மக்களின் வயிற்றில் ஓங்கிக் குத்தப்போகிறது என்பதையும் என்னால் உணர முடிந்தது.

2004 டிசம்பர் 26 வந்த சுனாமி உலகப் பொருளாதாரத்தின் மீதும் மோதியிருந்தது. இனி உலகப் பொருளாதாரமே சுனாமியாக உருவெடுத்து மக்களை மூடப் போவதும் தெரிந்தது. ஆகவே, காலம் தாழ்த்தாமல் பெரிய பட்ஜட்டில் படம் எடுப்பதே சிறந்தது, அதற்கு இதுவே தருணம் என்றும் புரிந்து கொண்டேன்.

இருப்பினும் பூக்களுக்கு விட்ட முதலீட்டை உபகரணங்களாக மாற்றியது போல இளம்புயல் படத்திற்காக விடும் முதலீட்டையும் அழியாத சொத்தாக மாற்றுவது எப்படியென்று திட்டமிட்டேன். அதற்காக நான் தேர்வு செய்த உபாயம் சினிமாக்கல்வியாகும். இளம்புயல் திரைக்கு வந்தாலும் நமக்கு இலாபம், வராவிட்டாலும் நமக்கு இலாபம் என்ற நிலையை உருவாக்கினேன்.

சினிமாப் படத்தைத் தயாரிக்கும் கலையைக் கற்க பல ஆண்டுகள் ஆகும். அதன் விற்பனை வரை உள்ள சூட்சுமங்களை அறிய எவ்வளவோ காலம் எடுக்கும். அத்தனை விடயங்களையும் கற்றுத்தேறும் பிரமாண்டமான கல்வியாக இளம்புயல் திரைப்படத் தயாரிப்பை மாற்றினேன்.

சகல தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள், ஆற்றலுள்ள நடிகர்கள், லைற்றிங், கமேரா, ஸ்டன்ட், நடனம் என்று சகல துறைகளிலும் பிரபலமான தமிழகக் கலைஞர்களுடன் நம் கலைஞர்கள் இணைந்து பணியாற்றினால் இளம்புயலுக்கான முதலீடு சினிமாக்கல்வியென்ற அழியாத சொத்தாக மாறிவிடும் என்று எண்ணினேன்.

இளம்புயல் என்பது திரைப்படம் மட்டுமல்ல, திரைத் தொழிலை பூரணமாக ஈழத் தமிழர் கைகளுக்கு கொண்டு வரும் பயிற்சிப் பட்டறை என்பதையும் அனைவருக்கும் உணர்த்தினேன். எனது முயற்சியைப் புரிந்து சினிமாவை நமது இளைஞருக்கு ஒழிவு மறைவின்றி கற்றுக் கொடுக்க முன்வந்த தமிழகக் கலைஞர்களை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டேன்.

இளம்புயலை பகிஷ்கரிக்கத் திட்டமிட்ட இனிய இதயங்கள் அறியாத இரகசியம் இது. பூக்கள் ஒற்றைக் குழல் துப்பாக்கி என்றால் இளம்புயல் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியாகும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது.

• ஸ்பான்சர் முறை மூலம் முடிந்தளவு விட்ட முதலைக் காப்பாற்றுவது.

• கற்கும் கல்வி மூலம் விட்ட முதலை இரட்டிப்பு பெறுமதியாக்குவது.

• எது நடந்தாலும் நமக்கே வெற்றி என்பதைத் தீர்க்கமாக உறுதி செய்வது.

• நமது கலைஞரை தமிழகத் திரைக்குக் கொண்டு செல்வது.

இப்படி பல கோணங்களில் திட்டமிட்டேன். உண்மையில் இளம்புயல் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியல்ல; பல் குழல் பீரங்கி என்பதை அது வெடித்துக் கிளம்பிய போதுதான் நானே கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன்.

முன்பொரு நாள் நான் கண்ட கனவும் அது நனவான விதமும் இளம்புயலின் சக்தியை எனக்கு விளக்கின.

வாருங்கள் அதைப் பார்ப்போம்.

✍

அத்தியாயம் - 17

இளம்புயல் திரைப்படத்தை இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுத் தயாரிக்கிறோமே அந்தப்படம் இந்தியாவில் விலைப்படுமா? டென்மார்க்கில் எங்களோடு சிறிது பணியாற்றிய மூத்த இசைக் கலைஞர் ஒருவர் எந்தக் கேணப்பயல் நமது படத்தை வாங்கப் போகிறான் என்று கேலியாகக் கேட்டார். தமிழகத்தில் உள்ள நடிகர் ஒருவரின் நாடகக் குழுவினரை வைத்துப் படமெடுக்கலாம் என்றார். தன்னம்பிக்கை இல்லாத அவரை கடும் வார்த்தைகளால் திட்டி, வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

இதுவரை இலங்கைத் தமிழரால் இயக்கப்பட்ட திரைப் படங்கள் எதுவும் நல்ல விலைக்கு விற்கப்படாத காரணத்தால் அந்த நண்பர் நம்மை மட்டமாக நினைத்தது தெரிந்தது.

கதாநாயகன், வில்லன், இசையமைப்பாளன், பாடல் இயக்குநர், தயாரிப்பு, நிர்வாகம், கதை, திரைக்கதை என்று எல்லா முக்கிய விடயங்களுமே ஈழத் தமிழரின் கைகளில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட புதுமுகங்களின் திரைப்படம் எப்படி விலைப்படும்?

இவைகளை எல்லாம் காதுகளில் கேட்டுக் களைப்படைந்து, இளம்புயல் முப்பது இலட்சம் இந்திய ரூபாய்களுக்கு விற்பனையானாலே போதும் நான், மீண்டெழுந்துவிடுவேன் என்று கருதினேன்: அருள் தரவேண்டுமென வல்லை முத்துமாரி அம்மனை வேண்டினேன்.

நாம் படமெடுப்பது மட்டும் சாதனையல்ல; அதை நல்ல விலைக்கு விற்று, அந்தப் பெறுபேற்றையும் புலம் பெயர் தமிழருக்குக் காட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இடிந்த வீடுகளாகவும், நம்பிக்கை வரட்சிகளாகவும் கிடக்கும் நம்மில்

பலரை விழிப்படைய வைக்க முடியாது. ஈழத் தமிழரை விழிப்பூட்டவும் அது அவசியமாகப் பட்டது.

தமிழகத்தில் இளம்புயல் இசைத்தட்டை வெளியிடும் முயற்சியில் இருந்தபோது பெரும் பொருளாதார நெருக்கடிகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

படத்தை, படத்தின் பாடல்களை எல்லாம் விற்றுத் தருவேன் என்று மார்தட்டி மாதா மாதம் பணத்தை ஐயாயிரம், ஆறாயிரம், பத்தாயிரமென வாங்கிச் சென்ற நண்பர் இனிப் பணத்தை வாங்க முடியாதெனத் தெரிந்ததும், 'புதிய படம் யாருமே வேண்ட மறுக்கிறார்கள்!' என்று கூறி ஓடி மறைந்துவிட்டார். அவரைத் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ளவே முடியவில்லை.

நிலைமை மிகவும் மேர்சமாக இருக்கிறது என்பதை சுற்றியிருப்பவர்களுக்குச் சொன்னால் மிகவும் சோர்வடைந்து விடுவார்கள், இரவு பகலாக பல வெளியீட்டாளர்களைச் சந்தித்து நொந்து நூலாகிவிட்டேன். எல்லாக் கதவுகளுமே அடைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு இரும்புக் கூண்டுக்குள் அடைபட்டுக் கிடப்பதைப் போன்ற திணறல். அப்போதுதான் காலம் மெல்லென ஒரு கதவைத் திறப்பது தெரிந்தது. மெல்லிய வெளிச்சம், கண்களை அகலத் திறந்து பார்த்தேன்.

யகியா பாய்!

வாராது வந்த மாமணியாக எம்முன் வந்தார். அவரைச் சந்திக்க இம்ரான்பாய், மதுரைக் கண்ணன், கலீல்பாய் ஆகியோர் ஏற்பாடு செய்தனர்.

யாகியாபாய் எந்தக் காரியத்தையும் பள்ளிவாசல் சென்று தொழுகை புரியாமல் செய்யமாட்டார். தமிழகத்தின் பெரிய திரை வர்த்தகர்களில் ஒருவர். எத்தனையோ பெரிய திரைப்படங்களை எல்லாம் விலைக்கு வாங்கிய அனுபவம் உள்ளவர்.

எமது எடிட்டர் சதீஸ் குரேசுவாவின் எடிட்டிங் ஸ்டூடியோவில் நான், வஸந்த், பாவல்சங்கர், சதீஸ் குரேசுவா, மதுரைக் கண்ணன், இம்ரான்பாய் ஆகியோர் காத்திருந்தோம்.

சுமார் ஏழுமணியளவில் வந்து படத்தைப் பார்த்தார். படம் அவருக்கு நன்றாகப் பிடித்துவிட்டது. போராட்டம் போராட்டம் என்ற பாடலை வெகுவாகப் பாராட்டினார். அதுபோல மேலும் மேலும் பாடல்களை எழுதும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

பத்து இலட்சத்திற்கு ரீ.வி. உரிமத்தை அவர் வாங்கினாலே பெரிய வெற்றியென்று சுற்றியிருந்தவர்கள் தங்கள் மதிப்பீட்டைத் தமிழ்ப்படுத்தினார்கள்.

படத்தைப் பார்த்த யகியாபாய் 'என்ன விலை சொல்கிறீர்கள். ரீவி ரைடஸ் மட்டும் எனக்குக் கொடுங்கள்' என்றார்.

'முப்பத்தைந்து இலட்சம்!' தயங்கித் தயங்கி சொன்னேன்.

முப்பது இலட்சம் தருகிறேன் என்றார். என்னால் என்னையே நம்ப முடியவில்லை. மடியில் இருந்து ஒரு பணக்கட்டை எடுத்து வஸந்தின் கையில் கொடுத்து 'இன்று முதல் தமிழகத்தின் புதிய கதாநாயகனாக வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறேன்' என்றார்.

கேளுங்கள் தரப்படும்! தெய்வம் நான் கேட்ட முப்பது இலட்சத்தைத் தந்துவிட்டு கண்களைச் சிமிட்டியது. இது சாதாரண வெற்றியல்ல; ஈழத் தமிழர் சினிமா வரலாற்றில் மிகப் பெரிய வெற்றி.

வெற்றி பெற்ற பிறகுதான் இன்னொரு விடயம் தெரிந்தது, வெற்றி பெற்றாலும் அதை வெற்றியென்று ஏற்று மற்றவனை அங்கீகரிக்கும் பழக்கம் நம்மிடையே பாரிசுவாதம் குத்தி விறைப்படைந்து கிடந்தது தெரிந்தது.

சரி! நம்மவர்கள் மகிழ்ச்சியடையட்டுமே என்று இந்தச் செய்தியை வெளியில் சொன்னதால் யகியாபாய் சந்தித்த தொல்லைகள் கோடி. கனடா முதல்கொண்டு பல புலம் பெயர் நாடுகளில் இருந்து அவருக்கு போன்கள் குவிந்தன. நம்மைப்பற்றி மிகக் கேவலமாக அவரிடம் கூறி அவருடைய உறக்கத்தைக் கெடுத்து, அவரை அச்சமுட்டினார்கள். ஆயினும் அவரோ நாமோ பின்வாங்கி விடவில்லை.

இவை இப்படி இருந்தாலும் நமது முதற்கட்ட வெற்றியை மக்கள் விளங்க காலம் எடுக்கும். அந்த வெற்றியை மக்கள் மன்றுக்குக் கொண்டு செல்லும் நாளாக பாடல் வெளியீட்டு விழாவைத் தேர்வு செய்தேன். வாருங்கள் அந்தக் கோலாகலத்தைப் பார்க்கப் போவோம்.

அத்தியாயம் - 18

இளம்புயல் திரைப்படத்தின் பாடல் வெளியீட்டு நாள் இசையமைப்பாளர் வஸந்தின் வாழ்வில் ஒரு பொன்னாள் என்பதில் இரு கருத்துக்கு இடமில்லை. விழாவை மிகவும் பிரமாண்டமாகச் செய்து தமிழ்த் திரையுலகைத் திரும்பிப் பார்க்க வைக்க வேண்டுமென எண்ணினோம்.

தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து ஊடகங்களிலும் பாடல் வெளியீட்டு விழா இடம் பெற வேண்டுமென முடிவு செய்தோம். நண்பர் சுராவை இதற்காகவே படத்தின் பீ. ஆர். ஓவாக அறிமுகம் செய்தோம். அவர் தமிழகத்தில் வெளிவரும் தமிழ், ஆங்கில, தெலுங்கு, கன்னட ஊடகங்களுக்கெல்லாம் தகவல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

அதேவேளை தமிழகத்தில் உள்ள திரையுலக பிரபலங்களை வரவழைக்க நம்மோடு பணியாற்றிய நண்பர்களால் முடியாமல் போய்விட்டது. யகியாபாயே தனது சொந்த செல்வாக்கில் ஆர்.பி. சௌத்திரி, நடிகர் ஷாம், இயக்குநர் அமீர் போன்றவர்களை வரவழைத்தார். நாம் இசைக் கலைஞர்களான மாணிக்கவிநாயகம், ரெய்கானா, இன்னிசை இளவல் சதீஸ் ஆகியோரை அழைத்து வந்தோம். நமது திரைப்படத்தில் பணியாற்றிய தொழில் நுட்பக் கலைஞர்கள் பலர் பங்கேற்றனர்.

திரைப்படத்தைப் பார்த்த யகியாபாய் இந்த விழாவிற்கு தொல். திருமாவளவனையே பிரதம விருந்தினராக அழைக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பினார். நேரடியாகச் சென்று திருமா

வளவனைச் சந்தித்தோம். ஈழத் தமிழர்கள் என்றதும் ஒரு கணமும் யோசியாமல் வருவதாகக் கூறினார். இடையில் சுப. வீரபாண்டியன், புரட்சித் தமிழன் சத்தியராஜ் ஆகியோரை அவர்கள் ஊரில் இல்லாத காரணத்தால் அழைத்துவர முடியவில்லை.

தமிழகத்தின் சுவர்களில் எல்லாம் இளம்புயல் பாடல் வெளியீட்டு சுவரொட்டிகள் பளிச்சென மின்னின. யகியா பாயின் உதவியாளர் கலீல்பாய் தனது திறமையை முழுமையாகவே பாவித்து தமிழகம் மட்டுமல்ல, பாண்டிச்சேரி பிரதான சாலைகள் வரை போஸ்டரை ஒட்ட ஏற்பாடு செய்தார்.

தமிழகம் திரும்பிப் பார்த்தது!

யார் இந்த இளம்புயல்?

சகல பத்திரிகைகள், இணையத்தளங்கள் எல்லாம் இளம்புயல் செய்திகளே பற்றீசல் போல பறந்து வானில் நிறைந்தன. கோடை விடுமுறையில் தமிழகம் வந்த புலம்பெயர் தமிழர்கள் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். இது புலம் பெயர் தமிழர் வைத்துள்ள மிகப்பெரிய காலடி என்று அவர்கள் பெருமையுடன் நோக்கினார்கள்.

நாம் இருந்த சாலிக்கிராமம் சன்சைன் ரெசிடென்சில் உள்ளதிலேயே மிகப் பெரிய அறைகள் மூன்றை வாடகைக்கு எடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பத்திரிகையாளர், திரையுலகப் பிரமுகர்கள், நண்பர்கள், புலம் பெயர் தமிழர், அங்குள்ள ஈழத் தமிழரென்று நிறையப்பேர் கூடினார்கள். ஒரே நாளில் நிகழ்வுகளை கட்டியது.

இதற்கிடையில் நமது எடிட்டர் சதீஸ் குரசேவா காதோடு காதாக ஒரு செய்தி கூறினார். தமிழகம் முழுவதும் வஸந்த் என்ற பெயர் பிரபலமாகியிருக்கிறது. அந்தப் பெயருக்குரியவர் இயக்குநர் வஸந்த்.

நமது விளம்பரங்களில் வஸந்த் என்று போடப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, இளம்புயல் திரைப்படத்தை நீங்களா இயக்குகிறீர்கள் என்று அவருக்கு பலர் போன் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர் நமது வஸந்தை சந்திக்க விரும்பினார்.

திரைப்பட இயக்குநர் வஸந்த் ஒரு தடவை வஸந்தின் என்று ஒரு படத்திற்கு பெயரைப் போட மறுத்த காரணத்தால் ரஜினி பட வாய்ப்பையே வேண்டாமெனக் கூறியவர் என்று பலர் என்னிடம் கூறி, வஸந்த் என்ற பெயரை தமிழ்த் திரையுலகில் அவர் பதிக்க விரும்பும் உறுதியைத் தெரிவித்தனர். அவருடைய கோரிக்கையில் நியாயம் இருந்ததையும் மறுக்க முடியாது.

இந்தப் பெயர்க் குழப்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக இசை வெளியீட்டு விழாவில் தாமும் கலந்து கொள்ள விரும்புவதாகவும், வஸந்தை தாமே தமிழகத்தின் கலை உலகிற்கு திரைப்பட நடிகராக அறிமுகம் செய்ய விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தார். திரைப்பட இயக்குநர் வஸந்த் அறிமுகம் செய்த எத்தனையோ கலைஞர்கள் பிரபலம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இந்த இசை வெளியீட்டு விழாவில் வஸந்தை திரைப்பட நடிகனாக அறிமுகம் செய்து பார்ப்பேன் என்று உறுதிபடக் கூறிய யகியாபாய் சொன்ன வார்த்தைகள் கண்முன் நிறைவேறிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

டைரக்டர் வஸந்த் பிரபல இயக்குநர் சிகரம் கே. பாலசந்தர் பட்டறையில் இருந்து வந்தவர். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் நமது விழாவிற்கு வருவதும், எனது மகனை வஸந்த் செல்லத்துரை என்ற பெயரில் அறிமுகம் செய்வதும் சாதாரணமான விடயமல்ல. கடந்த 40 வருடங்களாக திரைப்பட முயற்சிகளுக்காகப் போராடும் எனது பெயரையும் வரும் திரைப்படங்களில் பொறிப்பதற்கு திருவருள் கூடியதாகக் கருதினேன்.

டைரக்டர் அமீர், நடிகர் ஷாம், இயக்குநர் வஸந்த், யகியாபாய், ஆர். பி. சௌத்திரி ஆகியோர் ஒன்றாகக் கூடி வஸந்த் செல்லத்துரை இன்று முதல் தமிழகத் திரை நடிகனாக, இசையமைப்பாளனாக அறிமுகம் செய்யப்படுகிறார் என்று பிரகடனம் செய்தனர்.

தமிழகக் கலைஞர்கள், பிரபலங்கள் ஒன்றிணைந்து வஸந்திற்கு கொடுத்த அறிமுகம் ஒவ்வொரு ஈழத் தமிழ்க்

கலைஞனுக்கும் கிடைத்த மதிப்பென்றே நாம் பெருமை கொண்டோம்.

அதேவேளை ஈழத் தமிழருக்காகக் குரல் கொடுக்கத் தயங்கிய தமிழ்த் திரையுலகினர் அந்த மேடையில் இருந்து தமது துணிச்சலான பயணத்தை ஆரம்பித்தனர் என்றும் கூறலாம்.

அன்று மேடையில் பேசிய அனைவருமே ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவாகப் பேசினார்கள். தொல். திருமாவளவன் இசைத்தட்டை வெளியிட்டு நீண்ட உரையாற்றினார். இனப் பிரச்சனை குறித்து சிறீலங்கா அரசை நடிகர் ஷாம் பகிரங்கமாகக் கண்டித்தார். நிறைந்து கிடந்த அரசு கரகோஷம்.

தமிழகத்தில் எதுவுமே செய்ய முடியாது, இத்தனை யாண்டுகளாக பயந்து, அஞ்சி, நடுங்கி வாழ்ந்த எம் அச்சத்தை நீ துணிந்து உடைத்திருக்கிறாய். எம்மை தமிழகத்தில் தலை நிமிர வைக்கும் நிகழ்ச்சி இதுவென்று அங்கு வந்திருந்த ஈழத் தமிழர்கள் பலர் பாராட்டினார்கள்.

அன்று மேடையில் நான் பேசிய பேச்சு மிகச் சரியானது என்றும், ராஜதந்திரமான பேச்சு என்றும் தமிழக அறிஞர் உட்பட அங்கு வந்திருந்த எல்லோருமே ஏகமனதாகப் பாராட்டினார்கள்.

அன்று நடிகர் சங்கத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தமிழர் கூட்டமைப்பினரால் எடுத்துரைக்க முடியாமல் போனதை இன்று நான் செய்திருக்கிறேன். இருந்து பாருங்கள், தமிழ்த் திரையுலகு சூல் கொண்ட மேகமாக ஒன்று திரளப் போகிறது. அதற்கான விசையை இந்த விழாவும், எனது மேடைப் பேச்சும் ஏற்படுத்தி விட்டது என்று கூறி, நான் திரைப்படம் மட்டும் எடுக்கவில்லை எமது மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையையும் செய்துள்ளேன் என்று கூறினேன்.

‘ஈழத் தமிழர் வலியைப் படமாக்குவேன்’ – இயக்குநர் அமீர் முழக்கம் என்று மறுநாள் காலையில் தமிழகம் முழுவதும் செய்திகள் வெளியாகின. தொலைக்காட்சிகள், இணையம் வழியாக அது உலகத் தமிழர் இல்லங்கள் எல்லாம் பயணம்

செய்தது. அமீர் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளை அறியாத தமிழனே இருப்பான் என்று கூற முடியாதவளவிற்கு எல்லோர் செவிகளிலும் அந்த வார்த்தை கேட்டது. அந்த வார்த்தைகளோடு இளம்புயல் திரைப்படமும் பயணித்தது.

உறங்கிக் கிடந்தவர்கள் எல்லாம் திகைத்து விழித்தார்கள். பருத்திவீரன் புகழ் அமீரே சொல்லிவிட்டார், இனி நாம் சும்மா இருக்கலாமா? புலம் பெயர் தமிழரிடையே நடைபெறும் தமிழக சினிமாவின் வர்த்தகம் எவ்வளவு பெரியது. இந்த வாய்ப்பை நாம் கோட்டை விடலாமா?

கோடம்பாக்கம் சிலிர்த்த, சிந்தித்த நாள் அது. அந்த அதிர்வு குளத்தில் கல்லைப் போட்டால் பரவும் நீரலை போல எங்கும் பரவியது. ரஜினி, விஜய் போன்றவர்கள் ஈழத் தமிழருக்காகவே பகிரங்கமாகக் குரல் கொடுக்குமளவிற்கு எழுச்சி பெற்றது.

ஆனால் இதற்கு நாமே முழுமையான காரணமெனக் கூறவருகிறோமென இந்த இடத்தில் யாரும் தப்பாகப் பொருள் கொண்டுவிடக் கூடாது. பலர் இந்த விடயத்தில் பாடுபட்டார்கள். ஆனால் அதற்கு உடன் விசை கொடுத்த ஒரு நிகழ்வாக இதுவும் அமைந்தது. அவ்வளவுதான்.

மேலும் ஈழத் தமிழ் இசையமைப்பாளன் ஒருவன் இலவசமாகவே இசையமைத்து வாழும் அவலத்தை உடைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம். இளம்புயல் திரைப்படத்திற்கு இசை அமைத்ததற்கான ஊதியத்தை அலைகள் மூவிஸ் வஸந்திற்கு வழங்கியது.

திரைப்படத்தில் பங்கேற்ற தமிழகக் கலைஞர்களுக்கு அவர்கள் கேட்டதைவிட பத்து வீதம் அதிகமான பணத்தை படப்பிடிப்பு 20 வீதம் முடிந்தவுடனேயே கொடுத்தோம். அதனால் பின்னர் டப்பிங்கில் நாம் வந்து சிக்குண்டது அவலமான நிகழ்வாகும். பணத்தை முன்னரே கொடுத்ததால் வந்த வினையென்று பலரும் கூறினார்கள்.

இசைத்தட்டு வெளியீட்டு விழாவில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளின் சிறுசிறு வீடியோ கிளிப்புகள் ஆங்காங்கு இணையங்களில்

வெளியாகின. அமீரின் மேடைப்பேச்சைக் கேட்டு சில புலம் பெயர் படைப்பாளிகள் உச்சி குளிர்ந்தனர்.

ஆனால் அந்த இடத்தில் ஒரு தடங்கல். ஈழத் தமிழனான துரையும் அங்கே நிற்பது சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அமீர் சொன்னால் அது ஒகே! துரை சொன்னால் அது தவறு!

இருவருமே ஒன்றைத்தான் சொல்லியிருக்கிறோம், ஆனால் அதில் ஒருவர் சொன்னது சரி! மற்றவர் சொன்னது தவறு! என்று யாழ். இணையத்தளத்தில் விவாதம் ஆரம்பித்தது. முன்னர் ஆர். புதியவனின் மண் படத்திற்கு ஆப்பு வைத்த இடமும் இதுதான்

அதைப்படித்துவிட்டு, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்பு கொண்டு வரும் நண்டுகளை பெட்டிகளை மூடாமலே கொண்டு வரலாம். ஏனென்றால் அவை தங்களில் இருந்து ஒரு நண்டு மேலே ஏறிவிடாதபடி கச்சிதமாகப் பார்த்துக் கொள்ளும் என்பதை இப்போது என்னால் புரிய முடிகிறது என்று எமது நடிகர் சுகேந்திரா வேடிக்கையாகக் கூறினார்.

நாம் எங்கே இருக்கிறோம்? ஈழத் தமிழரின் வர்த்தக சினிமா முயற்சிகள் வெற்றி பெறாமல் போனமைக்கு என்ன காரணம்? நாம் ஏன் தொடர்ந்து அகதிகளாகவே வாழ்கிறோம்? விடையாக, பாட்டாளி மேலே வந்தால் பாட்டாளிக்கே தாங்காதப்பா என்ற இளையராஜா பாடல்தான் நினைவில் வந்தது.

இருந்தும் கோபத்தில் நிலைதடுமாறி விடாது, இவற்றை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி மறுபடியும் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்தேன். எங்கோ ஓரிடத்தில் தவறு இருக்கிறது நாம் எந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும் அதைச் சீரழிக்க வேண்டும் என்ற முனைப்பில் சிலர் களமிறங்கக் காரணம் என்ன?

இதை எப்படிச் சரி செய்து முன்னேறுவது? அப்போது இந்த நாள் இனிய நாள் நிகழ்ச்சியில் வலம்புரிஜான் சொன்ன விடயம் ஒன்று நினைவிற்கு வந்தது.

பல சந்தர்ப்பங்களில் மூலஸ்தானத்தில் இருக்கும் தெய்வத்தையே குறிவைத்து வணங்கும் நாம், அதைச் சுற்றிவர இருக்கும் பரிவாரமூர்த்திகள், வன்னிமரம், அனுமார், நந்திதேவர்,

கோவணாண்டியாக உள்ள வைரவர், வெளிப்புறம் அலையும் துர்த்தேவதைகளை எல்லாம் மறந்து விடுகிறோம். இவைகளோடு பூசாரியையும் சேர்த்து திருப்பிப்படுத்தாவிட்டால் சரியான தரிசனம் கிடைக்காது என்று கூறியிருந்தார்.

உண்மைதான் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகளாக துர்த்தேவைகள், பூசாரிகளின் அகோரத் தாக்குதலுக்கு இலாக்காகி வரும் நான் ஏன் அவைகளைச் சாந்தப்படுத்தவில்லை என்று என்னை நானே கேட்டுக் கொண்டேன்.

ஆம்!

வாழும் காலம் கொஞ்சம். இதற்குள் துர்த்தேவதைகளுக்கு அரிசி போட்டு காலத்தை விரயம் செய்யாது இலட்சியத்தை நோக்கி வேகமாக நடப்போமென நடந்ததால் வந்த வினை என்று உணர்ந்து கொண்டேன்.

தனக்கு தலை போனாலும் காரியமில்லை எதிரிக்கு சகுனப்பிழை வந்தாலே போதுமெனச் சதுராடுவோருக்கு முழுச்சமுதாயமும் பயப்படுவதால் நாமும் துர்த்தேவதைகளை மதிக்க வேண்டிய அலைமான நிலையில் இருப்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

இவ்வளவு மட்டுமா?

பாடல் வெளியீடு முடிந்ததும் புலம் பெயர் நாடுகளில் அடுக்கடுக்கான சோதனைகள் வர ஆரம்பித்தன. அவைகளை விட பாரிய தொழில்நுட்ப சிக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சவாலும் நம் முன் விழுந்தது.

நம்மைப்பற்றி, நமக்கு முன் மலைபோலக் கிடக்கும் சவால் களைப் பற்றி கடுகளவும் அறியாது, பாமரத்தனமாக விமர்சனம் எழுதுவோர் அறியாத ஓர் உலகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமானால் நீங்கள் உடனடியாக அடுத்த அத்தியாயம் போக வேண்டும்.

✍

அத்தியாயம் - 19

இளம்புயல் திரைப்படத்தில் நாம் சந்தித்த தொழில்நுட்பச் சிக்கல்கள் சாதாரணமரணவையல்ல. நாம் திரைப்படங்கள் பற்றி என்னதான் விளம்பரங்கள் செய்தாலும், அதுபற்றி எவ்வளவு தான் வீறாப்பு பேசினாலும் அதனுடைய, 'அவுட்டி' சரியாக வராவிட்டால் எல்லாமே நாசமாகிவிடும்.

நாங்கள் ஈழத் தமிழர்கள் இப்பொழுதுதான் வளர்ந்து வருகிறோம். நமது தயாரிப்புக் குறைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தமிழகத்தின் எங்கோ ஒரு குக்கிராமத்தில் இருந்து வரும் ரசிகனுக்கு சமாதானம் கூற முடியாது.

ஒரு திரைப்படம் ரசிகர்களின் பார்வைக்கு வந்தால் கொடுத்த பணத்திற்கு சரியான திரைப்படம்; அவ்வளவுதான் ரசிகனின் எதிர்பார்ப்பு. அதைக் கொடுக்கத் தவறினால் அவன் எந்தப் பெரிய நடிகரையுமே மன்னிக்கமாட்டான். படம் 'அவுட்' அவ்வளவுதான்.

நமது கண்களினால் பார்க்கக் கூடிய உச்சப்பெறுமானம் 2 கே. அளவு மட்டுமே. ஆனால் பிலிம் கமேரா அதில் இரட்டிப்பாக 4.கே றெசலூசனில் படம் பிடிக்கும். இதில் படம் பிரதி செய்யப்படும் போது ஏற்படும் றெசலூசன் இழப்பு, வர்ண மாற்றம் என்று ஏகப்பட்ட இழப்புகள் ஏற்பட்டு, கடைசியாக கண்களில் உச்ச பட்ட பெறுமதியான 2.கே அளவில் திரைக்கு வரும் போது சரியான அவுட் புட் கிடைக்கும்.

நாம் புதிதாக வந்துள்ள றெட் கமேரா மூலம் இளம்புயலை எடுக்க முடிவு செய்தோம். அந்தக் கமேரா பிலிம் கமேரா அல்ல. ஆனால் அதுவும் 4.கே பெறுமதியில் படத்தைத் தரவல்லது.

இந்தியாவில் இருந்து பிலிம் கமேராவை வரவழைப்பது, அதற்கான மின்சார உபகரணங்களைப் பாவிப்பது, அவற்றுடன் சகல இடங்களுக்கும் போவதற்கான அனுமதியைப் பெறுவது என்று ஏகப்பட்ட சிக்கல்கள் இருந்த காரணத்தால் 4 கே. நெசலூசன் உள்ள றெட் கமேராவைப் பாவிக்க எண்ணினோம்.

கமேராவை வாங்கச் சென்றபோதுதான் சிக்கல் எழுந்தது. அந்தக் கமேராவை பதிவு செய்து, கைக்குக் கொண்டுவர ஒரு வருடம் காத்திருக்க வேண்டும்.

நமது திரைப்படத்தின் கதையோ ஒரு வேகமான, புதிய ஜாலங்களை எல்லாம் செய்யக்கூடிய அதி உயர் தொழில் நுட்பங்கள் கொண்ட கமேராவினால் விரைந்து செல்லக் கூடியவாறு எழுதப்பட்டிருந்தது. எனவே எச்.டி.யில் எடுத்து பிலிமிற்கு கொன்வேட் பண்ணுவதே சரியானது என்று முடிவு செய்தோம்.

நாம் மனம்போல ஒரு கதையை எழுதி அதை அப்படியே திரைக்குக் கொண்டு வருவதென்றால் பல கோடிகளைக் கொட்டி இறைக்க வேண்டும். அது யானை ஒன்றை உருவாக்குவது போன்ற பணியாகும். இப்போதைக்கு நம்மால் ஒரு யானையை உருவாக்கிவிட முடியாது.

ஆனால், சின்னஞ்சிறிய ஏறும்பைச் செய்து யானையின் தும்பிக்கைக்குள் விட்டால் போதும் யானையே படுத்துவிடும். இப்போது நாம் இருக்கும் நிலையில் செய்ய வேண்டியது யானையா? ஏறும்பா? என்று கூடியிருந்தவர்களிடம் வினவினேன்.

ஏறும்பு என்றார்கள் ஏகமனதாக. ஏறும்பு சிறியதுதான், ஆனால் 24 மணி நேரமும் ஓய்வின்றி உழைப்பது. பெரும் பணத்தால் யானையை உருவாக்கலாம், கடும் உழைப்பால் தான் ஏறும்பை உருவாக்கலாம்.

எனவேதான் பணத்திற்காக இல்லாது, ஓர் இலட்சிய நோக்குடன் இணைந்து செயலாற்றக் கூடியவரே இந்த அணிக்கு அவசியம் என்றும் முடிவு செய்தோம். படிப்படியாக, அதற்கு அமைவாக இளம்புயல் திரைக்கதையை உருவாக்கினோம்.

ஒரு கமேராவினால் செய்யக்கூடிய உச்சகட்ட ஜாலங்கள் என்ன? பின்னணி இசையால் சொல்லக் கூடிய உச்சப் பெறு

மானங்கள் என்ன? அனிமேஷனை எப்படி கலவை பண்ணி ஜாலம் புரிவது? எட்டிங், டப்பிங், கலர் கரெக்சன், டி.ஐ செய்தல் போன்ற விடயங்களில் நமக்குள்ள மலிவான வாய்ப்புகள் என்னவென்றும் அறிந்து கொண்டோம்.

இப்படி பல விடயங்களையும் தேடல் மூலம் அறிந்து, அதிக செலவில்லாமலே நம்மால் உருவாக்கக்கூடிய அதி கூடிய பிரமாண்டத்தை எட்டித் தொட முடிவு செய்தோம். அதற்காக எழுதப்பட்ட கதைதான் இளம்புயல்.

தமிழகத்தில் திரைக்கதையை வாசித்தவர்கள் குறைந்தது பத்துக்கோடி இல்லாமல் இந்தக் கதையை திரைக்குக் கொண்டு வரவே முடியாது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

நான் எனது திட்டங்களை எவ்வளவுதான் விளக்கமாகச் சொன்னாலும் அவர்கள் அடியோடு கேட்கவே மறுத்தார்கள். சினிமா என்பது எம்.ஜி.ஆர். காலத்தில் இருந்தது போலத்தான் இப்போதும் இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் சொல்லும் எண்ணங்களை இங்கு அமல் செய்யவே முடியாது என்றார்கள்.

பிரபல திரைப்பட விநியோகத்தார்கள், திரையரங்க உரிமையாளர்களைச் சந்தித்துப் பேச எனக்கோர் வாய்ப்பை உருவாக்கித் தரும்படி நண்பர் பாவல் சங்கரிடம் கேட்டேன். 'உங்கள் சிந்தனைக்கு அவர்கள் வெகு தொலைவில் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்டு அவர்கள் சிரிப்பார்கள். ஆகவே வேண்டாம்' என்றார்.

மற்றவர்களை விடுங்கள். செய்து காட்டினால்தான் எனது நண்பர்களே நம்புவார்கள் என்பதே நிதர்சனமாக இருந்தது. மேற்கொண்டு அவர்களிடம் பேசி காலத்தை விரயம் செய்யாது செயலில் இறங்குவதே சரியென நினைத்தேன்.

அடுத்த கட்டமாக படப்பிடிப்பிற்காக சொனி சினி அல்ரா என்னும் 2.கே. ரெசலூசன் கமேராவை வாடகைக்கு எடுக்க நினைத்தோம். மும்பாயிலிருந்து அதை எடுப்பதற்கு

முயற்சித்தோம். ஏமாற்றமே மிஞ்சியது; இன்னொரு புலம் பெயர் தமிழர் உதவினார். அது சொனி சினி அல்ரா அல்ல.

எனவே இங்கிலாந்தில் இருந்து புத்தம் புதிய சொனி சினி அல்ரா கமேரா தொடங்கி எல்.சி.டி. மொனற்றர் வரை பல்வேறு விதமான லென்ஸ்களுடன் வாடகைக்கு எடுத்தோம். ஒரு நாளைய வாடகை ஓர் இலட்சம் இந்திய ரூபாய் செலவானது.

அந்தக் கமேராவின் வழிகாட்டியை கிச்சாஸ் இரவிரவாக வாசித்து முடித்து, ஒரு மணி நேரம் மட்டும் தூங்கி மறுநாள் கமேராவை இயக்குவதற்குத் தயாராகிவிட்டார். கிச்சாஸ், சுரேந்த், வஸந்த், ரவி ஆகியோர் அக்கமேராவை இயக்குவதற்குத் தயாரானார்கள்.

சொனி சினி அல்ராவினால் எடுக்கப்பட்ட கசற்றுக்களைக் கொண்டு தமிழகம் வந்தபோது, மலிவான முறையில், சிறப்பாக அதைக் கணினியில் இறக்கி எடிட் செய்யலாம் என்ற எமது கனவுகள் உடைந்து சுக்கு நூறாகச் சிதறின.

சொனி சினி அல்ரா என்ற கமேரா ஒன்றோ அல்லது இரண்டோதான் மும்பாயில் இருப்பது தெரிய வந்தது. மேலும் நாம் பாவித்த கமேராவோ மிகமிகப் புதியது. சொனி சினி அல்ராவின் கடைசியான தயாரிப்பு.

எப்படியாவது எடுத்த படத்தை எடிட்டிங் செய்வதற்கு கணினிக்கு இறக்கியே ஆகவேண்டும். ஆனால் அதற்குரிய கருவிகள் சென்னையில் இல்லை. மும்பாயில் இருந்து ஒரு டெக்கை வரவழைத்து அதன் மூலம் இறக்க முடிவு செய்தோம்.

அது என்ன டெக், அதனுடைய இறக்கும் ரெசலூசன் என்ன? எடுத்த படத்தின் தரத்தில் எத்தனை வீதம் வீழ்ச்சியடையப் போகிறது என்பதை நேரடியாகப் பார்த்து அறிவதற்கு அனுமதிக்க முடியாது என்றார்கள். பிரசாத் ஸ்ரூடியோவில் அது 'டம்' பண்ணி இறக்கப்படுகிறது என்று மட்டும் கூறினார்கள்.

அதை பீற்றாக்களில் இறக்கி இன்னொரு பனசோனிக் டெக் மூலம் கணினிக்கு ஏற்றுவதுதான் ஒரே வழி என்றார்கள், ஆக 30

வீதம் றெசலூசன் வீழ்ச்சி ஏற்படப் போவது தெரிந்தது. எங்கோ ஒரு ஏமாற்றம் நகர்வது தெரிந்தது.

நமது கமேராமேன் கிச்சாஸ் நிறைந்த அனுபவசாலி, அதிகமான கிராமத்துப் படங்களை எடுத்தாலும் மிக நவீன சிந்தனை கொண்டவர். கமேராக்கள் பற்றி தொடர்ந்து வாசித்துக் கொண்டே இருப்பவர். இந்தத் தொழில் நுட்பச் சிக்கலைத் தீர்க்க வேண்டுமென மீடியாசோன் முருகனுடன் பலத்த வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டார்.

ஆனால் நமக்கு இந்தியாவில் நிற்பதற்குக் கிடைத்த வீசா வெறும் மூன்று மாதங்கள் மட்டுமே. அதற்குள் ஏதாவது ஒரு பணி நகர்ந்தாக வேண்டும். எவ்வாறாயினும் றெசலூசன் குறைவாக கணினியில் ஏற்றி, எடிட் செய்து, பின் அந்த ரைம்கோட்டை அடிப்படையாக வைத்து தரமான மூலப்பிரதியில் இருந்து எடிட் செய்யலாம் என்று தற்காலிகமான சமரசத்திற்கு வந்தோம்.

ஆனால் படிப்பிடிப்பு இன்னமும் முடிவடையவில்லை. மேலும் 75 வீதம் எடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அவை தமிழ்நாட்டில் எடுக்கப்பட வேண்டிய காட்சிகள்.

தொடர்ந்தும் நாளுக்கு இலட்சம் ரூபா வாடகை கொடுத்தாலும் அதேபோல ஒரு சொனி சினி அல்ரா கமேராவை இந்தியாவில் வாடகைக்கு எடுக்க முடியாது. அப்படி எடுத்தாலும் கூட அதனால் எந்தப் பயனுமே கிடையாது. அதை பெறுமதி குன்றாமல், றெசலூசன் இழப்பின்றி கணினியில் ஏற்ற அங்கே வழி கிடையாது.

எனவேதான் சாதாரண எச்.டியில் உயர்தரமாக இருந்த கமேராவை வாடகைக்கு எடுத்து மிகுதிக் காட்சிகளை எடுத்து முடித்தோம். சொனி சினி அல்ராவும், இதுவும் தரத்தில் பொருந்தி வந்ததாகக் கூறிவிட முடியாது.

அனைத்தையும் மறுபடியும் கணினியில் ஏற்றி இரவு பகலாகப் பாடுபட்டு எடிட் செய்து டென்மார்க் கொண்டு வந்தோம். மேற்கொண்டு என்னதான் செய்யலாம் என்பதை திரையில் போட்டுப் பார்த்து முடிவு செய்யலாம் என்றும் முடிவு செய்தோம்.

டென்மார்க்கில் கொண்டுவந்து அதைத் திரையில் போட்டுப் பார்த்தபோது, ஏறத்தாழ எல்லோருமே கண்ணீர் விட்டே அழுது விட்டோம். இத்தனை நாட்களும் கட்டிய கோட்டையெல்லாம் வெறும் மணல் வீடாகக் கரைந்து விழுந்தது.

அத்தோடு, நமக்கு எதுவுமே தெரியாது தமிழகக் கலைஞர்களிடம் எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்தால் தொழில் நுட்பக் குறையே வராது என்று வளர்க்கப்பட்ட கருத்தும் அத்துடன் இடிந்து கொட்டுப்பட்டு, மண்ணோடு மண்ணாகிப் போனது.

இந்த இக்கட்டான நிலையில் எனது மனதில் புதிதான ஒரு மகிழ்ச்சி ஓடை சலசலவெனப் பாய்வது போன்ற உணர்வு தென்பட்டது.

ஏன்?

இதுதான் நடக்கும் என்பது எனக்கு முன்னரே தெரியும். இருப்பினும் நம்மால் முடியும் என்ற முழுமையான முடிவுக்கு நம்மவரே வந்து சேர இப்படியான அடிகள் அவசியம் என்றும் கருதினேன்.

இதற்கு முன் எமக்கு இன்னொரு அனுபவமும் இருந்தது. மூலக் கதையை எழுதிக் கொடுத்தால் திரைக்கதையை தமிழக எழுத்தாளர்களை வைத்தே எழுதிவிடலாமென்று நண்பர் ஒருவர் கூறியிருந்தார்.

நான் இருபது நாட்களாக விளங்கப்படுத்திய மூலக் கதையையே சுற்றியிருந்த ஒருவராலுமே விளங்க முடியவில்லை. இந்த நிலையில் படத்தின் திரைக்கதையை இன்னொருவரால் என் மனம் போல எழுத முடியுமா என்ற அச்சம் என் மனதில் இருந்தது. நண்பர் பாவல் ஓர் எழுத்தாளரை அழைத்து வந்திருந்தார்.

அவர் நான்கு நாட்களாக அங்கிருக்கும் எழுத்தாளர்களை எல்லாம் குறை கூறியபடியே இருந்தார். பின் அவர் எழுதிய புத்தங்களை எல்லாம் என்னிடமே விற்றார். அவருடைய குடும்பத் திருமண வீட்டிற்கு அழைத்தார். கடைசியாக திருமணச் செலவுக்கு 50,000 ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுத்தால் கதையை எழுதலாமென முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

பணம் கொடுத்தாலும் எப்போது எழுதுவார் என்பது தெரியாது. இருப்பினும் பணியை முடிக்காது பணம் தர இயலாது என்று கூறிவிட்டேன். பின் நண்பர் கபிலேஸ்வர் இன்னும் சிலரை அழைத்து வந்தார். அவர்களிடம் படத்தின் மூலக்கதைப் பிரதியைக் கொடுத்து வசனம் எழுதும்படி கூறினேன்.

அவர்கள் முதலில் பேந்தப் பேந்த விழித்தார்கள். பூக்கள் திரைப்படத்தின் டி.வி.டி.யைக் கொடுத்தேன். அதைப் பார்த்துவிட்டு வசனம் எழுத தொடங்கினார்கள். அவர்கள் இன்னொரு பூக்களை எழுதப் போகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

அவர்கள் எழுதிய கதைக்கான உரையாடலை எடுத்துக் கொண்டு டென்மார்க் புறப்பட்டபோது சென்னை விமான நிலையத்தில் வைத்து ரவிசங்கர் முழுக்கதையையும் வாசித்து விட்டு கண்ணீர் வடித்தார்.

நமது கதைக்கு மற்றவர்கள் திரைக்கதை வசனம் எழுதினால் பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்கான கதையாகும் என்பது தெரிந்தும் எழுதுவித்தேன். காரணம், நம்மோடு இருக்கும் இளைஞர்கள் இந்த உண்மையைப் பூரணமாக உணர்ந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே!

இதுபோலத்தான் நாம் எவருக்கும் குறைந்தவர் அல்ல என்பதை நமது மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்கும் சேர்த்துத்தான் ஒன்றரைக்கோடி இந்திய ரூபாய்களைச் செலவிட்டேன். இளம் புயல் திரைப்படத்திற்கான முதலீடு நமது படத்திற்கானது மட்டுமல்ல; புலம் பெயர் தமிழரிடையே தன்னம்பிக்கையை வளர்க்க ஊற்றப்பட்ட நீராகவும் அமையுமென்று ரவிசங்கரிடம் கூறினேன்.

மொட்டைக் கடிதம் எழுதி, பகிஷ்கரிக்க போஸ்டர் ஒட்டி, நாட்டின் பெயரால் மக்களை அச்சுறுத்தி நமது பணிகளைத் தடுப்போர் மக்களைக் கிணற்றுத் தவளைகளாக வைத்திருந்தால் தான் தாம் வண்டி ஓட்டலாமென நினைக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய பகிஷ்கரிப்பு அச்சுறுத்தல்கள் நமக்கு எதிரானதல்ல, அப்பாவி மக்களுக்கு எதிரானது என்பதுதான் உண்மை. அது தெரியாமல் எமக்கு எதிரானதென மக்களில் சிலர்

மயங்கி இருப்பதுதான் கவலை தருவது. எனவேதான் இப்படியான பணிகள் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் தன்னம்பிக்கையும் தெளிவும் மிக்க மக்கள் குழுவை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு இத்தகைய முதலீடுகள் அவசியம் என்றேன்..

ரூபா பதினையாயிரம் கொடுத்து எழுதிய திரைக் கதையையும், அந்த எழுத்தாளரிடம் வாங்கிய நூல்களையும் சென்னை விமான நிலையக் குப்பைக் கூடைக்குள் வீசிவிட்டு தன்னம்பிக்கையுடன் விமானத்தில் ஏறினோம்.

நம்மால் முடியும் என்பதைக் காட்ட இளம்புயல் திரைக் கதையை எழுதி முடித்தேன். அதைப் படித்த ரவிசங்கர் முகத்தில் மலர்ந்த சிரிப்பு என்னை மகிழ்வித்தது. கதையைப் படித்த வஸந்த் ஈழத் தமிழனால் முடியும் என்றார்.

இருவரும் எனக்குக் கை கொடுத்தார்கள். உங்கள் இருவர் உள்ளத்திலும் இந்த எண்ணம் மலரத்தான் நான் இவ்வளவு பாடுபட்டேன்! என் எண்ணம் நிறைவேறி விட்டது என்று மகிழ்வுடன் கூறினேன்.

அதுபோலத்தான் இந்தத் திரைப்படத்தைக் காப்பாற்றி வெற்றிப்படமாக மாற்றுகிறேன் என்றேன்.

நம்மால் முடியுமா?

முடியும்!

ஆம்; அடுத்த அத்தியாயத்தைப் பாருங்கள்.

✍

அத்தியாயம் - 20

இளம்புயல் திரைப்படம் இதுவரை எடுக்கப்பட்ட அவுட்புட்டைப் பார்த்தவுடன் எமக்கு ஒரு உண்மை தெரிந்தது. கண்டிப்பாக 75 வீதமாவது மேலதிகமாகப் படம் பிடிக்காவிட்டால் படத்தில் ஒரு தொடர்ச்சி இருக்காது என்பதே உண்மையாக இருந்தது.

மேலும் தமிழகக் கலைஞர்களான சிறீமன், கருணாஸ், பூர்ணிதா, சுஜிபாலா உட்பட எந்வொரு தமிழகக் கலைஞர் களையுமே இனி பயன்படுத்த இயலாது.

திரைப்படத்தின் முதல் பிரதியைக் கையில் எடுக்கும்வரை ஏற்படும் செலவு என்று மதிப்பிட்ட பணம் முழுவதுமே காலியாகிவிட்டது. அதைவிட பத்து வீதம் மேலதிகமாகச் செலவு எகிறிவிட்டது என்பதே உண்மையாகும்.

கையில் இருக்கும் 25 வீதமான படத்தை வைத்து மிகுதியை நிரப்ப வேண்டும். ஆனால் அது வெறுமனே இட்டு நிரப்பியதாக இருக்கக் கூடாது. எடுக்கப்பட்ட படத்தைவிட சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தச் சவாலைச் சந்திக்க நான், வஸந்த், ரவிசங்கர் மூவரும் தயாரானோம். சவால்கள் என்றாலே நமக்கு எப்போதும் சர்க்கரைப் பொங்கல்தான். ஆனால் இந்தச் சவால் எப்படி உருவாகியிருக்கிறது என்பதை யாரிடமும் கசிய விடக்கூடாது. நுட்பமாக சவாலை முறியடித்து காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இதுவரை எடுக்கப்பட்ட திரைப்படமும் தமிழகக் கலைஞர் களுடன் பணியாற்றிய அனுபவங்களும் நாம் கற்க நினைத்த அளவைவிட பல நூறு மடங்கு அனுபவத்தைத் தந்து விட்டன.

எரிந்த கப்பலை மீட்ட சிறுவனின் கதை எமக்கு மீண்டும் நினைவிற்கு வந்தது. மிகுதிக்கதையை உருவாக்கும் பணியை நானும் வஸந்தும் ஏற்றுக் கொண்டோம்.

இதற்கிடையில் வஸந்த ஒல்போ பல்கலைக்கழகத்தில் சினிமாத் தயாரிப்பு, பிரதியாக்கம், நவீன இசையமைப்பு, கணினி விளையாட்டுப் படம் தயாரிப்பு போன்ற விடயங்களைப் படிக்கத் தொடங்கினார்.

உலகத்தில் இதுவரை வெளியான வெற்றி பெற்ற திரைப் படங்களின் கதை உருவாக்கம், சினிமாக்கதை கட்டுமானம் பற்றிய பாடம் தொடர்பான கற்கையில் அவர் அதி உயர் புள்ளியைப் பெற்று தேறியிருந்தார். அவரும், நண்பர்களும் உருவாக்கிய குறுந்திரைப் படமொன்று பல்கலைக் கழகக் குறும்படப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றிருந்தது.

ஆகவே உலகத் தரமான திரைப்படங்களின் உருவாக்கத்தில் என்னென்ன உட்கட்டுமானங்கள் இருக்கின்றன, எத்தனையாவது செக்சனில் என்ன நடக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் கல்வி மூலமாக அவருக்குக் கிடைத்திருந்தது.

மறுபுறம் தயாரிப்பது தொடர்பாக தமிழில் எழுதப்பட்ட சிறந்த நூல்கள், வெற்றிபெற்ற தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தொடர்பான நூல்கள், உலகப் புகழ் பெற்ற திரைப்படங்களின் தயாரிப்பு நுட்பங்கள் தொடர்பான கிடைத்தற்கரிய நூல்களை எல்லாம் டேனிஸ் கல்வியாளர் உதவியுடன் பெற்று படித்துக் கொண்டேன். அப்போதுதான் பல பிரபல தமிழ் இயக்குனர்கள் எங்கிருந்து விடயங்களை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற உண்மைகளையும் கண்டறிந்தேன்.

இத்தகைய விரைவான பயிற்சிகளை ஒரு சுற்று முடித்துக் கொண்டு நமது கதையின் மூலக் கரு சிதைவடையாமல், எடுத்த

படத்தில் இழப்பும் வராமல் மீண்டும் கதையை எழுதினோம். அதற்குப் பிறகு திரைப்படத்தின் அவுட்டிப்பைப் பார்த்து மீண்டும் மீண்டும் திரைக்கதையைக் கட்டமைத்துச் செல்ல வேண்டுமென முடிவு செய்தோம்.

படப்பிடிப்புக்களை டென்மார்க்கில் ஆரம்பித்தோம். அஜிந் வீடியோ உரிமையாளர் நண்பர் புவனராஜா, அவர் மகன் சுரேந் ஆகியோருடன் இணைந்து படப்பிடிப்புகளை ஆரம்பித்தோம். திரைப்படம் எடுப்பதில் நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒரு வேறுபாடு இருந்தது. நாம் திரைப்படம் எடுக்கும்போது 24 மணி நேரமும் தயார் நிலையிலேயே இருப்போம். நள்ளிரவு ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் ஊர்வலம் போகிறது என்று இரவு 23.00 மணிக்கு தகவல் கிடைக்கும். நாம் அரை மணி நேரத்தில் அந்தக் காட்சியை எங்கு பயன்படுத்தலாமென்று திட்டமிட்டுக்கொண்டு அங்கே ஆஜராகிவிடுவோம். இப்போது நமது கையில் சொந்தமாக கமேரா இன்மையால் அப்படித் தயாராக முடியவில்லை.

ஒரு கோடி ரூபாயில் செட்போட்டாலும் உருவாக்க முடியாத காட்சிகளை நாம் எமது உழைப்பாலும், உறங்காத தேடலாலும் எட்டித் தொடுவது வழமை. நமது தலையணைக்குப் பக்கத்தில் கமேரா, அதற்கு அருகில் மேக்கப் பெட்டி போன்றவை இருக்கும். இப்படியொரு வேகத்தை உருவாக்க முடியாவிட்டாலும், எமது வேகத்திற்கு நண்பர் புவனராஜா இயன்றளவு உதவியாக இருந்தார்.

இதற்கிடையில் இன்னொரு கட்ட வளர்ச்சியை உருவாக்கத் திட்டமிட்டோம். தமிழ்நாட்டில் உள்ள எப். சி. பி. எட்டிங் ஸ்ரூடியோவிற்கு மணிக்கு 500 ரூபா வாடகை கொடுத்து இலட்சக் கணக்கில் இழந்து கொண்டிருந்தோம்.

இந்த நிலையில் தமிழகத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய ஸ்ரூடியோக்கள் எல்லாம் சென்று அவர்களுடைய எட்டிங் புறோ கிறாம்களையும் அவதானித்து, நீண்ட தகவல்களை எல்லாம்

கருத்துடன் உள்வாங்கி அறிக்கை ஒன்றை தமிழகத்திலேயே எழுதி வைத்திருந்தேன்.

அவர்களிடம் இருப்பதைவிட உயர்ந்த எடிட் மெஷின்களைத் தருவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தேன். எனவே, எடிட்டிங்கிற்கான அதி நவீன இயந்திரத்தை சுவீடனில் இருந்து இறக்குமதி செய்து, புதியதோர் எடிட் சூட்டை நமது வீட்டிலேயே அமைத்துக் கொண்டேன்.

சகல எடிட்டிங்கும் இனி நமது வீட்டிலேயே நடைபெற வேண்டும். வஸந்த், ரவிசங்கர் இருவருமே பூக்கள் படத்தைப் போல இளம்புயலையும் எடிட் செய்ய வேண்டுமெனவும் பணித்தேன்.

அப்பொழுது அவர்கள் சிறிது தயங்கினார்கள். உடனடியாக அவர்களுக்கு உலகத் திரைப்பட மேதை அகிரோ குரோசேவாவின் திரைப்பட அனுபவம் தொடர்பான நூலை எடுத்துவந்து அதில் நான் அடிக்கோடிட்டு வைத்திருந்த பகுதியை உரத்த குரலில் வாசித்துக் காட்டினேன்.

‘திரைப்படம் என்பது எடிட்டிங் போட்டில்தான் உருவாகிறது என்று கூறி பல திரைப்படங்களை அவர் உதாரணமாகவும் கூறியிருந்தார். அவர் கூறியது போல நமது திரைப்படமும் எடிட்டிங் மேசையில் உருவாகும் திரைப்படமே என்றும் அழுத்தம் திருத்த மாகக் கூறினேன்.

ஆயிரக்கணக்கான மணி நேரத்தை எடிட்டிங் மேசையில் செலவிட்டுத்தான் ஒரு நல்ல திரைப்படத்தைத் தரமுடியும். அதற்கான நேரத்தை தமிழகத்தில் மணிக்கு 500 ரூபா வாடகையும், பேட்டாவுமாகக் கொடுத்தால் செலவு எகிறிப் போய்விடும்.

புத்தம் புதிய எடிட் நிலையம் வீட்டில் உருவானது, ஒரு முழுமையான திரைப்பட எடிட்டிங் அனுபவத்தை வாடகை கொடுக்காமலேயே உருவாக்கும் பணியில் இறங்கினோம்.

அப்போது வஸந்த் மிகவும் சிறப்பான முறையில் புதிய திரைக்கதையில் முன்னோட்டத்தை எழுதிவந்து என்னிடம் தந்தார். படித்துப் பார்த்தபோது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

இதுவரை கதை எழுதி, படம் நடித்து, மற்றவர் செய்யும் டாச்சரால் எனது கண்களில் வடிந்த கண்ணீர் மாறி முதன் முதலாக ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிந்தது. மிகவும் சிறப்பாக அவர் கதையை வடிவமைத்திருந்தார்.

எமது அணியில் என்னைவிட சிறப்பாக திரைக்கதையை உருவாக்கும் ஒருவர் உருவாகிவிட்ட மகிழ்வு கிடைத்தது. நமக்கு வந்த சோதனைகளே எம்மை அந்த நிலைக்கு உயர்த்திவிட்டதை எண்ணி மகிழ்ந்தேன்.

பின்னர் படம் சென்சாருக்குச் சென்றபோது, பிரபல திரைப் பட மேதையும், தமிழக அரசின் சென்சார் போட் தலைவருமான பாபு ராமசாமி 'உங்கள் திரைப்படம் ஓர் எடிட்டிங் மேசையில் உருவான திரைப்படம்' என்று கூறினார்.

இதுபோல...

திரைப்படத்தில் நாயகன் கதையை உருவாக்குபவராக இருக்கிறார். ஒலி, ஒளி, எடிட்டிங், அனிமேஷன் என்று சகல விடயங்களிலும் தேர்ந்த ஒருவராக உள்ளார் என்று பிரபல கமேராமேன் கிச்சாஸ் வஸந்தைப் பாராட்டியபோது மேலும் ஒரு விடயம் தெரிந்தது. நாம் எதை எண்ணிப் பாடுபட்டோமோ அந்த விடயங்கள் பல பெரியவர்களின் வாய்களில் இருந்து பிரதி பலித்ததைக் கண்டேன்.

இனி பழைய இடத்திற்கே வருவோம்.

படத்தில் 75 வீதத்தையும் எந்தப் பெரிய நடிகரையும் போடாமலேயே எடுக்கப் போகிறோம். நீங்களே வில்லனாக நடிக்கலாமே என்று வஸந்த் கூறினார்.

ஏன்?...

இந்த மூலக்கதை உங்களுடைய உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்தது. நீங்கள் வில்லனாக நடித்தால்தான் அதன் உட்கரு வெளியில் வரும் என்றார்.

காலம் சிரித்தது...

என் உள்ளத்தில் சினிமா நெருப்பை மூட்டிய என் தந்தையால் அன்று என்னை ஒரு செலுலோயிட் சினிமாவில் நடிக்க வைக்க இயலாமல் போய்விட்டது. ஆனால் இன்று அந்த

வாய்ப்பை அவர் தன் பேரன் மூலமாக எனக்கு ஏற்படுத்தி தந்திருப்பதாக மகிழ்ந்தேன்.

இப்படி போட்டி போட்டு ஒருவரை ஒருவர் திரைப்படத்தில் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தோம். இனி அடுத்த அத்தியாயத்தில் குறைந்த விலையில் ஒரு திரைப்பட உருவாக்கம் குறித்த விபரங்கள் வருகின்றன. வாருங்கள் அங்கே போவோம்.

✍

அத்தியாயம் - 21

சினிமா என்பது விளையாட்டான விடயமல்ல. அதை வர்த்தகத்திற்குக் கொண்டு செல்லும்போது பல தகுதிகளை எதிர் பார்ப்பார்கள். பற்பல திரைப்படங்களைத் தயாரித்து, கெட்டு, நொந்து பின் வென்ற எத்தனையோ அனுபவஸ்த்தர்கள் இதில் இருக்கிறார்கள்.

நாம் நமது திரைப்படம் பற்றி என்னதான் பீற்றிக் கொண்டாலும் அவர்களை ஏமாற்ற முடியாது. ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்த்தவுடன் அது எவ்வளவு வருமானத்தை உழைக்கும் என்பதை அவர்களால் கணக்குப் போட்டுவிட முடியும்.

பிரபல திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் கலைப்புலி தானு நமது திரைப்படத்தைப் பார்த்துவிட்டு, இதனுடைய தயாரிப்புச் செலவு இவ்வளவு என்பதை துல்லியமாகக் கூறினார். நீரை விலக்கி, பாலை மட்டும் எடுக்கும் அன்னம் போல, நாம் கொடுத்த அநியாயமான கொடுப்பனவுகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டுக் கூறினார். தான் திரைப் படப் பெட்டியை மிதிவண்டியில் எடுத்துச் சென்று தியேட்டர் தியேட்டராகக் காண்பித்து கந்தசாமி வரை வந்தவன் என்றும் கூறினார்.

இளம்புயல் முதல் முயற்சி என்று கூறமுடியாதளவிற்கு தரமாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். நாம் தெரிவித்த ஒரு கோடி ரூபா வர்த்தகத்திற்கு யாதொரு பழுதும் செய்யாது என்றும் கூறினார்.

இவைகளை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால் ஒரு திரைப்படத்தை வடிவமைக்கும்போது அதன் விற்பனை வழிமுறைகள் பற்றி

ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். சென்சார் முடிந்தும், திரைக்கு வர முடியாமல் பெருந்தொகையான படங்கள் கிடப்பில் கிடக்கின்றன. எனவேதான் திரைப்படம் விலைப்படாவிட்டாலும் சொந்தமாக ரிலீஸ் செய்ய ஒரு நிதியை வங்கியில் வைத்துவிட்டுத்தான் பணிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

நிலைமை இப்படியாக இருக்கும்போது நாம் மிகுதியாக எடுக்கவுள்ள இளம்பயல் திரைப்படத்தின் 70வீதமான காட்சிகளுக்கு இந்திய வர்த்தகர் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது?

இப்போது நம்மிடம் பெரிய நடிகர்கள் இல்லை, பெரிய கமேராமேன் இல்லை, விலைசூடிய கமேரா கூட இல்லை. இருப்பினும் அதையெல்லாம் தாண்டி நடை பயில் புதிய திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டேன்.

கதையைத் தொடர்ந்து விறுவிறுப்புக் குறையாமல் நகர்த்துவது, டென்மார்க்கின் அழகிய கட்டிடக் கலைகளையும், இயற்கை வனப்புகளையும் திரைப்படத்திற்குள் கொண்டு வருவது என்றும் திட்டமிட்டேன்.

தமிழக நடிகர்களாலோ, திரைப்பட இயக்குநர்களாலோ மாதக்கணக்கில் வெளிநாட்டில் தங்கியிருந்து இங்குள்ள கட்டிடங்களைப் படமெடுக்க முடியாது. அவர்கள் பாடல் காட்சிகளுக்காகவே வெளிநாடுகளுக்கு அதிகம் வருவார்கள். ஆனால் நாமோ தேநீர் குடிக்க உட்கார்ந்தாலும் பல கோடி பெறுமதியான கட்டிடங்களிலேயே நமது பாத்திரங்களை நடமாட விட வேண்டுமென முடிவு செய்தோம்.

பல கோடிக்கணக்கான, குறோணர்களில் அமைக்கப்பட்ட டேனிஸ் கட்டிடங்களை எல்லாம் தெரிவு செய்து படம்பிடிக்க டேனிஸ் அரசு நமக்கு ஆதரவு வழங்கியது. பிரமாண்டமான தயாரிப்பு என்று கூறப்படும் படங்களில் கூட ஒன்று இரண்டு செட்டுகளே வரும். ஆனால் நமது படத்திலோ காட்சிக்குக் காட்சி பிரமாண்டமான டேனிஸ் கட்டிடங்களைப் பின்னணியாக்கினோம்.

தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவுவரை டேனிஸ் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியை ஒரு கதைபோல வடிவமைத்து, பின்னணியில் நகர விட்டோம். இது மற்றைய திரைப்படங்களில் காணமுடியாத விடயமாக இருந்தது.

படத்தை முடித்து, நாமே அதை எடிட் செய்து மூலக் கதையுடன் இணைத்தோம். அப்போதும் பற்றாக்குறை தெரிய வந்தது. உடனடியாக மறுபடியும் விவாதத்தில் உட்கார்ந்து கதையை வடிவமைத்தோம். இப்படி பல தடவைகள் படிப்படியாக முயன்று திரைப்படத்தை முடித்தோம்.

கடும் உழைப்பினால் மூன்று தடவைகள் சுகயீன மடைந்து துயருற்றேன். ஆயினும் இரண்டு நாட்களுக்கு மேல் எந்தச் சுகயீனமும் என்னைப் பாதிக்காத வகையில் துடிதுடித்து எழுந்தேன். திரைப்படத்தைப் பார்த்தபோது அதில் நான்கு அடுக்குகள் தவழ்ந்து போவதை என்னால் உணர முடிந்தது.

- டேனிஸ் கட்டிடக் கலையின் வரலாறு நகர்ந்து போகிறது.
- புதுமையான சிந்தனைகள் கொண்ட கதை வேகமாக நகர்கிறது.

• அற்புதமான இசை பாடலாக வந்துள்ளது. பாடல்களில் உள்ள வரிகளோ கதையை நெடிய வரலாற்றோடு இணைத்து விளக்குகிறது.

• பல ஒப்பற்ற தகவல்கள் திரைக்கதையோடு கதையாக சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆதித் தமிழரின் உலகளாவிய சிறப்பை இன்றைய நவீன விஞ்ஞானம் சிந்தனைகளுடன் இணைத்திருந்தன, அந்தச் செய்திகள்.

இத்தகைய நான்கு விடயங்கள் மட்டுமல்ல பார்க்கப் பார்க்க நாம் சொல்ல வராத மேலும் பல புதிய விடயங்களும் கதையில் உருண்டு போகலாயின.

இதற்குள் இன்னொரு விடயத்தையும் நாம் நோக்க வேண்டும். நாம் என்னதான் விலை உயர்ந்த கமேராவில் படமெடுத்து, டி.ஐ. செய்து, டி.ரி.எஸ் செய்து படத்தை சர்வதேச

தரத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென சதுராடினாலும் அந்த எண்ணத்தை சாத்திய மாக்குவது கடினம். தமிழகத்தில் உள்ள திரையரங்குகள் எதுவுமே ஒரேமாதிரியாக இல்லை.

மேலும் ஒரு திரைப்படம் கனடாவில் ஒரு மாதிரி தெரியும். டென்மார்க்கில் இன்னொரு விதமாகத் தெரியும். பாரீசில் இன்னொரு விதமாக இருக்கும். தமிழக ஓரிங் கொட்டகையில் வேறு விதமாக இருக்கும். யாழ்ப்பாணத்தில் நாம் முன் அறியாத இன்னொரு தரத்தில் இருக்கும்.

இதையெல்லாம் நேரடியாக அறிவதற்காக கனடா முதல் யாழ்ப்பாணம் ராஜா தியேட்டர் வரை சகல திரையரங்குகளையும் சென்று பார்வையிட்டேன். பல திரையரங்குகளில் திரைப்படங்கள் கமேரா கொப்பியில் பார்ப்பதைப் போல தெளிவற்றிருந்தன.

காரணம் என்ன?

பெரும்பாலான திரையரங்குகளில் இருக்கும் புரொஜெக்டர்கள் அரதப் பழையவையாக இருந்தன. மேலும் பெரும்பாலான திரையரங்குகளில் கடந்த கால் நூற்றாண்டிற்கு மேலாக மாற்றங்கள் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதும் தெரிந்தது.

படத்தின் ஒளி ஊடுருவிச் செல்வதற்காக சுவரில் பொருத்தப் பட்ட கண்ணாடிகள் 40 வருடங்களுக்கு மேல் பழையவையாக இருக்கும். சுட்டுப் பழுத்துப்போன இந்தக் கண்ணாடிகளே திரைப்படங்களை மங்கலாக திரையில் விழுத்தக் காரணமென நமது கமேராமேன் கிச்சாஸ் என்னிடம் கூறினார்.

இனி ஒலியை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்தில், டி.ரி.எஸ். செய்வதே நல்லது என்று கூறுவார்கள். மேலை நாடுகளுக்கு ஏற்று மதியாகும் தமிழ்ப் படங்கள் டி.ரி.எஸ். ஒலியுடன்தான் இங்கு வருகின்றன. ஆனால் இங்குள்ள 90 வீதமான திரையரங்குகளில் டி.ரி.எஸ். கிடையவே கிடையாது. டொல்பி டிஜிற்றல், ரி.எச். எக்ஸ் போன்ற ஒலித் தொழில் நுட்பங்களே உள்ளன.

மேலும் ஐரோப்பா உட்பட பல மேலை நாடுகளில் தமிழ்ப் படங்கள் காட்டும் திரையரங்குகள் தமிழகத்தின் ஓரிங்

கொட்டகைகளைவிட மோசமானவை என்பது தமிழகத்தில்
::பாரின் கனவு சுமந்த பலருக்குத் தெரியாது.

திரைப்படத்தின் கதையை மனத்திரையில் ஓடவிடும்போது
இதையெல்லாம் உணர்ந்துகொண்டுதான் ஓடவிடவேண்டும்.
ஆனால் டென்மார்க்கின் அழகிய கட்டிடங்களும், தூசு குறைந்த
மாசற்ற காற்று வெளியும் நமது படத்தில் வருவதால் இந்தத்
தடைகளைத் தாண்டி எல்லாத் திரைகளிலும் அழகைத்
தருவனவாக அமைந்தன.

இப்படியான பல விடயங்களைத் தேடல் செய்து
உருவாக்கப்பட்டதுதான் இளம்புயல் திரைக்கதை. இளம்புயலில்
நாம் என்ன சொல்ல வந்தோம் என்பதை அறிய அடுத்த
அத்தியாயம் போவோம் வாருங்கள்.

✍

அத்தியாயம் - 22

இணையத்தின் மூலம் உலக வர்த்தகத்தை ஒரு குடைக்கீழ் கொண்டு வந்து சிகரங்களைத் தொட முயல்கிறான் இனியன் என்ற தமிழன்.

டென்மார்க்கில் இருக்கும் அவன் ஒரு தீவை விலைக்கு வாங்கி கணியனும், வள்ளுவனும், சேக்கிழாரும் கண்ட ஒன்றே உலகம் என்ற உயர் தமிழ் கொள்கையை உலகின் முன் நிலை நிறுத்த முற்படுகிறான்.

ஐந்தே ஐந்து ஆற்றல் மிக்க கணினிகள் இருந்தாலே போதும், உலக வர்த்தகத்தையே கைக்குள் கொண்டு வந்து விடலாமென ஐ.பி.எம். கணினி நிறுவன அதிபர் ஜேம்ஸ் வாட்சன் சொன்னதும், 2000 வருடங்களின் முன் தமிழகம் பூங்குன்றத்தில் பிறந்த கணியன் சொன்னதும் வேறுவேறான கருத்தல்ல என்பதை உலக சமுதாயத்தின் முன் கொண்டுவர முயல்கிறான்.

அதே நேரம் இன்னொரு தமிழனான விக்னேஸ்வர் அணு சக்தியைப் பல கூறுகளாகப் பிரித்து, கடலடியில் வெடிக்க வைத்து செயற்கைச் சுனாமியை உருவாக்கத்திட்டமிடுகிறான். ஆறு, குளம், கடல், துறைமுக நகரங்களில் எல்லாம் சிறிது சிறிதாக சுனாமியை செயற்கையாக உருவாக்கி உலகை அழிக்க முயல்கிறான். அதன் மூலம் உலகின் நம்பர் வண்ணாக வர முயல்கிறான்.

இந்த இருதரப்பிற்கும் இடையே கடும் மோதல் வருகிறது. இனியன் வாங்கிய தீவை சுனாமி அழிக்கிறது. அப்போது வில்லனான விக்னேஸ்வர் ஓர் உண்மையைச் சொல்கிறான்.

தமிழர் உச்சநிலை அடையும் போது அதை அழிக்க சுனாமி வரும் என்கிறான்.

ஆக்க சக்தி தமிழன்!

அழிவும் சக்தி சுனாமி!

சங்கம் வளர்த்த தமிழனா, சங்கத் தமிழையே சாப்பிட்ட சுனாமியா? இதுதான் மூலக்கதை. இதை எந்த முறையில் சொல்வது? ஜேம்ஸ்பொண்ட் திரைப்படங்கள் உலகளாவிய ரீதியில் வெற்றிபெற்ற கதை சொல்லும் முறை கொண்ட படங்களாகும். ஆகவே அந்த முறையைப் பின்பற்றி இந்தக் கதையைச் சொல்லத் திட்டமிட்டோம்.

படத்தின் நாயகன் புயல் என்பவன் ஓர் ஈழத் தமிழன். புயல் வரும்போது யாருடைய அனுமதியையும் அது பெறுவது கிடையாது. அது போல தீமைகளையும், பழமைகளையும் அள்ளி வீசி புதுமைகள் தோன்ற அத்திவாரமிடும் ஒரு பாத்திரமே புயல்.

அதேவேளை இப்படியொரு திரைப்படத்தை எடுத்தால் அதனால் தமிழருக்குப் பெருமை, தலை நிமிர்வு என்றும் கருதினேன். இருப்பினும் இவ்வளவு பணத்தைச் செலவிட்டு ஒரு படத்தை எடுக்கிறோமே, அதில் எமது தாயகத்தின் வலியைச் சொல்லாவிட்டால் அது முழுமை பெறுமா என்ற கேள்வியையும் மனது எழுப்பியது.

தாயகத்தில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட விதவைகளின் மறுவாழ்வுச் செய்திகளை உள்ளடக்கி மொழி என்ற பாத்திரத்தை உருவாக்கினேன். விதவைகளைப் பார்ப்பதே தவறெனக் கருதிய சமுதாயத்தில் மொழியே விதவைகளுக்கு மாலையை எடுத்துக் கொடுத்து மறுமணங்களைச் செய்து வைக்கிறாள்.

புயல் இலங்கை வந்து குண்டு வீச்சால் இடிந்து கிடக்கும் கட்டிடங்களின் கற்களை ஆதாரமாக வைத்து உடைந்த வீடுகளை எல்லாம் திருத்துகிறான். அகதிக் கூடாரங்களில் இருக்கும் மக்களை ஒன்று திரட்டி சிறுசிறு தொழிற்கூடங்களை உருவாக்குகிறான். உலகமெல்லாம் அகதிக் கூடங்களில் வாழும் மக்களின் உரிமைக் குரலாக முழங்குகிறான்.

அத்துடன் நின்றுவிடவில்லைப் பாடல்களில் கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டுமெனவும் கருதினோம். வெறும் காதல் பாடல்களை எழுதி அரைத்த மாவையே அரைக்காமல் வித்தியாசமாகச் சிந்தித்தோம். திரைப்படத்தில் சொல்ல முடியாத வரலாற்றுச் செய்திகளை எல்லாம் பாடல்கள் சுமந்து வரவேண்டுமெனவும் கருதினோம்.

அதேவேளை ஆறு பாடல்களையும் ஒன்று சேர்த்துக் கட்டினால் திரைப்படத்தில் மூலக்கதையும் வெளிவர வேண்டும். அதைத் தவிர திரைப்படத்திற்குத் தேவையில்லாத ஒரு சொல் கூட பாடல் வரிகளுக்குள் இடம் பெறக் கூடாது.

சுமார் ஒருமாத காலம் பாடலுக்கான செய்திகளை எல்லாம் அட்டவணைப் படுத்தினேன். இதற்காகவே கடந்த 20 வருடங்களாக நான் வாசித்த பல்லாயிரக்கணக்கான தகவல்களை எல்லாம் ஏற்கெனவே பதிவு செய்து வந்திருந்தேன்.

அந்த உயரிய சிந்தனைகளை அடியொற்றி சுமார் பதினைந்து நாட்கள் தனிமையில் இருந்து பாடல்களை எழுதினேன். இரவு பகல் ஓய்வின்றி இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் இதுவே எனது தொழில்; வாழ்வு.

பாடகர் மாணிக்கவிநாயகம், மாலதி, சிறீநிவாஸ், சைந்தவி, கார்த்திக், எஸ்.பி.பி.ராமு, அனந்து, சோபியா, ரெய்கானா, ஃபிலேஸ்வர் போன்ற சிறந்த பாடகர்கள் எல்லாம் பாடல்வரிகளை பெரிதும் பாராட்டினார்கள். பாடல் வரிகளால் கவரப்பட்டு ஊதியத்தையே அரைப்பங்காகக் குறைத்து வாங்கினார் மாணிக்க விநாயகம். அனைத்துப் பாடல்களும் வெற்றிப் பாடல்களே.

ஜெட் எயார்வேஸ் போன்ற சர்வதேசப் பயணங்களை நடாத்தும் விமானங்களின் சிறந்த முதல் பத்துப் பாடல்களின் வரிசையில் இளம்புயல் திரைப்படத்தின் யாழிசையே செந்தமிழே என்ற பாடல் இடம் பிடித்து வான்வெளியிலும் சாதனை படைத்தது. போராட்டம் போராட்டம் என்ற பாடலைப் பாராட்டாதவர்களே கிடையாது.

மேலும் திரைப்படங்களில் பாடல்கள் வந்தால் கதை ஓட்டத்தில் தடங்கல்கள் ஆவதால் ரசிகர்கள் வெளியே சென்று விடுவார்கள். ஆனால் அதையும் தவிர்க்க இன்னொரு உத்தியையும் இணைத்தோம்.

இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற காவியங்களைத் திரைப்படமாகத் தரும்போது பாடல்களினால் இடையில் உள்ள கதைகளைக் கூறுவார்கள். இதனால் நடிக்கப்பட்ட காட்சிகள் போக மற்றைய சம்பவங்கள் பாடல்களாகவே நகரும்.

அதுபோல இந்தத் திரைப்படத்தில் மூலக்கதையை மேலும் தெளிவாக்க பாடல்களை உபயோகித்தோம். பாடல்களைப் பார்க்காது எழுந்து சென்றால் கதையைக் கோட்டை விட நேரும்.

படத்தை முதலாவது காட்சியாகப் போட்டுக் காட்டியபோது ஒரு தமிழக நண்பர் என் தோளில் தட்டி கையைக் கொடுத்துப் பாராட்டினார்.

‘நீங்கள் படத்தில் காட்டியிருக்கும் தீவதான் இலங்கை. அதை சுனாமியை ஏவி அழிக்கிறான் எதிரி. அதைத் தடுக்க தமிழனான புயல் போராடுகிறான். இலங்கையில் நடைபெறும் போராட்டத்தை சென்சார் போட் அனுமதிக்கக் கூடிய வகையில் அற்புதமாகக் காட்டியுள்ளீர்கள்’ என்று பாராட்டினார். அப்போதுதான் திரைப்படம் நாம் சொல்ல எண்ணாத பல செய்திகளைச் சொல்லப்போவது தெரிந்தது.

இவ்வளவு மட்டுமா? டப்பிங்கில் எப்படி ஓர் அழகான கருத்தியலை உருவாக்கினோம் என்பதையும் நீங்கள் அறிய வேண்டும். வாருங்கள் அதையும் பார்ப்போம்.

அத்தியாயம் - 23

திரைப்படத்தில் வரும் முக்கியமான ஜீவனுள்ள பஞ்ச்களை உருவாக்க ஏற்ற இடம் டப்பிங் நடைபெறும் இடம்தான். நகைச்சுவை நடிகர் வைகைப் புயல் வடிவேல் தனது பேட்டிகளில் எல்லாம் ஒரு விடயத்தை அழுத்திச் சொல்வார், டப்பிங்கில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று. அதுபோல நடிகர் விவேக்கும் டப்பிங்கிலேயே பல மாற்றங்களை, விசேட ஒலிகளைக் கொடுத்து புது மெருகேற்றுவார். அவர் சொன்னது சாதாரண விடயமல்ல, அதுதான் மகத்தான உண்மை.

இளம்புயல் திரைப்படத்திற்கான டப்பிங்கை தமிழகத் திரைப்படங்களுக்காகப் பதிவு செய்யப்படும் தமிழிலேயே பதிவு செய்வதற்கு நாம் முன்னரே முடிவு செய்திருந்தோம். ஆங்கிலம் உலகம் முழுவதும் பல்வேறு விதமாகப் பேசப்பட்டாலும், கொலிவுட் திரைப்படங்கள் பேசும் ஆங்கிலமே பொதுவாக ஏற்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. அதுபோல தமிழகத்தின் சினிமா தமிழை நாம் பயன்படுத்துவதென எண்ணிக் கொண்டோம். எமது திரைப்படத்தின் பிரதான வர்த்தக மையமே தமிழகம் தான்.

அப்போது பருத்திவீரன், சந்தோஷ் சுப்பிரமணியம் போன்ற பல வெற்றிப் படங்களுக்கு டப்பிங் பொறுப்பாளராக இருந்த நெல்லை சாலமனை நியமித்தோம். பருத்திவீரன் படம் சரியான பருத்தி வீரனானது டப்பிங்கில்தான் என்று சாலமன் அடிக்கடி என்னிடம் கூறுவார். அவருக்கு நமது படத்தைக் காண்பித்து சரியான டப்பிங் கலைஞர்களை அழைக்க ஏற்பாடு செய்தேன்.

ஒவ்வொரு நடிகருடைய உடலுக்கும், தோற்றத்திற்கும் ஒரு குரல் தன்மை இருக்கும். அதைவிட எந்தப் பாத்திரத்திற்கு எது குரல் என்று ஓர் 'பார்மூலா' இருந்தது. அவற்றை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி எமது மூலக்கதைக்கு ஒலியால் அழுத்தம் கொடுக்க முடிவு செய்தேன்.

நாம் பல துண்டுகளாகப் பொருத்தியிருந்த காட்சிகளையெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரியாத மொழி மாலையாகக் கோர்த்துச் சென்று அனைத்து வெற்றிடங்களையும் நிரப்பியது. எழுதிய மூலப் பிரதியில் இருந்ததை விட பல மேலதிகமான தகவல்களைச் சேர்த்து டப்பிங் ஒலியை டென்மார்க் அனுப்பியபோது, அதைக் கேட்டு, வஸந்த், ரவிசங்கர் இருவரும் பெரு மகிழ்வடைந்தார்கள்.

டப்பிங் பணியில் என்னோடு பாவல் சங்கரும், ஆணியேவ்ர படத்தில் உதவி இயக்குநராகப் பணியாற்றியவர்களில் ஒருவரான ஜெகனும் இருந்தனர். திரைப்படத்தில் ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஓர் உன்னதத் தகவல் வந்து போகும். அப்பொழுதெல்லாம் இருவரும் எழுந்து வந்து என்னைப் பாராட்டுவார்கள். மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். எப்படி பல வாழ்வியல் உண்மைகளை திரைக்கதையோடு கலந்து வழங்கினாரோ அதுபோலவே இளம்புயலும் வழங்கியது.

இதற்குள் இன்னொருவருவர் எம்மோடு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர்தான் சவுண்ட் என்ஜினியர் டேவிட். இவர் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் மு. கருணாநிதியிடம் ஒலியமைப்பில் மாநிலத்தில் முதலிடம் பெற்று தங்கப்பதக்கம் பரிசு பெற்றவராகும். தமிழ் மட்டுமல்ல தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற பல்வேறு மொழிப் படங்களின் டப்பிங்கில் பணியாற்றி வந்தவர். இளம்புயலுக்காக உண்மைக்கு உண்மையாக உழைத்து டப்பிங்கை அழகு படுத்தினார். இவருடன் எடிட்டர் பழனிச்சாமி, மீடியாசோன் முருகன் போன்றோரும் இருந்தனர்.

இந்த டப்பிங் முடிவில் பாரிய சிக்கல் ஒன்று வந்தது, சொந்தக் குரலில் பேசும் இரண்டு நடிகர்கள் டப்பிங் வர

மறுத்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்குரிய ஊதியத்தை முழுமையாவே கொடுத்துவிட்டாலும், டப்பிங்கிற்கு தனியாகப் பணம் கேட்டனர். வேறு வழியின்றி இருவருக்குமாக 70 ஆயிரம் கொடுத்து டப்பிங் செய்தேன். ஒப்பந்தத்தில் டப்பிங் முடித்ததும் தரப்படுமென ஒரு தொகைப் பணத்தைப் பிடித்து வைக்க வேண்டும் என்பதை அப்போது உணர்ந்து கொண்டேன்.

டப்பிங் மட்டும் ஒரு திரைப்படத்தை அழகுபடுத்தப் போதியதல்ல; எப்கட் மிகமிக முக்கியமானது. அதில் வல்லவரான ராஜ் என்பவரை அழைத்துவர முடிவு செய்தோம். அப்போது அவர் தசாவதாரம் படத்திற்கு எப்கட் செய்து கொண்டிருந்தார்.

எமது படத்தை ஒரு நாள் நள்ளிரவு 12.00 மணிக்கு பார்த்தார். அப்போது அவருடைய தேகத்தில் மெல்லிய நடுக்கம் தெரிந்தது. தசாவதாரத்திலும் கடைசியில் சுனாமி வருகிறது. நமது படத்திலும் வருகிறது. அதனால்தான் அச்சமடைந்தாரா என்று நினைத்தேன்.

ஆனால் தசாவதாரம் படத்தில் சுனாமி இயற்கையாக வருகிறது. நமது படத்தில் செயற்கையாக வருகிறது. ஆனால் பின்னர் படத்தை முன்னோட்டம் பார்த்த யகியாபாய் இந்தப் படம் தசாவதாரத்திற்கு முன்னர் வந்திருந்தால் சுனாமி வரும் கிளை மாக்ஸ் மேலும் தாக்கமுடையதாக இருந்திருக்கும் என்றார்.

எனினும் ராஜ் எப்கட் செய்ய உடன்பட்டார். மற்றவர்கள் சொன்ன சம்பளத்தைவிட அவருடைய சம்பளம் மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருந்தது. இருப்பினும் அவரையே செய்யும்படி கூறினேன். ராஜ் எம்மைவிட விசுவாசமாகப் பணியாற்றினார். அவரின் எப்கட் திரைப்படத்தை பல மடங்கு தூக்கி நிறுத்தியது.

ஆனால் இவை மட்டும் போதுமா? இல்லை. படத்தை டி.ரி.எஸ். செய்தாக வேண்டும். அதற்கு மீடியா ஆர்டிஸ்ட்ஹை ஒழுங்கு செய்தோம். கடைசி நேரத்தில் அவர்களால் முடியாமல் போனதால், ஆர்.கே.வி. ஸ்ரூடியோவில் அதைச் செய்தோம்.

ஆர்.கே.வி.யில் தில்சே போன்ற பெரு வெற்றி பெற்ற இந்திப் படங்களுக்கு சவுண்ட் என்ஜினியராக இருந்த பிரபு பணியாற்றினார்.

ஈழத் தமிழர் என்றாலே தனி விருப்புக் கொண்ட இவர் எமக்காக கடுமையாக உழைத்தார். அவரிடம் தாளம், சுருதி ஆகியவற்றை அழகுபட கையாழுவதில் சிறந்த ஞானம் இருந்தது.

இளம்பயல் படத்தில் தாளமோ, சுருதியோ எந்த இடத்திலும் பிசகிவிடக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக உழைத்தார். ஆனால் ஒலியைப் பொருத்துவதில் சில சிக்கல்கள் இருந்தன. சினிமா ஜாம்பவான்களையே கலங்கடிக்கும் அந்தச் சவாலை எப்படி எதிர்கொண்டோம் என்பதைப் பார்ப்போம்.

அத்தியாயம் - 24

பொதுவாக திரைப்படங்களை எடுக்கும் ஏரி - 3 கமேரா விற்கும், எச்.டி. கமேராவுிற்கும் இரண்டு பெரிய வேறுபாடுகளை வைத்திருந்தார்கள். திரைப்படக் கமேரா செக்கனுக்கு 24 பிரேமில் படம் பிடிக்கும், எச்.டி. கமேரா செக்கனுக்கு 25 பிரேமில் படம் பிடிக்கும். எனவே ஒரு செக்கனுக்கு ஒரு பிரேம் வேறுபாடு வரும்.

நாம் 25 பிரேம்களுக்கு அமைவாக பாடல்களைப் படம் பிடித்துள்ளோம், டப்பிங் செய்துள்ளோம். இனி திரைப்படத்தை பிலிமாக மாற்றுவதற்காக 24 பிரேம்களில் கொன்வேட் செய்யவும் வேண்டும். இந்த இடத்தில் செக்கனுக்கு ஒரு பிரேம் என்று எகிற ஆரம்பித்தது.

திரைப்படம் முழுவதையும் மொத்தம் பத்து ரீல்களாகப் பிரித்து பீப் இசை கொடுத்திருந்தார் எடிட்டர் சதீஸ். ஆனால் டி. ரி. எஸ். செய்தபோது தொடக்கத்திற்கும் முடிவுக்கும் இடையில் கால அளவு சமமாக அமையவில்லை.

பணம் இல்லாத காரணத்தினாலும், போதிய முதலீட்டை உருவாக்க முடியாத காரணத்தினாலும் பல விடயங்களை, அன்றாட நிதி நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு செய்திருந்தோம். ஆனால் அந்தத் தவறுகளுக்கெல்லாம் வட்டியும் முதலுமாக மேலதிக பணம் செலவிட வேண்டிய நிலை வந்திருப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

தொடர்ந்து இரண்டு மாதங்களாக ஒலியை சிங் செய்ய முடியாது ஆர்.கே.வி.யில் நாட்கள் கரைந்தோடின. அங்கு பணியாற்றியோருக்கு பேட்டா. உணவு என்று பெருந்தொகைப்

பணத்தை இழந்து கொண்டிருந்தோம். இரண்டு மாதங்களாக இரவு பகலாகப் போராடி, வீசா முடியும் கடைசி நாளிலும் முடியாமல் போய் வஸந்த் கவலையுடன் டென்மார்க் திரும்பினார்.

இதற்குள் மேலும் பல சிக்கல்கள். திரைப்படம் விலைப்பட்ட செய்தி தெரிந்து பணத்தைக் கறக்க புதுப்புது சீன்களை பலர் உருவாக்க ஆரம்பித்தனர். நான் தெரிந்தும் தெரியாதது போல நாடகமாடிக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு திரைப்படத்தைப் போலவே இந்தத் கூத்தாட்டங்களும் பதிவுக்காக அவசியமாக இருந்தது.

ஆர்க்கர் நிறுவனம் படத்தை டி.ஐ. செய்து பிலிமாக கொன்வேட் செய்யும் பணிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு நமது எடிட்டரின் ஸ்ரூடியோவில் இருந்து எடிட் செய்யப்பட்ட படம் ஹாட்டிஸ்க் மூலமாக பகுதி பகுதியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

டி.ஐ. செய்த படத்தின் அரைப்பங்கு ஏறத்தாழ நான்கு ரீல்கள் முடிந்த நிலையில் அவற்றைத் திரையில் போட்டுப் பார்த்தார்கள். அதைப் பார்த்ததும் வஸந்த் பெரும் அதிர்ச்சியடைந்தார். அந்த இடத்தில் வஸந்த் ஒல்போ பல்கலைக்கழகத்தில் சினிமாவை முக்கிய பாடமாகக் கற்காமல் போயிருந்தால் இளம்புயல் அடியோடு நாசமாகியிருக்கும்.

திரைப்படத்தின் பல இடங்களில் கிடையாக ஒரு கோடு விழுந்தது; படம் துள்ளித் துள்ளி ஓடியது. சின்னதாகவே அந்தத்தவறு தெரிகிறது, காரியமில்லை என்று ஒருவர் சொன்னார். இலங்கைத் தமிழர் படம்தானே, அவர்கள் இப்போதுதானே வளர்ந்து வருகிறார்கள் என்பதால் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் என்றார். இன்னொருவர்.

வஸந்த் எனக்கு போன் செய்து விடயத்தைச் சொன்னார். எடிட்டர் தரப்பு தமது பக்கமே சரி என்றது. டி.ஐ. செய்த ஆர்க்கர் தவறு தம்மிடம் இல்லை என்றது.

அப்போது எனது நினைவில் ஒரு சம்பவம் வந்தது. முன்னரே ஒரு நாள் தூண்டில் படத்தைத் தயாரித்த நமது ஊரவரான ராஜன்

இவ்வாறான தவறுகள் பரவலாக நடக்கும். பணத்தை உழைக்கும் ஆர்வத்தைப் போல செய்யும் தொழிலை நேர்மையாக, செம்மையாகச் செய்யும் ஆர்வம் பலரிடம் இல்லை என்றார்.

ஏற்கனவே தூண்டில் திரைப்படத்தை எடுத்து மிகப்பெரிய அனுபவங்களை அவர் பெற்றியிருந்தார். எனவேதான் இலட்சம் ரூபா சம்பளத்தில் ஒருவரை பொறுப்பாக நியமிக்க வேண்டும். டி.ஐ. செய்யும் இடத்திற்கும் எட்டிடிங் செய்து படத்தை அனுப்பும் இடத்திற்கும் உள்ள தொடர்பாடல் தவறுகளைத் தவிர்க்க இது அவசியமே அவசியம் என்றார்.

ஆனால் அனுபவக் குறைவால், செலவைக் குறைக்க வேண்டிய கட்டாய நிலையினால் அதைத் தவிர்த்திருந்தேன். கண்காணிப்பாளர் இல்லாவிட்டால் டி.ஐ. செய்யும்போது பிரேம் பிரேமாக டி.ஐ. செய்வதாகக் கூறி பின் சீக்குவன்ஸ் சீக்குவன்ஸாக உருட்டிவிடுவார்கள் என்றும் வேறு சிலர் கூறியிருந்தனர்.

ஆனால் அவுட்புட் தவறாக வந்தால் அது செய்தவர்களையே பாதிக்கும் என்று கருதியதால் அனைவரும் சரிவரச் செய்வார்கள் என்றும் கருதினேன். ஆனால் யாரிடம் தவறு இருந்தது என்று தெரியவில்லை. திரையில் வந்த அவுட்புட் சரியில்லை.

என்ன செய்யலாம்?

ஒரே நொடி ஒரே முடிவு! இதுவரை தயாரான நான்கு நெகட்டிவ் சுருள்கள், பொசிட்டிவ் யாவற்றையும் கணப்பொழுதம் தாமதிக்காமல் குப்பையில் வீசும்படி கூறினேன். ஐந்து இலட்சம் ரூபா நஷ்டம்.

இதற்கு முன் இளம்புயல் திரைப்படத்தின் பாடல்களைப் பதிவு செய்து டென்மார்க் கொண்டு வந்த 1000 சி.டி.க்களை ஒலித்தரம் சரியில்லாத காரணத்தால் அப்படியே குப்பையில் வீசிய அனுபவம் இருந்தது. அதன் பின்னர் ஏ.ஆர். ரஹ்மானின் என்ஜினியரான ரபீக்கின் ஸ்ரூடியோவில், மிகப்பெரிய இசைக் கலவை நிபுணர்களைப் பயன்படுத்தி பாடல்களை புதிதாக மிக்ஸ் செய்தோம். பெரும் பொருட் செலவில் அதைத் தயாரித்தோம்.

இப்படியாக சரியான தயாரிப்பை ரசிகனுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற விடயத்தில் நாம் யாருடனுமே சமரசம் செய்ய மறுத்தோம். பணம் கொடுத்து படம் பார்க்கும் ரசிகனை ஏமாற்ற நாம் விரும்பவில்லை.

எல்லாமே சரிதான், மேற்கொண்டு அடுத்த கட்டத்திற்குள் போவதற்குள் இனியாவது தவறைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். தவறு யாரும் காணாத ஓர் இடத்தில் ஒளிந்திருந்தது.

நாம் சொனி சினி ஆல்ரா உட்பட பல்வேறு வகையாக கமேராக்களில் படம் பிடித்து அவற்றை மாறி மாறி எடிட் செய்து இணைத்திருந்தோம். கமேரா, அதன் சட்டர் வேகம், அதன் தொழில் நுட்ப உள்ளடக்கம், பனசோனிக், சொனி நிறுவனங்களின் கமேராக்களின் உள்ளகக் கட்டமைப்பு வேறுபாடுகள் போன்றவற்றை நாம் டி.ஐ. செய்யும்போது கவனத்தில் எடுக்கவில்லை.

இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொள்ளாது சாதாரண தமிழகத் திரைப்படங்கள் போல சுழற்றிவிட்டதால் வந்தவினை. வெறும் தொழில் நுட்பப் படிப்பைப் படித்துவிட்டு வரும் இளைஞரை சினிமாவில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது. கண்டிப்பாக அவர்கள் கலைஞராக இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் பல நாசங்களைச் சந்திக்க நேரிடும் என்பதும் இங்கு முக்கிய விடயமாகும். இப்போது ஆர்க்கர் தமக்கு பேசியதைவிட நான்கு இலட்சம் அதிகமாகத் தரவேண்டும் என்றார்கள்.

ஒரு பொருளைச் செய்யும்போது இப்படியான தவறுகள் வந்தால் நிறுவனமே பொறுப்பேற்பது டென்மார்க் வழமை. ஆனால் அதுகுறித்து தெளிவான ஒப்பந்தம் எழுதாமையினால் ஆர்க்கருடன் வாதிட எம்மால் முடியாமல் போய்விட்டது. நான்கு இலட்சங்கள் பேசி பின் மூன்றரை இலட்சம் ரூபா மேலதிகமாகக் கொடுத்தோம். ஒரு நயா பைசா பாக்கி இல்லாத நிலையிலேயே நெகட்டிவைத் தந்தார்கள்.

மேலும் ஆர்க்கரில் சக்கரகட்டி படம் வந்தபோது எமது படத்தை சில காலம் தூக்கி வைத்துவிட்டதாக நண்பர் அருண் கூறினார். தீபாவளியை நமது படம் கோட்டைவிட அந்தத் தாமதமே

காரணமானது. அதனால் எமக்கு பலத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஈழத்தில் போர் தொடங்கி திரையிட முடியாத அவலத்தைச் சந்திக்கவும் நேர்ந்தது.

இந்த விரயத்தை யார் பொறுப்பேற்பது? யாருமில்லை. இவை எல்லாம் நாம் பெற்ற அனுபவக் கல்வி. அந்த அவலத்தை இன்னொரு ஈழத் தமிழன் பெறக்கூடாது என்பதற்காகவே பதிவு செய்கிறோம். தூண்டில் படம் எடுத்த நண்பர் ராஜன் கூறியதை நாம் கவனியாது விட்டதால் வந்தது நஷ்டம். ஆகவே இந்த நூலைப் படிப்போர் இவைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாவிட்டால் நம்மைப் போல பல இலட்சங்களை இழக்க நேரலாம்.

இனிமேல் எமது படங்களை நாமே டி.ஐ. செய்ய வேண்டுமென முடிவெடுத்து டென்மார்க்கில் உள்ள எமது வீட்டிலேயே அதற்கான கருவிகளை வாங்கி இணைத்தது பின் நடந்த கதையாகும்.

படத்தை டி.ஐ. செய்த பின்னர் படத்தின் ஒலியைப் பொருத்த வேண்டும். படத்தின் நேரமும் ஒலி நகரும் நேரமும் சமமாக வராவிட்டால் ஒலி பொருந்தாது. ஆனால் அதைப் பொருத்த தொழில்நுட்பத்தில் இடமிருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாக இழுத்தடித்த ஒலியமைப்பு நிறுவன நிபுணர்களிடம் அதைப் பொருத்துவதற்கான வழிமுறைகளைச் சொன்னேன்.

இதெல்லாம் உங்களுக்கு எப்படித் தெரியுமெனக் கேட்டார்கள். இதெல்லாம் தெரியாமல் நான் சினிமாவிற்கு வரவில்லை. ஒலி இன்றே பொருந்தவேண்டும், இல்லை, ஆர்க்கரின் முதலாவது படச்சுருள்களைக் குப்பையில் வீசியது போல உங்களின் ஒலி யமைப்பும் குப்பைக்கே போகும் என்று தெளிவாகக் கூறிவிட்டு நடந்தேன்.

போகுமுன் 'நான் அமைதியானவன்தான். ஆனால் வீரம் குன்றாத தமிழன். ஒரே நொடியில் சொந்த நாடு, உறவுகள், உழைத்த செல்வம் எல்லாவற்றையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு இன்னொரு நாட்டிற்குப் பறந்துபோன புலம் பெயர் தமிழன். தன்னம்பிக்கையே என் குரான், வேதம், பைபிள். குட்பை' என்று விட்டு நடந்தேன்.

ஓடி வந்தார்கள்... சவுண்ட் அற்புதமாகப் பொருந்தி வந்துவிட்டது என்றார்கள். ஆம்! தமிழில் வர்த்தக சினிமா தயாரிப்பதானால் பணம், திறமை மட்டும் இருந்தால் போதாது, உயிரைத் துச்சமாக மதிக்கும் வீரமும் வேண்டும். எவரைப் பற்றியும் பயப்படாது எல்லா உண்மைகளையும் நடுரோட்டில் போட்டுடைக்கும்படியாக இப்படியொரு நூலை எழுதவும் துணிவு வரவேண்டும். இல்லையேல் இந்தப் பாதையில் வண்டியோட்ட முடியாது.

வீரம் இல்லாவிட்டால் படம் வெளிவராது என்பது இதுவரையாரும் சொல்லாத திரைப்பட தயாரிப்பு இரகசியமாகும். படமெடுக்க மட்டுமல்ல, பகிஷ்கரிப்புக்குத் தூண்டி விடுவோரையும் தோலுரிக்க தேவையானது வீரம்தான்.

புலம் பெயர் தமிழனுக்கு ஒரு புதிய முகம்! புதிய அடையாளம்! இருப்பதை துணிச்சலுடன் சுட்டிக் காட்டியபோது தமிழகம் தலை வணங்கியது.

நான் போகுமிடமெல்லாம் தமிழகம் என்னை வரவேற்றது. அதுபோல பகிஷ்கரித்தவர்களை எல்லாம் பகிஷ்கரித்து புலம் பெயர் தமிழ் மக்களும் என்னை அலையலையாக ஆதரிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன?

தளராத தன்னம்பிக்கை!

உச்சிமீது வானிடிந்து வீழ்ந்தாலும் நான் அஞ்சப் போவதில்லை!

படம் தயாராகிவிட்டது!

வாருங்கள் முதலாவது காட்சியைப் பார்க்கப் போவோம்.

✍

அத்தியாயம் - 25

திரைப்படத்தின் முதலாவது காட்சி நென்னை பிரசாத் ஸ்ரூடியோ திரையரங்கில் காண்பிக்கப்பட்டது. வழமைபோல அன்றும் மழையும் புயலும் தாக்கத் தொடங்கின. புயல் என்று பெயர் சூட்டியதாலோ என்னவோ நமது திரைப்படத்தை புயலும் அடிக்கடி தாக்குவது தொடர்கதையாக இருந்தது.

கடும் மழை காரணமாக பார்க்க வந்த தொழில் நுட்பவியலாளர் மிகமிகக் குறைவாகவே இருந்தனர். சுமார் 25 பேர்வரையே அங்கு வந்திருந்தார்கள்.

திரைப்படம் காண்பிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு விநாடியுமே எனக்கும் கலக்கம்தான். ஒலி - ஒளி - டப்பிங் - டி.ரி.எஸ் என்று எத்தனையோ விடயங்கள் சரியாகப் பொருந்த வேண்டும். ஒன்று பிழைத்தாலும் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படும் மனது திக் திக்கென அடித்தது. இடைவேளை வரை யாதொரு சிக்கலும் இல்லாமல் வந்திருந்தது எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். மனதில் புதிய நம்பிக்கை பிறந்தது.

இடைவேளைக்குப் பின்னர் மேலும் வேகமாக நகரும் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகவே நம்பிக்கையுடன் மறுபடியும் திரை அரங்கினுள் நுழைந்தேன்.

படம் யாதொரு தவறும் இல்லாமல் நகர்ந்தது. இதழ்கள் பவளம் என்ற பாடலில் மட்டும் 'லிப் சிங்கிங்' சிறிது பொருந்தாமல் இருந்தது. அதை நாலு பிரேம்கள் சவுண்ட் நெகட் டிவில் அரக்கி சமன் செய்துவிடலாமென எடிட்டர் ஆவடி ரவி சொன்னார். ஜெமினி ஸ்ரூடியோவிற்கு எடுத்துச் சென்று அதையும் சரி செய்தோம்.

‘எத்தனையோ கோடிகளைக் கொட்டி செலவிட்டு, திரைப் படத்தை முடிக்கவே இயலாமல் தவிக்கிறார்கள் இங்குள்ள தயாரிப்பாளர்களில் பலர். ஆனால் நீங்களோ எங்கோ ஒரு நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்து இதை இத்தனை கச்சிதமாக முடித்திருக்கிறீர்கள்’ என்று பாராட்டினார் கிச்சாஸ்.

டென்மார்க்கில் தொலைபேசிக்குப் பக்கத்திலேயே வயிற்றுக்குள் பட்டாம்பூச்சி பறப்பது போன்ற உணர்வுடன் வஸந்த், ரவி இருவரும் காத்திருந்தார்கள். அவர்களுடன் திரைப்படத்தைப் பார்த்த அனைவரும் தொடர்பு கொண்டு கதைத்து வாழ்த்தினார்கள்.

இதற்குள் இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. இந்தத் திரைப்படம் நல்லபடியாக வரவேண்டுமென வல்வை முத்துமாறி அம்மனை வேண்டி வஸந்த் மூன்று ஆண்டுகளாக மாமிசமே சாப்பிடாமல் விரதம் அனுட்டித்து வந்தார். அவருக்குக் கிடைத்த பாராட்டுதல்கள் மகிழ்வுட்டின. அதேவேளை இங்குள்ள சிலருக்கு பாராட்டத் தெரியாது, பகிஷ்கரிக்க மட்டுமே தெரியும் என்பதை அவர்கள் அப்போது புரியவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்று தமிழகத் திரைப்பட வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஆரம்பித்து வைத்தேன். திரைப்படத்தில் பணியாற்றியவர்களுக்கு திரைக்கு முன்னால் வைத்து ஆளுக்கு 500 ரூபாய் பரிசு வழங்கினேன். இனி அலைகள் மூவிஸ் திரைப்படத்தை முதலாவது காட்சி பார்க்க வந்தால் அவர்களுக்கு 500 ரூபாய் பரிசு என்றும் கூறினேன்.

பணம் வாங்கிவிட்டோம், இனி படம் என்னவானால் எமக்கென்ன, நமக்கு வருமானமா வரப்போகிறது என்று எண்ணி, பலர் பாடல் வெளியீட்டு விழாவிற்கோ, திரைப்படத்தின் முதற் காட்சியைப் பார்ப்பதற்கோ வருவதில்லை. அப்படிப்பட்ட பொறுப்பற்ற மனிதர்களுக்கு இது ஒரு சவுக்கடியாகவும் அமைய வேண்டுமெனக் கருதினேன்.

மறுநாள் படம் பார்க்க வராமல் இருந்த அனைவரும் போன் செய்தார்கள். இப்படியெல்லாம் நடக்குமெனத் தெரிந்திருந்தால் ஓடி வந்திருப்போமே என்று பலர் வேடிக்கையாகக் கூறினார்கள். அத்தருணம் பலரிடம் ஒருவித பொருளற்ற வரட்டுச் சிரிப்பும் மலர்ந்தது. அதன் அர்த்தங்களை நுனித்து ஆராய்ந்தால் அதுவே கடந்த 75 ஆண்டுகால தமிழ்ச்சினிமாவின் வேதனை ஒலி என்பது தெரியவரும்.

‘பெரும் பணம் கொடுப்பது முக்கியமல்ல, திரைப்படம் காண்பிக்கப்பட்ட அன்றே வந்திருந்தவர்களுக்கு கையில் பணத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் சேவைக்கு நூறுவிதமான நன்றி தெரிவிப்பது மிகப் பெரிய விடயம். அவர்கள் பணியைக் குறை கூறாமல் மதிக்க ஒரு மனது வேண்டும். நீங்கள் கொடுத்தது பணமல்ல, அது தங்கத்தை விட பெறுமதியானது’ என்று ஆர்.கே. வி. ஸ்ரூடியோ நிர்வாகி சிவகாமி என்னிடம் நேரில் தெரிவித்தார்.

திரைப்படத்தின் முதலாவது பிரதி மட்டும் தயாரானால் போதாது, சென்சார் எடுத்தாக வேண்டும். இளம்புயலில் இலங்கை சம்பந்தமான காட்சிகள் நிறைய இருந்தன. போராட்டம் பற்றிய செய்திகளும் நிறைய இருந்தன. தணிக்கை சபை என்ன சொல்லப் போகிறது? அடுத்த பெரிய புயல் நமக்காக கருக்கட்டிக் கொண்டிருந்து.

தணிக்கைக்குப் போக முன்னர் தயாரிப்பாளர் சங்கத்திடம் திரைப்படம் நேரடியாக தமிழிலேயே தயாரானதாக உறுதிப்படுத்த வேண்டும். உடனடியாக 25,000 ரூபா கடடி தயாரிப்பாளர் சங்கத்தில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தேன். இளம்புயல் படத்தில் இருந்த துருக்கி நடிகை உல்டுஸ் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு அங்கிருந்த ஒருவர் இதை தெலுங்குப் படமெனக் கூறினார். அவருக்கு ஐயா இது தமிழ்ப்படமென புரிய வைக்க பெரும் பாடாகிவிட்டது. அதற்கு அடுத்ததாக சேம்பரிலும் பதிய வேண்டுமென்றார்கள். அதையும் செய்தேன்.

இதில் ஒரு முக்கியமான விடயத்தை வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்து திரைப்படம் தயாரிப்போர் புரிந்து கொள்ள

வேண்டும். ஐரோப்பாவில் நாம் ஒரு தொலைபேசியில் செய்யும் வேலையை சென்னையின் நெருக்கடி மிக்க சாலைகளில் அங்கு மிங்கும் ஓடிச் செய்ய ஒரு வாரம் ஓடிவிடும்.

தொலைபேசியிலேயே பல கருமங்களைப் பார்க்கும் எனக்கு அங்கிருந்த முறைமைகள் பலத்த மன உளைச்சலைத் தந்தன. ஆனால் ரோமாபுரியில் வாழும்போது நீ ரோமனைப் போல இரு என்ற பழமொழியை நினைத்து மனதை ஆற்றிக்கொண்டேன். கடந்த 23 வருடங்களாக ஒருவரை ஒருவராகவே மதித்து, இலஞ்சம், ஊழல் எதுவுமற்று வாழ்ந்ததால் பலத்த சிரமப்பட்டேன்.

சில நாட்களில் டென்மார்க்கில் உள்ள பிரபல படைப்பாளி ஒருவர் மதுபோதையில் என்னைத் திட்டினார். அப்போது 'நீ தமிழகம் சென்று அங்குள்ள தமிழனைப் போலவே மாறிவிட்டாய்' என்பது அவருடைய திட்டலுக்காக அவர் தேர்ந்தெடுத்த கடைசி வாசகங்களாக இருந்தது. இப்படி பல இழவுகளைத் தாங்கி சினிமாவிிற்காகவே அமைதியாக இருந்தேன்.

அதேவேளை பல கடுமையான பாரங்களை தலையில் சுமந்தபடி அனைத்துப் பணிகளையும் முடித்தேன். அத்தருணம் தொல். திருமாவளவனை வைத்து படம் தயாரித்து வந்த கோவை பிலிம் சிட்டி தமிழரசனும் அவர் நண்பர் கெல்வினும் எனக்கு பெரிதும் உதவினார்கள்.

இனி சென்சார் செய்து முடித்து திரைப்படத்தின் முதல் பிரதியுடன் டென்மார்க் சென்று திரையிட்டால் ஸ்பொன்சர் செய்தவர்களின் பணம் கிடைக்கும் அட்டா, நம்மில் ஒருவர் இப்படியொரு காரியத்தைச் செய்துள்ளார் என்று எண்ணிபெரு மனது கொண்டு நமது மக்கள் ஆதரவு தருவார்கள். அப்பணத்தை ஆதாரமாக வைத்து தமிழகத்தில் திரைப்படத்தை நாமே சிறந்த முறையில் திரையிட வேண்டுமென்பது எனது திட்டம்.

ஸ்பொன்சர் செய்த பலர் திரைப்படம் திரையிடப்படும் போது நாம் ஸ்பொன்சர் பணத்துடன் வராமலா விடப் போகிறோமென என்னை உசுப்பேற்றி விட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஸ்பொன்சர்

பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டி வந்ததால் திரைப்படத்தையே பார்க்காமல் ஓடியதையோ, ஐயா பணமும் வேண்டாம் எதுவும் வேண்டாம் நீங்கள் எனது நண்பர்களாகவே இருங்களென அவர்களைத் தேடி நான் ஓட வேண்டிய அவலம் வரப் போவதையோ அப்போது பாமரனான நான் அறியவில்லை. திரைப்படம் ரீலாக வராது என்று கருதித்தான் அவர்கள் ரீல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியாது இலவு காத்த கிளியாக சென்னையைச் சுற்றி ஓடிக் கொண்டிருந்தேன்.

திரைப்படத்தின் சென்சாரை வேகமாக முடித்தாக வேண்டும். அது சாதாரண விடயமல்ல. ஏற்கெனவே ஈழத்தில் எடுக்கப்பட்ட ஆணிவேர் திரைப்படம் பல ஆண்டுகளாக சென்சார் எடுக்க முடியாது கிடந்தது.

என்னோடு சுற்றியிருந்தவர்கள் எல்லாம் எதையோ சொல்லாது, அரைத்த கஞ்சா உருண்டையை தொண்டைக்குள் வைத்துக் கொண்டு ஓரக் கண்ணால் பார்வை வீசும் குதிரை போல மம்மித் திரிவதை பல காலமாக என்னால் உணர முடிந்தது. அவர்கள் இரகசியமாகக் கதைக்கும் உண்மையை என் காதில் போட்டால் அவர்கள் பிழைப்பு கெட்டு விடுமென கருதியிருக்கலாம்.

ஆம்! இந்தப் படத்திற்கு சென்சார் கிடைக்காது என்பதில் அவர்களுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தது. அதுவே அவர்களின் தயக்கத்திற்குக் காரணம் என்பதையும் எனது அறிவால் கண்டறிந்திருந்தேன்.

இப்போது தமிழகத்தில் இருந்த எனது நண்பர்களுக்கே தன்னம்பிக்கை கொடுக்க வேண்டிய அவலம் ஏற்பட்டது. எப்படி சென்சார் எடுத்தேன்? வாருங்கள் சென்சார் சபைத் தலைவர் பாபு ராமசாமியைப் பார்க்கப் போவோம்.

✍

அத்தியாயம் - 26

சினிமாவிற்குள் இறங்கினால்...

ஊழல், ஏமாற்று, இழுத்தடிப்பு, கறக்கும்வரை பணத்தைக் கறந்துவிட்டு, பணம் முடிந்தவுடன் அடியோடு கைவிட்டு விடுவது, பின் இதெல்லாம் சினிமாவில் சகஜமென சமாதானம் கூறுவது போன்ற விடயங்கள் மிகச் சாதாரணமானவை...

ஆனால்...

இதையெல்லாம் தாண்டி ஒரு மனிதனை நான் கண்ட தென்றால் அது சென்சார் போட் தலைவர் பாபு ராமசாமிதான். சினிமாவை குறை கூறுவது மட்டும் சரியான செயல் அல்ல, அதில் ஏராளம் நிறைவுகளும் உண்டு. நல் ஒழுக்கம் நிறைந்த மனிதர் பலர் தமிழ் சினிமாவில் இருக்கிறார்கள். அதற்கு அற்புதமான உதாரணம் பாபு ராமசாமி.

சென்சார் பணிகளை ஒழுங்குபடுத்த இலங்கை மட்டக் களப்பைச் சேர்ந்த சென்சார் முர்த்தியைத் தெரிவு செய்தேன். இவரைப்போல பல இலங்கைத் தமிழர்கள் தமிழகத்திலேயே திருமணமும் செய்து தமிழ் சினிமா வாழ்வோடு கலந்திருப்பது முக்கிய விடயமாகும்.

முர்த்தியின் காரியாலயத்திலேயே ஓர் இளைஞர் இருந்தார். படத்தைப் பார்த்து ஷாட்களாக பிரித்துப் பிரித்து எழுதுவது இவருடைய வேலை. படத்தைப் பார்த்த பின்பு அது எப்படி வரும் என்பதை நாடி பிடித்துப் பார்க்கக் கூடிய நல்லதோர் அனுபவசாவி.

எமது படத்தைப் பார்த்து, கதையை எழுதிய பின் பல நிமிடங்களாக என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். 'படம்

நன்றாக இருக்கிறது. சென்சாரில் சிக்கல்களைச் சந்திக்காது' என்று கூறினார். சென்சாருக்கு நாம் இப்போது விண்ணப்பித்தாலும் 14 நாட்களுக்கும் பிறகே படத்தைப் பார்க்கத் திகதி தருவார்கள் என்று சென்சார் மூர்த்தி கூறினார்.

நானோ டென்மார்க் புறப்பட மேலும் மூன்றே மூன்று தினங்கள்தான் இருந்தன. திரைப்படத்தின் கதையை சென்சார் போட்டிற்காக சுருக்கி எழுதி அனுப்பியிருந்தோம். அதை வாசித்துப் பார்த்த சென்சார் தலைவர் பாபு ராமசாமி 'கதை சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது; தொடர்ந்து ஒரேவிதமான படங்களைப் பார்த்த எனக்கு இதில் வித்தியாசம் தெரிகிறது' என்றார்.

செயற்கைச் சுனாமியை எப்படி ஏற்படுத்துவது, படத்தின் கிளைமாக்ஸ் எப்படி அமையப் போகிறது என்பதை எல்லாம் அறிய ஆவலாக இருப்பதாகச் சொன்னார்.

பாபு ராமசாமி சாதாரண ஆள் அல்ல. இந்தியாவின் தலைநகர் முதற்கொண்டு எத்தனையோ மாநிலங்களில் சினிமாவிிற்காகவே பணியாற்றிய அனுபவம் உடையவர். சுமார் ஐம்பது வரையான பல மொழிப் படங்களை இயக்கிய அனுபவம் கொண்டவர். இந்திய அரசு திரைப்படத் தயாரிப்பில் ஆழமான காலடிகளைப் பதித்தவர். திரைப்படங்களில் பணியாற்றும் உண்மைக் கலைஞர்களின் கஷ்டங்களை அறிந்தவர். எளிமையே வடிவானவர்.

காலையில் சென்சாருக்குக் கொடுத்தோம், 'இன்றிரவே சென்சார்... நானே நேரடியாகப் பார்க்க வருகிறேன்' என்றார். என் கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை. எத்தனையோ திரைப்படங்களை எல்லாம் உடனடியாகப் பார்க்க மறுத்து எழுந்து போனவர். எத்தனை அரசியல் செல்வாக்குடையோர் வந்தாலும் விலை போகாத மனிதர். அப்படிப்பட்ட சரியான நபரை நடுவண் அரசு சரியான பதவியில் அமர்த்தியிருப்பதைக் கண்டு கொண்டேன்.

மனது மகிழ்ச்சியடைந்தது, சென்னை நடிகர் சங்க திரையரங்கை தெரிவு செய்து அன்று மாலையே சென்சார்

காட்சிக்கு ஏற்பாடு செய்தேன். என்னோடு காரில் வந்த பாபு ராமசாமி படத்தைப் பார்ப்பதற்கு முன் நடிகர் சங்கத்தின் வாசலில் உள்ள விநாயகர் ஆலயத்தை மூன்று தடவைகள் சுற்றி வழிபாடு செய்தார். என்னையும் பின்னால் அழைத்துச் சென்றார்.

இவ்வளவு விலை கொடுத்து, படாத பாடுபட்டு தயாரிக்கப் பட்ட ஒரு திரைப்படம் எந்தவொரு விக்किனங்களையும் சந்திக்கக் கூடாது என்று அந்த விக்किனேஸ்வரரை வணங்கினார்.

நமக்கு யாரென்றே தெரியாத உயர்மட்ட அதிகாரி ஒருவர் நமக்காக ஆண்டவனை வேண்டிய காட்சியையும், நமது படத்தை பகிஷ்கரிக்க திட்டம் வகுத்த டென்மார்க் நண்பர்களையும், அதற்கு ஆதரவளித்த சுவிஸ் நண்பரையும் ஒரே தராசில் போட்டுப் பார்க்க என்றுமே நான் தவறுவதில்லை. பாபு ராமசாமி கலைஞன் மட்டுமல்ல மனிதனும் கூட என்பதை போகப் போக புரியலானேன்.

திரைப்படத்தை சென்சாருக்காகப் பார்ப்பதற்காக பாபு ராமசாமி, எல்லப்பன், நடிகை ஈ.வி. சரோஜாவின் சகோதரர் ஈ.வி. ராஜன் உட்பட மேலும் இரண்டு பெண்களையும் கொண்ட ஐந்துபேர் குழு அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

அவர்கள் படம் பார்க்கும்போது நாம் உள்ளே செல்ல இயலாது. வெளியேதான் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தனித் தனியாக இருந்து குறிப்புரைகளை எழுதுவார்கள். திரையரங்கிற்கு வெளியில் நான், பாவல் சங்கர், எட்டட்டர் சதீஸ் குரசேவா, மதுரைக் கண்ணன் உட்பட பலர் இருந்தோம். சென்சார் போட் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு பல கேள்விகளைக் கேட்பார்கள். அதற்கு நாம் உரிய பதில் கூற வேண்டும்.

இடைவேளையின்போது அவர்களுக்கு தேநீர் சிற்றுண்டி போன்றன வழங்கப்படும். அப்போதும் நாம் உள்ளே போக முடியாது. அவர்களுக்கு தேநீர் கொடுக்கச் சென்ற சிற்றூழியர் மகிழ்ச்சியுடன் ஓடி வந்தார்.

திரைப்படம் நல்ல வேகமாகப் போகிறது மிகவும் நன்றாக இருக்கிறதென்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், உங்களுக்கு வெற்றிதான் என்றும் கூறினார்கள். உடனடியாக அந்தத் தகவலை

டென்மார்க்கிற்கு போன் செய்து கூறிவிட்டு காத்திருந்தேன். படம் ஒகே ஆகிவிட்டது. யூ சேட்டி பிக்கற் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று மறுபடியும் சிற்றாழியர் வந்து இரகசியத் தகவல் தந்தார். உள்ளே வரும்படி அழைத்தார்கள். நானும் பாவல் சங்கரும் போனோம்.

படத்தின் நிறை குறைகளை எல்லாம் சென்சார் அதிகாரிகள் விலாவரியாகச் சொன்னார்கள். நல்ல படம், நல்ல முயற்சி, விறுவிறுப்பு குறையாத கதை, அதே வேளை நம்ப முடியாத சம்பவங்கள் சிலது இருந்தாலும் நல்ல முயற்சி என்று வாழ்த்தினார்கள்.

அப்பொழுது எனது கருத்துக்களைக் கூறும் வாய்ப்பு வந்தது. இந்த நூலில் உள்ள விடயங்களை எல்லாம் பிழிவு செய்து அவர்களிடம் கூறினேன். ஒன்றுவிடாமல் அத்தனை மோசடிகளையும் அவர்கள் முன் வைத்தேன். இத்தனை துன்பப்படும் ஒரு தயாரிப்பாளனை நீங்களாவது நோகடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென உணர்ச்சி பொங்கக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

திரையுலகில் நடைபெறும் அத்தனை தவறுகளும் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. எல்லோரையும், எல்லாவற்றையும் எடை போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிந்தது. 'கண்டவர்களின் பேச்சையும் கேட்டு நடக்காமல் சமந்தப்பட்டவர்களிடம் நீங்களே நேரடியாகச் சென்று பேசினால் பல விரயங்களைத் தவிர்க்கலாம்' என்றார்கள்.

படத்தில் முதல் பாடலில் வரும் நடிகை உட்டுசின் தொப்புள் தெரியும் இடம், இறுதிப் பாடலில் வரும் டேனிஸ் பெண்களின் தொப்புள் தெரியும் இடம் இரண்டையும் வெட்டினால் குழந்தைகள் முதல் பெரியோர் வரை பார்க்கக் கூடிய யூ சேட்டிபிக்கற் தருவதாகச் சொன்னார்கள்.

பாடலில்தானே சிறிய வெட்டு, அப்பாடா படம் தப்பியது பெரிய விடயமென நினைத்து வெளியே வந்தேன். அப்போது நான் ஒரு தவறை இழைத்துவிட்டதை உணரவில்லை. வஸந்த் கூறியபோது தான் எனது தவறை உணர்ந்தேன்.

அவர்கள் கத்திரி வைக்கும் இடங்களை வெட்ட அனுமதித்தால் இரண்டு பாடல்களுமே பறந்து விடும். ஓர் இசையமைப்பாளன் இடத்தில் இருந்து அந்த வலியையும், ஆபத்தையும் நான் நோக்கத் தவறிவிட்டேன்.

பாடலை கத்தரி போடாமல் காப்பாற்றப் பல இலட்சங்கள் செலவாகுமென பலர் கூறினார்கள். அந்த நேரம் எனக்கு ஆறுதல் கூறவோ அந்த நெருக்கடியில் இருந்து என்னை மீட்கவோ அங்கு யாருமே இல்லை. வல்லை முத்துமாரி அம்மனையும், வல்லிபுர ஆழ்வாரையும் வணங்கிவிட்டு தூங்க ஆரம்பித்தேன். என்னால் தூங்கவே முடியவில்லை.

நாளொன்று போவதற்கு நான்பட்ட பாடதனை தாளம் படுமோ தறிபடுமோ என்று பாரதி பாடியது நினைவிற்கு வந்தது. வேகமாக அடித்தது நெஞ்சு தோள்களில் வலி பரவியது மாரடைப்பு ஏற்பட்டு விடுமா? நமது கதை இந்த ஓட்டலிலேயே முடிவடையப் போகிறதா? என்றெல்லாம் மனது அலப்பாரித்தது.

என்ன செய்யலாம். விடியும் வரை காத்திருந்தேன். இனியாரையும் நம்பிப் பயன் இல்லை. ஒரேயொரு துணை பாபு ராமசாமி மட்டுமே. காலையிலேயே பாபு ராமசாமியைச் சந்தித்து, பாடல்களை வெட்டுவதை நான் விரும்பவில்லை என்று கூறினேன்.

‘அப்படியானால் ஒரேயொரு வழிதான் இருக்கிறது. படத்திற்கு ‘ஏ’ சேட்டிபிக்கத் தருகிறேன். வயது வந்தவர்கள் மட்டும் பார்க்கலாம் என்று போட்டிருக்கும். சம்மதமா?’ என்றார்.

ஆம்!

‘நாளை காலை நான் பம்பாய் செல்கிறேன். இன்று மாலையே படிவங்கள் எல்லாம் பூர்த்தி செய்து சென்சார் சேட்டிபிக்கற்றும் தந்துவிடுகிறேன்’ என்றார். ‘அதற்குள் படத்தை ரெலிசினி செய்து ஒரு டி.வி.டி. கொடுத்து விடுங்கள்’ என்றார். படத்தில் ஏதாவது மாற்றம் நடந்தால் சென்சார் அதிகாரிகள் கண்டறிய அந்த டி.வி.டி பயன்படுத்தப்படும்.

படத்தை ரெலிசினி செய்து கொடுத்து மாலை ஐந்து மணிக்கு காரியாலயம் மூட முன்னர் சென்சாரை எடுத்துவிட வேண்டும்.

சென்னையையே வெள்ளக் காடாக்கப் போகும் மழை தனது வரவை துளிகள் மூலம் காட்டியது. சொற்ப நேரத்தில் மழை கொட்டோ கொட்டென்று கொட்ட ஆரம்பித்தது.

நெருக்கடி நிறைந்த சென்னைச் சாலையில் வெள்ளம் முழங்காலைத் தாண்டி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. டி.வி.டி.யுடன் புறப்பட்ட எமது கார் அந்த வெள்ளத்தில் நீந்திக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரம் விதி மீண்டும் விளையாடியது. வீதியில் கிடந்த ஒரு கம்பி காரின் டயரில் குத்தியதில் டயர் வெடித்து கார் ரிம்மில் உருண்டது.

என்ன செய்யலாம்? அந்தப் பெரு வெள்ளத்தில் ஆட்டோ முதல் எந்த வாகனத்தையுமே பிடிக்க முடியாது. பாபு ராமசாமி நாளை காலை பம்பாய் புறப்படுகிறார். அவர் இல்லாவிட்டால் சென்சாரை எடுக்க முடியாது.

உடனடியாக டயரை மாற்ற மேலதிகமான டயர் சாரதியிடம் இல்லை. காரை உயர்த்த அவருடைய ஜாக்கால் முடியவில்லை. அதுவும் புரி தேய்ந்துவிட்டது. மழைக்குள் தோய்ந்தபடி காரை உயர்த்தி டயரைக் கழற்றினோம். தூரத்தில் இருக்கும் பஞ்சர் ஓட்டும் கடைக்கு ஓடினார் கார் சாரதி.

நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. சாஸ்திரிபவான் ஐந்து மணிக்கு முடிவிடும். நெஞ்சு படபடத்தது. மழை நின்றபாடில்லை. ஒரு மணி நேரத்தில் டயரை மாற்றியபோது நாம் தெப்பமாக நனைந்து விட்டோம். வேகமாகக் காரை ஓட முயன்றோம் முடிய வில்லை. வெள்ளம் அதைவிட வேகமாக ஓடியது.

திரைப்படங்களில் வரும் கிளைமாக்ஸ் காட்சியை விட மோசமான கிளைமாக்ஸ் காட்சியைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன். போகும்போது கார் சாரதியிடம், 'நாளை விமான நிலையம் போகவேண்டும். நேரத்திற்கு வந்துவிடு' என்றும் கூறினேன்.

சாஸ்திரிபவனுக்குள் நுழைய ஐந்து மணியாகி விட்டது. லிப்டை அழுத்தி சென்சார் போட் இருக்கும். ஐந்தாவது மாடிக்குச்

செல்ல, பாபு ராமசாமி இதுவரை காத்திருந்து, சற்று முன்னர்தான் போய்விட்டதாகக் கூறினார்கள்.

எல்லாம் முடிந்துவிட்டது.

எதற்கும் கடைசியாக ஒரு மன ஆறுதலுக்காக பாபு ராமசாமியின் காரியாலயக் கதவை மெல்லத் திறந்து பார்த்தேன். என் கண்களையே நம்பமுடியவில்லை. சிரித்த முகத்துடன் அவர் எனக்காகக் காத்திருந்தார். நான் எப்படியாவது வருவேன் என்று காத்திருப்பதாகச் சொன்னார்.

ஏமாற்று, இலஞ்சம் போன்ற சிக்கல்களில் மாட்டுண்டு போகாமல் என்னைக் காப்பாற்றவே அவர் நினைத்திருக்கிறார் என்பது தெரிந்தது. 'எதையும் ஒழிவு மறைவின்றி வெளிப்படையாகப் பேசும் வஞ்சகமற்ற உங்கள் உள்ளம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது' என்றபடி சென்சார் சேட்டிபிக்கற்றை கையில் தந்தார்.

எனது கண்களில் நீர் கசிவதைக் கண்டேன். திரைப்படமோ, சென்சாரோ எதுவுமே அதற்குக் காரணமல்ல. ஒரு மனிதனைக் கண்டுவிட்ட ஆனந்தமே அதற்குக் காரணம். கண்களைத் துடைத்துக் கொள்ளும்படி கூறினார். உடனடியாக காப்பி வரவழைத்துக் கொடுத்தார்.

முதல் தடவையாக ஊழல், இலஞ்சம் எதுவுமற்ற ஒருவரைக் கண்டிருக்கிறேன். 'உங்களுக்கு என்ன கைமாறு செய்வதென்றே தெரியவில்லை' என்றேன்.

'நீங்கள் எனக்கு எதுவுமே செய்ய வேண்டாம். ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் செய்யுங்கள்' என்றார். 'உங்கள் நாடு சென்றதும், அங்குள்ள மக்களிடம் இலஞ்சம் வேண்டாத, தேசப்பற்றுள்ள ஊழியர்கள் இங்கும் இருக்கிறார்கள். இந்த நாடு இலஞ்சத்தில் முழுகிவிட்டதெனக் கருதுவோர்க்கு என்போன்ற அதிகாரிகளும் இருப்பதைக் கூறுங்கள்' என்றார்.

எத்தனையோ கோடி போலியான கற்களுக்கு மத்தியில் தான் வைரம் மறைந்திருக்கிறதெனக் கூறிவிட்டு நடந்தேன்.

ஒரே ஒரு நாள் மீதமிருந்தது. அதற்குள் இந்த சென்சார் படிவத்தை பிலிம் செய்து ஒட்டி, நாளை இரவே டென்மார்க்குக்குப் புறப்பட வேண்டும்.

பல திரைப்படங்களில் இறந்து போனதாகக் கருதப்பட்ட வில்லன் திடீரென விழித்தெழுவது போல அடுத்த கிளைமாக்ஸ் வந்தது. வாருங்கள் பார்க்கப் போகலாம்.

✍

அத்தியாயம் - 27

சென்சார் சேட்டிபிக்கற்றை திரைப்படத்தின் முன்னால் பிலிம் செய்து ஒட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் விமான நிலையத்தால் திரைப்படத்தை டென்மார்க் கொண்டுவர முடியாது தடுக்க வழியிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் பிரசாத் ஸ்ரூடியோவின் முக்கிய நிர்வாக ஊழியர் ஜோதியைப் பற்றி சிறிது கூற வேண்டும்.

இவரை நான் இதற்கு பத்து தினங்களுக்கு முன்னரே சந்தித்து, பிரசாத் லேப்பில் படத்தை பிரதி செய்வது தொடர்பாகப் பேசியிருந்தேன். இவரும் பாபு ராமசாமியைப் போன்ற ஒருவர்தான். தனது காரியாலய சட்டங்களுக்கு அமைவாகப் பணியாற்றுவவர். இவரது பணி நேர்த்தியைப் பார்த்துவிட்டு, நீங்கள் மிகவும் வித்தியாசமான மனிதராக இருக்கிறீர்கள் என்று பாராட்டினேன்.

மூன்றே நாட்களில் செய்யும் பணிகளை ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் இழுத்தடித்த பல ஸ்ரூடியோக்களைப் பார்த்து களைப்படைத்திருந்த நான், பிரசாத் ஸ்ரூடியோ மிகவும் பெரிய தாபனமாக இருப்பதால் மேலும் மேலும் இழுத்தடிக்கும் சிகப்பு நாடா முறையே இருக்கும் என்றும் கருதினேன். ஆனால் ஜோதியைப் பார்த்தபோது எனக்கு புதிய நம்பிக்கை பிறந்தது. ஐரோப்பிய நாடொன்றில் பணியாற்றுவது போன்ற நேர்த்தி பிரசாத்தில் இருந்தது. நான் மறுபடியும் போனபோது, நான் கூறியது போலவே ஜோதி அதியார் பதவி பெற்றிருந்தார். நான் கூறியது பலித்துவிட்டது.

சென்சார் இணைக்கப்பட்ட பிலிம், திரைப்படத்தை விமான நிலையம் கொண்டு செல்வதற்கான கடிதம் உட்பட யாவும் மாலை 4 மணிக்கே தயாராகிவிடும் என்று ஜோதி கூறினார்.

அன்று தி.மு.க. கலைஞர் தலைமையில் ஈழத் தமிழருக்காக சென்னையில் மிகப்பெரிய பேரணி ஒன்றை நடாத்துவதாக அறிவித்திருந்தது. மாலை 3 மணிக்கு பேரணி ஆரம்பிக்கும் என்றும் கூறியிருந்தனர்.

ஏற்கனவே மழை காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்ட அந்த ஊர்வலம் இம்முறை கண்டிப்பாக நடைபெறுமென அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தருணம் தமிழக அரசின் வானிலைக் கணிப்பு நிலைய அதிகாரி இன்று மாலை மழை பெய்யாது என்று கூறியதை கலைஞர் ரீவி ஒளிபரப்பியது மனதிற்கு ஆறுதல் தந்தது.

எல்லா வேலைகளையும் முடித்து, பல இலட்சங்கள் பாககி யிருந்த பணத்தையெல்லாம் கொடுத்து முடித்து, டென்மார்க் புறப்படத் தயாரானேன். சரியாக மாலை 3 மணி. கலைஞரின் பேரணியும் ஆரம்பிக்க வேண்டிய நேரம் வந்தது.

ஏ.வி.எம். ஸ்ரூடியோவிற்கு முன்னால் உள்ள கடையில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். தொடங்கியது பேய் மழை. வானம் கறுத்து மூடி சோனாமாரியாகபொழியத் தொடங்கியது. அந்த மழை விடுமென்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிமிடத்திற்கு நிமிடம் குறைந்து கொண்டே போனது. வெள்ளமோ நிமிடத்திற்கு நிமிடம் உயர்ந்து உணவுக் கடைக்குள்ளேயே புகுந்தது.

இதற்கிடையில் டென்மார்க்கில் உள்ள நண்பர் புவன ராஜாவிற்கு ஒரு ரெய்லர் செய்யக் கொடுத்திருந்தோம், அதை டெவலப் செய்ய மதுரைக்கண்ணனை ஜெமினி ஸ்ரூடியோ அனுப்பியிருந்தேன்.

நான் ஏ.வி.எம், முன்னால், நண்பர் ஜெமினி ஸ்ரூடியோவில், திரைப்படப் பெட்டி பிரசாத் ஸ்ரூடியோவில். இப்படி முக்கோணப் போராட்டம் நடக்க இன்னொரு ஆபத்துக் கிளம்பியது. டி.ரி.எஸ்.

செய்யப்பட்ட சி.டி. இன்னமும் வந்து சேரவில்லை. அதை மீடியா ஆர்டிஸ்டர் இருந்து எடுத்து வருவதாக எட்டர் சதீஸ் கூறியிருந்தார். மழை நாலா பக்கத்தாலும் அடித்து முழங்கியது.

இனி மழையைப் பற்றி யோசிக்க முடியாது. காரியத்தில் இறங்குவதென தீர்க்கமாக முடிவு செய்தேன். ஓர் இளம் ஆட்டோக்காரர் அந்த வெள்ளத்திற்குள் என்னோடு பயணிக்க உடன்பட்டார்.

அவருடன் புறப்பட்டுப் போய் பிரசாத் ஸ்ரூடியோவில் இருந்து படப்பெட்டியை எடுத்துவந்து சன்சைன் ஹோட்டலில் வைத்தேன். அடுத்து எனது பாஸ்போர்ட், விமான ரிக்கற் இரண்டும் கே.கே. நகரில் இருந்தன. அவற்றை எடுக்காவிட்டால் பயணிக்க முடியாது.

வெள்ளக் காட்டில் படகாக மிதந்தபடி ஆட்டோ போனது. அங்கு போனபோதுதான் தெரிந்தது. வெள்ளம் கே.கே. நகரையே மூடி நிற்பது. அந்த வெள்ளத்திற்குள் நான் தேடிய வீட்டையே என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. கைத்தொலைபேசிகளும் தொடர்பற்றுப் போய்விட்டன.

பெரும் பதட்டமான நிலை. சுமார் அரைமணி நேரம் வெள்ளத்தில் அலைந்தேன். மழைநீர் கோர்த்து அங்கிருந்த மின்சாரக் கம்பிகள் அறுந்து கிடந்தன. மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டிருந்ததால் சற்று நிம்மதியாக இருந்தது.

திடீரெனக் கூர்ந்து பார்த்தேன். நான் தேடி வந்த வீடு அதுதான். அதற்குப் பக்கத்தில் நின்றுதான் வீட்டைத் தேடி அலைந்திருக்கிறேன். வெள்ளத்தில் ஒரு வீட்டைப் பார்ப்பதும் வெள்ளம் இல்லாமல் பார்ப்பதும் இரு வேறு காட்சிகளாகும். அங்கு சென்று பாஸ்போர்ட், ரிக்கற்றை எடுத்துக் கொண்டு வேகமாகத் திரும்பினேன்.

அந்த வெள்ளத்தில் என்னோடு பயணித்து வந்த ஆட்டோக்கார இளைஞரைக் காலில் விழுந்து வணங்க வேண்டும் போலிருந்தது. அவரின் உதவியுடன் சுமார் ஏழு மணியளவில் சன்சைன் ஓட்டலுக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டேன்.

அங்கிருந்து எட்டு மணிக்கு விமான நிலையம் புறப்பட்டாக வேண்டும். ஜெமினி ஸ்டுடியோவில் நண்பர் புவனராஜாவின் ரெயிலரை முடிக்க முடியாது மதுரைக்கண்ணன் திரும்பி விட்டார். அன்று அந்த வெள்ளத்தோடு வெள்ளமாகப் போன ரெயிலரை இன்றுவரை காணமுடியவில்லை.

மதுரைக் கண்ணன் வாடகைக் கார் சாரதிக்கு போன் செய்து பார்த்தார். படு மோசமான டிராபிக். ஊர்வலம் போனவர்களின் வாகனங்களால் சென்னையே நிறைந்து கிடக்கிறது. நகரவே முடியவில்லை என்றார்.

நண்பர் சதீஸ் குரசேவாவிற்கு போன் செய்து டி.ரி.எஸ். எப்போது வருகிறது என்று கேட்டேன். மழை வெள்ளத்தில் தத்தளித்தபடியே. ரியல் இமேஜ்ஜில் இருந்து வந்து கொண்டிருப்பதாகவும், தனது மோட்டார் சைக்கிள் எட்டு மணிக்கு சன்சைன் வந்துவிடுமென்றும் கூறினார்.

அதற்குள் பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்து திரைப்படத்தை எனது பயணப் பெட்டிக்குள் வைத்து, கொண்டுவந்த உடைகள் உட்பட எல்லாப் பொருட்களையும் அங்கேயே விட்டுவிட்டு புறப்படுவதென முடிவு செய்தேன். திரைப்படப் பிரதி மட்டும் 35 கிலோ.

இடையில் ஓர் அச்சம் - திரைப்படப் பிரதி விமானத்தில் லக்கேஜ்ஜில் தொலைந்து விட்டால் என்ன செய்வது? அடுத்த வாரமே திருட்டு டி.வி.டி. வந்துவிடும், ஆகவே முதலாவது ரீலையும், கிளைமாக்ஸ் வரும் கடைசி ரீலையும் கையோடு எடுத்துச் செல்லும் பெட்டியில் வைத்துக் கொண்டேன்.

விமான நிலையத்தால் ரீலைக் கொண்டுவரும்போது பல சிக்கல்கள் வருமென ஆளுக்கு ஆள் கதைகள் பல கூறியிருந்தார்கள். அவர்களின் ஊகங்களும், செவிவழிச் செய்திகளும் மனதில் திகிலாக ஆடின. ஆனால் எட்டு மணியும் தாண்டிவிட்டது, கார் வரவில்லை.

கடைசியாக பல இடங்களுக்குத் தொடர்பு கொண்டு வாகனங்களை வாடகைக்கு அழைத்தபோது யாருமே கிடைக்க

வில்லை. நேரம் ஒன்பது மணியாகிவிட்டது. திடீரென ஓர் இளைஞர் தான் வருவதாகக் கூறினார். அவர் மிகவும் திறமைசாலி. சென்னையின் பிரதான சாலைகளைத் தவிர்த்து ஒழுங்கைகளாலும், குறுக்கு வழிகளாலும் ஓடி விமான நிலையத்தை எட்டிப் பிடித்தார்.

விமான நிலையத்தில் அன்று பார்த்து யாதொரு கெடு பிடிகளோ கூட்டமோ இல்லை. தீபாவளி வருவதால் அங்கிருந்து யாரும் புறப்படவில்லை. ஒருவாறு படப் பெட்டியை லக்கேஜ்ஜில் போட்டு விமானத்தில் ஏறினேன் ஆட்களே இல்லை. நான் இருக்கைகளில் கால் நீட்டிப் படுக்கலாம். ஆனால் படுக்க முடியவில்லை. ஆண்டவனே, திரைப்படப் பெட்டி நமது முன்னைய மலபார் போலீஸ் படப்பெட்டிபோல தொலைந்து விடாமல் வந்து சேரவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டேன். விமானம் தட தடவெனப் பறப்பெடுத்தது.

டென்மார்க் வந்ததும் வேமாக லக்கேஜ் வரும் இடத்தை நோக்கி ஓடினேன். பெல்ரில் ஒவ்வொரு பெட்டியாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது, ஆனால் எனது பெட்டி மட்டும் வரவில்லை. நேரம் ஆக ஆக மனதில் கலவரம் பரவியது.

ஒளிவிளக்கு திரைப்படத்தில் எம்.ஜி.ஆர். ஒரு தொடக்கக் காட்சி வைத்திருப்பார். எம்.ஜி.ஆர். கீழிருந்து ஓடி வருவார். முதலில் அவர் தலை தெரியும், பின்னர் படிப்படியாக உடல் மேலே வரும். அதுபோல இளம்புயல் படப்பெட்டியும் கீழே இருந்து மேலே வருவது தெரிந்தது. கலவரப்பட்ட மனம் மெல்ல அமைதியானது.

பெட்டி கையில் கிடைத்ததும் வஸந்திற்கு போன் செய்தேன். உடம்பிலிருந்து களைப்பு அறவே நீங்கிவிட்டது. நமது உற்பத்தியை அதற்காகப் பாடுபட்ட கலைஞர்கள் கரங்களில் ஒப்படைக்க நேரம் வந்துவிட்டது. சென்னையில் நான் பட்ட துன்பங்கள் எல்லாம் மெல்ல மெல்ல மறைவது தெரிந்தது.

ரயில் வண்டியில் ஏறி நான்கு மணி நேரத்தில் நான் வாழும் கேர்னிங் நகரை வந்தடைந்தேன். அங்கே வஸந்த், ரவி, சீறிராஜன், அர்ச்சுனா, மிதிலா, எனது மனைவி பவானி ஆகியோர் மலர்ச்

செண்டுடன் எனக்காகக் காத்திருப்பது தெரிந்தது. என்னைக் கட்டித் தழுவி படப்பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு வேகமாக ஓடினார்கள்.

திரைப்படத்தைப் பார்க்க மறுநாளே ஏற்பாடானது. வஸந்த், ரவி, ஜெயராஜ், அர்ச்சனா, சிறீராஜன் உள்ளிட்ட குடும்பத்தினர் பார்த்தனர். பார்த்தபின் அவர்கள் பூரண திருப்தி தெரிவித்தனர்.

திரைப்படத்தை உடனடியாக டென்மார்க்கில் திரையிடத் திட்டமிட்டோம். கால இடைவெளி கொடுத்தால் பூக்களுக்கு அனுப்பியது போல மொட்டைக் கடதாசிகள் அனுப்பப்படும் என்பதால் குறுகிய அவகாசத்தில் திரையிட முடிவு செய்தோம். மூன்றே மூன்று நாட்களில் வெளியிடப் போவதாக அறிவித்தோம்.

எஸ்.எம்.எஸ்.போர்கள் நடைபெறும் உலகில் மூன்று நாட்கள் மிகவும் அதிகம். பழைய காலத்து மூன்று மாதங்களை விட இன்று 3 நாட்கள் அதிகமான கால இடைவெளியே. இளம்புயலுக்கு ஆப்பு வைக்க இரகசியமான திட்டம் எப்போதோ தீட்டப்பட்டுவிட்டது தெரியாமல் நாம் பாமரத்தனமாக நடந்துவிட்டதும் தெரிந்தது.

அதன்பின் நடந்த அநீதிகளை எல்லாம் இந்த நூலின் முதலிலேயே கூறிவிட்டேன். இத்தனை அவலங்களைத் தாண்டி வருகிறோமே என்ற உண்மை தெரியாது, நம்மில் சிலர் செய்த தவறுகள் பாமரத்தனமானது என்பதை நாம் மட்டுமல்ல, புலம் பெயர் தமிழர் அனைவருமே மறைமுகமாகவும், சிலர் வெளிப்படையாகவும் கண்டித்தார்கள். ஆனால் அனைத்துமே காலம் கடந்தவையே.

இந்த விடயங்களை எல்லாம் இரண்டு டேனிஸ் அதிகாரிகள் என்னிடம் கேட்டு உறுதி செய்து கொண்டார்கள். சிறு பொழுதில் அவர்கள் கண்கள் கலங்கின. ‘உங்கள் இனத்தில் மட்டும் ஏன் இப்படி ஓர் அவலம் நிலவுகிறது?’ என்று கேட்டார்கள். ‘ஒரு பானைச் சோற்றிற்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது போல உங்கள் இனத்தின் எதிர்காலம் எப்படியாகப் போகிறது என்பதை இதை வைத்தே எங்களால் உணர முடிகிறது’ என்றார்கள்.

எமது இணையப் பக்கங்களை அழிக்கும் முயற்சியைத் தடுக்க ஓர் அமெரிக்க நிபுணரும் இன்னொரு அவுஸ்திரேலியரும்

உதவி வருகிறார்கள். 'நாம் எத்தனையோ இணையப் பக்கங்களைப் பாதுகாக்கிறோம். அந்த மொழிகளில் இல்லாத பெரும் தாக்குதல் உங்கள் பக்கங்கள் மீதே நடக்கிறது. ஏன் உங்கள் இனத்தில் மட்டும் இப்படி? எனக் கேட்டு வந்தவர்கள் இளம்புயலுக்கு நடந்த நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு டேனிஸ்காரர் கூறிய கருத்தையே அவர்களும் கூறினார்கள்.

உலகத்தில் எல்லா விடயங்களையுமே சட்டமாக எழுதி நிர்வாகம் நடைபெறும் ஒரே நாடு டென்மார்க். அந்த நாட்டில் ஒரு வரிசூட எழுத்திலான சட்டங்கள் இல்லாமல் நடக்கும் தமிழர் நிர்வாகங்களும் ஒழுங்கற்ற முடிவுகளுமே இதற்கெல்லாம் காரணமாகும்.

எதிர்கால வரலாற்றை எழுத வருவோர், சமூக ஆய்வுகளை நடாத்த வருவோர், இனிமேல் திரைப்படம் எடுக்க வருவோரென அனைவருக்குமே இப்படியொரு எழுத்து வடிவிலான நூல் அவசியமாகும். இது சட்டமல்ல ஆனால் எழுதப்பட்ட உருப் படியான சட்டமில்லாத ஒரு இனத்தின் வாழ்க்கையைச் சந்திக்க உதவும் ஆவணமாகவே உள்ளது.

இனி திரைப்படத்தை தமிழகத்திலாவது வெளிக் கொண்டுவர ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கருதினேன். ஆனால், ஏகலைவனின் பெருவிரலை வெட்டியது போன்ற செயல் நடந்தது. பெருவிரலே போனாலும் காரியமில்லை, நான்கு விரல்களுடன் போராடப் புறப்பட்ட கதையைப் பார்க்க வாருங்கள்.

அத்தியாயம் - 28

இளம்புயலை எப்படி வெற்றிகரமாகத் திரைக்குக் கொண்டு வருவது, அதற்காக என்னென்ன அதிரடி ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்வதென மிகச் சிறந்த திட்டமொன்றைத் தீட்டி வைத்திருந்தேன். இதுவரை தமிழகத்தில் நடைபெற்றிராத அந்தப் புதுமையை மெல்ல மெல்ல நிறைவேற்ற ஆரம்பித்தேன்.

தமிழகத்தின் பல நகரங்களிலும் வஸந்த் திரைப்பட ரசிகர் மன்றங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இளம்புயல் திரைப்பட போஸ்டர் கட்டி, அன்னதானங்கள் பல நகரங்களில் நடந்து கொண்டிருந்தன. மதுரைக் கண்ணன் அதைச் செய்து கொண்டிருந்தார். முத்து என்பவர் வஸந்த் திரைப்பட ரசிகர் மன்றத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

நான் தமிழகம் வருவதற்கு முன்புள்ள பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவும் மற்றைய பணிகளுக்குமாக வஸந்த் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஓர் ஆண்டு விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு தமிழகம் சென்றார். திரைப்படத்தை முற்றாக விற்றுவிட அவர் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென அறிவித்திருந்தேன். முடியாவிட்டால் நான் வந்ததும் இளம்புயல் தமிழகமெங்கும் வீசும், வீச வைப்பேன் என்றும் கூறினேன்.

தமிழகத்தில் யாரும் திரைப்படத்தை விலை கொடுத்து வாங்கிவிட மாட்டார்கள். நீங்களாகத் திரையிட வேண்டும். அது நன்றாக ஓடினால் அதன்பின் விலை கேட்டு வருவார்கள். சென்சார்

போட்டில் படத்தைப் பார்த்தவுடன் ஈ.வி. ராஜன் அவர்கள் என்னிடம் சொன்ன அனுபவபூர்வமான வார்த்தைகள் இவையாகும்.

எனினும் திரைப்படத்தின் தியேட்டர் உரிமைகளை விற்றுவிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வஸந்த் செலவிட்ட நாட்களும், பணமும் அதிகம். சுமார் பதினைந்து தடவைகளுக்கு மேலாக படத்தை பலருக்கு திரையிட்டுக் காட்டினார் எந்தப் பயனுமே கிடைக்கவில்லை.

அப்போது ஈழத் தமிழருக்காக பெரும் உணர்ச்சிப் பேச்சுகளை தமிழகத் தலைவர்கள் பேசிய காலம். எனவே அரசியல் தலைவர்கள், திரைப்படப் பிரமுகர்கள் என்று பலரைச் சந்தித்து வஸந்த் ஆதரவு கேட்டார். எல்லோரும் ஏகமானதாக உதவுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எதுவுமே நடக்கவில்லை.

திரைப்படம் என்பது ஒரு தொழில். ஆகவே பணரீதியாக நடட்டம் வரலாம் என்ற அச்சத்தில் யாருமே உதவவில்லை. மேலும் எமக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நன்மை என்னவென்பதற்கும் எம்மிடம் விடை எதுவும் இருக்க வில்லை. 3 மாதங்களும் 3 இலட்சம் ரூபாயும் நாசமானதே மிச்சமாக இருந்தது.

இருப்பினும் வஸந்தும், மதுரைக்கண்ணனும் சேர்ந்து, இந்தி, தெலுங்கு போன்ற இந்தியாவின் மற்ற மொழிகளுக்கான உரிமையை விற்பனை செய்யத் தொடங்கினார்கள். தமிழகத்தில் தயாரான படங்களை விட இளம்புயலின் வேற்று மொழி விற்பனை வேகம் அதிகமாக இருந்தது. துன்பத்திலும் ஓர் இன்பமாக அமைந்தது.

திடீரென ஒருநாள் நண்பரொருவர் தானே திரைப்படத்தை வாங்குவதாகக் கூறி அட்வான்ஸ் பணத்தை செக்காக எழுதிப் போஸ்ற் செய்துவிட்டு, இரண்டே நாட்களில் வஸந்தை வந்து சந்தித்தார். 'இன்று நல்ல நாள், உடனடியாக படத்தின் உரிமையை சம்பிரதாயமாக எழுதிக் கொடுங்கள். ஒரு வாரத்தில் முழுப் பணமும் கையில் தந்துவிடுகிறேன்' என்றார்.

என்னிடம் வஸந்த் விடயத்தைத் தெரிவித்தார். நண்பரின் காசோலை இன்னமும் பணமாகவில்லை. முழுப்பணமும் கைக்கு வரவில்லை. எப்படி உரிமையை எழுதிக்கொடுக்க முடியுமென அவரிடம் கேட்டேன். அவரோ, இன்று நல்ல நாள் என்று மன்றாடினார்.

ஆனால் நானோ அதற்கு உடன்படவில்லை. 'நல்ல நாள், தீய நாள், காலம், நேரம், சாஸ்திரம், சடங்கு எதுவுமே எனக்குக் கிடையாது. நீங்கள் என்று பணத்தைத் தருகிறீர்களோ அதுதான் எனக்கு நல்ல நாள்.' அந்த நபர் அத்தோடு ஓடினார். அவரின் காசோலையில் பணமே இல்லை. வஸந்த் மேலும் பலரைச் சந்தித்தார். அவர்கள் படத்தை வாங்கவில்லை. எம்மிடம் பணத்தை வாங்கவே முயன்றார்கள்.

இதற்குள் ஐரோப்பா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் திரையிட முயற்சிகளை எடுத்தேன். முடியவில்லை. காரணம், தாயகத்தில் போர் உக்கிரமடைந்தது. புலம் பெயர் நாடுகள் எங்கும் தமிழ் மக்களின் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களே நடந்தன. தமிழ்த் திரைப்படங்களோ, விழாக்களோ நடாத்த முடியாத நிலை இருப்பதாக சகல நாடுகளிலும் நமது படத்தை வாங்க உடன்பட்ட நண்பர்கள் தெரிவித்து விட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் சூர்யா நடித்த வாரணம் ஆயிரம் திரைப்படம் வெளியானது. வெளிநாடுகள் பலதில் அது திரைக்கு வந்தது. டென்மார்க்கில் அந்தப் படத்தைப் பார்க்க அரசுக்கு நிறைய மக்கள் வந்திருந்தார்கள். எமது படத்தை நாட்டில் நடக்கும் பிரச்சனையால் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென போர்க்கொடி தூக்கியோரில் அதிகமானோர் அங்கு வறுத்த சோளத்துடனும், வடித்த கொக்கோ கோலாவுடனும் படம் பார்க்கத் தயாராக இருந்தனர்.

நாம் படம் காண்பித்தால் அது குற்றம், ஆனால் சூர்யா படம் வந்தால் அது குற்றமில்லையா என்ற வாதங்கள் இணையத் தளங்களில் நடக்க ஆரம்பித்தன.

நாம் பொறுத்திருக்கலாம். ஆனால் பாடல் வெளியிட்டு பல மாதங்களாகி விட்டன, படத்தின் கதை காலம் கடந்த கதையாகி

விடக்கூடிய அபாயம் இருந்தது. ஒவ்வொரு நாள் தாமதிக்க தாமதிக்க ஒரு கோடி ரூபாய்க்கான வட்டி எனது கழுத்தை நெறிக்க ஆரம்பித்தது. பணம் கொடுத்தவர்கள் மெல்ல மெல்ல எனது முதுகைச் சுரண்ட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பலமான புயலுக்குள் தயாரிப்பாளரான நான் தனிமரமாக சிக்குப்பட்டேன்.

இந்த நெருக்கடியில் இருந்து தப்புவதற்கு ஒரேயொரு வழி மட்டுமே இருந்தது. அது நான் உடனடியாக தமிழகம் புறப்படுவதுதான். முதல் மூன்று நாட்கள் தமிழகத்தில் இருக்கும் பல இலட்சம் ஈழத் தமிழரால் சென்னை, திருச்சி, சேலம், மதுரை போன்ற நகரங்களை ஹவுஸ்புல் காட்சிகளாக்கி விசை கொடுக்க முடிவு செய்தேன். இதுவரை காலமும் செய்துவந்த வேலையையும் தூக்கிவீசிவிட்டு, தமிழகம் புறப்படத் தயாராகனேன். என்னோடு ரவிசங்கரும் பயணமாகத் திட்டமிட்டார். வஸந்தின் மூன்று மாத கால வீசா முடிந்து விட்டதால் அவரை டென்மார்க் திரும்பும்படி கூறினேன். டென்மார்க்கில் உள்ள இந்தியத் தூதரகத்திற்கு எமது பாஸ்போட்டுகளை அனுப்பினோம். வஸந்தால் வீசாவை நீட்டிக்க முடியவில்லை.

ஐந்து தினங்களில் பாஸ்போட் கைக்குக் கிடைத்தது. எமக்கு சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சி. எல்லாமே எதிர்த்தாலும் எமது இந்தியத் திருநாடு உதவுகிறதே என்று மகிழ்ந்தபடி பாஸ்போட்டைத் திறந்தேன். இரு பாஸ்போட்ட்களிலும் ஏ.எப்.வீ. என்று அடித்திருந்தது. ஆம்! எமக்கு இந்தியா போக வீசாவை அவர்கள் தர மறுத்துவிட்டார்கள். போன் செய்து எவ்வளவோ மன்றாடினோம், முடியவில்லை.

இதுதான் ஏகாலவனின் பெருவிரல் பறிபோன இடமாகும். எல்லாக் கற்பனைகளும் இடிந்து கடலில் அமிழ்ந்தது. முள்ளி வாய்க்காலுக்குள் யாருமற்று சிறைப்பட்ட ஈழத் தமிழ் மக்கள் சந்தித்த கடைசிநேர மரண ஓலமே என் முச்சுக்காற்றில் இருந்து வெளியேறியது.

நாடில்லாத ஓர் இனம் உயர்வடைய நினைத்தால் உலகத்தில் அதற்கு உரிய இடம் இல்லை என்ற உண்மையை

மீண்டும் உறுதிப்பட உணர்ந்துகொண்டேன். இனி என்ன செய்யலாம். ஏகலவனைப் போல் நாம் அழிந்துவிட முடியாது. கடைசி விரலும் தறிக்கப்படும் வரை எனது சினிமாவிிற்கான போராட்டம் தொடரும்.

மதுரைக் கண்ணனையும், நண்பர் சீதாவையும் தமிழகத்தில் இதற்குப் பொறுப்பாக அமர்த்தி கருமத்தை மெல்ல மெல்ல முன்னெடுத்தேன். தொலைபேசியை ஆயுதமாக்கி எனது போராட்டத்தைத் தொடங்கினேன். வஸந்த் டென்மார்க் வந்ததும் வீசாவிற்கு விண்ணப்பித்தார். ஒரு வருடமாக இந்தியத் தூதரகத்திலேயே வீசா இல்லாமல் அவருடைய பாஸ்போட்டும் கிடக்கப் போவது அப்போது எமக்குத் தெரியாது.

உடனடியாக இரண்டு புதிய திட்டங்களைத் தீட்டினேன். ஒன்று - திரைப்படத்தை எப்படியாவது திரையிடுவது, இரண்டு எனது - உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட கோபத்தை மின்சாரமாக்கி பணத்தைத் தேடி கடன் அழிப்பு போராட்டத்தைப் பிரகடனப் படுத்துவது.

முரசம் முழங்கியது!

கடன் அழிப்புப் போராட்டம் என் உடலில் பொங்கி வெடித்தது. வாருங்கள் அதைப் பார்ப்போம்.

✍

அத்தியாயம் - 29

இளம்புயல் திரைப்படம் உழைக்க வேண்டிய பணத்தை யாருமே எதிர்பார்க்காத இன்னொரு இடத்தில் இருந்து உழைக்கப் போகிறது என்பதை மற்றவர்களுக்குப் புரியவைக்க திட்டமிட்டேன். கணித அறிவையும், திட்டமிடலையும் பயன்படுத்தி முதுகை அழுத்திய பெரிய கடன் மலையை உடைத்துச் சிதற வைக்க உறுதியெடுத்தேன்.

திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க பல ஆண்டு காலமாகப் பாடுபட்டு பணத்தைத் திரட்டினேன். இப்போது அந்தப் பணத்தை யெல்லாம் திரைப்படத்திற்கே கொடுத்து விட்டேன். அது போல ஒரு மடங்கு கடன் வங்கியில் இருந்தது. எப்படி நான் மாதம் மாதமாக பணத்தைச் சேர்த்தேனோ அதே வழியில் மாதம் மாதம் கட்டும் பணமும் தொடரும். எனது வங்கிக் கடன் அப்படியே அழிந்து போகட்டும் என்று வங்கி அதிகாரிகளிடம் கூறினேன்.

சயப்பெறுமானத்தை சயப்பெறுமானத்தால் பெருக்கினால் அது சக பெறுமானமாக மாறும் என்பது கணிதத்தின் விதி. அதுபோல கட்ட வேண்டிய பணமும் சயப்பெறுமானத்தில் உள்ளது. கட்டும் பணமும் என் வரையில் சயப்பெறுமானமாகவே உள்ளது. இரண்டையும் பெருக்கினால் சகல பெறு மானம் வந்துவிடும் என்ற என் விளக்கத்தை வங்கி அதிகாரிகள் பாராட்டினார்கள். ஒரே நாளில் ஒரேயொரு அறிவியல் விளக்கம் பல இலட்சம் கடனை காற்றில் பறக்க வைத்தது.

அதே நேரத்தில் எனது பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரின் பேரிலும் அவர்கள் பிறந்த நாளிலிருந்தே வங்கியில் பணம்

போடுவது எனது பழக்கம். இன்றுவரை அந்தப் பணி தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதை எப்படிப் பயன்படுத்தினோம் என்பதைப் பார்க்க முன் இளம்புயல் திரைக்கு வந்ததைப் பார்க்க வேண்டும்.

திடீரென ஒரு நாள் யகியா பரய்க்கு போன் செய்து திரைப்படத்தை சொந்தமாக ரிலீஸ் செய்யப் போகிறேன் என்றேன். அவர் தன்னிடமுள்ள எமக்கு சேர்மதியான மிகுதிப் பணம் ஏழு இலட்சத்தையும் தருவதாகச் சொன்னார். அதைப் பயன்படுத்தி 14 பிரதிகள் போட்டு படத்தை பல நகரங்களிலும் திரையிட ஏற்பாடு செய்தோம். மே மாதம் 1-ம் திகதி 2008-ம் ஆண்டு இளம்புயல் திரைக்கு வந்தது.

படம் திரைக்கு வந்தாலும் எமது கைக்கு பணம் வருவது சாத்தியமில்லை என்பதை இங்கு சொல்லியாக வேண்டும். ஏனென்றால் பணத்தை எடுக்கும் இடத்தில் நாம் இல்லை. இளம்புயல் ஒரு காட்சி கூட நஷ்டமாக ஓடவில்லை. சிறிய தொகையாவது இலாபம் இல்லாமல் அது ஓடியதாக கணக்குகள் இல்லை. நூறாவது நாள் காட்சியில் கூட ஒரு காட்சிக்கு 2600 ரூபா இலாபம் கிடைத்ததாக கணக்குகள் கூறுகின்றன.

இருப்பினும் கதாநாயகனை தமிழக மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்ற தகவல் ஒவ்வொரு திரையரங்கில் இருந்து கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. இளம்புயல் அடுத்த திரைப்படத்தை வெற்றிகரமாகக் காண்பிக்க புதிய பாதையை அமைத்துக் கொண்டிருந்தது அமைதியாக. பணம் கிடைத்து கதாநாயகன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டால் நம்பணி தோல்வியாகவே முடிந்திருக்கும். அந்த வகையில் இளம்புயல் சரியான வெற்றியை எமக்கு வழங்கிக் கொண்டு சுழன்றது.

படம் திரைக்கு வந்ததும், வட்டியில்லாமல் கடன் தந்த நண்பர்கள் போன் செய்தார்கள். திரைப்படத்தில் அந்த நண்பர்களின் பெயர்களை காலத்தால் அழியாத வகையில் பதிவு செய்து அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்திருந்தோம். ஆனாலும் அவர்கள் தாமதிக்க விரும்பவில்லை.

எனது மகள் அர்ச்சனா தனது பெயரில் நான் வைப்பு செய்திருந்த பணத்தை எடுத்துவந்து மேசையில் போட்டார்.

சொற்ப நேரத்தில் வஸந்த் எடுத்து வருவதைக் கண்டேன். என் முன்றாவது மகள் மிதிலா தனது வைப்பில் உள்ள பணத்தை அண்ணாவோ அக்காவோ கேட்டால் கொடுக்கத் தயாராக உள்ளதாகக் கூறினார்.

எனது மூன்று பிள்ளைகளும் தங்களிடமிருந்த பணத்தைத் தூக்கி வீசிவிட்டு தன்னம்பிக்கையுடன் நின்ற காட்சிக்குக் காரணமான இளம்புயல் திரைப்படத்தை மனதால் வாழ்த்தினேன்.

பிள்ளைகளின் செயற்பாட்டு ரீதியான முன்னேற்றத்திற்கு அவர்களைத் தயார் செய்யாது, பணத்தை மட்டுமே சேர்த்து, சீதனம் கொடுத்து திருமணம் செய்யும் கலாச்சாரத்தை அவர்கள் தூக்கி எறிந்திருப்பதையும் கண்டு கொண்டேன்.

பெற்றோரே பணத்தையும் சேர்த்து, வீட்டையும் கட்டிக் கொடுத்தால் பிள்ளைகள் அதற்குப் பிறகு என்ன செய்வது என்று டேனிஸ் அறிஞர் ஒருவர் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பார்த்துக் கேட்ட கேள்வியும் நினைவிற்கு வந்தது.

பிள்ளைகள் பணத்தை மதியாது தமது திறமையை மதித்து வாழத்தலைப்பட்ட காட்சியைப் பார்த்த எனது மைத்துனர் விஜி தனது பிள்ளைகளுக்காகச் சேர்த்த பணத்தையும் எடுத்து வந்து கொடுத்தார். வெளியில் இருந்த கடனெல்லாம் காற்றாகப் பறந்தது. ஒரே மாதத்தில் இளம்புயல் சகல கடன்களையும் அடைக்கும் வலுவைத் தந்துவிட்டு, பல திரைகளையும் தாண்டி மாயவரத்தில் 100வது நாளைத் தொட்டது.

நான் திட்டமிட்டது போல சென்னையில் நூறு நாட்கள் ஓட என்னால் முடியாமல் போய்விட்டது. நாம் கண்ட நூறாவது நாள் என்பது பல சிறு சிறு திரையரங்குகளாக இரண்டு வாரம், ஐந்து நாள் என்று துண்டுதுண்டாக ஒட்டப்பட்ட நூறு நாட்களாக இருந்தாலும் எமக்கு அந்த நூறாவது நாள் பொன்விழா நாளாக இருந்தது.

சொந்தத் திரையரங்குகளைக் கட்டி, அரசியல், பொருளாதார செல்வாக்கால் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பலம் பெறுகின்றன. ஆனால் தயாரிப்பாளரோ, டைரக்டரோ, நடிகரோ யாருமே

இல்லாமல், பணமும் இல்லாமல் ஒரு திரைப்படம் இவ்வளவு பெரிய நெருக்கடியான நாட்டில் பயணம் புரிந்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்த்தால் இளம்புயலின் சாதனை எவ்வளவு பெரிய சாதனை என்பதை நீங்கள் புரியலாம்.

இப்படியிருக்க கலைஞர் - ஐங்கரன் தொலைக்காட்சியில் 18.09.09 வெள்ளி இரவு 10.00 மணிக்கு இளம்புயல் ஒளிபரப்பாகியது, வெளிநாடுகளில் உள்ள தமிழ் வீடுகள் எல்லாவற்றினுடைய கதவுகளையும் தட்டியது.

கலைஞர் ஐங்கரன் தொலைக்காட்சி உள்ளவர்கள் படத்தை ஒலியுடன் பார்க்கலாம். அது இல்லாத வீடுகளில் ஊமைப்படமாக ஒலி இல்லாமலே காண்பிக்கப்படும். மறுநாள் திரைப்படத்தைப் பாராட்டாத புலம் பெயர் தமிழரே கிடையாது.

ஒரு சிறு குறை கூறிக்கூட யாருமே எழுதவில்லை. பரீட்சையில் தோல்வியடைந்தால் திட்டுவது நம் பெற்றோர் இயல்பு. சித்தியடைந்துவிட்டால் மௌனமாக இருப்பார்கள், மனதிற்குள் வாழ்த்துவார்கள். இளம்புயலை புலம் பெயர் தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பிள்ளையாகக் கருதி இது எங்க வீட்டுப் பிள்ளை என்று ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டதும் தெரிந்தது.

அதைவிட முக்கியம், ஒலி இல்லாமலே ஊமைப்படமாக இளம்புயலைப் பார்த்தவர்களும் ஏராளம். இரவு 12.00 மணிவரை ஒலியில்லாமலே பார்த்து ரசித்தனர் நம் இனிய மக்கள் பலர்.

ஒலியே இல்லாமல் ஊமைப்படமாக இவ்வளவு பெருந் தொகை மக்கள் பார்த்து ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்றால் அதைவிட பெரிய வெற்றி எமக்கு என்ன இருக்கப் போகிறது.

ஆம்! பெருவிரலே இல்லாமல் ஏகலைவன் பெற்ற வெற்றிக்கு இதைவிட வேறென்ன சாட்சியம் வேண்டும். வாருங்கள் இந்த அரிய வெற்றிக்கு தோள் கொடுத்த மனிதர்களைப் பார்ப்போம்.

✍

வஸந்த்

நூறு மேடை நாடகங்களைப் போட்டிருக்கிறேன். அதிலிருந்து எத்தனையோ சிறந்த நடிகர்களை எல்லாம் உருவாக்கியிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களில் இருந்து சிறந்த கதைக் கலைஞர்களை உருவாக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

ஆனால் வஸந்தை ஒரு கதைக் கலைஞனாக உருவாக்க வேண்டுமென நான் என்றுமே எண்ணியது கிடையாது. ஆனால் அலைகள் மூவியில் இருந்ததும், எமது நாடக அணியில் இருந்தும் சிறந்ததோர் கதைக் கலைஞனாக உருவாகியவர் வஸந்த் என்பதை இப்போதும் என்னால் நம்ப முடியாமலிருக்கிறது. இளம்புயல் திரைப்படக் கதையை நிறைவாக வடிவமைத்தவர் வஸந்த் தான்.

சிறுவயதிலேயே நன்றாகப் பாடக்கூடிய திறமை என்னிடம் இருந்தது. அக்காலத்தே வல்வை – காட்டுவளவில் சிறிய இசைக் குழுவை அமைத்துப் பாடித் திரிந்தும், என்னால் ஒரு சிறந்த இசைக் கலைஞனாக உருவாக முடியாமல் போய்விட்டது. இசை, நடனம், சங்கீதம் போன்றவற்றைக் கற்பதற்கான ஏற்பாடுகளோ, அதற்கான தூரப்பார்வை மிக்க வழிகாட்டிகளோ எம்மிடம் இருக்கவில்லை.

ஆகவேதான் வஸந்தை இசைக் கலைஞனாக உருவாக்க வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டேன். அவரிடம் இசை நாட்டம் இருந்ததை சிறு குழந்தையாக இருக்கும்போதே கண்டு கொண்டேன்.

நான் இளைஞனாக இருந்தபோது கர்வபங்கம் என்ற நாடகத்தை எழுதி வல்வெட்டி வேவில் பிள்ளையார் கோயில் வாசலில் வைத்துவிட்டு விநாயகரை வணங்கினேன். கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்த நான் திடீரெனக் கண்களைத் திறந்த போது

மெல்லிய தென்றல் காற்று வந்து ஒவ்வொரு ஏடுகளாக தட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். என் அருகில் நண்பர் தி. அருளா னந்தராஜாவும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதை அவதானித்தேன்.

அதேபோன்ற அனுபவம், வஸந்த் ஒரு வயதாக இருக்கும்போது நடைபெற்றது. அவரை வல்லை நெடியகாட்டு திருச்சிறம்பலப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். அங்கே ஒரு தவில் வித்துவான் தவில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். வஸந்த் அவரோடு போராடி அந்தத் தவில்லைப் பறித்து அதைத் தானே தாளம் போட்டு வாசித்தார். அவர் அருகில் அப்போதைய வல்லை நகரசபை முதல்வர் திரு. து. நவரத்தினம் நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் சிறுபொழுது வஸந்தையே ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நானோ விநாயகர் வஸந்தின் கையில் வாத்தியத்தைக் கொடுத்துவிட்டதாக எண்ணிக் கொண்டேன்.

பின் ஒன்றரை வயதில் வஸந்த் எம்மோடு டென்மார்க் வந்துவிட்டார். நாம் டென்மார்க் வந்தபோது சமைப்பதற்காக செஞ்சிலுவைச் சங்க அகதிகள் முகாமில் ஒரு ஹோட் பிளேட் கொடுத்திருந்தார்கள். அதன் தட்டுகள் இரண்டும் மேளம் போலவே இருந்தன. கொதித்து குடாக இருந்த அந்த ஹோட் பிளேட்டை மேளமென நினைத்து தாளம் போட்டு, இரண்டு பிஞ்சுக் கரங்களையும் எரித்துக் கொண்டார்.

அதன்பின் அவரை டேனிஸ் இசைக் கல்லூரியில் கீபோட் வாத்தியத்தைக் கற்பதற்காக அனுப்பினேன். அத்துடன் எனது நாடகங்களுக்கு பின்னணி இசையாக கீபோட் வாத்தியத்தை இசைக்க வைத்தேன்.

ஒரு நாடகத்தில் எப்படி நடிப்பது, வசன ஏற்ற இறக்கம், அதற்கமைவாக 'லைப்' இசை கொடுப்பது எப்படியென்பதைக் கற்றுக்கொண்டார். அவர் சிறந்த கதைக் கலைஞராக, பாடல் இசையமைப்பாளராக, நல்ல தமிழை சரளமாகப் பேசும் ஒருவராக உருவாக இந்த நாடக அனுபவங்களே காரணமாகும்.

அதேவேளை கீபோட் வாத்தியத்தை நோர்வே சுந்தரமூர்த்தி (குட்டி மாஸ்டர்)யிடம் கற்றுக் கொண்டார். அவர் தனது உண்மை மாணவனாக வஸந்தை மதித்து, மனம் வைத்துக் கற்பித்தார். அதுபோல சங்கீதத்தை திருமதி குமுதினி பிரித்விராஜ் அவர்களிடமும், பரதத்தை சிலகாலம் நடன ஆசிரியை திருமதி. மாலா சத்தியமூர்த்தியிடமும் கற்றுக் கொண்டார்.

இளமை, இனிமை, புதுமை வஸந்தின் முதலாவது இசைத்தட்டு, பின்னர் பூக்கள் திரைப்படத்திற்கு பாடல்களை இசையமைத்து கதாநாயகனாகவும் நடித்தார். அதன்பின்னர் பல்கலைக் கழகம் சென்று திரைப்படம், மீடியா, அனிமேஷன், கணினி இசை போன்றவற்றை கற்கும் மாணவரானார். அவரும் சுக டேனிஸ் மாணவர் சிலரும் இணைந்து தயாரித்த ஒரு டேனிஸ் குறுந் திரைப்படம் ஒல்போ பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த குறுத் திரைப்படமாகத் தேர்வானது.

இத்துடன் அவர் நின்றுவிடவில்லை. இளம்புயல் திரைப்படத்தின் தயாரிப்பிற்காக ஒரு வருடம் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றில் வேலை செய்து, அதில் உழைத்த பணம் ஓர் இலட்சம் குறோணரை இப்படத்தின் தயாரிப்பிற்காக வழங்கினார்.

இதையெல்லாம் இங்கு பதிவு செய்யும் நிலைக்கு நான் தள்ளப்பட காரணம் இருக்கிறது. இவ்வளவு பணத்தைக் கொட்டி தனது மகனை கதாநாயகனாகக் கொண்டு வருகிறானே, இது தேவையா என்று கேட்ட இனியவர்களுக்கு பதில் தருவதற்கே இதை எழுதுகிறேன்.

இளம்புயல் திரைப்படத்தில் சிறந்த கமேரமேனாக, எடிட்டராக, வர்ணக் கலவையாளராக, இசையமைப்பாளராக, ஒப்பனையாளராக, நடிகராக, லைற் பாயாக என்று வஸந்த் வகிக்காத பாத்திரமே கிடையாது. சிறீமன், கருணாஸ், பூர்ணிதா, சுஜிபாலா போன்ற அனுபவமிக்க திரைப்படக் கலைஞர்களுடன் ஒத்திகை இல்லாமலே ஈடு கொடுத்து நடித்தார்.

இளம்புயல் படப்பிடிப்புகள் டென்மார்க்கில் ஆரம்பித்த போது இங்கிலாந்தில் போலீசார் கடும் கண்காணிப்புகளை

மேற்கொண்ட காலமாகும். போலீசாரைக் கண்டு பயந்தோடிய அப்பாவியான பிரேசில் இளைஞர் ஒருவரை ரயில் நிலையத்தில் வைத்தே போலீசார் சுட்டுக் கொன்ற காலம். அப்படியான பயங்கரம் நிலவிய நேரத்தில் நள்ளிரவு நேரம் கமேராவை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு இங்கிலாந்து விமான நிலையம் வந்த வஸந்தும், சிந்துராஜும் போலீசாரிடம் அகப்பட்டுத் தப்பி வந்தது மயிர்ச் சூச்செறியும் நிகழ்வாகும். இப்படி அவரைப் பற்றி நிறையக் கூறலாம்.

இதுமட்டுமல்ல. எத்தனையோ விசித்திரமான மனிதர்கள், ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள், குழிபறிக்கும் வஞ்சகர்கள் நிறைந்த உலகில் சினிமா மீது வஸந்த் கொண்ட நேசம் என்னைவிட அதிகமானதே. சென்னை ஹோட்டல் ஒன்றில் பெரும் குடிகாரரின் தொல்லைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு 3 மாதங்கள் பொறுமையாக இருந்த வஸந்திற்கு பரிசளிக்க வேண்டுமென நண்பர் ராஜ்பரமேஸ் அடிக்கடி கூறுவார்.

ரவிசங்கர் - ஒன்று

என்னுடன் உடன் பிறந்த சகோதரன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் ரவிசங்கர். எட்டு மாதக் குழந்தையாக இருக்கும்போதே அக்காலத்தே குழந்தைகளின் உயிர்களைக் கொத்தாகச் சூறையாடிய வாந்திபேதி அவனுடைய உயிரையும் சூறையாடியது.

அவனைக் காப்பாற்ற முடியாமல் போய் விட்டதே என்பதை நினைத்து நினைத்து இன்றும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டே நடப்பது தான் எனது மறுபக்கம். அடுத்து இன்னொரு ரவிசங்கரைப் பார்க்கப் போகிறீர்கள் என்பதால்தான் இவனை ரவிசங்கர் ஒன்று என்கிறேன். இவனுடைய மரணத்திற்கு வாந்திபேதி காரணமென்றாலும், எனது சினிமா மோகமும் அதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

அவனை மட்டும் ஒரு சில மணி நேரம் முன்னதாக வைத்திய சாலை கொண்டு சென்றிருந்தால் உயிரைக் காப்பாற்றியிருப்பேன். நோய் பற்றிய போதிய விளக்கமின்மை, அதை மாற்றுவது குறித்த நடவடிக்கைகளை முன் நகர்த்த போதிய அறிவின்மையால் சிதைக்கப்பட்டு காலத்தைத் தொலைத்துவிட்டேன்.

அது மட்டுமல்ல, அப்போது எங்கள் ஊரில் உள்ள றஞ்சனா திரையரங்கில் கற்பூரம் என்ற திரைப்படம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்க்கப் போய்விட்டு நான் வீடுவர இரவு பத்துமணி தாண்டிவிட்டது. களைத்துப்போய் அப்படியே படுத்துவிட்டேன். அவனுடைய உயிர் ஊசலாடுவதை சரியாக கவனிக்கத் தவறி விட்டேன்.

மறுநாள் அதிகாலைதான் அவனை மந்திகை ஷவத்திய சாலை கொண்டு சென்றோம். குளுக்கோஸ் ஏற்ற உடம்பில் நரம்பு பிடிக்க முடியாமல் போய் தலையில் இருந்த நரம்பைப் பிடித்து குளுக்கோஸ் ஏற்றினார்கள். மதியம் தாகத்தால் தவித்தான். எனது கையால் ஒரு மிடறு இளநீர் பருக்கினேன். அவன் உயிர் பிரிந்தது.

சுமார் நாற்பது வருடங்களாக அவனுடைய சிரிப்பும், அழகுமே எனது வாழ்வின் வேதமாகக் கருதி நான் வாழ்வது இந்த நூலில் பதியும் வரை யாருக்குமே தெரியாது. சினிமா மோகத் தால் நான் இழந்து போன பெரிய சொத்து என் உடன்பிறப்பு ரவிசங்கர்.

ரவிசங்கர் - கிரண்டு

அவன் இறந்து பல ஆண்டுகளின் பின்பு எனது சகோதரிக்குத் திருமணமாகி பிறந்த முதல் ஆண் குழந்தைக்கு ரவிசங்கர் என்று பெயரிட்டோம். அன்று நாம் பறிகொடுத்த என் தம்பி ரவிசங்கரே மறுபடி வந்துவிட்டானெனக் கொண்டிணோம்.

தற்போது அலைகள் மூவீசின் முக்கிய தாபகரும், இளம்புயல் படத்தின் முக்கிய நாயகனும், எமது அலைகள் மூவீசின் சகல தீர்மானங்களையும் எடுக்கும் முக்கியமானவராக இருப்பதும் ரவிசங்கர்தான், அவர் விரும்பாத எதுவும் இங்கு நடப்பதில்லை. பூக்கள் திரைப்படத்தின் கமேராமேன், எடிட்டர் உட்பட அனைத்துப் பணிகளையும் மேற்கொண்ட அனுபவம் அவருக்கிருந்தது.!

இதுமட்டுமல்ல, இளம்புயல் திரைப்படத்திற்காக அதி கூடிய தியாகங்களைச் செய்தவரும் இவர்தான். பல தடவைகள் தனது சொந்தப் பணத்தைச் கொட்டியிறைத்து இந்தியா சென்று வந்து இளம்புயலுக்கு உழைப்பாலும், பணத்தாலும் பெரும் உரமூட்டினார்.

இவருடைய வேகம், தொழில்நுட்பத்திறன், உறக்கம் இல்லாமல் பணியாற்றும் சேவைக்கு முன்னால் நம்மோடு பணியாற்றிய மற்றவர்களால் ஈடு கொடுக்க முடியாத போய்விட்டது. இதனால் தமிழகக் கலைஞர்களுடனும் இவரால் சேர்ந்து வேலை செய்ய முடியாமல் போய் விட்டது.

இளம்புயல் வெளிவந்து டென்மார்க்கில் காண்பிக்கப்பட்ட போது புதிதாக ஒரு பி. எம். டபிள்யூ காரை வாங்கினார். இளம்புயலை எத்தனைபேர் எதிர்த்தாலும், நமக்கு அவர்களைப்

பற்றி கவலையே கிடையாது. அவர்களை மனிதர்களாகக் கூட நாம் மதிக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் நமது திரைப்படப் பெட்டி பி.எம்.டபிள்யூ காரிலேயே செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக பெரிய விலை கொடுத்து அந்தக் காரை வேண்டினார். முதலில் நம்மை நாம் மதித்தால்தான் மற்றவர்கள் நம்மை மதிப்பார்கள் என்றார்.

ரவிசங்கர் போன்ற ஆற்றல் படைத்த ஒருவர் புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர் வாழும் சூழலில் பணியாற்றுவதால் அவருடைய திறமை காட்டில் எறித்த நிலவாகவே போய் விடுவதாக எனக்கு கவலை உண்டு.

உயர்ந்த இலட்சியம், தனிமனித திறமை, தொழில் நுட்ப அறிவு போன்றவற்றை வரவேற்கவோ, அவற்றில் ஈடுபடும் இளைஞரை கபடமான உள் நோக்கம் இல்லாது தூய மனதுடன் அங்கீகரிக்கும் ஏற்பாடுகளோ நம்மிடையே யாதொன்றும் இல்லாமல் இருப்பதாலும் இந்தச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. தமிழகத்தைப் போல பரந்த தமிழ்ச் சந்தை நம்மிடையே இல்லை.

ஆனால் இளம்புயல் திரைப்படத்தைப் போல எமது அடுத்த திரைப்படத்தை மற்றவருடைய கையில் கொடுப்பதில்லை என்ற உறுதியான முடிவில் தற்போது ரவிசங்கர் இருப்பது, எனது நோக்கத்திற்குக் கிடைத்த பெரிய வெற்றியே.

கண்ணன் (சச்சி)

டென்மார்க் வந்த நாள் முதலே எம்மோடு இணைந்து நாடகங்களை நடித்து வருபவர் சச்சி. பல்வேறு வேலைப்பளு இருந்தாலும் எமது முயற்சிகளுக்கு எல்லா நேரங்களிலும் துணையாக இருப்பவர், பணத்தால், உடல் உழைப்பால், பூரண ஆதரவால் என்றும் எம்மோடு இருப்பவர். அலைகள் மூவீசின் அதிகாரமிக்க ஒருவர்.

மலபார் போலீஸ் திரைப்பட விடயத்தை சாட்டாக வைத்து நான் வஞ்சிக்கப்பட்டபோது, அந்த அநீதியை அடையாளம் கண்டு, என்னைப் போலவே அனைத்தையும், அனைவரையும் உதறி எறிந்தவர். நீதிக்காக வாழ்வதும், உண்மையை நேசிப்பதும், அஞ்சாது தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதும் இவரது இயல்பு.

இவரை ஒரு திரைப்படக் கதாநாயகனாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பது இவருடைய தந்தையார் ச.சுப்பிரமணியத்தின் ஆசை. அவர் ஆசைக்கேற்ப சச்சியை எமது நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரமாக அறிமுகம் செய்திருக்கிறேன். இவர் உடையாராக நடித்த 'உடையார் வருகிறார்' என்ற நாடகம் டென்மார்க்கில் 100 தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறியுள்ளது. இவர் உடையாராகவும் இவர் மகன் வல்லியாக ரவிசங்கரும், ஆடியபாதமாக சிறீராஜனும் நடித்து அந்த 100 மேடைகளையும் தொடர்னர்.

பூக்களில் முக்கிய வில்லனாக நடித்த சச்சி நேரமின்மை காரணமாக இளம்புவியில் சிறிய பாத்திரமேற்று நடித்தார். பெரிய பாத்திரம் வேண்டுமென எல்லோரும் விரும்புவது இயல்பு. ஆனால் ஒரு கதைக்குள் எல்லோரையுமே முதன்மைப்படுத்த இயலாது.

இதை உணர்ந்து சிறிய பாத்திரமாக நடித்து பெருந்தன்மையுடன் நடந்தவர் சச்சி.

பொதுவாக பல நடிகர்கள் படத்தில் நடிக்க ஆர்வம் காட்டுவது போல அப்படம் வெளிவந்தபின் அதை முன்னெடுக்கப் பாடுபடுவதில்லை. நாம் நடித்த படத்தை முன்னேற்ற நாமாவது பாடுபட வேண்டாமா என்ற மனச்சாட்சிகூட பல நடிகர்களிடம் இருப்பதில்லை. ஆனால் சச்சியோ எல்லாவற்றையும் தாண்டி இப்படத்திற்காகத் தோள் கொடுத்தார்.

சிறீராஜன்

ரவிசங்கரின் சகோதரர். பூக்கள் திரைப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்தவர். அப்படத்தில் தோன்றி ரசிகரின் பெரும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றவர்.

கருணாஸ் காமடிப் பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்கு தேர்வாகி இருந்த காரணத்தால் சிறீராஜனுக்கு காமடிப் பாத்திரத்தை வழங்க முடியாமல் போய்விட்டது. அந்த நேரம் திரைப்படத்தின் ஏனைய பணிகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தினர்.

படப்பிடிப்பு நடந்து கொண்டிருந்த போது, ஒரு நாள் இரவு சிறீராஜன் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதார். எனது மருமகனாக இருந்து அவர் அழுதார்.

எனது பணம் எப்படி வீண் விரயமாகிறது என்பதைக் கண்ணால் கண்டு அழுதார். ஆனால் நான் அவருக்கு ஆறுதல் கூறினேன். நாம் எப்படி ஏமாற்றப்படுகிறோம் என்பதைக் கண்டறிவது கூட ஒரு பெரிய கல்வி என்று எடுத்துக் கூறினேன்.

எத்தனையோ அரசியல் சித்தாந்தங்கள், சமூகச் சித்தாந்தங்கள், மதங்களை எல்லாம் ஆதரித்திருக்கிறேன். சமூகப் பணிகளுக்காக பெரும் பணத்தையும் செலவிட்டுள்ளேன். ஏன்? எப்படி எங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள், எங்கள் காதுகளில் எப்படி பூ

சுற்றுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதே எனக்கு விருப்பமான கல்வி, அதனால் நான் அழவில்லையென்றேன்.

பல்கலைக்கழகங்களில் படிப்பதல்ல, வாழ்வில் சந்திக்கும் கொடிய ஏமாற்றங்களைப் படிக்கவும் ஒரு கொடுப்பனவைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்றேன். ஒளியைப் பார்த்து நிலவின் இருள் பகுதியை அறியாது விடக்கூடாது என்று அவரைச் சாந்தப் படுத்தினேன். ஆயினும் இளம்புயல் திரைப்படத்திற்காகப் பெரும் தியாகத்தையும் விட்டுக் கொடுப்பையும் செய்தது சிறீராஜனே.

அர்ச்சனா

இளம்புயல் திரைப்படத்திற்காக பெரும் சிரமங்களை எல்லாம் தனது தோளில் சுமந்து எமக்கு உதவியது என் மகள் அர்ச்சனாதான். திரைப்படத்திற்காக தான் உழைத்த பணம், தன் சேமிப்பில் இருந்த பணம் என்று எல்லாவற்றையும் ஒடோடி வந்து முதலில் கொடுத்தது அர்ச்சனா தான்.

பாடசாலை முடிந்து பின் மாலை நேரம் போய் நள்ளிரவு வரை ஒரு றெஸ்ரூரன்ரில் வேலை செய்து பணத்தைக் கொடுத்தார். அவரிடம் கூடிய தன்னம்பிக்கை இருந்தது. கலைக்கும் இலட்சியத்திற்கும் முன்னால் பணம் ஒரு பொருளல்ல என்ற தெளிவு அர்ச்சனாவிற்கு இருந்தது.

நாம் இந்தப் பூமிக்கு வரும்பொழுது எதையும் கொண்டு வருவதில்லை. அதுபோல இங்கிருந்து போகும் போது எதையுமே கொண்டு போகப் போவதில்லை. நமக்கு முன் வாழ்ந்த மக்கள் உருவாக்கிய இந்த அழகிய பூமியில் சுழலும் பணத்தைக் கூட அச்சிட்டவர்கள் நாமல்ல. நாம் இந்த உலகத்தை இனி வரப்போகும் மனிதருக்காக மேலும் அழகுபடுத்த வந்திருக்கும் பணியாளரே என்ற தெளிவு அர்ச்சனாவுக்கு இருந்தது.

திரைப்படத்தில் உதவி நடன இயக்குநராகவும், நடிகை யாகவும் அர்ச்சனா பணியாற்றியுள்ளார். நடிகைகளான பூர்ணிதா, சுஜிபாலா போன்றோர்க்கு பல வகையிலும் உதவி திரைப்படம் வெற்றிகரமாக நகர அர்ச்சனா அரும்பாடுபட்டார்.

பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் செய்த அர்ச்சனா தனது பரதக்கலையைப் பயன்படுத்தி இரண்டு பாடல்களை காதல்

கந்தாஸ் இல்லாமலே வடிவமைத்தது, பெரியதே : வாய்ப்பாகவும், அனுபவமாகவும் இருந்தது.

அர்ச்சனாவோடு சேர்ந்து எனது மகள் மிதிலாவும் இப்படத்திற்காக இரவு பகலாகப் பாடுபட்டார். ஆனால் மிதிலா நடித்த காட்சிகள் படத்தில் இருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டன. தனது காட்சி இடம்பெறுவதோ அல்லது நீக்கப்படுவதோ அல்ல முக்கியம்; திரைப்படம் நலமாக வெளிவருவதே முக்கியம் என்றார் மிதிலா.

பவானி

எனது மனைவியாக இருந்தாலும் வீடு வாங்க வேண்டும், நகை வாங்க வேண்டும் என்று சராசரி தமிழ்ப் பெண்களைப் போலச் செயற்பட்டு எமது கலைவாழ்விற்குள் நெருக்குதலை ஏற்படுத்தாத பெருமை பவானிக்கு இருக்கிறது.

திருமணமான நாளில் இருந்தே எனது கலைப்பணிகளுக்கு நூற்றுக்கு நூறு வீதம் ஆதரமாக இருப்பவர் பவானிதான். நான் செலவிடும் பணத்தால் ஏற்படும் வெற்றிடங்களை எல்லாம் தனது உழைப்பால் அடைத்து என்னைப் பாதுகாத்து வருபவர் பவானிதான்.

என்னிடம் பணத்தை வாங்கி ஏமாற்றினான் என்றோ, எவரிடமாவது வீண் கடமைப்படுகிறான் என்றோ மற்றவர் குறைசூற முடியாதளவிற்கு என் வாழ்வு நகர பவானியே காரணம். அதேவேளை கலை மயக்கத்தில் பலரிடம் பணத்தைக் கொடுத்து நான் ஏமாந்தபோது எனது வெகுளித்தனத்தைக் கண்டு சிரிப்பவரும் பவானிதான்.

கலை பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளராக டென்மாக்கில் சுமார் 15 வருடங்கள் பணியாற்றியுள்ளேன். அக்காலத்தில் பொதுப் பணத்தைக் கையால் தொடாமலே நான் பணியாற்றியபோது உண்டான கஷ்டங்களில் எல்லாம் துணை நின்றவர்.

இதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போதே தன்னிடமிருக்கும் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு இளம்புயல் படத்திற்காக வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க போய்க் கொண்டிருக்கிறார்.

பதினைந்து ஆண்டுகளாக தான் சேமித்த சேமிப்பை எடுத்து திரைப்படம் தயாரிக்க வழங்கிவிட்டு, வங்கிக் கடனை அடைக்க என்னோடு உறுதுணையாக இருக்கிறார்.

மனைவியைப் புகழ்வதே இன்று பலருடைய வேலையாக இருப்பதால், எனது மனைவியைப் போற்றுவதில் நான் நாண மடைவதால் பொதுவாக அவரை எழுதுவதில்லை. இருப்பினும் பவானி என்ற சக்தியின் பெயரில் எமக்கு அவரே வலு தருகிறார்.

பெரியப்பா

இவர் எனது சகலன் முறையானவர். டென்மார்க் வரும்போது இவருடைய பெயர் இரத்தின கோபால். இன்று இவரை பெரியப்பா என்றே எல்லோரும் அழைப்பார்கள். வஸந்தால் பெரியப்பா என்பதே அவருக்கு நிரந்தரப் பெயராகிவிட்டது. சிறு வயதில் வஸந்த் பெரியப்பா என்று கூப்பிட்டதால் வந்த பெயர்.

பெரியப்பா – புஸ்பராணி தம்பதியர்க்கு புத்திரபாக்கியம் கிடைக்காத காரணத்தால் எமது மூன்று பிள்ளைகளையும் தமது பிள்ளைகள் போலவே வளர்த்தார்கள். எனவே இவர்கள் இருவரும் தமது உழைப்பில் பெரும் பங்கை வஸந்தின் திரைப்பட முயற்சிகளுக்காக தொடர்ந்து வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த இருவரில் புஸ்பராணி எனது மனைவியின் சகோதரியார் என்பதால் அவரும் அதிக ஆர்வமாகச் செயற்பட்டு இளம்புயலுக்கு பெரும் உதவிகளைச் செய்தார். இவர்கள் இருவரையும் பற்றி மேலும் அதிகம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இருவரும் இந்த நூலின் சகல இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள்.

விஜயசுந்தரம்

விஜய சுந்தரம் எனது மனைவியின் சகோதரர், இவருடைய மனைவியார் இந்தியா கோவாவைச் சேர்ந்தவர். இந்த இருவரும் எமக்கு அமைதியாக உதவி செய்தவர்கள். மற்றவர் யாரும் என் வீட்டிற்கு பணம் கேட்டு போன் செய்யக் கூடாது என்பதற்காகவே மிகுதிக் கடன் எவ்வளவெனக் கேட்டு உதவிய பெருமனம் கொண்டவர்கள்.

ஜெயராஜ்

எமது உறவினரான இ. ஜெயராஜ் எமது முயற்சிகளுக்கு எப்போதுமே உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார். இவருடைய மகள் ரமீலாவின் பிறந்த நாளில் சிறிய கமேரா மூலம் எடுத்த ஒரு பாடல் காட்சியில் இருந்து ஆரம்பித்ததே எமது திரைப்பட முயற்சியாகும். வஸந்தின் இளமை இனிமை புதுமை இசைத்தட்டில் ஜெயராஜ் ஒரு பாடலைப்பாடி புகழ் பெற்றிருக்கிறார். வஸந்தின் முதலாவது இசைத்தட்டை வாங்கி ஆரம்பித்து வைத்ததும் ரமீலாதான். அப்படி என்றும் நல்லதை ஆதரிக்கும் இயல்புடையவர்.

இளம்புயல் திரைப்படத்தில் வந்த தமிழகக் கலைஞர்களை ஆதரித்து வரவேற்று உபசரித்தவர். திரைப்படத்தை பல இடங்களிலும் காண்பிக்க அயராது உழைத்தவர்.

பத்மா, ஷகிலா

இவர்கள் இருவரும் எனது உறவினர்கள். பூக்கள் திரைப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தவர்கள். இளம்பயலில் சிறிய பாத்திரங்களை வழங்கினாலும் மனம் கோணாமல் நடித்த சிறப்பு இவர்கள் இருவருக்கும் உண்டு.

துருக்கி நடிகை உல்டுசின் நடன உருவாக்கம், தமிழகக் கலைஞர்களுக்கு உணவு வழங்கும் உதவி, ஒப்பனை என்று தமது சொந்தப் பணத்தை செலவு செய்து உதவினார்கள். பத்மாவின் கார் விபத்துக்குள்ளாகி அதற்காகவும் பணம் செலவிட்டார்.

இவர்களோடு சுப்பிரமணியம், சுந்தரவதி, எனது தாயார் கி.புனிதவதியம்மா, சகோதரி சு. நிர்மலாதேவி ஆகிய குடும்ப உறுப்பினர்கள் இளம்பயல் தயாரிப்பில் பெரியளவில் உதவி புரிந்தவர்களாவர். இவர்களைப் போல உதவிய நம் கலைஞர்களை இனிப் பார்த்தல் வேண்டும். அடுத்து முக்கியம் பெறுவோர் குல்லார் சந்தை மக்கள்.

குல்லூர்சந்தை மக்கள்

இளம்புயல் திரைப்படத் தயாரிப்பில் நன்றி சொல்ல வார்த்தைகளே இல்லை என்று கூறுமளவிற்கு எமக்கு உதவி செய்தவர்கள் குல்லூர்சந்தை மக்கள். எம்மோடு பணியாற்றிய பாவல்சங்கரும், கமேராமேன் கிச்சாசும் விருதுநகரைச் சேர்ந்தவர்கள்.

விருதுநகரில் இருந்து அரை மணிநேரம் ஓடினால் குல்லூர் சந்தை வந்துவிடும். அங்கு ஈழத்தமிழர் அகதி முகாம் ஒன்றும் இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் மக்களையும் பயன்படுத்தலாம் என்று நினைத்தோம்.

விருதுநகரில் உள்ள குல்லூர்சந்தையில் பெரிய குடும்பமென ஒரு குடும்பம் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஒரு நாட்டாமை குடும்பம் போல அவர்கள் கூட்டுக் குடும்பமாக இருந்தார்கள். மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். குல்லூர்சந்தையில் ஓர் அணையைக் கட்டி திறந்து வைத்தபோது நாம் சந்தித்த பெரிய குடும்பத்தின் வீட்டிலேயே விருந்து சாப்பிட்டார். யார் அங்கு வந்தாலும் பெரிய வீட்டில் விருந்து சாப்பிடாமல் போக முடியாது.

அங்கு பலதரப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். தெலுங்கு மொழியை அங்குள்ள பலர் சரளமாகப் பேசத் தெரிந்தவர்களாக இருந்தார்கள். சீதாராமன், ராசு என்ற இருவரும் சகல படப்பிடிப்பு ஒழுங்குகளையும் செய்தார்கள். பெரிய குடும்பத்தினர் தமது வீட்டில் ஒன்றை படப்பிடிப்பிற்காக வழங்கினார்கள்.

முதலில் போராட்டம் போராட்டம் என்னும் பாடல், குண்டு வீச்சுக்களின் போதுமக்கள் ஓடுவது என்ற காட்சிகளைப் படம்

பிடிக்க நமக்கு ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் தேவைப்பட்டார்கள். கிச்சாஸ் மக்களைத் திரட்டுவதில் மகா கெட்டிக்காரர். அங்குள்ள மிகப்பெரிய சவுண்ட் சேவீசை வரவழைத்து கோயில் முன்றலில் வைத்து பலத்த ஒலியில் பாடல்களை இசைக்க வைத்தார்.

அந்த ஒலி படப்பிடிப்பு நடக்கிறது, நடிகர், நடிகைகள் வந்துள்ளார்கள் என்ற செய்தியைப் பரப்பவே மக்கள் மிகப் பெரியளவில் கூடிவிட்டார்கள். இப்படியே அதிகாலை பாட்டைப் போட்டால் மக்கள் கூடிவிடுவார்கள் படப்பிடிப்புகள் அமர்க்களமாக நடைபெறும்.

திரைப்படத்தில் வரும் இலங்கை சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகளில் இவ்வளவு பெருந்தொகையான மக்களை ஒன்று திரட்டியிருப்பது சாதாரண விடயமல்ல என்று படத்தைப் பார்த்த பலர் பின்னர் என்னிடம் கூறியிருந்தார்கள். அந்தளவுதூரம் நம்மோடு ஒன்றிக் கலந்து ஒத்துழைப்பு தந்தவர்கள் குல்லார்சந்தை மக்கள்.

படப்படிப்பில் பங்கேற்போருக்கு விருதுநகரில் இருந்த ஹோட்டலில் இருந்து சாப்பாடு வரும். இருந்தாலும் பெரிய குடும்பம் சும்மா இருக்கவில்லை. அங்கே பத்திற்கும் மேற்பட்ட கூட்டுக் குடும்பப் பெண்கள் இருந்தார்கள். நாம் முன்னர் அறியாத புதுப்புது உணவுப் பண்டங்களை எல்லாம் சமைத்து விருந்திற்கு புதுச்சுவையூட்டினார்கள்.

பெரிய குடும்பத்தின் தலைவர் என்னைத் தனியாத அழைத்துச் சென்று, இங்கு நடக்கும் செலவுகளுக்கு எம்மைக் காரணம் காட்டி யாராவது பணம் கேட்டால் ஒரு நயாபைசா கூட கொடுக்கக்கூடாது, எல்லாமே நமது செலவுதான் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிவிட்டார்.

குல்லார்சந்தை ஈழத் தமிழர் அகதி முகாமில் இருந்த மக்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் இப்போது முற்றாகவே இலங்கைத் தமிழ் பேசுவதை மறந்துவிட்டார்கள். தமிழக மக்களைப் போலவே தமிழை சரளமாகப் பேசினார்கள்.

அது ஒரு சேரிப்புறமல்ல. ஈழத் தமிழர் அகதி முகாம் என்பதற்கு அடையாளமாக தந்தை செல்வா படிப்பகமென ஒரு நூல்நிலையத்தைக் காண முடிந்தது. அங்கே இரண்டு வாங்குகளும் ஒரு மேசையும் இருந்தது. படிப்பதற்கு இலங்கை சம்பந்தமாக எதுவுமே இருக்கவில்லை.

விதவை மறுமணம் தொடர்பான காட்சிகளை அங்குள்ள ஈழத் தமிழ் மக்களை வைத்து படம் பிடித்தோம். அதில் பங்கேற்ற பலர் திருமணம் செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு முறைப்படி திருமணம் நடைபெறவில்லை. அவர்களுக்கு அங்குள்ள ஆலயமொன்றில் திருமணம் நடாத்தி திரைப்படத்தில் அதை இணைத்துக் கொண்டோம்.

எதிர்கால வாழ்வைத் தொலைத்து, அங்குள்ள முகாம்களில் யாதொரு எதிர்காலமும் இல்லாது வாழும் மக்களுடன் நீண்ட நேரமாக உரையாடினேன். ஐரோப்பாவில் அகதிகளாக வந்தோர் வாழ்க்கைத் தரத்திற்கும், அங்கு அகதிகளாகப் போனோர் வாழ்க்கைத் தரத்திற்கும் இடையே மலைக்கும் மடுவிற்குமான வேறுபாடு தெரிந்தது. ஆனால் ஏழ்மை, அன்பு, கோபம், பாசம் என்று மனித வாழ்வின் உயிர்மை பொருந்திய உண்மையான ஜீவன் அங்குதான் இருந்தது.

பாவல் சங்கர்

இளம்புயல் உருவாக்கக் குழுவில் மூத்தவராசவும் எல்லோராலும் அன்பாக அண்ணன் என்று அழைக்கப்பட்டவரே பாவல் சங்கர். இவருடைய மைத்துனி ஒருவர் டென்மார்க்கில் திருமணம் செய்துள்ளார். அவரையும், குடும்பத்தினரையும் சந்திக்க டென்மார்க் வந்தபோது என்னைச் சந்தித்தார்.

இதற்கு முன்னர் பூக்கள் திரைப்படத்தை பிலிமாக கொன்வேட் பண்ணுவது குறித்து இவருடன் பேசியிருந்தேன். இளம் புயல் தயாரிப்பு வேலைகளில் இருந்தபோது இவர் டென்மார்க்குக்கே வந்துவிட்டதால் மிக நெருக்கமான தொடர்பாக மாறியது. இன்று எமது குடும்பத்தின் சகல நன்மை தீமைகளிலும் பங்கேற்கும் உறவாகவே மாறிவிட்டார்.

இளம்புயல் திரைக்கதை உருவாக்கத்தில் இருந்து அதைத் திரையிடுவதுவரை எல்லா இடங்களிலும் இவரது பங்களிப்பு இருந்தது. படத்தின் இசை வெளியீட்டு விழாவில் இவருக்கு நன்றி சொல்லாமல் விட்டுவிட்டேன்.

மறுநாள் பாவல் அண்ணனும், அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் என்னுடன் சிறிது சங்கடமாகப் பேசிக்கொண்டனர். காரணத்தைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் கண்டுபிடித்து விட்டேன்.

என்னிடம் ஒரு பழக்கம் உண்டு. நான் வேறு அவர்கள் வேறு என்று கருதாமல் சிலருடன் மட்டுமே பழகுவேன்.

அப்படி யாரையாவது நேசித்தால் அவர்களுக்கு நன்றி கூற இதயம் மறந்துவிடும். இப்படி பலருக்கு நடந்துள்ளதை பாவல் குடும்பத்தினர்க்கு சொன்னேன். ஈழத் தமிழர் வாழ்வை அறிந்து, ஓர் ஈழத் தமிழராகவே வாழ்ந்து வரும் அண்ணன் பாவல் சங்கரின் வாழ்வை எழுத தனியான நூல் வேண்டும்.

கிச்சாஸ்

கிச்சாஸ் போன்ற பெரிய கமேராக் கலைஞர் எம்முடன் சேர்ந்து பணியாற்ற முன்வந்தது நாம் செய்த பாக்கியம். பணத்திற்காகவே எதையும் செய்யும் உலகில் பணத்திற்கு விலை போகாத நேர்மையின் வடிவம். இளம்புயல் ஒளிப்படத்தின் சிற்பி என்றே அவரை நான் என்றும் போற்றுகிறேன்.

திரைப்படம் பிடிப்பது முதல் எடிட்டிங், கலர் முதல் கொண்டு அனைத்து விடயங்களையும் நமது இளைஞர்களுக்கு ஆசானாக இருந்து சொல்லிக் கொடுத்தவர் கிச்சாஸ்தான்.

பிரபல கமேராமேன் சிறீராமின் கல்லூர்தித் தோழரான இவர் அரண்மனைக்கிளி, என் ராசாவின் மனதிலே, பாண்டவர்பூமி தொடங்கி இளம்புயல் வரை கமேராவினால் எழுதிய கவிதைகள் ஏராளம்.

இவரோடு பயணிக்கும் ஒவ்வொரு நாளுமே பலத்த அனுபவமாகவே இருக்கும். சினிமாவிற்குப் போனால் நல்லது எப்படி நடக்கும் தீமை எப்படி நடக்கும் என்பதை எல்லாம் வெளிச்சம் போட்டு அடையாளம் காட்டித் தந்தவரும் இவரே.

டென்மார்க்கின் வடமுனையில் உள்ள பாலைவனக் கடற்கரையில் படப்பிடிப்பிற்காகச் சென்றிருந்தோம். நான், வஸந்த், காதச்சகந்தாஸ், பூர்ணிதா ஆகியோர் போயிருந்தோம்.

அப்போது கடும் புயல் வீச ஆரம்பித்தது. அந்தப் புயல் தலைக்கு மேலால் மணலை அள்ளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. குளிர்வேறு தேகத்தை நடுங்கி விறைக்க வைத்தது. எம்மிடம் சரியான ஆடைகளும் இல்லை.

பல ஆயிரம் குண்டுசிகளால் இடிப்பது போல மணல் தேகத்தில் அம்புகளாகப் பாய்ந்தது. மலை போல இருக்கும் மணல் மேட்டின் உச்சிக்குப் போனால் காற்று எங்களைப் பாதாளத்தில் விழுத்திவிடும். விழுந்தால் கமேராவும் சரி, உயிரும் போகக் கூடிய அபாயமான நிலை.

புயலில் உருண்டு விடாமல் நான் கிச்சாசைப் பிடித்திருப்பேன் அவர் படம் பிடிப்பார். அதைவிடப் பெரிய சவால் கமேராவின் பட்டன்களுக்குள்ளால் மண் உள்ளே பாயத் தொடங்கியது. கிச்சாஸ் தான் அணிந்திருந்த ஜாக்கட்டைக் கழற்றி கமேராவைச் சுற்றிக் கொண்டார்.

இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக டென்மார்க்கில் இருக்கும் எனக்கு ஜாக்கட்டைக் கழற்றி குளிரில் நிற்கவே முடியவில்லை. ஆனால் கிச்சாஸ் தனக்குள்ள சகயீனங்களை எல்லாம் மறந்து அங்கே நின்றார். அப்போது அவர் உயிரை மதியாத கமேரா ஏந்திய போர் வீரனே.

இதுபோல குல்லார்சந்தையில் போராட்டம் போராட்டம் பாடலைப் படம் பிடித்த போது திடீரென கிச்சாசைக் காணவில்லை. அங்கிருந்த ஒரு கடைத் தொகுதியின் கூரையின் மீது கமேராவுடன் நின்று கொண்டிருந்தார். அந்தக் கூரையே இடிந்துவிழுவதைப் போல ஆடியது. அவருடைய தலைக்கு மேலே மின் கம்பியொன்று பாதி அறுந்த நிலையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. உயிராபத்தான இடம், இறங்கிவிடும்படி மன்றாடினேன், அடியோடு மறுத்து விட்டார். அந்த ஷாட்டை முடித்துவிட்டுத்தான் கீழே இறங்கினார்.

கமேராவின் கோணத்தை வைப்பதற்காகவே குல்லார் சந்தையில் உள்ள அரண்மனை வீடொன்றின் கூரையை உடைக்க முயன்றார். பெரும் கஷ்டப்பட்டு அவருடைய கலை வெறியைக் கட்டுப்படுத்தினோம்.

படத்தின் சகல தொழில்நுட்பப் பணிகளிலும் கிச்சாஸ் இருந்தார். எட்டிடிங், டி.ஐ. செய்தல் என்று பல ஸ்ருடியோக்கள் சென்றபோது, அங்குள்ள தொழில்நுட்ப ஜாம்பவான்களால் கிச்சாசின் கேள்விகளுக்கு பதில் கூறமுடியவில்லை. தொழில்

நுட்பத்தை அறியாது காதில் பூச்சுற்ற முயன்றால், அவர்களின் பந்தாவை உடைத்து நார் நாராகக் கிழித்துவிடுவார். இதனால் நான்கு எட்டட்டர்கள் ஆளைவிடு சாமியென ஓடியே போய்விட்டார்கள்.

உண்மை, நேர்மை, முகத்திற்கு முன்னால் தவறைச் சுட்டிக்காட்டும் அஞ்சாமை, சரியான தேடல், தவறை சகித்துப் போகாமை போன்ற சீரிய குணங்கள் இவரிடம் இருந்ததால் பலரால் இவருடன் இணைய முடியவில்லை. பெரும் சினிமா மேதையாக இருந்தும் கோடம்பாக்கத்தில் வேலை செய்ய முடியாது தவித்தார்.

இதுவரை ஈழத் தமிழர் வேறு தமிழகத் தமிழர் வேறு என்று தப்பாக எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் அந்த எண்ணங்களை கிச்சாசும், பாவல்சங்கரும் உடைத்துத் தகர்த்தே விட்டனர். ஜானகிராமனின் மோகமுள் நாவலில் வரும் சங்கீத மேதையைப் போல குண இயல்புடையவர் கிச்சாஸ்.

இன்று வஸந்த், ரவி, சுரேந் ஆகிய மாணவர்களை தனது வாரிசுகளாக உருவாக்கியுள்ளார். கிச்சாசின் பேரில் இவர்கள் செய்த படப்பிடிப்பை பெருமனது கொண்டு பாராட்டிய மேதை அவர். அதுபோலவே அவர் குடும்பத்தினரும் எமக்கு பேராதரவாக இருந்தனர்.

எட்டர் சதீஸ்குரோசேவா

நமது திரைப்படத்தை கிச்சாஸ், வஸந்த், ரவி ஆகியோர் ஓரளவு ஏற்கனவே எட்டர் செய்திருந்தனர். கிச்சாஸ் எட்டிடிங்கில் ஒரு சாதனையே படைத்தார் என்று கூறுமளவிற்குப் பாடுபட்டார்.

உலகப் புகழ் பெற்றவரும் ஜப்பானியருமான குரோசேவா கூறும்போது, ஒரு திரைப்படம் எட்டிடிங் மேசையில்தான் உருவாகிறது என்று கூறியிருந்தார். அந்தக் கருத்திற்கு அமைவாக நாம் போராடிக் கொண்டிருந்தபோது, எட்டர் சதீசை அறிமுகம் செய்தார் கிச்சாஸ். அப்போதுதான் சதீஸ் தன் பெயருடன் குரோசேவா என்ற பெயரையும் இணைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

சதீஸ் குரோசேவா பிரபல திரைப்பட இயக்குநர் மணிரத்தினத்துடன் பணியாற்றியவர். புகழ் பெற்ற நடிகர் ஷாருக்கானின் படங்களிலும் பணியாற்றியவர். அடிப்படையில் நல்ல மனிதர்.

ஆட்டோகிராப் படத்தில் சேரனுடன் பணியாற்றிய போதும், தங்கர்பச்சானுடன் பணியாற்றிய போதும் தமக்குக் கிடைத்த நல்ல அனுபவங்களை என்னோடு பகிர்ந்து கொண்டார். அத்தருணம் சினிமா தொடர்பாக உருவாகும் தொழில்நுட்பச் சிக்கல்கள், அதில் ஏற்படும் முட்டவிழ்ப்புக்கள் பற்றியெல்லாம் நிறையவே பேசிக் கொண்டார்.

இதுபோல கிச்சாசும் பல நூறு சம்பவங்களை எனக்குக் கூறியுள்ளார். நாம் புத்தகங்களிலும், சினிமா செய்திகளிலும் படிப்பதல்ல செய்திகள். எழுதப்படாத உண்மைகளை என்னைப் போன்ற ஓர் எழுத்தாளனிடம் கூறிவிட வேண்டும் என்பதில்

இருவரும் உறுதியாக இருந்தார்கள். அவர்கள் சொன்ன தகவல்கள் பொன்போல போற்றப்பட வேண்டியவை.

திரைப்படம் தேவையற்ற விடயத்தை ஒரு நிமிடம் கூறினால் அதனால் வரும் செலவைக் கணக்குப் போட்டுக் காட்டிய எடிட்டர் சதீஸ், திரைப்படத்தில் சுமார் இருபது நிமிடக் காட்சிகளை வெட்டி நீக்கினார். தன்னுடைய ஊதியத்திற்கு சமமான தொகையை இதன் மூலம் மீதப்படுத்தித் தருவதாகவும் கூறினார்.

அதேபோல திரைப்படம் சரியாகக் கதை சொல்ல வேண்டுமானால் மேலும் பல புதிய காட்சிகள் வேண்டுமென்று கூறிவிட்டார். சுமார் ஐந்து காட்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்றார். அவர் குறிப்பிட்டபடியே தமிழகத்திலும், டென்மார்க்கிலும் காட்சிகளை எடுத்துக் கொடுத்தோம். அவருடைய ஸ்ருடியோவில் அருண், சாபோ என்ற இரு இளைஞர்கள் இருந்தார்கள். இருவரும் உறங்காமலே பணியாற்றும் ஆற்றலாளர்கள்.

மேலும் எனக்குப் பணத்தட்டுப்பாடு இருந்தால் ஓர் இலட்சமோ, இரண்டு இலட்சமோ கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டுப் போவார். எனது குடும்பத்தினரை அவருடைய வீட்டிற்கு விருந்திற்கு அழைத்துப் போனார். எந்தவொரு சினிமாக் காரரையும் விருந்தென்று அழைத்து வருவதில் அதிக நாட்டம் காட்டாத சதீஸ் எங்களை மட்டும் அழைத்துச் சென்றதும், அவர் உள்ளத்திலும் நாம் பிடித்துக் கொண்ட இடமே என்றார் சதீசின் மனைவி. அவருடைய ஒரே மகள் சின்னப்பாப்பாவிற்கு டென் மார்க்கில் இருந்து விளையாட்டுச் சாமான் வேண்டாமல் நான் அங்கு போவதில்லை.

அனல் அரசு

இவர்தான் எமது திரைப்படத்தின் ஸ்டன்ட் மாஸ்டர். தனது தந்தையாரின் பெயரைக் காப்பற்றவேண்டுமென்ற பொறுப்புணர்வுடன் பணியாற்றுவவர். மனிதர்களில் நான் கண்ட மாணிக்கம் எங்கள் அனல் அரசு.

டென்மார்க் வந்ததும் பத்து நாட்களாக அனல் அரசு இங்குள்ள வீதிகளில் தன் சிறிய கமேராவுடன் நடந்து கொண்டிருந்தார். யாரிலுமே தங்கியிராது தனது கடமையைத் தானே செய்து கொண்டிருப்பது இவருடைய இயல்பு.

தமிழ் சினிமாவில் பணமென்று வந்துவிட்டால் உறவு, நட்பு, மரியாதை, எதிர்காலத்திலும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டுமே என்ற தூரப்பார்வை எதுவும் இல்லாமல் செயற்படுவதே பலரது இயல்பு. ஆனால் எம்மிடம் பணமே கேட்காமல் பணியாற்றுவவர்தான் அனல் அரசு.

அவர் ஸ்டன்ட் மாஸ்டர் மட்டுமல்ல, மிகச் சிறந்த கமேராமேனும் கூட. அவருடைய உதவியாளர்கள் ஸ்டன்ட் காட்சிகள் வரும்போது கமேராவைக் கையில் தூக்கிவிடுவார்கள். அவர்கள் கமேராவைப் பாவிக்கும் அழகை நான் பார்த்து பரவசமடைந்திருக்கிறேன். இளம்புயல் படத்திற்குப் பணியாற்றிய பின் இவருக்கு சிறந்த ஸ்டன்ட் மாஸ்டருக்கான தமிழக அரசின் பரிசு கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆங்கிலப் படங்களுக்கு இணையாக குறைந்த செலவில் ஸ்டன்ட் காட்சிகளை அமைக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய ஆற்றலாளர் அனல் அரசு.

காதல் கந்தாஸ்

எமது திரைப்படத்தின் நடன இயக்குநராகப் பணியாற்றியவர். இவருக்கு உதவியாக டென்மார்க்கில் அர்ச்சனா பணியாற்றினார். காதல் கந்தாஸ் மிகவும் வித்தியாசமானவர், ஜோலியான மனிதர். திரைப்படப் பாடல்களை நல்ல முறையில் வடிவமைத்துத் தந்தார். ஆனால் பாடல்களை எட்டிடிங்கிற்காக கட்டுபண்ணும்போது இவரைப் பிடித்து வேலை வாங்குவது இலகுவான காரியமல்ல அவ்வளவு பரபரப்பான மனிதர்.

நாம் சென்னை சென்றால் நாம் தங்கியிருந்த ஹோட்டல் வாசலில் ஒரு கார் நிற்கும். அதில் காதல் கந்தாஸ் என்று எழுதப்பட்டிருக்கும். உடனடியாக எம்மையெல்லாம் ஒரு நல்ல ஹோட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்று தனது செலவிலேயே சாப்பாடு வாங்கிக் கொடுத்து மகிழ்வது இவர் பழக்கம். இன்றுவரை அந்த உபசரிப்பை அவர் மாற்றவில்லை.

அனல் அரசு போலவே இவரும் நமது இனிய நண்பராகவே பழகினார். மேலும் திரைப்படத்தில் வரும் முதலாவது பாடல் காட்சியில் நடித்தும் உள்ளார். காதல் கந்தாஸ் அபூர்வமான கலைஞர்.

நடிகர் ஸ்ரீமன்

எத்தனையோ பெரிய திரைப்படங்களில் எல்லாம் நடித்து உயர் நிலையில் இருந்த ஸ்ரீமன் எமது படத்தில் நடிக்க இணங்கி டென்மார்க் வந்தது பெரிய விடயமாகும்.

தனக்குத் தெரிந்த சினிமா நுட்பங்கள், நடிப்புக்கலை, ஒப்பனை முறை எல்லாவற்றையும் ஒழிவு மறைவின்றி எமது கலைஞர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவர் ஸ்ரீமன். அதிகமான இலங்கைத் தமிழ் சம்பந்தப்பட்ட கதைகளில் முக்கியமான பாத்திரத்தில் நடிப்பது சிறீமனின் முகராசி. ஈழத் தமிழரின் விடிவில் நிறைந்த விருப்பு கொண்டவர்.

ஆனால் இவருடன் டென்மார்க்கில் நாம் பணியாற்றியது வெறும் நான்கு நாட்களே. ஆதலால் எம்மை அவரும் அவரை நாமும் புரிந்து பணியாற்றிய கால அவகாசம் எமக்குப் போதவில்லை.

வஸந்த் வளர்ந்து வரும் நடிகர். இவரோ அதிகமான படங்கள் கண்டு ஒரு இமேஜை வளர்த்துக் கொண்டவர். எனவே கிளைமாக்ஸ் சண்டைக் காட்சியை எடுக்கும்போது பலத்த அனுபவங்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அதிகாலை இரண்டு மணிவரை சண்டைக் காட்சியில் நடித்தார். கடைசியில் சில இடங்களில் ஸ்டன்ட் நடிகரையும் போட நேர்ந்தது. இருப்பினும் ஸ்ரீமனுடன் பணியாற்றக் கிடைத்த நான்கு நாட்களும் பொன்னான நாட்களே.

கருணாஸ்

கருணாஸ் இளம்புயல் திரைப்படத்தில் நடித்தபின்பு கதாநாயகன், இசையமைப்பாளர் தரத்திற்கு உயர்ந்துவிட்டார். இவருடனும் நாம் பணியாற்றியது வெறும் நான்கு நாட்கள் மட்டுமே.

கருணாசிடம் மிகப்பெரிய திறமையும், மனித நேயமும் மறை பொருளாக இருக்கிறது. அதை அவர் இலகுவில் வெளியில் காட்டமாட்டார், நாமாகத்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

டென்மார்க் வந்ததும் நமது நகரத்தைக் கண்டுபிடித்து தானாகவே சுற்றி வந்தார். டிஸ்கோ ரெக் இருக்குமிடத்தைத் தேடிச் சென்று நடனமாடி அதிகாலையில் வீடு திரும்புவார். ஆனால் நடிப்பு என்று வந்தால் தனது கடமையை மின்னல் வேகத்தில் செய்துவிடுவார்.

நாம் கொடுத்த காட்சிகளை ஒரே டேக்கில் நடித்துவிடுவார். இவர் தமிழகம் திரும்பும்போது பிஸ்னஸ் கிளாசில் விமான டிக்கட் வேண்டுமென்றார். இவருக்கு டிக்கட்டை புக்கிங் செய்த வண்ணத்திரை சுரேஸ் பிஸ்னஸ் கிளாசே புக் செய்யப்பட்டதாகக் கூறினார். ஆனால் விமான நிலையம் சென்றபோது அது தவறு என்பதை உணர்ந்தோம். இதனால் சங்கடமான நிலை எமக்கு உருவானது.

பின்னர் டப்பிங்கில் நாம் பலத்த சிரமங்களைச் சந்தித்தோம். இருப்பினும் இவரோடு பணியாற்றியது பெறுமதியான அனுபவமே.

கல்யாணி (பூர்ணிதா)

திரைப்படத்தில் கதாநாயகியாக நடித்தவர் பூர்ணிதா. சிறுவயது முதலே நடிப்புத் துறையில் ஈடுபட்டுவரும் சிறந்த நடிகை. நமது படத்தில் நடிக்கும்போது அவருக்கு வயது பதினாறு.

எந்தவிதமான பந்தாவும் இல்லாமல் எம்மோடு இணைந்து பணியாற்றினார். டென்மார்க் வந்திறங்கிய நாள் முதலே சிரிப்பும், கலகலப்புமாகப் பணியாற்றினார். டென்மார்க்கில் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் நடைபெற்ற படப்பிடிப்புகளிலும் எம்மோடு சேர்ந்து பணியாற்றினார். இவரால் எமக்கு யாதொரு தொல்லையுமே ஏற்படவில்லை என்று தமிழகத்தில் உள்ள தயாரிப்பாளரிடம் கூறியுள்ளேன். சகல விடயங்களையும் சென்சார் போட்டில் ஒழிவு மறைவின்றிக் கூறியுள்ளேன். அப்போது இவரை மனம் திறந்து பாராட்டினேன்.

உயிராபத்தான இடங்களில் நடைபெற்ற படப்பிடிப்புகளில் எல்லாம் பூர்ணிதா எமக்கு பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கினார். நாம் பட்ட கஷ்டங்களை உணர்ந்து இவரும் இவருடைய தாயாரும் பந்தா இல்லாமலேயே நடந்தார்கள். சினிமாவில் வெற்றி பெற்றுவிட வேண்டுமென்ற நெருப்பு இவருடைய அகத்தில் எரிகிறது. இவர் எதிர்பார்க்கும் சிகரங்களைத் தொடுவார்.

சுஜிபாலா

எமது திரைப்படத்தின் இன்னொரு கதாநாயகி சுஜிபாலா. இவர் டென்மார்க் வரவில்லை. தமிழகத்தில் நடைபெற்ற படப்பிடிப்புகளில் பங்கேற்றவர். இவருடைய தாயாரும் ஒரு பாத்திரத்தில் நடித்துள்ளார்.

நாம் முத்துமாரி அம்மன் கிரியேசன்ஸ் என்ற பெயரில் திரைப்படத்தை எடுக்க அதில் நடித்த சுஜிபாலாவிற்கு வழங்கிய சம்பளத்தை அப்படியே எடுத்துச் சென்று தமிழகத்தில் உள்ள முத்துமாரி அம்மன் ஆலயத் திருப்பணிக்கு வழங்கினார் இவருடைய தாயார்.

இவரும் பூர்ணிதாவைப் போலவே நமது திரைப்படக் குழுவினருடன் நன்கு பழகினார். கடுமையான ஒழுக்க நெறிகள், மதுபானம், புகைத்தல் போன்ற பழக்கமுள்ளவர் நீக்கப்படும் சட்டங்கள் கொண்ட அலைகள் மூவீசில் பணியாற்றுவதை இவர்கள் பெரிதும் விரும்பினார்கள்.

நமது திரைப்படத்தில் நடித்த பின்னர் கலைஞர் ரீவியின் மானாட மயிலாட நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்று உலகம் தெரிந்த ஒருவராக மாறினார். திரையுலகில் இவருக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது. இவருடைய நடன ஆற்றல், உடலமைப்பு, முக பாவனை யாவும் கமேராவிற்கு பெரிய பிளஸ் ஆக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வண்ணத்திரை சுரேஸ்

இவரை நான் சென்னை கிறீன்பார்க் ஹோட்டலில் வைத்து சந்தித்தேன். கனடாவில் உள்ள நண்பர் கபிலேஸ்வர் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். தமிழகத்தில் இருந்து நடிக்களை இங்கு கொண்டு வந்தது முதல் பாடல் வெளியீடுவரை சகல விடயங்களையும் முன்னின்று செய்தவர் இவரே.

இவர் மட்டும் இல்லையென்றால் பத்துக் கலைஞர்களை தமிழகத்தில் இருந்து டென்மார்க் கொண்டு வந்திருக்க முடியாது. எனினும் நமக்கு சில நடைமுறைச் சிக்கல் இருந்தது. தமிழகத்தில் உள்ள சினிமாப் பணிகளை அதற்குரிய கார்ட் உள்ளவர்களே செய்ய முடியும். ஆகவே, இவருடைய விளம்பரப் பணிகளை இன்னொருவரிடம் ஒப்படைத்தோம். அவரே பிரபல எழுத்தாளர் சுரா.

சுரா (பி.ஆர்.ஓ)

ஊடகங்களில் திரைப்படம் தொடர்பான செய்திகளை வெளியிடுவதில் மிகுந்த ஆற்றலுடையவர் சுரா அவர்கள். எமது சிந்தனைகளுடன் ஒத்துப் போகக் கூடியவராகவும் இருந்தார். தமிழகத்தில் உள்ள அச்ச ஊடகங்கள், தொலைக்காட்சிகள்,

இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் வரை தொடங்கி தெலுங்கு, கன்னடப் பத்திரிகைகளுக்கும் இளம்புயலைக் கொண்டு சென்று சேர்த்தவர் இவரே.

சுராவிடம் இயல்பாகவே நல்ல எழுத்தாற்றல் இருந்தது. மலையாளத்தில் வெளியான பல சிறந்த படைப்புகளை அவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருந்தார். மேலும் ஈழத் தமிழர் தொடர்பாக நீண்ட அனுபவமும், தேடலும் உடையவர். போராட்ட வரலாற்றின் சகல பக்கங்களையும் அறிந்த ஒருவராகும்.

எமது திரைப்படக் கதையையும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வரலாற்று ஞானம் இவரிடம் இருந்தது. போராட்டம், செத்தவனின் கதையை போன்ற பாடல்களை வெகுவாக ரசித்தார்.

சுரா மிகவும் பரபரப்பான மனிதர். அவரால் நம்மோடு அதிக நேரம் செலவிட முடியவில்லை. திரைப்படத்தின் முதலாவது காட்சியைப் பார்ப்பதற்கே எம்மால் அவரைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்ளும் திரையுலகில் இவைகளைப் புரிய வேண்டியது நமது பணியாகும்.

கண்மணி ராஜா. முகமது

நண்பர் கண்மணிராஜா எமது திரைப்படத்தின் உரையாடல் களில் தமிழகத் தொனி கொடுப்பதற்காகப் பணியாற்றியவர். திரைப்படத்தில் ஒரு காட்சியில் நடித்துமுள்ளார். இயக்குனர் சேரனுடன் படித்து, அவர் போலவே திரையுலகில் பிரகாசிக்க போராடிக் கொண்டிருப்பவர்.

எமது திரைப்படத்தின் கதை தொடர்பான விவாதத்தின் போது இவர் நம்மோடு பணியாற்றினார். டென்மார்க் வந்து படப்பிடிப்பில் கலந்து திரும்பும்வரை இவருடைய பணிகள் நீடித்தன.

உல்டுஸ்

இளம்புயல் நாயகிகளில் ஒருவராக நடித்தவர் துருக்கிய நடனத்தாரகை உல்டுஸ். டென்மார்க் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் தனது நடனத்திறனைக் காட்டி பாராட்டுகள் பெற்றவர். துருக்கியின் தேசிய நடனத்தில் துறைதோய்ந்த கலைஞர்.

வட இந்திய நடிக்கைகள் போன்ற தோற்றமுடைய இவருடைய சாயலைப் பார்த்த பல தமிழகப் பிரபலங்கள் நமது படத்தை தமிழ்ப்படமென்றே நம்ப மறுத்தார்கள். இவருடைய அழகு, நடன ஆற்றல், உடலமைப்பு யாவும் திரைப்படத்திற்கு மிகவும் பொருந்தக் கூடியன.

திரைப்படத்தில் உல்டுஸ் அணிந்திருந்த ஆடைகள் ஒவ்வொன்றும் பல இலட்சம் பெறுமதியானவை. எகிப்தில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட ஆடைகள். இந்தி, தமிழ்த் திரைப்படங்களில் இதுவரை அறிமுகமாகியிராத ஆடைகள் என்றே பலரும் கூறினார்கள். இந்தி, தெலுங்கு போன்ற தமிழ் அல்லாத மொழிகளில் இளம்புயல் முதலிலேயே விற்பனையாக உல்டுஸ் நடித்தது முக்கிய காரணமாகும்.

ஓர் உயர்ந்த கலைஞரின் ஆளுமை, யாருக்கும் தலை வணங்காத தன்மானம், அதற்கு அடிதலையாக எளிமை, எல்லோரையும் மதிக்கும் பண்பு என்று பல சிறப்புகளை இவரிடம் கண்டேன். டென்மார்க் தலை நகரில் இவருக்காக விசேட காட்சியை ஒழுங்கு செய்தோம். பார்த்துவிட்டு மகிழ்ந்தே போனார். எமது அடுத்த திரைப்படத்திலும் நடிக்க வேண்டுமென்பது இவருடைய விருப்பம்.

ஜெகன்

திரைப்படத்தை ஆரம்பித்த நாளில் இருந்தே தமிழகத்தின் அலைகள் மூவீஸ் நிர்வாகியாகச் செயற்பட்டவர் ஜெகன். இவர் இலங்கையில் தயாரான ஆணிவேர் படத்தில் உதவி இயக்குநர்களில் ஒருவராகப் பணியாற்றிய அனுபவம் உடையவர். தமிழகத்தில் வெளியாகும் படங்களை முதலாவது நாள் முதலாவது காட்சியே பார்த்து ரசிக்கும் அபூர்வ ரசிகர். நடிகர் அஜித் ரசிகர் மன்றத்தில் இருந்தவர்.

திரைப்படத்தின் தயாரிப்பில் மட்டுமல்லாது டப்பிங், எடிட்டிங் என்று சல துறைகளிலும் இவரை வளர்த்தெடுக்க திட்டமிட்டேன. எம்மோடு சேர்ந்து சகல திரை நுட்பங்களையும் கற்பதில் இவர் ஆர்வம் காட்டினார்.

டப்பிங்கின்போது இவரும் பாவல் சங்கரும் அணு அணுவாக திருத்தங்களைச் செய்தார்கள். டப்பிங்கில் பூரண திருப்தி வரும்வரை நகரவே விடமாட்டார்கள். கால விரயம், பண விரயம் எதையும் பார்க்காது. டப்பிங்கை செம்மைப்படுத்தியது மறக்க முடியாத அனுபவமே.

ஆனால் ஜெகனுடைய உள்ளத்தில் நுழைந்த வெளிநாட்டு மோகம் அவரை தொடர்ந்தும் தமிழகத்தில் இருக்க வைக்கவில்லை. சுவிற்சலாந்து வந்துவிட்டார். வெளிநாடு போகாதே வாழ்வை சீரழிக்காதே என்று இவரிடம் பல தடவைகள் மன்றாடினேன். கேட்கவில்லை. சுவிஸ் சென்ற பின்னர் நான் சொன்னதெல்லாம் சரியென ஒப்புக் கொண்டார். அதற்குள் வெள்ளம் தலையை மூடி விட்டது. அவரும் புலம் பெயர் வாழ்வில் கலந்தார்.

மதுரைக் கண்ணன்

நுண்பர் வரதராஜன், மாதவன் ஆகியோர் இவரை எனக்கு அறிமுகம் செய்தார்கள். இவர் திரைப்பட விற்பனைக்காக தன்னாலான எல்லா உதவிகளையும் செய்தார். யகியாபாய் திரைப்படத்தை வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தது இவரும் இம்ரான்பாயுமே.

வஸந்த் திரைப்பட ரசிகர் மன்றத்தை உருவாக்கியவரும் இவரே. பத்து நகரங்களில் ரசிகர் மன்றங்களை உருவாக்கினார். திரைப்படத்தை ரசிகர் மன்றங்களை வைத்தே பரவலாக்க முயற்சித்தார். முத்து என்ற இளைஞரை ரசிகர் மன்றத் தலைவராக்கினார். திரைப்படத்தை வெளியிடுவதிலும், திரையரங்குகள் கொண்டு செல்வதிலும் தூணாக நின்று செயற்பட்டார். இவரிடம் நாம் பல சிறந்த அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டோம். இந்தி, தெலுங்கு போன்ற மொழிகளில் விற்பனை நடைபெறவும் இவரே காரணமாயிருந்தார்.

சீதா அண்ணன்

இவர் இலங்கையில் எமது ஊரைச் சேர்ந்தவர். பழைய நாடக நடிகர். நீண்ட காலமாக தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். எமது திரைப்படத்தின் பாடல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றபோது அதற்கான விழா ஏற்பாட்டுக் குழுத் தலைவராகச் செயற்பட்டு அதை திறம்பட நடாத்தி முடித்தவர். பின்னர் திரைப்படத்தை வெளியிட்ட போது எமக்கு பக்கபலமாக இருந்து பல கஷ்டங்களைச் சந்தித்தவர். என்றும் மறக்க முடியாத கலைஞராக, எம்மனதில் நிலை பெற்றுள்ளார்.

இன்னிசை இளவல் சதீஸ்

வஸந்த பாடல்களை இசையமைத்து தமிழகம் கொண்டு சென்றதும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து பாடகர்களையும் ஒழுங்குபடுத்தியவர் இன்னிசை இளவல் சதீஸ். பிரபல பாடகர்களுடன் இணைந்து வஸந்த பணியாற்ற தளம் அமைத்துக் கொடுத்தவரும் இவர்தான். இவருடைய மனைவியும் சிறந்த பாடகியாவார். இவரும் இளம்புயலில் பாடியுள்ளார்.

வென்மார்க் வீ.எஸ். இராகவன்

இசையமைப்பாளர் சதீசை எமக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் இராகவன் மாஸ்டரே. இவர் திரைப்படத்தில் இதழ்கள் பவளம் என்ற இனிய பாடலையும் எழுதியிருந்தார். பாடல்களை நான் எழுதியபோது தாள வரிசைகளை செம்மைப்படுத்த உதவியாக இருந்தார். திரைப்படத்தில் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியாமல் போனாலும் இவருடைய பங்களிப்பு மிகவும் பெரியதே.

தமிழ்நாடு கண்ணன்

இராகவன் மாஸ்டர் மூலமாக எமக்கு அறிமுகமானவர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கண்ணன் என்ற இளைஞர். திரைப்பட மொன்றை இயக்க வேண்டுமென்ற வெறியுடன் சென்னை வந்தவர். நாம் இளம்புயல் முயற்சிக்குள் போயே ஆகவேண்டுமென அந்தக் குளத்தில் தள்ளிவிட்டு நீச்சலடிக்க வைத்தவரும் இவரே. தொடர்ந்து இவரால் எம்மோடு பணியாற்ற முடியாவிட்டாலும் கடமை உணர்வு மிக்க இளைஞர் என்றே கூற வேண்டும்.

இசையமைப்பாளர் கபிலேஸ்வர்

கபிலேஸ்வர் பூக்கள் திரைப்படம் வெளியான காலத்திலேயே கனடாவில் வைத்து என்னுடன் பழக்கமானார். நல்லதைப் பாராட்டும் இயல்பும், வெளிப்படையான மனமும் கொண்டவர். வஸந்த் சிறந்த இசையமைப்பாளராக வரவேண்டும் என்பதற்காக உண்மையாகவே பாடுபட்ட ஒருவர். எம்மை ஏ.ஆர். ரஹ்மானின் சகோதரியார் ரெய்கானாவிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்தவரும் இவரே. பின்னர் ரெய்கானாவுடன் இணைந்து இளம்புயலின் ஆரம்பப் பாடலைப் பாடியவரும் இவரே. ஏ.ஆர். ரஹ்மானின் என்ஜினியர் ராபிக்கை அறிமுகம் செய்து அவருடன் பணியாற்றவும் உதவினார். நமக்கு பிரச்சனை ஏற்படும்போதெல்லாம் எங்கிருந்தோ ஒரு மாயக்கரம் வந்து உதவுவதைப் போல உதவினார். போட்டி, பொறாமையற்ற, பண்புள்ள மனிதர், கலைஞர் கபிலேஸ்வர்.

சிவகாமி

ஆர்.கே.வி. ஸ்ரூடியோவில் சிறந்ததோர் பெண் நிர்வாகியாக செயற்படுபவர் சகோதரி சிவகாமி. பெண்களின் நிர்வாகத்தின், ஆளுமை போன்றவற்றிற்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ் 'வர். எமக்கு இவர் புரிந்த உதவிகள், வழிகாட்டல்கள் ஏராளம். இளம்புயல் திரைப்படத்தில் இவருடைய பங்கும், என்ஜினியர் பிரபுவின் பங்கும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

டப்பிங் நெல்லை சாலமன்

புருத்திவீரன், சந்தோஷ சுப்பிரமணியம் உட்பட நூறு திரைப்படங்கள் வரை டப்பிங் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றியவர். மதி, பிரியா, வெங்கடேஸ் போன்ற சிறந்த டப்பிங் கலைஞர்களை எமக்கு அறிமுகம் செய்தவர். சாலமன் வெறுமனே டப்பிங்கிற்கு மட்டும் பொறுப்பாளராக விளங்கவில்லை. எமக்கு வரும் எல்லா நெருக்கடிகளையும் தீர்க்க அவருடைய மோட்டார் சைக்கிள் சென்னையை பல தடவைகள் சுற்றி வந்தது. பிரச்சனைகளின் அகோரம் தலைவிரித்தாடும்போது என்னைச் சுற்றி நிற்கும் அனைவரும் ஓடி விடுவார்கள். ஆனால் இரும்பு இதயம் கொண்ட சாலமன் மட்டும் எனது தம்பிபோல கூடவே இருப்பார்.

மீடியாசோன் முருகன்

மீஜிற்றல் சினிமாவில் ஒரு சாதனை படைக்க வேண்டும் என்ற கனவுகளைச் சுமந்து நடந்து கொண்டிருப்பவர் நண்பர் முருகன். எமது திரைப்பட உருவாக்கத்தின் ஆரம்ப கட்டங்களில் இவருடைய ஸ்ரூடியோவிலேயே எமது பணிகள் நடைபெற்றன. டப்பிங்கும் இவரின் ஸ்ரூடியோவிலேயே நடைபெற்றது. இவரோடு பணியாற்றியபோதுதான் சவுண்ட் டேவிட், எடிட்டர் பழனிச்சாமி, பனசோனிக் முருகன் போன்றவர்களுடன் எனக்குப் பழக்கம் ஏற்பட்டது.

சிந்துராஜ் பொன்னுச்சாமி

எம்மால் தயாரிக்கப்பட்ட பூக்கள் திரைப்படத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றவர் சிந்துராஜ். அதை அடிப்படையாக வைத்து இளம்புயல் திரைப்படத்தில் இவருக்கு மேலும் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தோம். இளம்புயல் தயாரிப்பிற்காக இவரும் இவருடைய குடும்பத்தினரும் தோள் கொடுத்து உதவினார்கள். அதேபோல இவருடைய தந்தையார்

பூ. பொன்னுச்சாமி, தாயார் ராதிகா இருவரும் இறுதிவரை எமக்காகப் பாடுப்பட்டார்கள்.

சிந்துராஜ் தமிழகம் குல்லூர்சந்தைவரை எம்முடன் பயணித்தவர், சுவிற்சலாந்தில் நடைபெற்ற பாடல் வெளியீட்டு விழாவிலும் பங்கேற்று சிறப்பித்தார். விமானியாகப் படித்துக் கொண்டே திரைப்படத்திலும் நடித்தார். நாம் எத்தனையோ சிக்கல் களைச் சந்தித்தபோதும் பயந்து பின்வாங்கி விடாமல் எம்முடன் துணிச்சலோடு நின்ற மிகச் சிலரில் இவரும் ஒருவர்.

வள்ளுவன் யோகராஜா

ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற தெய்வமலர் நாடகத்தின் நாயகன் நடிக விநோதன் ரி. யோகராஜாவின் மகனே வள்ளுவனாகும். சிறுவயது முதலே எமது நாடகங்கள் பலதில் இவர் நடித்துள்ளார். இவருடைய நடிப்பாற்றல் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. பூக்கள் திரைப்படத்தில் இவருக்கு கோல்டன் சாம்சன் என்று பெயர் சூட்டினேன். இவர் வந்த பின்னர் திரைக்கதை மிக வேகமாக நகர்ந்தது.

தனது பாத்திரத்தை உணர்ந்து அதற்கேற்ப ஒப்பனைகள் செய்து, தனது கடமையை நேர்த்தியாகச் செய்யக் கூடியவர். பலருக்கு திரைப்படம் என்றால் அஜித், விஜய் போல நடிக்க வேண்டும் என்ற கனவு மட்டுமே இருக்கும். அதற்கான தயாரிப்புகளோ முயற்சிகளோ எதுவுமே எடுக்காது, தம்மை உயர்வாகக் கருதிக் கொள்வார்கள். ஆனால் வள்ளுவனோ எல்லாத் திறமையையும் தன்னுள் வளர்த்துக் கொண்டு சிறு சிறு பாத்திரங்களில் நடிப்பார். எனக்கு மட்டுமல்ல, எமது நடிகர்கள் அனைவருக்குமே இவரையும், இவரது சகோதரர் இளங்கோவையும் மிகவும் பிடிக்கும். அதுபோல இவருடைய தந்தையார் ரி. யோக ராஜா, தாயார் பிரேமா இருவரும் எமக்கு என்றும் உதவியாக இருப்பவர்களே.

கொக்குவில் கோபாலன், வேலையூர் பொன்னண்ணா

இவர்கள் இருவரும் எதிரெதிரான நிறங்கள் கொண்டவர்கள். ஆனால் ஒரே விதமான நல்மனம் கொண்டவர்கள். இவர்கள் இருவரும் என்ன நிகழ்ச்சி செய்தாலும் என்னை அழைப்பார்கள். அதுபோல நாம் செய்யும் நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இவர்கள் இருவரையும் முதல் மரியாதை கொடுத்து வரவேற்பது மரபு.

கொக்குவில் கோபாலன் பூக்கள் திரைப்படத்தை அரங்கு நிறைந்த காட்சியாகக் காண்பிக்க உதவிய சாதனையாளர். இருவரும் எமது திரைப்படத்திலும் கௌரவத் தோற்றங்களில் நடித்துள்ளனர்.

சுகேந்திரா, ரவி, சிறீகாந்த்

இவர்கள் மூவரும் எனது நாடகங்களில் நீண்ட காலமாக நடித்து வருபவர்கள். எமது பூக்கள் படத்திலும், இளம்புயலிலும் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்தவர்கள். தமிழகக் கலைஞர்களுக்கு ஈடாக நமது கலைஞர்களும் நடிக்கிறார்கள் என்று பாராட்டு மளவிற்கு நடிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள். எத்தனையோ தடைகளை இவர்கள் மீது இரகசியமாகப் போட்டாலும், தர்மத் திற்காகவே போராடும் கலைஞர்கள் என்பது பெருமை தரும் விடயமாகும்.

புவனராஜா, சுரேந்

இளம்புயல் திரைப்படத்தில் மிகப் பெரிய நன்றிக்குரிய வர்கள் புவனராஜா, சுரேந் இருவருமாகும். இவர்களுடைய அஜிந் வீடியோ தாபனம் எதுவித பணமும் வேண்டாமல் எனக்கு செய்த உதவியை எம்மால் என்றும் மறக்க முடிவதில்லை.

தமிழகத்தில் இருந்து கமேரா கலைஞர் கிச்சாஸ் டென் மார்க் வந்திருப்பதால், அவரோடு இணைந்து பணியாற்றி கமேரா நுட்பங்களை மேலும் அறியும்படி சுரேந்தைப் பணித்திருந்தேன். அவரும் அவருடைய தந்தையார் புவனராஜாவும் திரைப்படத்தில்

நடித்தும் இருக்கிறார்கள். இன்று சுரேந்தில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சி எமது நோக்கத்தின் வெற்றிக்கு அடையாளமாக உள்ளது. எமது அடுத்த திரைப்படத்தில் இவரையே கமேராமேனாக நியமிக்க யோசித்துள்ளோம்.

ரொமி காப்ப ஆனர்சன்

ரொமி திரைப்படத் தயாரிப்பில், நடிப்பில் மட்டுமல்ல, எம்மோடு எந்நேரமும் உறுதுணையாக இருக்கும் டேனிஸ் நண்பர். டேனிஸ் தொலைக்காட்சிகள், ஊடகங்கள் என்று டேனிஸ் ஊடக உலகிற்குள் எம்மை இழுத்துச் சென்றவர் இவரே.

படப்பிடிப்பிற்காக தமிழகத்தில் இருந்து வந்த கலைஞர்கள் அனைவருமே ரொமியுடன் நட்புறவாக இருந்தார்கள். ஒரு நாள் இரவிரவாகப் படப்பிடிப்பு நடந்தது. தனக்குள்ள கடும் சுகயினத்தையும் பொருட்படுத்தாது கிச்சாஸ் படம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருக்கும் பக்கத்தில் ஒருவர் உறங்காமலே காப்பி பிளாஸ்க்டுடன் நின்று கொண்டிருந்தார். அது வேறு யாருமல்ல, ரொமிதான்.

அவர் கொல்பியா அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற பணிக்கு தலைமை நிர்வாகியாக இருந்தும் எளிமையே வடிவாக எம்மோடு நின்று பணியாற்றிய உயர்ந்த உள்ளம். தமிழ் தெரியாவிட்டாலும் தனது காரில் இளம்புயல் திரைப்படத்தின் பாடல்களை மட்டுமே ஒலிக்கவிட்டுக் கொண்டிருந்த தமிழ் நேசர். வெள்ளையர் என்றும் கறுப்பர் என்றும் பலர் பேதங்கள் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் நாடு, தேசம், இனம், தனிக்கொடி, தனி மதம் என்ற பேதங்களை எல்லாம் குப்பையில் வீசிவிட்டு, ஒன்றே உலகம், மனிதர் களும் ஒன்றே என்ற ஆதித் தமிழன் கணியன் பூங்குன்றனின் கொள்கையில் நடக்க இவரின் நட்பே காரணம். இளம்புயல் திரைக்கதையின் மையக்கருவும் ஒன்றே உலகம் என்பதுதான்.

சாந்தி சிவசுப்பிரமணியம்

தமிழகத்தில் இருந்து இளம்புயல் தயாரிப்பிற்காக நிதி ஒழுங்குகளைச் செய்வதில் துணையாக இருந்தவர். அன்று முதல் இன்றுவரை எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாது இவர் செய்த உதவிகளை என்றுமே மறக்க முடியாது. நன்றி கூற வார்த்தையில் லாத உயர்ந்த உள்ளம்.

அப்துல்

சுப்பிரமணியபுரம், இந்தி கஜினி போன்ற வெற்றிப் படங்களுக்கு டிசைனராக இருந்தவர். இளம்புயலுக்காக இவர் வடிவமைத்த படங்கள் எமக்கு பலத்த உறுதுணையாக இருந்தன. நம்மோடு அவருக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டபோது அவர் மிகப் பெரியளவிற்கு வளர்ந்துவிட்டார்.

ராஜ்பரமேஸ்

வஸந்தை கதாநாயகனாக வைத்து மகாதீபம் என்ற சிறந்த திரைப்படத்தை எடுப்பதற்காக முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பவர். எமது படத்தை 90வது நாள் தொடங்கி 100வது நாள் வரை காண்பிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயற்பட வைத்தவர். ஒரு வாரத்தில் ஏழு முதல் பத்துப் படங்கள் வந்து கொண்டிருந்த வேளை திரையரங்குகளை ஒழுங்குபடுத்துவது பெரும் சிரமமாக இருந்தது. அந்தநெருக்கடிக்குள் போராடி ஜெயித்தவர். திருமணமே செய்யாது திரைப்படத்தை இயக்க வேண்டுமென வாழ்வைத் தொலைத்தவர். தமிழகத்தின் பட்டி தொடடியெல்லாம் அடிபட்ட இவருக்கே படம் காட்டிய பணத்தைக் கொடுக்காமல் அல்வா கொடுத்தார் ஒரு திரையரங்கத்தின் மனேஜர். அதற்குப் பிறகுதான் திரைப்படம் தயாரிப்பதல்ல, அதை திரையரங்குகளில் ஏற்றி இறக்குவதில் உள்ள மோசடிகளை இவர் கற்றுக் கொண்டதாகத் தெரிவித்தார். ஒரு திரைப்படத்தை வெற்றியாக்குவதும் தோல்வியாக்குவதும் திரையரங்குகளே என்பதை அறிய நிறைய அனுபவம் வேண்டும்.

டென்மார்க் கிராஜலிங்கம்

இவர் மிகச் சிறந்த கலை ஆர்வலர். நாம் எந்த முயற்சி செய்தாலும் ஏன் என்று மறுகேள்வி கேட்காது ஓடிவந்து எமக்கு உதவும் உயர்ந்த உள்ளம். இவருடைய மகன் ரகீஸ் எமது படத்திற்கு பல முக்கியமான இடங்களுக்கு இசையமைத்து உயிருட்டியுள்ளார்.

தமிழகத்தில் எமது திரைப்படத்தின் பாடல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றபோது நேரடியாகக் கலந்து கொண்டு டென் மார்க் மக்கள் சார்பில் எமக்கெல்லாம் கால் அளவு பெரிய மாலை அணிவித்து வாழ்த்தினார். அதன் மூலம் டென்மார்க் வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு தமிழகத்தில் ஒரு பெருமையை ஏற்படுத்தினார்.

எமது முதுகைப் பிராண்டிய நகங்கள் இவர்களையும் கால காலமாகப் பிராண்டி வருகின்றன. வழியும் இரத்தத்தைத் துடைத்துக் கொண்டே கரடிகளின் நகங்கள் முனை மழுங்கும் ஒருநாள் வரும் என்று கேலியாகப் பேசிக் கொள்வார்.

இங்கிலாந்து நண்பர்கள்

இங்கிலாந்தில் உள்ள எனது நண்பர்கள் நான் என்ன முயற்சி செய்தாலும் மறுகேள்வியே கேட்காமல் எனக்கு உதவுவார்கள். இவர்கள் அனைவரும் எனது ஊரவர்களே. எமது அலைகள் மூவீஸ் நிறுவனத்தின் உறங்கும் பங்காளராக இவர்கள் உள்ளவர்கள். இலங்கையில் சினிமாப்பட முயற்சிகளில் ஈடுபட எவருக்குமே கிடைக்காத இரும்புக் கோட்டை போன்ற பலமாக இவர்கள் இருந்தார்கள். இவர்கள்பற்றி தனித்தனியாக எழுத வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால் நான் வேறு இவர்கள் வேறல்ல என்றளவிற்கு உரிமையுடையவர்கள். எனது வெற்றிகளை தங்கள் வெற்றியாகவும் எனது தோல்விகளை தங்கள் தோல்வியாகவும் சுமப்பவர்கள். எத்தனை கோடி கொடுத்தாலும் பெற முடியாத வரமாக நிற்பவர்கள்.

பொருளாதார ரீதியாக மதனசுந்தரம் சிறீதரன், பா. ஞானச் சந்திரன், த. திருக்குமார் முதற்கொண்டு சாதாரணமானவர் வரை

உதவினார்கள். நண்பர் த. பாலேந்திரராஜா தங்குவதற்கு இடம் கொடுத்து உதவினார். நண்பர் வரதராஜன் தமிழகம் வரை வந்து உதவினார்.

இதில் முக்கியமான விடயம் இருவருக்குரியது. ஒன்று நண்பர் ஞா. யோககுமார். எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் மாடாய் உழைத்துவந்து ஒரு நாள் ஊதியத்தை படத்திற்காகவே தந்துவிட்டு ஒரே ஒரு தோசையைச் சாப்பிட்டு தண்ணீரும் குடித்து விட்டு உறங்கினார்.

இதைவிட பெரிய விடயம் இவரோடு பணியாற்றிய வல்வை இளைஞரும் எமது நாடக மன்ற ஓவியர் பாஸ்கருடைய சகோதரர் குறிப்பிடத்தக்கவர். தான் தற்கொலை செய்ய முன் என்னைப் பார்த்து எனது முயற்சியை வாழ்த்த காத்திருந்தார். நான் பிந்திவிட்டேன். எனக்காக ஒரு நிறைகுட செற்றை வாங்கி யோக குமாரிடம் கொடுத்துவிட்டு இங்கிலாந்து நிலத்தடி ரெயினில் பாய்ந்து தற்கொலை செய்தார். இவரை நான் நேரடியாகக் கண்டு பேசியதே கிடையாது. இவர் எனது நாடகங்களின் ரசிகர்.

அதுபோல வல்வை நேதாஜி விளையாட்டுக் கழகத்தில் நான் சிறுவனாக விளையாடிய காலத்தில் சிகப்பு இல்லத் தலைவராக இருந்தவர் மகாராஜா அப்பர். இவருடைய மகனை எனக்கு முன் பின் தெரியாது, ஒரு நாள் இரவு ஓட்டமும் நடையுமாக வந்து எனது கையில் 25 ஸ்டேனிங் பவுன்சை வைத்து, என்னை ஊக்கப்படுத்தினார். இவர்கள் கொடுத்த சிறு தொகைகளை நான் கோடி டாலர்களுக்கு மேல் பெறுமதியுடையதாகக் கருதிப் போற்றி வருகிறேன்.

இதுபோல நண்பர் கிருஷ்ணனந்த தேவர், கே.ரீ. தர்ம சுந்தரம், நா. குணரட்ணம் மூவரும் இங்கிலாந்து முழுவதும் என்னோடு அலைந்து திரிந்தவர்கள். இவர்கள் என் வாழ்வில் அதி உயர் மரியாதைக்குரியவர்கள். இவர்களைப் போல இங்கிலாந்தில் எனக்கு ஏராளம் நண்பர்கள் உள்ளனர். அத்தனை பேருக்கும் திரைப்படத்தில் மரியாதை செலுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இங்கிலாந்து வல்வை நலன்புரிச்சங்கம் தூணாக நின்று உதவியதை இங்கு நான் தனியாக எழுத வேண்டியதில்லை.

கனடாவில் உதவிய நண்பர்கள்

இங்கிலாந்தைப்போலவேகனடாவிலும் எமக்குபெரியதோர் நண்பர்கள் கூட்டமும் ஊரவர்களின் ஆதரவும் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இதில் இன்னொரு விசேடம் கனடாவில் தொண்டைமானாறு, கெருடாவில் சங்கம் போன்ற எனது அயல் ஊர்களின் பேராதரவும் எமக்கு இருந்தது. அதேபோல அங்குள்ள ஊடகங்கள், கலைஞர்கள் என்று எல்லோருமே எம்மை ஊக்குவித்தார்கள்.

கனடாவில் உள்ள எனது மாணவர் வி. விக்கினைஸ்வரன் மற்றும் நண்பர்களான விஷ்ணு செல்வம், சிறீபாலன், ராஜ்குமார், மணிக்குட்டி, ராஜலிங்கம் போன்ற பலர் பெரும் உதவியாளராக இருந்தார்கள். கனடாவில் உள்ள ரொரன்ரோ வல்வை நலன்புரிச் சங்கம், மென்றியல் வல்வை மக்கள் நலன் புரிச் சங்கம் இரண்டும் எமக்கு பேராதரவு புரிந்தன. விக்கினைஸ்வரனில் உள்ள அன்பால் திரைப்படத்தில் எனது பெயரை விக்னைஸ்வர் என்றே வைத்துக் கொண்டேன்.

சுவிற்சலாந்தில் உதவிய நண்பர்கள்

சுவிற்சலாந்தில் எமக்கு முன்னின்று உதவியவர்களில் முதலாவது குறிப்பிட வேண்டியது வல்வை ஒன்றியத் தலைவர் நம்பு மற்றும் அவருடைய துணைவியார் இருவரும் தான். மேலும் இளம்பயலுக்காக அங்குள்ள வல்வை மக்களில் பலர் பெரும் உதவி புரிந்தனர், அனைத்தையும் நம்பு ஒழுங்குபடுத்தினார். வல்வை சுஜேன் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். நான் தமிழகத்தில் பண நெருக்கடியில் நின்றபோது எனது ஹோட்டலுக்கு ஒருவர் ஓர் இலட்சம் இந்திய ரூபாய்களை அன்பளிப்பாகக் கொண்டுவந்து தந்தார். யாரென்று கேட்டேன். அன்புத் தம்பி நம்புவின் துணைவியார் காலம் அறிந்து கேட்காமலே செய்த உதவி என்றார்கள். எனது கண்களில் இருந்து ஒரு சொட்டு நீர் நிலத்தில் விழுந்தது. அன்பிற்கு அடைக்கும் தாழ் இல்லை என்பதை அந்தக் கண்ணீர்த் துளியில் கண்டேன்.

அவுஸ்திரேலியாவில் உதவிய நண்பர்கள்

அவுஸ்திரேலியாவில் வல்வை சு. சக்திவடிவேல் ஆசிரியர் எனது உயர்வில் என்றுமே விருப்புக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்தார். அக்காலத்தே நான் எனது எழுத்துக்களை ஆரம்பித்தபோது அலைஒளி, அருவி ஆகிய கையெழுத்து சஞ்சிகைகளால் என்னை உருவாக்கிய ஆசான். எனது வெற்றியை தனது வெற்றியாகப் போற்றுவவர். அடுத்தது எனது நண்பர் வல்வை. ச. தேவராஜா. சிறந்த நடிகர். நான் இவருடைய விசிறி இன்றுவரை.

இந்த இடத்தில் வல்வை நந்தகோபாலை நான் வாழ்வில் மறக்க முடியாது. நான் கஷ்டப்படுவதை அறிந்து உலகின் முலை முடுக்கில் இருந்தெல்லாம் பணம் அனுப்ப வல்வையர்கள் உண்டு. ஒருநாள் வஸந்த இந்தியாவில் நிற்கும் போது ஒன்றரை இலட்சம் இந்திய ரூபாய்களுடன் ஒருவர் வந்தார். அது நந்தகோபாலன் அனுப்பிய பணம். இன்றும் மனதால் வணங்கும் அவுஸ்திரேலிய நண்பர் அவர்தான்.

காலத்தை வென்ற இளம்புயல்

இளம்புயல் திரைப்படத்தால் நாம் கற்ற பாடங்கள் பல்லா யிரம் உண்டு. அவைகளை முடிந்தளவு இந்த நூலில் பதிவு செய்துள்ளேன். திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க முயலும் ஒவ்வொரு புலம் பெயர் தமிழரும் அறிய வேண்டிய முக்கிய தகவல்கள் இங்கு பதியப்பட்டுள்ளன. ஆனால் திரைப்படத் தயாரிப்பு முயற்சியில் ஈடுபடும்போதுதினசரிபுதுப்புதுப்பிரச்சனைகள் வரும். கலைத்தாய் முன்வைக்கும் அத்தனை சோதனைகளையும் தாங்காமல் அந்த இருள் சுரங்கத்தைக் கடந்து ஒளியைக் காணமுடியாது. சினிமா என்பது இருட்டில் இருந்து காணும் ஒளிதானே.

அநீதிகள், நம்பமுடியாத மோசடிகள், நயவஞ்சகங்கள், கழுத்தறுப்புகள், நம்பிக்கைத் துரோகங்கள், தாங்க முடியாத பொறாமையாளர், அசிங்கங்கள், ஒழுக்கமே இல்லாதவர்களின் அறியாமைகளை எல்லாம் சகித்து இலட்சியங்களை நோக்கி நடக்க

வேண்டிய பாதை. பணம், பெண், மது, புகழ், போதை, ஆசை வார்த்தைகள் எதற்கும் மயங்காத துறவறம் மனதில் வேண்டும். உயிர் போகும் ஆபத்தும் ஏற்படலாம். ஆனால் அதுபற்றி அஞ்சவே கூடாது. இதுவே எனது அனுபவம் சொல்லும் உண்மை.

இளம்புயல் திரைப்படம் தமிழகத்தில் திரைக்கு வந்த பின்னர் நாம் நினைத்தது போல அதை பேரெழுச்சியுடன் ஓட வைக்க முடியவில்லை. எமக்கு வீசா தர மறுக்கப்பட்டதால் வந்த வினை அது. உடையவன் இல்லாத கருமம் ஒரு முழம் கட்டை என்பது பொய்யான பழமொழியல்ல.

ஆனால் இளம்புயல் யாருடைய துணையுமே இல்லாமல் தமிழகம் முழுவதும் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தது. நமது படைப்பே, நமக்குத் துணை. ஆயிரம் கைகள் மறைத்து நின்றாலும் ஆதவன் மறைவதில்லை என்ற உண்மையை உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

திடீரென ஒருநாள் கலைஞர் தொலைக்காட்சி (18.09.09 அன்று) இளம்புயலை ஒளிபரப்பு செய்தது. குளவிக் கூட்டில் கல் வீசியது போல சகல இடங்களிலும் இளம்புயல் வீசியது. எல்லாத் தடைகளும் உடைந்து விழுந்தன.

திரைப்படம் டி.வி.டி.க்களாக கடைகள் எங்கும் விற்பனை யாகியது. இணையப் பக்கங்கள் முழுவதும் திரைப்படம் வெளியானது. அனைவரும் படத்தைப் பார்த்தனர். அதன் பின் சமூகத்தில் மிகப்பெரிய மௌனம் நிலவியது.

நமது திரைப்படம் ஈழத் தமிழரின் விடிவிற்கு ஆதரவான திரைப்படம் என்பதை மக்கள் அறிந்தபோது பகிஷ்கரித்தவர்களைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். மக்களின் மௌன நெருப்பு தவறு செய்தவர்களைச் சுட்டு தெருவில் வீசியது. இதுவரை ஈழத் தமிழனுக்கு இருந்த மிகப்பெரிய தடைகளை இளம்புயல் இடித்து வீசியிருப்பதால் ஏற்பட்ட உறைநிலை மௌனமே அவர்களின் ஆசீர்வாதம்.

தமிழனுக்காக ஒரு தீவை விலைக்கு வேண்டி அங்கு உயர் தமிழ் நெறிக்கொண்ட அரசை அமைக்க வேண்டும்.

அகதிகளைக் கூடாரங்களில் இருக்க விடக் கூடாது. சிறுசிறு தொழிற்சூடங்களை அமைத்து அவர்கள் வாழ்வை மறுமலர்ச்சியடைய வைக்க வேண்டும்.

உலகம் உதவுமென்று காத்திருக்க வேண்டாம். உடைந்த கற்களை வைத்தே இடிந்து கிடக்கும் வீடுகளை எல்லாம் திருத்துவோம்.

விதவைகள் மறுமணத்தை உடனடியாக ஆரம்பிப்போம். பாலைவனமாகக் கிடக்கும் பூமியில் புதிய ரோஜாக்களைப் பூக்க வைப்போம் வாருங்கள் என்றது இளம்புயல்.

வில்லனான தமிழன் கூட உலக சமுதாயமே திகைக்கும்படி செயற்கைச் சுனாமியை உருவாக்கிக் காட்டுகிறான்.

கணியன் பூங்குன்றன் கண்ட ஒன்றே உலகம் என்ற கனவை இணையத்தை வைத்தே உருவாக்கத் திட்டமிடுகிறான் இன்னொரு தமிழன்.

இப்படி அகதியாய், அநாதையாய், அடிமையாய்க் கிடந்த தமிழனுக்கு திரையில் புதுமுகமும் கௌரவமும் கொடுத்தது இளம்புயல்.

படத்தைப் பார்த்த புலம் பெயர் தமிழ் மக்கள், அடடா, தமது பணத்தைச் செலவிட்டு எமது இனத்தை உயர்த்த பாடுபட்டிருக்கிறார்களே என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொண்டார்கள். இளம்புயல் திரைப்படத்தைத் தடுக்க முயன்ற அனைவருமே செய்தது தவறு என்பதை சமுதாயம் ஏகமனதாகத் தெரிவித்தது.

ஆம்!

இளம்புயல் சமூகத்தில் பல புயல்களைக் கிளப்பியது. ஈழத் தமிழனின் ஆரோக்கியமான முயற்சிகளைத் தடுக்கும் செயல்களை அடியோடு செயலிழக்கச் செய்தது.

இப்படியிருக்க;

எமக்கு தடைபோட்டவர்கள் வன்னியில் மக்கள் மரணிக்கும் செய்திகளைக் கேட்டுக் கொண்டே தமது திருமணத்திற்கு இங்கு கெட்டி மேளம் கொட்டினார்கள்.

வேறு சிலர் தமது பிள்ளையின் பிறந்த நாளுக்கு அழைப்பிதழ் அச்சடித்து ஆடுவெட்டி பிறந்தநாள் கொண்டாடினார்கள்.

வன்னியில் மக்கள் வெள்ளத்தில் கிடக்க இவர்கள் இங்கு பட்டு வேஷ்டிகளும், கூறைப்புடவைகளும் தாங்கி ஆலயங்களில் தேர் இழுத்து பெருவிழா கண்டார்கள்.

இவைகள் எல்லாம் தவறென நாம் சொல்லவில்லை. நமது முயற்சியைத் தடுத்த பல நகரத் தமிழர்களும் இந்தத் தவறுகளைச் செய்தார்கள். அப்போதுதான் இந்த உண்மைகளை பலர் அம்பலத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். ஊருக்கு உபதேசம் உனக்கல்லடி பெண்ணே என்பதுதான் இவர்களது நீதி என்றதை சமுதாயம் கண்டு கொண்டது.

அத்துடன் நிற்கவில்லை. அன்று எம்மை எதிர்த்து எழுதியவர்களில் பலர் உண்மையான ஆதரவாளர் அல்ல என்று நாம் சுட்டிக்காட்டியிருந்தோம். இப்போது அவர்களே விடுதலைப் புலிகளைத் தாக்கி சிங்கள அரசின் இணையங்களில் எழுத ஆரம்பித்திருந்தார்கள். அதைப் பார்த்ததும் அனைவரும் மௌன மானர்கள். திருடன் கையில் தேள் கொட்டினால் அலறவா முடியும், மௌனமாகத்தானே இருக்க வேண்டும். இப்படி போலிகளை மௌனமாக்கியது இளம்புயல்.

தொகுப்புரையும் பார்வைக் கோணமும்

இந்த நூலில் உள்ள விடயங்கள் அனைத்தும் புலம் பெயர் தமிழரின் சமுதாய வாழ்வு என்ற தளத்தில் இருந்தே நோக்கப்பட்டுள்ளன. பலவிதமான பக்கங்களில் இருந்து நோக்கப்பட்ட அவதானிப்புகளை இதுவரை படித்துள்ளீர்கள். இப்போது அனைத்தையும் எட்ட நின்று பறந்தபடியே பார்க்கும் பறவைப் பார்வை போல இங்கே நோக்குகிறேன். ஆனால் இது வெறும் தெளிவற்ற தூரப் பார்வையல்ல, கழுகின் கண்களைப் போல கூரிய பார்வையே.

வெளிநாடு வந்து இரண்டு தசாப்தங்கள் கடந்துவிட்ட நிலையிலும், கிடுகு வேலிகளுக்குள் இறுகிக் கிடக்கும் யாழ்ப்பாணச் சமுதாய வாழ்வே நம்மிடையே தரிசனமாகியுள்ளது. ஆனால் கணிப்பிட முடியாத அசுர வேகத்தில் மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கும் உலகமயமாக்கல் பெருவெளியில் நாம் இனியும் பழைய திருக்கல் வண்டிகளை ஓட்டிக் கொண்டிருக்க முடியாது.

நமக்கென ஒரு வீடு, நமது பிள்ளைகள் டாக்டராகவோ, என்ஜினியராகவோ வந்தால் போதுமென்ற மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கனவு, வாயைக் கட்டி வயிற்றைக்கட்டி பணத்தைச் சேர்த்து வைப்பது, வங்கித்தொழில் வளர்ந்த வேகம் அறியாது நகைகளில் பெரு முதலீடு செய்வது, போட்டிக்கு பிறந்தநாள், பூப்புனித நீராட்டு விழாக்களைச் செய்வது போன்ற சிறு பறவைக்குரிய கனவுகளில் இருந்து வெளிவர மறுத்து மீளாத்துயில் கொள்கிறோம்.

காலத்தின் கோலத்தையும் அதன் நிதர்சனங்களையும் உணர்ந்து யாராவது உயரப் பறக்க முற்பட்டால் அந்தப் பறவையின்

சிறகு வெட்டி வீழ்த்தப்படும். அந்த விடயத்தில் மட்டும் பிளவுபட்ட சமுதாயம் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமை காக்கும்.

இலங்கையில் நடைபெறும் போராட்டத்தைக் காரணங் காட்டி நம் தோள்களில் சுமத்தப்பட்ட நுகத்தடிகளைத் தாங்கி எம்மால் தொடர்ந்து நடக்க முடியவில்லை. தாய்நாட்டுடன் தொடர் பில்லாத இந்தத் தன்னிச்சையான சட்டாம்பிள்ளைத் தனங்களுக்கு என்னதான் முடிவென சிந்திக்க வைப்பதற்காகவே இந்த நூல் எழுதப்படுகிறது.

மேலும் ஆங்காங்கு சில தனிப்பட்ட பாத்திரங்களையும், அவர்களின் ஒழுக்கக் கேடுகளையும் இந்த நூல் சுட்டிக் காட்டினாலும் அவர்களை மட்டும் தவறாகப் பார்ப்பது இந்த நூலின் நோக்கமல்ல. அவர்களின் தவறான செயல்களை மௌனமாக அங்கீகரித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுடன் ஒப்பிட்டால், தூண்டிவிடப்பட்ட அவர்கள் குற்றவாளிகளே அல்ல. பாவம் அவர்களால் அதற்கு மேல் உருப்படியாக எதைத்தான் செய்ய முடியும்.

ஈழத்தில் நடைபெறும் போராட்டம் காலத்தின் தேவையான விடயம்தான். ஆனால் நாம் வாழும் நாட்டில் நமக்குக் கிடைத்துள்ள தனிமனித சுதந்திரத்தை அனுபவித்து அதற்கமைய முன்னேற முயல்வதை சுதந்திரமற்ற அடிமை நாடொன்றின் மனோநிலையில் தொடர்ந்தும் அணுகுதல் கூடாது. நாம் வாழும் நாடுகளின் சட்டங்களை மதியாது மனம் போனபடி நடந்தால் அப்படி நடக்க முயலும் ஒரு சிலரால் முழுச் சமுதாயமே பயங்கரவாதப் பட்டத்தைச் சுமக்க நேரிடும்.

புலம் பெயர் நாடுகளில் நிலவும் தனிமனித குரோதங்கள் சித்தாந்த உருவாக்கங்களாக மாறுதல் கூடாது. நமது எழுதப் படாத மனதிற்குள் மட்டும் வாழும் சட்டங்களும், நாணயக்கயிறு பிடிப்புகளும் ஆளுக்கு ஆள் வேறுபட்டு பாகுபாடு பார்ப்பது மிகப் பெரும் அநீதியாக மாறியிருக்கிறது. நமது திரைப்படம் பகிஷ்கரிக்கப்படுகிறது. தமிழகத் திரைப்படமோ அதற்குள்

பொருந்தாது என்று கூறப்படுகிறது. சினிமாப்படம் காண்பிக்கும் ஒருவர் போற்றப்படுகிறார், அவர் தாயக நேசர் என்று மதிக்கப்படுகிறார். இன்னொரு தமிழர் அதே சினிமாப்படம் காண்பித்தமைக்காகக் கண்டிக்கப்படுகிறார். இந்தப் பாரபட்சங்கள் போராட்டத்தின் பெயரால் சமூக அங்கீகாரம் பெறுகின்றன.

இந்த நூலில் கூறப்பட்ட எந்த விடயத்தையும் நான் கற்பனையில் எழுதவில்லை. அத்தனை அவலங்களையும் பட்டு நொந்து, அனுபவித்துத்தான் எழுதுகிறேன். இது ஒரு மனிதனின் அனுபவம். இதுபோல ஆயிரம் கதைகள் உள்ளன.

ஈழத்தின் போராட்டக் களத்திலிருந்தும், புலம் பெயர் வாழ்வில் இருந்தும் உலகத் தரமான படைப்புகள் வெளிவர வாய்ப்பிருந்தும், அது கைகூட முடியாமல் இருக்கிறதே என்ற கவலைகள் பலருக்கு இருந்தன. அந்தப் படைப்புகள் நாம் பொத்தி மறைத்து வைத்திருந்த கைகளை அகற்றும்போதுதான் வெளிவரும். அந்த வகையில் இந்த நூல் அத்தகைய முயற்சிகளின் அங்கமாகவும் இருக்க வாய்ப்புண்டு. இந்நூல் பொத்தி வைத்திருந்த கரங்களை அகலத் திறக்கிறது.

இந்த நூல் தோல்விக்காக, நொந்துபோன மனதால் எழுதப்பட்ட நூல் அல்ல; நம்மின வெற்றிக்காக எழுதப்பட்ட நூலாகும். கட்டை விரல் போனாலும் வெற்றிபெற முடியும் என்ற நவயுக ஏகலைவர்களின் தன்னம்பிக்கை மொழியாகும். தவறு களை மறைத்து அமைதி காணும் சமூகம் ஒருநாள் வெடித்துச் சிதறும். அத்தகைய அவலம் வரக்கூடாது என்றால் இதுபோன்ற வெளிப்படையான நூல்கள் அவசியம்.

காலத்திற்கு ஒவ்வாத மரபுகளைக் கடைப்பிடித்தால் நாம் அழிவடைய நேரிடும். காலத்தை மாற்றுவோம் வெற்றி பெறுவோம். அதானல்தால் முத்துமாரி அம்மன் துணையுடன் அலைகள் மூவீஸ் வழங்கும் அடுத்த திரைப்படத்திற்கு காலத்தை வென்றவன் என்று பெயரிட்டுள்ளோம்.

நமது சமுதாயத்தில் நல்லதோர் மாற்றம் உருவாக ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த மாற்றம் பேதங்களை மறந்து நம்மை ஒன்றுபட வைக்கும். இதுவரை தமிழன் முன்னேறினால் அவனை அழிக்க ஒற்றுமைப்பட்ட நமது கரங்கள் இனி ஆதரிக்க மட்டுமே ஒற்றுமைப்படும். அழிவிற்காக நாம் கைகோர்க்க மாட்டோம்; அதை அமைதியாக ரசிக்கவும் மாட்டோம் என்பதை காலத்தை வென்றவனுக்காக எழுதப்போகும் இதுபோன்ற நூலில் பதிவு செய்வேன். அப்போது இதில் விமர்சிக்கப்பட்ட அனைவரும் என் இனிய நண்பர்களாக மாறியிருப்பர் என்றும் நம்புகிறேன்.

வாழ்க இளம்புயல்!

வெல்க காலத்தை வென்றவன்!

வணக்கம்.

இளம்புயல்

○ திரைப்படத் தயாரிப்பிற்கு ஸ்பொன்சர் முறையில் ஆதரவு தந்தோர்.

டென்மார்க்

திரு. தெ. சுகேந்திரா
திருமதி. மகாலட்சுமி சத்தியமூர்த்தி
திருமதி. கி. புனிதவதி
திரு. தனம் (புரடைசியர்)
திரு. சோதிராசா செல்லத்துரை (புரடைசியர்)
திரு. மகேந்திரம் (புரடைசியர்)
திரு. ஆர். சோமசேகரன் (ஒல்போ)
திரு. பீ. பேரீன்பநாதன் (ஒல்போ)
திரு. தேவராஜ் சின்னவர் (ஒல்போ)
திரு. நவரட்ணம் கந்தசாமி (ஒல்போ)
திரு. இராஜகோபால் (ஒல்போ)
திரு. வேலணையூர் பொன்னண்ணா
திருமதி. பத்மா
திரு. பரமேஸ்வரன்

இங்கிலாந்து

திரு. மதனசுந்தரம் சிறீதரன்
திருமதி. பவித்திரா பிறேம்பாபு
திருமதி. பவித்திரா தர்மசுந்தரம்
திரு. யோகச்சந்திரபோஸ்
திரு. சரவணன்
திரு. ராயப்பு
திரு. மணி
திரு. நீதவான்
திரு. பாலச்சந்திரன்
திரு. நடனசிகாமணி
குணம் குடும்பத்தினர்

திரு. த. திருக்குமார்
 திரு. இ. சிவநேரு
 திரு. இரத்தினசிகாமணி
 திரு. இரா. அருணாசலம்
 திரு. வி. யோகராசா சகோதரர்
 திரு. பிரியந்தன் யோகராசா
 திரு. ம. நமசிவாயம்
 திரு. என். குகதாஸ்
 திரு. கண்ணன் (அப்பரண்ணா)
 திரு. பா. சதாசிவம்
 திரு. ஞா. யோக்குமார்
 திரு. த. நடராஜா

சுவீற்சலாந்து

வல்வை ஒன்றியம்

கனடா

திரு.வி. விக்னேஸ்வரன்
 திரு. ச. சிறீபாலன்
 திரு. சி. ராஜ்குமார்
 திரு. கமலநாதன்

அவுஸ்திரேலியா

திரு. என். நாகேந்தின்

ஆசிரியரின் பிற படைப்புகளும் தகவல்களும்.

○ நூல்கள்:

1. சுயம்வரம் (நாவல்)
2. ஒரு பூ (நாவல்)
3. ஒரு வீடு ஒரு தமிழன் (இணைய நாவல்)
4. பருத்தித்துறை முகாம் (இணைய நாவல்)
5. ஓடிப்போனவர்களின் ஓடிப்போனவன் (சிறுகதைத் தொகுப்பு)
6. நமக்குள் ஏனின்தப் பிரச்சனைகள் (சிந்தனைக் கட்டுரைகள்)
7. புதிய சிந்தனைக் கட்டுரைகள் (கட்டுரைகள்)
8. சன்னதமாடி கவிதைகள் (கவிதை)
9. வரலாற்றுக்கு ஒரு கடிதம் (கட்டுரைகள்)
10. கரும்பின் ஓலை (சிறுவர் தமிழ்)
11. உலகப் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானிகள் (ஒலித்தட்டு)
12. தமிழீழப் போர்க்களக் காட்சிகள் (இணைய நூல்)
13. நவீன மீன் பிடித்தல் (பாடப் புத்தகம்)
14. வல்வை ஒன்றியம் கலைப் பெருவிழா மலர்
15. இளம்பயல் திரைக்கதைக் கைநூல்.

○ நாடகங்கள் :

100க்கும் மேற்பட்ட மேடை நாடகங்கள்.

1. கர்வபங்கம் (சிறப்பிப்டி ஜனசக்தி சமூக நிலைய நாடகப் போட்டியில் சிறந்த நாடகக் கலைஞனுக்கான பரிசு)
2. விடிவுகால நட்சத்திரங்கள் (தங்கப்பதக்கம் பரிசு)
3. திருப்பம் (தங்கப்பதக்கம் பரிசு)
4. பொன்னகரம் (கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப் பட்டது - தங்கப் பதக்கம் பரிசு)
5. காலத்தை வென்றவன் (மூன்று மணி நேர நாடகம். ஒரே தடவையில் 5000 பார்வையாளர் பார்க்கும் வண்ணம் தயாரிக்கப்பட்டது)
6. யாத்திரை (சுவீடன் வெஸ்ர ஓஸ் நகரின் 1000ஆவது ஆண்டு விழாவில் அமெரிக்கா முதல் தென் கொரியா வரையான 25 நாடுகள் பங்கேற்ற உலக நாடக விழாவில் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றது)

7. படையப்பா (நாட்டுக்கூத்து)
  8. வெண்கொடி (ஒளிப்படமாக தயாரிக்கப்பட்டது)
  9. கடற்கரைக்கிழவன் (பூடல் நாடகம்)
  10. குழிகளும் மரங்களும் (குறியீட்டு நாடகம்)
  11. இது எங்கள் தேசம் (சுவிற்சலாந்து நாடகப் போட்டியில் முதல் பரிசு)
  12. கலிபுருஷன் (கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையின் சிறந்த நாடக நடிகருக்கான பரிசு)
  13. உடையார் வருகிறார் (100 மேடைகள் கண்ட நாடகம்) (தீபம் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பானது)
  14. புயலுக்கு முந்திய வானம் (டென்மார்க் முழுவதும் 15 தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டது)
  15. உயிரோவியங்கள் (100வது நாடகம். டென்மார்க் கொங்கிரஸ் சென்டரிலும், இங்கிலாந்து குரோய்டன் அரங்கிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. 100 கலைஞர்கள் பங்கேற்ற நாடகம்)
- சுமார் ஒரு மணி நேரம் கொண்ட இதர நாடகங்கள் ஒரு தடவை மட்டும் மேடையேறிய நாடகங்கள்)
16. சாம்ராட் அசோகன், 17. அனார்க்கலி, 18. தர்மத்தின் நிழலில், 19. அந்தரத்தில் பறவைகள், 20. மகுடத்தின் நிழலில், 21. ஏய்ப்பவர்க்கே காலமென்று எண்ணிவிடாதே, 22. வருகிறார் தலைவர், 23. புதிய சிலுவைகள், 24. யானை, 25. இரண்டு பவுண் சங்கிலி, 26. நாரதர் வருகிறார், 27. தர்மவியூகம், 28. கோமள ராசா, 29. கலையும் கண்ணீரும், 30. அந்திரட்டி ஆடியபாதம், 31. சின்னச்சின்னக் கதைகள், 32. அவர்களுக்கு ஒரு பாம்பு வேணும், 33. சிலைகள், 34. சூரியன் நாளைக்கும் வரும், 35. நாடோடிகள், 36. வோ போ டெயா போ (டேனிஸ்), 37. யூலறை (டேனிஸ்), 38. ஒளிபிறந்தது, 39. எல்லாளன், 40. அவ்வை சின்னம்மா, 41. கிருஷ்ணதேவராயர், 42. தியாக தீபம், 43. விதானையார் கதை, 44. கரும்புலியின் கடைசிநாள், 45. காந்தரூபன், 46. கலிகாலம், 47. ஓட்டம், 48. தில்லாலங்கடி தில்லாலே, 49. வீட்டில் பூச்சிகள், 50. சரித்திரங்கள் சாவதில்லை, 51. நீயா நானா, 52. வீராய்ச்சி அம்மன், 53. அகந்தைக் கிழங்கு, 54. உறக்கம் இனியில்லை, 55. ஒளரங்கசீப், 56. நிதர்சனம், 57. விடியல், 58. குரங்கு மனிதன், 59. பொழுதிற்கு வராது பூபாளம், 60. சின்னச்சின்னப் பூக்கள், 61. மேற்கே சூரியன், 62. பாசநிலா,

63. விடியலுக்கு முன், 64. அக்கரைகள் பச்சையில்லை, 65. சலனங்கள், 66. நிஜங்கள், 67. சுதந்திரப்பறவைகள், 68. தூரத்து ஓவியங்கள், 69. காலச்சுழலில் ஈழத்தமிழர், 70. யார் பொறுப்பு, 71. பாடஷா-2 (சிறுவர் நாடகங்கள்) 72. சாக்கிரட்டீஸ், 73. ட்ராகுலா, 74. நக்கீரர், 75. மும்பெரும் தேவியார், 76. வாத்தியார், 77. கழுதை (கூத்து), 78. கராதே சின்னம்மா, 79. சுந்தரர், 80. பெண்ணே பெண்ணே, 81. கண் திறந்தது, 82. காலத்தை வென்றவன்-2, 83. விடிவுகால நட்சத்திரங்கள்-2, 84. வெண்கொடி-2, 85. ஒதல்லோ, 86. பரதன், 87. மறுபக்கம், 88. மௌனம் (எழுதாத நாடகம்), 89. திலீபன் (எழுதாத நாடகம்), 90. போவோம் லண்டன், 91. அலை வருகிறது, 92. கலையும் கண்ணீரும் - 2, 93. குமணன், 94. ஊரறியாமலே, 95. பேழையில் வந்தவன், 96. சுனாமி வருகிறது, 97. துரியோதனன், 98. சிறுவர் உடையார் 2000, 99. கலையும் மேகம் வரையும் கோலம் (வானொலி நாடகம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் சேவை ஒன்று), 100. தெருக்கூத்து. (சுமார் பத்திற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் பதிவில் இல்லை)

○ மற்றையோர் எழுதிய நாடகங்களில் நடத்தது

1. மர்மமனிதன் - (பிம் வகுப்பில்) வே. பிரபாகரன் (எழுதி இயக்கியது)
2. குமணன் (நடிக விநோதன் ரி. யோகராஜ்)
3. வலை (எஸ்.பொ. இயக்கம் முல்லைமணி)

○ பாராட்டுப் பட்டங்கள்

1. கலைமணி (கலைப்பெரு விழாவில் - நடிக விநோதன் ரி. யோக ராஜ்), 2. கலை மாமணி (வானவில் கலைவிழாவில் - வேலுப்பிள்ளை மனோகரன்),
3. கலைப் பெரு வேந்தன் (கலைப்பெரு விழாவில் - முரளிசர்மா)
4. நாடக வேந்தன் (வல்லை ஹெலியன்ஸ் நண்பர்கள்)
5. பாராட்டுப்பட்டயம் - வல்லை நலன்புரிச் சங்கம் (ரொரன்ரோ - கனடா)
6. பாராட்டுக் கேடயம் - வல்லை மக்கள் சங்கம் (மொன்றியல் - கனடா)
7. ஐ.பி.சி. - பழ நெருமாறன் மூலம் பாராட்டுப் பரிசு.
8. சிறந்த மேடைப்பேச்சாளன் (கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை 1981)

9. சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளன் (கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை 1981)
10. சிறந்த நாடகக் கலைஞன் (கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை 1981)
11. தமிழாசிரியர் பணிக்கு பாராட்டு (சிங்கப்பூர் தமிழாசிரியர் சங்கம் 2001)
12. சிறந்த ஆசான் (வீபோ தமிழ் பெற்றோர் சங்கம்)

○ திரைப்படங்கள்

கலைஞர் சண்ணின் கல்யாணக் கனவுகள் திரைப்படம் தமிழகத்தில் தயாராகியது (மூலக்கதை)

பூக்கள் - கதை, திரைக்கதை, தயாரிப்பு, இயக்கம்.

இளம்பயல் - கதை, திரைக்கதை, தயாரிப்பு, இயக்கம்.

○ பிரதம ஆசிரியராக இருந்த சஞ்சிகைகள்

1. தாயகம் (டென்மார்க்) (1985 - 90)

2. பாலம் (டென்மார்க்) (1999)

3. புதுக்குரல் (மாணவர் மலர்)

அலைகள் இணையப்பத்திரிகை - பிரதம ஆசிரியர். ஒக்டோபர் 2000 முதல் இன்றுவரை... www.alaikal.com

○ செய்திச் சேவைகளில்

வீரகேசரி வல்வெட்டித்துறை நிருபர் (1984 - 85)

ஐ.பி.சி. வானொலி டென்மார்க் செய்தியாளர்.

ஒரு மூங்கில் முகாரி இசைக்கிறது - இசையும் கதையும் (இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்)

தேடிப்பறக்கும் ஒரு ஜோடிப்பறவை - இசையும் கதையும். (இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்)

ஐ.பி.சி. வானலைத் தகல் மையம் ஓராண்டு காலம் வாராந்தம் ஒரு மணி நேரம் அறிவியல் உரை

○ அச்சில் வாராமல் இருக்கும் இணையப் படைப்புகள்

400 சிந்தனைக் கட்டுரைகள் (துட்டச்சு செய்யப்பட்ட 1000 பக்கங்கள்)

100ற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள்

100ற்கும் மேற்பட்ட அரசியல் வரலாற்று ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

கடந்த பத்தாண்டுகளில் டென்மார்ச் 700 பக்கங்கள்

கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஐரோப்பா 400 பக்கங்கள்

○ நண்பர்களுடன் இணைந்து நடாத்திய பெருவிழாக்கள்

1. பத்து ஆண்டுகள் முத்தமிழ் விழாக்கள்.

2. ஐந்து கலைப்பெரு விழாக்கள்

3. வருடம் 24 எழுச்சி விழாக்கள் (1995 - 1998)

4. வல்வை நேதாஜி விளையாட்டுக் கழக முத்தமிழ் விழா

5. பூக்கள் பாடல் வெளியீட்டு விழா

6. பூக்கள் 100 வது நாள் விழா

7. இளம்புயல் பாடல் வெளியீட்டு விழாக்கள். டென்மார்ச் - இலண்டன் - சுவீற்சலாந்து.

8. ஈழத்தமிழர் கலையரங்கம் கரபந்தாட்டப் போட்டிகள் (9 ஆண்டுகள்)

9. இளம்புயல் பாடல் வெளியீட்டு விழா. தமிழ்நாடு, சென்னை

10. நவராத்திரி கலைமாலைகள் (20 ஆண்டுகளாக தொடர்கிறது)

○ இசைப்பாடல்கள்

1. பூக்கள் - இளம்புயல் திரைப்படப் பாடல்கள்

2. கலைஞர் சண்ணின் இசைத்தட்டில் 4 பாடல்கள் (பாடியவர் சண்)

3. தமிழ்நாடு கிருஷ்ணன் இசையில் வல்லிபுரக்கடல் வாழும் (ரீ.எல். மகாராஜன் பாடியது)

4. ஐ.பி.சி. வானொலியின் முற்றத்து மல்லிகை - 25 வாரங்கள் (பாடியவர். எஸ்.எஸ். குணலிங்கம்)

5. இளமை இனிமை புதுமை - வஸந்த இசைத்தட்டின் பாடல்கள்.

6. 2000 மே வருக வருக - இராவணன் ஆண்ட தேசமடா - வஸந்த

○ இப்போது எழுத்தில்

2000 ஆண்டு கால உலகின் விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புகள்.
(மொழி பெயர்ப்பு)

கி.செ. துரையின் பிரபல மேடைப்பேச்சுக்கள். (சுனடா, இலண்டன், சுவிற்சலாந்து, தமிழகம், ஜேர்மனி, சுவீடன், சிங்கப்பூர் உரைகள்)

○ கல்வி கற்று பாடசாலைகள்

வல்வை அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை (0 - 3ம் வகுப்பு)

வல்வை சிதம்பராக் கல்லூரி (4 முதல் 12ம் வகுப்பு)

கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை (சமூகவியல் ஆசிரியர்)

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் பீ.ஏ. பட்டதாரி தமிழ்

பொருளாதாரம் - புவியியல் வெளிவாரி

மரவேலை - கடற்றொழில் - கேத்திரபொறிமுறை வரைதல் தொழில்
நுட்பக் கல்வி. (யாழ்ப்பாணம் - கொழும்பு)

கோனிங் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி - மரவேலை இயந்திரப்பிரிவு

டென்மார்க் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை - கற்பித்தல் நுட்பம்
விசேட பயிற்சி

நவீன நாடக உத்திகளும் ஒப்பனையும் - டென்மார்க்

டென்மார்க் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி - கட்டடக்கலை (தீட்டப்பட
வரைஞர்) - தொழில்நுட்ப உதவியாளர்.

டென்மார்க் Social og Sundhedssokolen, Herning - Sosu
Hjaelper

○ பணிகள்

ஆசிரியர்.

முதியோர் இல்லங்களின் பராமரிப்பாளர்.

திரைப்பட இயக்குநர்.

எழுத்தாளர்.

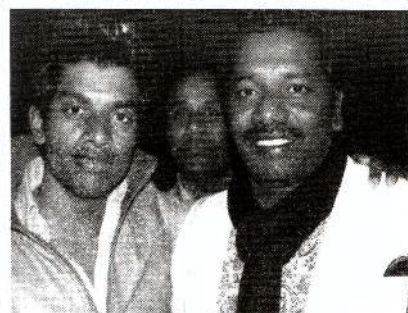
விழாக்களின் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர்.

இணையப் பத்திரிகை ஆசிரியர்.

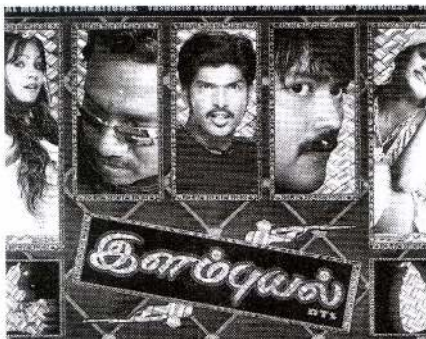
டேனிஸ் - தமிழ் செய்தியாளர்.

அரசியல் சமுதாய ஆய்வாளர்.

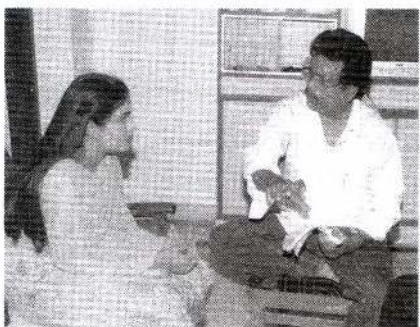
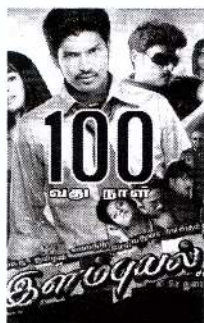

முதுகில் விழுந்த குத்துக்களுடன் யூலியஸ்சர் கதை முடிந்தது...

கட்டை விரல் தானமாகப் பெறப்பட்டதுடன் ஏகலைவன் கதை முடிந்தது...

சிலுவை சுமந்து கல்வாரி மலை சென்றதோடு இயேசுநாதர் கதை முடிந்தது...

தனித்தனியாகவே சந்திக்க முடியாத இந்த மூன்று பேரவலங்களையும் ஒன்றாகச் சந்தித்தாலும் நம்பிக்கையுடன் மறுபடியும் எழு முடியும் என்கிறது இந்த நூல்...

முதுகில் விழுந்த குத்துக்களை எல்லாம் தாங்கி, கட்டைவிரல் தறிக்கப்பட்டு, விலங்குகளை கொடிகளில் ஏந்திய நாட்டில் பிறந்து, மேலை நாட்டு சிலுவைகளை தோள்களில் சுமந்து கல்வாரி மலை போனதுபோல, தமிழ் சினிமா எடுக்க கோடம்பாக்கம் போன புலம் பெயர் தமிழர் கதை.

ஒவ்வொரு எழுத்தும் உண்மையாக எழுதப்பட்ட அனுபவப் பதிவுகள்...
தடைகள் ஒவ்வொன்றையும் படிகளாக்கி வெற்றி பெற்றவரின் புரட்சிக்கதை...

படித்து முடிந்ததும் உங்கள் கண்ணிலிருந்து ஒரு துளி நீராவது இதன்
இதழ்களில் விழும்...

அவை கண்ணீரல்ல!

இந்த நூலுக்கு நீங்கள் தரும் விலைமதிக்க முடியாத முத்துக்கள்...

www.ilampuyal.com/book

